

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 36 / Hejmar 431 / Mijdar 2017

40. PKK yılı şehitler çizgisinde Rêber Apo'nun özgürlüğü ve devrim yılı olacaktır

40. PKK yılı, aynı zamanda Kürt toplumunun 40. özgürlük yılını da ifade ediyor. PKK bir tarihsel sürece, bir döneme son vermenin ve yeni bir tarihsel süreci başlatmanın adı, kimliği ve eylemi oluyor. Özgür Kürt varlığı, Önderliksel doğuşla ve PKK öncülüğüyle hayat buluyor ve günümüze kadar kahramanca yürütülen büyük bir mücadele içerisinde gelişerek büyüyor.

Bu bakımdan PKK'nin, Kürt bireyi, Kürt halkı, Kürt gençleri ve kadınları, Kürt emekçileri açısından taşıdığı anlam ve önemi başka partilerle, başka ülke deneyimleriyle çok fazla karıştırmamak ve benzeştirmemek gerekiyor.

> 2-9

Serkeftina Şoreşa Kurdistanê serkeftina Şoreşa Rojhilata Navîn e

Mûrad Karayilan

> 22-23

Gençlik çalışmaları ve önümüzdeki dönem perspektifi

Röportaj

> 26-30

Kadın özsavunması, öz örgütlülüğü ve mücadelesiyle şiddetsiz bir dünya

Zeynep Esengül

> 24-25

PKK'nin 40. yılını Saraların izinde Rêber Apo'nun, Kürt halkının ve kadınların özgürlük yılına dönüştürelim!

Mizgîn Amed

> 19-21

Demokratik Konfederalizme dayalı Kürdistan Devrimi Ortadoğu'nun geleceğini belirleyecektir

Cemil Bayık

Önder Apo'nun Demokratik Ulus ve Demokratik Konfederalizm çizgisi dışında Ortadoğu'da sorunların çözümünü bulmak mümkün değildir. Ortadoğu açısından en temel çözüm projesi Kürt Özgürlük Hareketi'ne aittir. Kim Ortadoğu'da barış ve istikrar arıyorsa Kürt Özgürlük Hareketi'yle bir uzlaşma içine girmek zorundadır.

Çünkü; şu anda Ortadoğu'da sorunların çözümü konusunda tek çözüm modeli Kürt Özgürlük Hareketi'ne aittir. Bu açıdan Kürt halkı bütün Ortadoğu'nun demokratikleşmesinde öncü halk haline gelmiştir. Bugüne kadar bu rolünü oynamaktadır. Her ne kadar tam sonuç alınamamışsa da artık Ortadoğu'da Önder Apo'nun çizgisinde demokratikleşme hamlesi önemli mevziler kazanmıştır.

> 10-15

PKK öncülüklü devrim bir uluslararası devrimdir

Rêber Apo'nun 27 Kasım 1993 tarihli konuşmasından derlenmiştir

> 16-18

40. PKK yılını Apocu zafer çizgisinde daha güçlü partileşme ve mücadele yılı yapalım

40. Parti yılında görev ve sorumluluklarımızın gereğini her alanda ve pratikte başarıyla yerine getirebilmek için Apocu çizgide doğru partileşme, her alanda örgütsel seferberlik ve zafer çizgisinde mücadele yürütmek şarttır. Eğer böyle bir militanlık gelişir ve pratiğe öncülük ederse PKK'nin 40. yılını büyük mücadele ve zafer yılı haline getirebilir. Kesinlikle 40. Parti yılında olması gereken de budur. Önderliğimiz ve şehitlerimiz böyle bir militan duruşu emretmektedir. Halkımız, bölge halkları ve insanlık bizden böyle büyük zaferler kazanan devrimci pratiği beklemektedir.

PKK Merkez Komitesi

PKK'nin tüm kadro ve sempatizanlarına!

Değerli yoldaşlar;

Halkımızın şanlı öncüsü PKK'nin resmi kuruluşunun 39. yıl dönümünü yaşıyor, 40. kuruluş yılına giriyoruz. Ekim ayı sonunda yaptığımız Merkez Komite toplantımız temelinde 40. Parti yılını daha kararlı ve hazırlıklı bir biçimde karşılıyoruz. Bu temelde 40. PKK yılının daha büyük bir savaş ve zafer yılı olacağını daha şimdiden görüyor ve ilan ediyoruz.

Partimiz PKK'nin kuruluşunun Kürdistan tarihi açısından bir milat olduğunu çok iyi biliyoruz. Böylece inkar ve imha sisteminin dayattığı sömürgeci-soykırımcılık altında yok oluşa gidişinin durdurularak, PKK öncülüğünde özgürce var olmanın 40. yılına giriyoruz. Halk olarak özgürce var oluşumuzun 40. Kasım ayını yaşıyoruz. Önder Apo; "PKK ile Newrozların çok daha güzel ve anlamlı olduğunu" söyledi. Gerçekten de PKK ile Kürdistan çok daha güzel ve Kürdistan tarihi çok daha anlamlı hale gelmiş bulunuyor. Bu anlamda 40. özgürlük yılını, 40. PKK yılını selamlıyoruz.

Bu temelde, başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın ve insanlığın Parti bayramını, Ulusal Diriliş ve Direniş Bayramı'nı kutluyor, 40. Parti yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz. Partimizin ilk büyük şehidi ve Önder Apo'nun, "Gizli ruhum" dediği Haki Karer Yoldaş'tan başlayarak, son büyük şehidimiz Berçem Cîlo yoldaşa kadar uzanan ve sayıları 40 bine yaklaşan kahraman şehitlerimizi, Parti'yi ve mücadeleyi var eden bu temel gerçeklerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. 40. Parti yılında Önderlik ve şehitler çizgisinde daha doğru partileşeceğimizin, daha güçlü gerillalaşacağımızın ve daha yaygın demokratik uluslaşacağımızın sözünü bir kere daha veriyoruz.

Değerli yoldaşlar;

PKK'nin, Önder Apo'nun düşüncelerini örgüt ve eyleme dönüştürdüğü bir devrimci öncülük olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu anlamda partimiz PKK, bir Önderlik partisi ve Önderlik hareketi oluyor. Parti doğrularımızı her düzeyde Önderlik hakikati belirliyor. Önder Apo'nun düşüncelerini pratikleştirmek için örgüt ve eylem haline getirdiği bir zemini ifade ediyor. Önder Apo, PKK'yi tanımlarken "Sonu gelmemiş bir roman, bir şiir, bir türkü" biçiminde ifade ediyor. Yine canlı vücutta, vücudun damarlarında dolaşan ve yaşamı var eden hayat suyuna, yani kana benzetiyor. Nasıl ki canlı organizmada yaşamı var eden damarlar içerisinde akan kan ise, partimiz PKK de Kürdistan halkını özgürce var eden ve halkın yaşam damarları içerisinde akan kan oluyor. Önder Apo, bir başka tanımlamayla da, PKK'nin "Şehitler Partisi" olduğunu ifade ediyor. PKK'nin, ilk büyük şehidimiz Haki Karer Yoldaş'ın anısına bağlılığın gereği olarak örgütlendiğini belirtiyor. PKK gelişimini şehitlerin oluşturduğu halkaların birleşmesinden oluşan bir şahadet zinciri olarak tanımlıyor. Kahraman şehitlerimizin PKK biçiminde yaşadıklarını söylüyor. Böylece PKK'yi var eden, büyüten, anlamlı kılan ve bu güne getiren temel gücün şehitler gerçeği olduğunu açıkça ifade ediyor. Kürt halkı ise, onlarca yıldır sokaklarda "PKK halktır halk burada" diyerek, PKK'yi arayanlara özgürlük meydanlarını dolduran, sokaklarda özgürlük için yürüyen ve mücadele eden halk kitlelerini, kadınları, gençleri ve emekçileri adres olarak gösteriyor. PKK'yi özgür Kürt'ün kimliği olarak tanımlıyor. Kendi özgürce var oluşunu PKK gerçeği ile ifade ediyor.

PKK bir Önderlik ve Şehitler Partisi'dir

Bütün bunlar, bize, PKK biçiminde ifade ettiğimiz, adlandırdığımız parti gerçeğimizin ne olduğunu, parti tanımımızın neleri içerip ifade ettiğini çok net bir biçimde gösteriyor. Çok açık ki, PKK bir "Önderlik ve Şehitler Partisi" oluyor. Kürt halkının özgürlük kimliğini ifade ediyor. Özgür halk varlığı anlamına geliyor. Önder Apo'nun, biz militanların ve halkımızın PKK'ye getirdiği tüm bu tanımlar, çok açık ki büyük bir anlam ve öneme sahiptir. 26-27 Kasım 1978'de Amed'in Licê ilçesi Fîs köyünde Kuruluş Kongresi'ni yaparak resmi bir parti olarak kurulmuş PKK gerçeğinin doğru anlaşılması açısından tüm bu tanımların bilincine derinden varmak bizler için hayati ve vazgeçilmezdir. Önder Apo, Partimiz PKK'yi, "Kök Parti" olarak tanımlamış bulunuyor. Yani bir Demokratik Ulus olarak Kürt halkının bütün özgürlüksel doğuşlarının filiz verdiği ana kök olma gerçeğini ifade ediyor. Bu da gösteriyor ki, PKK ruhta, duyguda, düşüncede ve yaşamda özgür Kürt'ün doğuşunu, dirilişini ve var oluşunu temsil ediyor. PKK'nin doğuşu ve kuruluşu Kürdistan tarihi açısından bir milat olma anlamına geliyor. Sömürgeci-soykırımcı sistem altında ulusal yok oluşa giden sürecin durdurularak, Önder Apo'nun düşünceleri temelinde örgütlenip eyleme geçmiş PKK öncülüğünde Kürt bireyinin ve toplumunun özgürce yeniden doğuşunun, dirilişinin ve var oluşunun başlangıcı oluyor.

Böylece 40. PKK yılı, aynı zamanda Kürt toplumunun 40. özgürlük yılını da ifade ediyor. PKK bir tarihsel sürece, bir döneme son vermenin ve yeni bir tarihsel süreci başlatmanın adı, kimliği ve eylemi oluyor. Özgür Kürt varlığı, Önderliksel doğuşla ve PKK öncülüğüyle hayat buluyor ve günümüze kadar kahramanca yürütülen büyük bir mücadele içerisinde gelişerek büyüyor. Bu bakımdan PKK'nin, Kürt bireyi, Kürt halkı, Kürt gençleri ve kadınları, Kürt emekçileri açısından taşıdığı anlam ve önemi başka partilerle, başka ülke deneyimleriyle çok fazla karıştırmamak ve benzeştirmemek gerekiyor. PKK gerçeğini, özgür Kürt varlığı ve yaşamı olarak daha doğru ve derinlikli bir biçimde anlamak, tanımlamak ve bunun gereklerini her zaman pratikte başarıyla yerine getirmeyi bilmek gerekiyor. Bu temelde de 40. kuruluş yılına girerken tüm yoldaşların Parti gerçeğimiz üzerinde, dolayısıyla Önderlik ve şehitler gerçeğimiz üzerinde, özgür halk varlığı ve gelişimi gerçeği üzerinde daha derin yoğunlaşacaklarına, bu gerçeklerin bilincine daha derinden vararak 40. Parti yılında görev ve sorumluluklarını daha güçlü sahiplenip her alanda başarıyla yerine getireceklerine yürekten inanıyoruz. Zafere doğru yürüyüşe geçişi ifade eden 40. Parti yılımızı doğru karşılamak da ancak böyle olur. 40. yıla böyle kapsamlı ve derinlikli bir partileşme ile yaklaşım yakışır. 40. yılda ancak parti bilincini bu temelde Önderlik, halk, ülke, özgür yaşam bilincini derinden edinenler doğru yaşar ve zafer kazanır. Tüm yoldaşların 40. Parti yılımızı bu temelde karşılayacaklarına ve bu yılı her zamankinden daha güçlü bir mücadele ve zafer yılı haline getireceklerine inanıyoruz.

Değerli yoldaşlar;

40 yıllık Parti ve mücadele tarihimizin Kürt halkı ve insanlık açısından zengin bir birikimi ifade ettiğini, yüz yıllara sığacak yol gösterici değerli derslerle dolu olduğunu çok iyi biliyoruz. 45 yıllık Önderlik yürüyüşümüzün, halkımız ve insanlık açısından en büyük hazine değerindeki bilinç birikimini ortaya çıkartmış bulunduğunu net olarak görüyoruz. İnsanlık ve bir halk açısından, bundan daha değerli bir şey söz konusu olamaz. Bundan daha anlamlı bir hazinenin var olduğu söylenemez. Şöyle bir geri dönüp tarihsel gerçekliğe uzandığımızda, 40 yıl öncesine, 45 yıl öncesine bakmak istediğimizde, 40 yıl ve 45 yıl öncesini doğru ve yeterli anlamanın ve de anlatmanın oldukça zor olduğunu net bir biçimde görüyoruz. Çünkü bugün bilinçlenmiş, örgütlenmiş, her türlü örgütsel kurumunu geliştirmiş, cesaret ve fedakarlık kazanmış, fedaileşmiş, Kürdistan'ın dört bir yanında ve yurtdışında insanlığa öncülük eden, özgürlük hareketleri için büyük bir heyecan ve coşku kaynağı olan, özgür geleceğin umudu haline gelmiş bulunan bir mücadele gerçeğimiz, halk gerçeğimiz söz konusudur.

Önder Apo, karanlıkların hüküm sürdüğü bir ortamda önderliksel doğuşu gerçekleştirdi

Unutmayalım ki, Önderliksel doğuşun gerçekleştiği 45 yıl önce ve yine PKK'nin resmen kurulduğu 40 yıl önce Kürdistan ve Kürt halk gerçekliği kesinlikle böyle değildi. Dahası her şey mevcut olanın tersiydi, zıddıydı. Ortada, değil bilinç, örgütlülük, özgürlük için fedai çizgisinde eylem; atomlarına kadar parçalanmış bir toplum gerçeği, kimliğinden utanan ve kaçan bir insan varlığı, özgür yaşamı göremeyen, Kürdistan'da bir gelecek düşünmeyen ve dolayısıyla celladına hizmet etmeye mahkum edilmiş bir insan ve toplum gerçekliği vardı. Önder Apo, işte böyle olumsuz ve karanlıkların hüküm sürdüğü bir ortamda çıkış yaptı, Önderliksel doğuşu gerçekleştirdi. "Nasıl yaşanacak?" sorusuna kendi şahsında verdiği özgürlükçü cevap temelinde çevresini ve tüm Kürdistan'ı aydınlatan bir ışık oldu. Kuşkusuz bunu nasıl bir sorumluluk duygusuyla, nasıl bir özgür yaşam bilinciyle, nasıl bir cesaret ve fedakarlıkla yaratmış olduğunu her zaman hepimizin çok doğru ve derinlikli bir biçimde anlamamız gerekiyor. Önder Apo gerçeğini doğru anlamak ve derinden bilince çıkarmak, dolayısıyla pratikte başarıyla uygulayan olmak ancak bununla mümkün oluyor. Halkımızın şanlı öncüsü Partimiz PKK'nin hangi olumsuz koşullar, yokluklar ve zorluklar ortamında doğmuş ve kurulmuş olduğunu bu gerçekler temelinde çok daha net bir biçimde görüyoruz. Apocu çizgide devrimcileşen, militanlaşan kişiliklerin söz konusu bu zorlukları nasıl yenip aştıklarını, Parti ve mücadele tarihimizin derslerinden çok iyi anlıyor ve öğreniyoruz.

Böyle bir tarihi yıl dönümünü anma mesajında tüm bunlara değinme gereğini niçin duyuyoruz? Şimdi görevlerin ağır, işlerin zor olduğunu söyleyen, düşman

tekniğinin güçlü olduğunu ve daha çok örgütlü ve saldırgan konumda bulunduğunu ifade eden, bu anlamda zorlandığını, zayıf düştüğünü belirten yoldaşların gerçekleri daha iyi görüp anlaması açısından söyleme gereği duyuyoruz. Oysaki, düşman geçmişte çok daha güçlüydü. Zorluklar, engeller, olumsuzluklar 40 yıl önce, 45 yıl önce çok daha fazlaydı. Hatta bugün ile kıyaslanmayacak kadar çok daha fazlaydı. Gerçekten de 40-45 yıl öncesini bugün ile kıyaslamak, 45 yıldır yaşanan mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçlardan hiçbir şey anlamamak, gerçeklerden tümden sapmak, büyük tarihi gelişmeyle güçlenmeyi tümden inkar etmek anlamına gelir. Elbette Apocu militanlar olarak biz böyle bir inkarcılığa hiçbir biçimde düşemeyiz. PKK'nin özelliklerinden birinin de zorlukları yenmek olduğunu bilmek hayatidir. O halde zorlukların geçmişte olduğunu, olumsuzlukların ve engellerin daha çok geçmişte bulunduğunu, düşmanın geçmişte daha çok güçlü olduğunu ama buna rağmen Önderliksel çıkışın ve PKK kuruluşunun, Kürt halkını özgürlüğe yürüten bir öncülük olarak yeni bir Kürt tarihini başlatışının gerçeklerini görmemiz ve derslerini iyi bilince çıkarmamız gerekiyor. O kadar büyük zorluklar, olumsuzluklar, engeller ortamında Önderliksel doğuş ve Parti kuruluşu başarılmışsa, özgürce var oluş tarihi başlatılmışsa, bugün neredeyse param parça haline getirilmiş düşman gerçeğini yenilgiye uğratmak, faşist-soykırımcı saldırılar karşısında direnerek onları yerle bir edip tarihin çöp sepetine atmak hiç de zor olmasa gerekir.

Zindan Direnişi ile onurlu insan olmanın kararlılığı ve duruşu ortaya çıkartıldı

Kuşkusuz bugün de düşmanlarımız çoktur. Mevcut düşman yapıları her taraftan saldırı halindeler. Elbette bunları küçümsememek, dikkatle ele alıp önemsemek gerekiyor; ama bugün düşman gerçeğinin daha çok bilince çıkartıldığını, daha çok deşifre edildiğini, maskesinin düşürüldüğünü, düşman yapısının daha çok parçalanıp darbelendiğini ve adeta yenilginin eşiğine getirilmiş olduğunu da görmek lazım. Dolayısıyla öldürücü son darbeleri vurmayı mutlaka başarmak gereklidir. Bu mümkün müdür? Evet, mümkündür. Önderliksel doğuş ve PKK'nin kuruluş döneminin derslerini doğru çıkartan bir devrimcilik, bugün her türlü düşmana en ağır öldürücü darbeleri rahatlıkla vurabilir. Dolayısıyla biz Apocu militanlar açısından en çok aydınlatıcı ve güçlendirici gerçeklik, bu doğuş ve kuruluş döneminin devrimci dersleridir. Önder Apo, “PKK'nin resmi tarihi çok önemli ve anlamlıdır, zengin derslerle doludur, ama daha anlamlı olan ve zengin dersler ile dolu olan ise resmi kuruluştan önceki Önderlik doğuş ve partileşme sürecinin dersleridir” dedi. Önderlik ve parti gerçeğini doğru ve yeterli anlamak isteyenlerin bu dönemin derslerini derinden bilince çıkartarak özümsemeleri gerektiğini belirtti. İşte Partimizin tarihsel gerçekliğinin bu denli eğitici, öğretici, yol gösterici, güçlendirici, aydınlatıcı ve yürütücü özellikleri vardır. 40. yıl görevleri üzerine cesaretle giderken, bu gerçekleri her zamankinden daha fazla bilince çıkartıp onlarla donanarak yürümek, hareket ve halk olarak bizi, hedeflediğimiz ve mutlaka ulaşmamız gereken hak ettiğimiz zaferlere ulaştıracaktır.

Yine Partimiz PKK'nin Hilvan ve Siverek Direnişinin merkezinde yer aldığı büyük bir düşünsel ve pratik direniş içerisinde doğup şekillendiğini iyi bilmemiz gerekiyor. Bu direnişi Önder Apo, “Ajanlaşmış yapı, kurum ve ihanete karşı devrimci şiddet temelinde mücadele çizgisi” olarak tanımladı ve partileşme sürecimiz böyle bir mücadele çizgisinin hayata geçirilmesi ile gerçekleşti. Dolayısıyla Hilvan-Siverek direniş gerçeğinin de Önderlik ve parti çizgisinin doğru anlaşılması açısından bilince çıkartılması gereken zengin dersleri vardır. Bu direnişler ki, bugün “Demokratik Özyönetim Direnişi” dediğimiz mücadele gerçekliğinin 40 yıl önce yaşanmış biçimleri oluyorlar. Özellikle ‘Hilvan Direnişi’ zafer kazanmış büyük bir direniş olarak bugün Demokratik Özyönetim Mücadelelerinin nasıl yürütülmesi gerektiği konusunda önümüzü tüm yönleriyle aydınlatıyor. ‘Demokratik Özerklik Mücadelesi nasıl olmalı? Demokratik Özyönetim Direnişleri nasıl örgütlendirilip geliştirilmeli, bunun amacı ne olmalı, kime vurmalı, kimi örgütlemeli? Stratejisi nasıl oluşmalı, taktikleri nasıl gelişmeli, tarzı nasıl şekillenmeli? Üslubu ne olmalı?’ sorularına en açık ve anlaşılır cevabı bundan 40 yıl önce muzaffer bir biçimde gerçekleşmiş olan Hilvan Direnişi net bir biçimde veriyor. O halde partileşmeyi gerçekleştiren bu ilk büyük direnişlerden de 40. yıl görevlerinin üzerine yürürken öğreneceğimiz ve çıkaracağımız çok kapsamlı devrimci dersler söz konusudur. 40. yıl görevleri üzerine yürürken tüm Apocu militanlar olarak bu zengin direniş derslerinden doğru ve yeterli bilinci açığa çıkartmak ve onlarla donanıp yürümek büyük önem taşıyor.

Partimiz kuruluşunun 3. ve 4. yıllarında bir yandan “Büyük Zindan Direnişini” geliştirirken, diğer yandan da yurtdışında devrimci mücadelenin nasıl yürütülüp ülkeye taşırılması gerektiği konusunda son derece büyük sonuçlar veren çalışmalar yürüttü. Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin, Ferhatların öncülüğünde gelişen kahraman Zindan Direnişi ile onurlu insan olmanın, ulusal onur taşımanın, onurlu bir birey ve ulus olarak var olmanın kararlılığı ve duruşu ortaya çıkartıldı. Dolayısıyla onlarca yıl geçmiş olmasına rağmen bu büyük karar ve direniş gerçeği canlılığını, tazeliğini hiç kaybetmemiş, tersine her gün daha derin anlamlar kazanarak Kürt insanına, özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese ruh, duygu, düşünce veren, cesaret ve fedakarlık aşılayan gerçeklik olma durumunu daha da geliştirmiş bulunuyor. Zindan Direnişi, faşist-soykırımcı sistemin her türlü insanlık dışı baskılarına karşı bir direniş olarak, yine her türlü insanlıktan çıkarma tutumlarına karşı insanca var olma ve özgür irade ile yaşama gerçekliği olarak bugün de özgürlük ve demokrasi mücadelesi veren herkese yol gösteriyor. Kuşkusuz bu aydınlatıcılığı ve yol göstericiliği tarih boyunca hep yaşayacak ve var olacaktır.

PKK'nin kuruluşunun 3. ve 4. yılında Partimizin kurucuları ve kadroları tarih boyunca halkımıza ve insanlığa yol gösterecek içeriğe, özelliğe, derinliğe, anlama sahip büyük direnişleri ortaya çıkartmayı bilmiştir. PKK gerçeği kendisini işte burada ifade ediyor. Önderlik çizgisinin doğru sahiplenilmesi ve uygulanması olarak zindan direnişi, PKK gerçeğini herkese doğru bir biçimde anlatıyor ve gösteriyor. Önder Apo, “Parti çizgimizin doğru ve tam uygulanması” olarak bu büyük direnişleri tanımladı. PKK fedailiğinin özü ve gerçeği böyle bir mücadele ile ifadesini buluyor. Unutmayalım ki, zindana sadece PKK kadroları düşmedi. 12 Eylül faşist-askeri darbesi sadece PKK'lileri tutuklamadı. Tersine herkese saldırdı ve tüm ideolojik-politik güçleri, partileri, örgütleri, grupları, elinin ulaştığı herkesi tutuklayarak zindanlara doldurmaya çalıştı. Onlar üzerinde her türlü baskı ve işkence geliştirdi. Ama herkes bu faşist-soykırımcı saldırı karşısında aynı tutumu gösteremedi. Herkes Mazlumlar, Kemaller, Hayriler gibi direnemedi. Özgür yaşam için kararlılık ve cesaret gösteremedi. Herkes PKK militanları gibi zindanlarda Önderlik, Parti'ye ve ideolojik çizgiye bağlılık sınavını geçemedi. İşte PKK gerçeği kendisini bu direnişlerde var ediyor. Dolayısıyla PKK'yi bir de Zindan Direnişi gerçeğinde anlamak, bilince çıkartmak, özümsemek gerekiyor.

Yine ağır faşist baskı ve saldırı dönemlerinde hareketlerin geri çekilmeleri, yurtdışına çıkmaları, çokça yaşanmış bir tarihsel gerçekliktir. Bu anlamda 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi karşısında örgütlü ve düzenli bir biçimde geri çekilmeyi, yurtdışına çıkıp Filistin sahasında kendisini toparlayarak ve yine eğitip örgütleyerek 1982 güzünden itibaren ülkeye dönmeyi ve 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımı'nı başlatıp kahramanlık çizgisinde yürütmeyi başaran, Partimiz PKK'dir. Zindan gerçeğinde olduğu gibi, kuşkusuz faşist-askeri darbe karşısında yurtdışına çıkan örgüt sadece PKK olmadı. Evet, örgütlü ve düzenli geri çekilmeyi başaran ve devrimci yaşamı yurtdışında da derinleştirip mücadeleci ruhu güçlendirerek ülkeye dönmeyi başaran PKK oldu. Ama yurtdışına da diğer tüm parti ve örgütler belli bir düzeyde çıkış yaptılar. Her örgüt kendisini yurtdışında var etmek ve yaşatmak için birçok çaba harcadı. Düzensiz bir biçimde de olsa yurtdışına çıktılar ve belli bir çaba içerisinde oldular. Ama tıpkı 1982 Zindan Direnişi'nde olduğu gibi, yurtdışında da devrimci bilinci, eğitim ve örgütlenmeyi geliştirerek zamanı geldiğinde ülkeye dönmeyi gerçekleştiren ve faşizme karşı direniş sorumluluğunu üstlenerek pratiğe geçiren sadece partimiz PKK oldu. Yurtdışına çıkıp belli hazırlık yapma ve belli askeri eğitim çabası içerisinde olsalar bile diğer birçok örgüt ve parti, sıra ülkeye dönme ve faşizme karşı direnmeye gelince tüm güçlerini ve iradelerini tükettiler. Yaptıkları hazırlıkları, ortaya çıkardıkları gücü de sapkın düşüncelerle yaşam içerisinde heba ettiler.

Tarihin en büyük devrimi olan Kadın Özgürlük Devrimi'ni başlatan partimiz PKK oldu

Bunlara karşı yurtdışını devrimci temelde değerlendiren, ülkede faşizme ve sömürgeciliğe karşı direniş için yurtdışında değer biriktiren ve bunları Kürdistan'a aktarmayı ve gerilla direnişine dönüştürmeyi başaran partimiz PKK oldu. 15 Ağustos Kahramanlık Atılımı temelinde Karasungurların, Egîdlerin, Bêrîtanların komutasındaki büyük gerilla yürüyüşü biçiminde hayata geçiren, faşizmi Kürdistan'da yenilgiye uğratarak Ulusal Diriliş Devrimi'ni başarıya götüren ve belki de tarihin en büyük devrimi olan Kadın Özgürlük Devrimi'ni başlatan, özgün ve özgür kadın örgütlülüğünü ortaya çıkartan partimiz PKK oldu. İşte böyle büyük tarihi sonuçlar yaratan yurtdışı pratiğinin, yine 15 Ağustos Kahramanlık Atılımı'nın zengin derslerinin de doğru anlaşılması, özümsenmesi ve PKK gerçeğinin bir de yurtdışı çalışmalarında ve 15 Ağustos Kahramanlık Atılımı'nda, faşizme karşı 24 saatin her anında en eşitsiz koşullarda kahramanca direnen gerillanın direnişinde görülmesi ve anlaşılması gerekiyor. Bu büyük cesaret ve fedakarlığı, onu var eden derin inanç, bilinç ve irade temelinde doğru anlamak, özümsemek ve PKK gerçeğine bir de bu temelde ulaşmak kuşkusuz 40. yıl görevleri üzerine yürürken hem büyük önem ifade ediyor, hem de başarının anahtarı oluyor.

Değerli yoldaşlar;

PKK gerçeğini en zor koşullarda, engellerin ve imkansızlıkların en fazla olduğu ortamlarda gösterdiği kahramanca ve başarılı direnişler içerisinde görüp anlamak kadar, değişen koşullar karşısında kendini değiştirme, yenileme ve bu temelde varlık ve özgürlük mücadelesini her koşul altında her türlü yol ve yöntemle yürütme gerçeğinde de görüp anlamak büyük önem taşıyor. Özellikle 1993 Newroz öncesi geliştirdiği ateşkes sürecini ve bu temelde ortaya çıkardığı Demokratik Siyasi Mücadele Stratejisi'ni doğru anlamak, onun derslerini doğru temelde bilince çıkartmak önemlidir. PKK'nin gücünün, her türlü kalıpçı, dogmatik, tutucu yaklaşıma karşı kendisini değişime ve dönüşüme uğratma, yenileme ve yeniden yapılandırma karakterine sahip olmasından kaynaklı olduğunu görüp anlamak gerekiyor. İşte PKK bir de böyle bir değişim ve dönüşüm gücü ve iradesi olmaktadır. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde, yine siyasi-askeri direnişte kendini ortaya çıkartan Önderliksel duruş ve kararlılık, aynı etkinliğini değişen koşullara göre gerekli ideolojik yenilenme ve stratejik-taktik değişiklikleri yapma gücünde de gösteriyor. Önderlik ve Parti gerçekliğimizi bir de böyle tarihi süreçlerde görüp anlamak gerekiyor.

1993'ten itibaren başlayan sürecin hem ideolojik yenilenme, paradigmasal ve stratejik değişim yönünü görüp doğru anlamak, hem de her türlü faşist-sömürgeci ve soykırımcı saldırı karşısında kahramanca direnişi sürdürme gerçeğinde ele alıp anlamak gerekiyor. PKK bütün bunları iç içe birlikte yürütmeyi başaran bir gerçeklik oluyor. Bir yandan faşist soykırımcı çete yönetimlerinin topyekun özel savaş saldırılarına karşı gerilla öncülüğünde kahramanca direnirken '1993-98 direnişi', yine Uluslararası Komploya karşı 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla gerçekleştirdiği fedai direnişi, siyasi soykırım operasyonlarına karşı kadro ve halkımızın topyekun direnişi ve son üç yılda Ortadoğu halklarının başına bela edilen DAİŞ faşizmine karşı Şengal ve Kobanê'den başlamak üzere büyük bir kahramanlık destanını ortaya çıkartan direnişi ve özellikle de AKP-MHP faşizminin 24 Temmuz 2015 saldırganlığına karşı 'Demokratik Özyönetim Direnişleri' temelinde büyük insanlığın direnme tarihine altın harflerle yazılacak olan kahramanca direnişler geliştirdi.

Önder Apo, Demokratik Sosyalizmin teorik ve taktik çerçevesini yeniden tanımladı

Bu tarihsel süreçler aynı zamanda ideolojik yenilenme, paradigma değişimi, yine stratejik-taktik değişimler, bu temelde kendini yenileme, yeniden yapılandırma ve her koşulda mücadele yürütme, varlık ve özgürlük mücadelesini ısrarla sürdürüp yürütme gerçekliğini göstermiş olması büyük önem taşıyor ve son derece öğretici tarihi dersler içeriyor. İşte bu dersleri özellikle 40. Parti yılı gibi mutlaka büyük savaşıp büyük kazanmamız gereken bir yılın görevleri üzerine yürürken, tüm boyutlarıyla bilince çıkartıp önümüzdeki mücadele sürecine taşımak oldukça önemli ve vazgeçilmezdir. Tüm yoldaşların bu gerçekliğe mutlaka ulaşması gerekiyor.

Önderlik ve Parti gerçekliğini doğru anlamanın, bu gerçekliğe doğru ve yeterli katılmanın, bu gerçekliğin önümüze koyduğu görev ve sorumlulukların üzerine zafer çizgisinde yürümenin kesin koşulu bu oluyor. Bu anlamda PKK direniş gerçeğini doğru ve tam anlamak önem taşıyor. Bu gerçekliği düz, dogmatik, kalıpçı bir temelde ele almamak, katı yaklaşmamak, direniş tarihinin stratejik ve taktik bakımdan sürekli tarz, üslup açısından içerdiği değişiklikleri, farklılıkları görüp bu yaratıcı gerçekliği derinden anlamak gerekiyor. Dar, düz, kalıpçı, kaba, katı yaklaşım ve tarz ciddi bir tehlike oluşturuyor. Kavram olarak 'direniş' diyoruz, sanki her direniş aynı amaçla, aynı araçla, aynı yol ve yöntemle, aynı biçimde yürütülüyormuş gibi bir algılamanın etkileri yoldaşlarda şu veya bu düzeyde görülüyor. Bu durumu kesinlikle aşmak gerekiyor. Evet, hepsi direniştir ama değişik dönemlerin direnişleri amaç, araç bakımından farklıdır. Stratejik ve taktik bakımından, tarz

✪ PKK'nin gücü, her türlü kalıpçı, dogmatik, tutucu yaklaşıma karşı kendisini değişime ve dönüşüme uğratma, yenileme ve yeniden yapılandırma karakterine sahip olmasından kaynaklıdır. PKK böyle bir değişim ve dönüşüm gücü ve iradesi olmaktadır. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde, yine siyasi-askeri direnişte kendini ortaya çıkartan önderliksel duruş ve kararlılık, aynı etkinliğini değişen koşullara göre gerekli ideolojik yenilenme ve stratejik-taktik değişiklikleri yapma gücünde de gösteriyor.

✪ Özgürlük Mücadelemiz Kürdistan'ın dört bir yanına, yurtdışına ve neredeyse tüm dünyaya yayılmıştır. Kürdistan Özgürlük Devrimi olarak Kürt sorununun çözümü ve Özgürlük Devrimi'ni zafere götürmede çok önemli bir düzeye ulaşmıştır. Kendisini Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin öncüsü, yine özgür insanlığın umudu ve yol göstericisi haline getirmiştir. Bu anlamda 39. Parti yılımızın daha önceki tüm mücadele yıllarına benzer, onlara bedel daha büyük bir mücadele ve kazanım yılı olmuştur.

ve üslup, yol ve yöntem bakımından farklılıklar içerir. Direniş, her zaman aynı biçimde olmamıştır, dönem dönem farklıklar içermiştir. Direniş tarihimiz, birçok dönemi içinde barındırmaktadır. Elbette bu direnişlerin ortak özellikleri vardır ve bu gerçekliğin görülmesi önemlidir. Ama direniş tarihimizin birçok farklı dönemi içerdiği, bu dönemlerin birçok bakımdan farklılıkları ifade ettiği, direniş tarihimizin derslerini doğru açığa çıkartabilmek için bu farklılıkların görülüp anlaşılarak buna göre yaratıcı bir yaklaşımın geliştirilmesi önemli oluyor. Partimizin direniş tarihine kesinlikle böyle yaklaşmak gerekiyor. Düz, katı, kalıpçı ve dogmatik yaklaşımları mutlaka aşabilmek gerekiyor. Direniş tarihinin zengin derslerinin açığa çıkartılarak, yeni mücadele süreçlerine yaratıcı bir biçimde taşınması oldukça önem arz etmektedir. 40. yıl gibi tarihi savaş ve zafer görevleriyle yüklü olduğumuz bir sürece böyle yaratıcı yaklaşımlarla yönelmek görevleri başarmamızın, büyük zaferler kazanmamızın kesin yaratıcı gerçeği olacaktır.

Bununla birlikte söz konusu sürecin, değişim ve dönüşüm yönünün de doğru anlaşılıp bilince çıkartılması büyük önem taşıyor. Unutmayalım ki, bu süreç PKK'de büyük değişim ve dönüşüm süreci oldu. PKK devlet odaklı ve iktidar endeksli bir parti olmaktan çıkarak, kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye bağlı, Demokratik Toplum Paradigmasını esas alan bir parti haline geldi. Demokratik Özerklik temelinde Demokratik Konfederalizmi örgütleyen, ona öncülük eden, iktidar ve devlet odaklı olmak yerine, Demokratik Ulus ve Demokratik Konfederalizm odaklı bir parti olma gerçeğine ulaştı. Ulus devlet çizgisini terk ederek, Demokratik Ulus çizgisini geliştirdi ve esas aldı.

Parti ve gerilla öncülüğünde yeni bir örgütlü toplum gerçeği ortaya çıkıyor

Söz konusu süreçte hem köklü bir paradigma değişimini gerçekleştirdi, hem de ciddi bir ideolojik-örgütsel yenilenme ve yeniden yapılanma yaşadı. Tarihsel olarak bütün özgürlük hareketlerinin derslerini son reel sosyalizm pratiği temelinde kapsamlı bir sorgulamaya tabi tutan Önder Apo, küresel düzeyde tüm ezilenlere kurtuluş ve özgürlük yolunu gösteren yeni bir düşüncenin sentez düzeyinde ortaya çıkartılmasını gerçekleştirdi. Sosyal bilime her bakımdan büyük katkılar yaptı. Sosyalist teoriyi günümüz koşullarını aydınlatacak şekilde derinleştirdi ve zenginleştirdi. Yeni bir entelektüel devrim gerçekleştirerek, sosyal bilimin yaşadığı krizin aşılmasının yolunu gösterip önünü açtı. Felsefede kaba meteryalizmi, dogmatik diyalektiği aşarak, yine ideolojide küçük burjuva bireyciliğini, maddiyatçılığını ve salt eşitlikçiliğini aşma gücünü göstererek, sosyalizmi geleceğin bir ütopyası değil, bir insanda, bir partide bir toplumda bile olsa güncel olarak yaşanan bir ideoloji haline getirerek Demokratik Sosyalizmin teorik ve taktik çerçevesini yeniden oluşturdu ve tanımladı.

Tüm bunları Demokratik Modernite kuramında kapsamlı ve bütünlüklü bir teorik analize kavuşturarak, kapitalist modernite sistemine karşı Demokratik Modernite alternatifini net ve uygulanabilir bir biçimde açığa çıkardı. İşte bütün bunlar Önder Apo'nun insan düşüncesine, sosyal bilime ve sosyalist öğretiye teorik, ideolojik, stratejik ve taktik katkıları oluyor. Partimiz geçen zorlu mücadele süreci içerisinde, Önder Apo'nun ortaya çıkardığı bu değişim ve yenilenme çizgisini esas alarak, kendisini bu temelde yenilemiş ve yeniden yapılandırmış parti haline getirip, özgürlük ve demokrasi mücadelesine bu temelde yürüme gücüne ulaşmış bulunuyor. Kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye dayalı, Demokratik Topum Paradigması temelinde her türlü faşist soykırımcı saldırıya karşı direniş ve Demokratik Ulus görevlerini birlikte ve iç içe yürütüyor. Partimizin direnişçi gerçeği her türlü değişim ve yenilenmeye kendisini açık tutarak, günümüzde demokratik toplum örgütlülüğünün, Demokratik Ulus İnşasının önünü her yönüyle açıp gelişme zeminini yaratmıştır. Diğer yandan halk kitlelerinin Demokratik Modernite çizgisinde eğitilip örgütlendirilmesi ve Demokratik Ulus İnşasının geliştirilmesi ile de her türlü saldırıya karşı direnme ve kazanma gücü, iradesi, enerjisi çok daha fazla olarak ortaya çıkıyor. Direniş, toplumsal örgütlülüğün zeminini yaratıp geliştirirken, toplumsal eğitim ve örgütlülük, direnişi daha da büyütüyor geliştiriyor. Böylece Parti ve gerilla öncülüğünde yeni bir örgütlü toplum, Demokratik Ulus gerçeği ortaya çıkıyor. Savaşan halk gerçekliğine ulaşılıyor. Örgütlü gerillalaşan bir Kürt toplum gerçeği var oluyor.

40. yıl görevleri üzerine yürürken tüm partililer olarak bu gerçekliği doğru ve derinlikli anlamamız, tüm boyutlarıyla derslerini çıkartıp bu yeni mücadele sürecine etkili bir biçimde taşımamız tarihi görev olarak önümüzde duruyor. Bir yandan her türlü faşist soykırımcı saldırı karşısında kahramanca direnişin zengin derslerini çıkartıp onları özümseyerek 40. yıl mücadelesine taşırken, diğer yandan da gerçekleşen değişim ve dönüşümü derinliğine bilince çıkartıp onları zihniyet, ideoloji, tarz bakımından özümseyerek yeni mücadele sürecine taşımak, 40. yıl görevlerini başarma ve büyük zaferler kazanma açısından büyük önem taşımaktadır.

Tüm yoldaşların, PKK'nin 40. yıl görevleri üzerine yürürken bu tarihi dersleri çok yönlü irdeleyip, analiz ederek, yoğunlaşarak açığa çıkan bu dersler temelinde kendilerini eğitip donatarak 40. yıl hedeflerimiz üzerine büyük bir cesaretle, fedakarlıkla yürüyeceğine ve mutlaka kazanacağına inanıyoruz.

Değerli yoldaşlar;

Parti ve mücadele tarihimizin ne kadar zengin tarihi derslerle dolu olduğu gün gibi açıktır. Yine bu derslerin kendisini eğiten, donatan militanlığın asla yenilmeyeceği ve her zaman her yerde büyük zaferlerin yaratıcısı ve kazanımcısı olacağı da ortadadır. Partimizin zengin dersler içeren büyük kazanımlarla dolu tarihsel gerçekliği 39. PKK yılında da devam etmiştir. Önceki yıllar gibi zorlu ve büyük bir savaş yılı olduğu gibi, 39. PKK yılı büyük başarılar ve kazanımların elde edildiği bir yıl olarak da parti ve halk tarihimize yazılmıştır. Bu anlamda 39. Parti yılının da büyük savaş ve kazanım yılı olduğu ortadadır. Öyle ki bir yandan tüm gücünü seferber ederek imha ve tasfiye saldırısı yürüten AKP-MHP faşizmine direnilirken, diğer yandan Ortadoğu halklarının başına bela edilmiş DAİŞ faşizmine ve işbirlikçi gericiliğe karşı neredeyse beş cephede birden savaş ve direniş içerisinde olunmuştur.

Partimizin kuruluş ve gelişme dönemindeki bir veya iki cephede birden mücadele etme gerçekliği son yıllarda özellikle de 38. ve 39. PKK yılında tümden aşılarak Kürdistan'ın dört bir yanında birden mücadele eden, aynı zamanda işbirlikçi gericiliğe karşı da mücadele yürüten, yurtdışı alanlarını büyük mücadele ve kazanım haline getirmeyi başaran bir konuma ulaşılmıştır. Dikkat edilirse mücadele büyümüş, devrim gelişmiş, devrimci görevler artmış, mücadele alanları çoğalmıştır. Özgürlük Mücadelemiz Kürdistan'ın dört bir yanına yurtdışına ve neredeyse tüm dünyaya yayılmıştır. Kürdistan Özgürlük Devrimi olarak Kürt sorunun çözümü ve Özgürlük Devrimini zafere götürmede çok önemli bir düzeye ulaşmıştır. Kendisini Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin öncüsü, yine özgür insanlığın umudu ve yol göstericisi haline getirmiştir. Bu anlamda 39. Parti yılımızın daha önceki tüm mücadele yıllarına benzer, onlara bedel daha büyük bir mücadele ve kazanım yılı olmuştur.

Önder Apo'nun düşünceleri Ortadoğu'da ve dünyada daha fazla yayılmıştır

Mücadelenin tüm Kürdistan'a ve yurtdışına yayılarak Kürdistan'ın özgürlüğü ve 'Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturulması' ve Ortadoğu halklarının demokratik birliğini öngören Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin geliştirilmesi düzeyine ulaşmıştır. Bu da 39. Parti yılının mücadele gerçekliğini ve kazanımlarını ortaya koymaktadır. Bu yılda, Önder Apo'nun düşünceleri Ortadoğu'da ve dünyada daha fazla yayılmıştır. Gençlere, kadınlara, emekçilere, tüm ezilenlere daha çok ulaşmış ve daha fazla anlaşılır, benimsenir olmuştur. Dolayısıyla bu temelde daha çok örgütlenip mücadele eder hale gelinmiştir. "Önderliğe özgürlük eylemleri" dünyanın her tarafına yayılır olmuştur. Önder Apo'nun düşüncelerini anlamaya ve özümsemeye çalışan konferanslar, tartışmalar Kürdistan'da ve yurtdışında her alanda daha fazla yapılmıştır. Bütün bunlar Önderlik, halk ve mücadele gerçekliğimizin tüm insanlık tarafından daha fazla anlaşılması, dolayısıyla onunla daha çok dost ve müttefik olunması gibi bir gelişme yaratma sonucunu doğurmuştur.

Bununla birlikte kuşkusuz 39. Parti yılında da en büyük mücadele Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de AKP-MHP faşist soykırımcı saldırılarına karşı, halkımızın ve tüm demokratik güçlerin gerilla öncülüğünde yürüttüğü kahramanca direniş olmuştur. Bu direniş bütün Kürdistan'ı, bütün Ortadoğu'yu aydınlatan, insanlık için büyük umutlar yaratan bir gerçekliğe dönüşmüştür. Büyük zorluklar ve ağır bedeller karşılığında da olsa, bugün AKP-MHP faşizmini yıkılışın eşiğine getirmiştir. Son Merkez Komite toplantımızın açık ve net bir biçimde tespit ettiği gibi, bu gün AKP-MHP faşizmi şahsında Kürt'ü inkar eden ve imha etmek isteyen faşist soykırımcı rejim, bunları temsil eden TC devlet yapılanması tam bir yıkılışın eşiğinde olduğu gibi, tarihinin en zayıf dönemini yaşamaktadır. Çözülme, çürüme ve parçalanma durumu somut olarak görülebilmektedir. Tümden yıkılarak tarihin çöp sepetine atılacağı an büyük ölçüde gelmiştir.

39. yıl mücadelesiyle bu gerçeklik çok daha fazla netleşmiş, somutlaşmıştır. 40. mücadele yılında son darbeyi vurarak, bu faşist soykırımcı zihniyeti ve siyaseti yıkılışa götürüp Kürt halkını, Ortadoğu halklarını ve insanlığı böyle bir beladan kurtulma görevini, gerçekleşebilir bir görev olarak önüne koymuştur. Gerçekten de 'AKP-MHP faşizmi, TC gericiliği, faşist soykırımcı rejim' deyip geçmemek gerekiyor. Faşizmin İttihat ve Terakki Cemiyeti'yle başlayan Osmanlı'nın son döneminde doğarak Türkiye'de filizlenen bir zihniyet ve siyaset olduğunu iyi bilmemiz gerekiyor. Bunun özünde savaşçılık, soykırımcılık, baskı, terör ve katliam vardır. Birinci Dünya Savaşı içerisinde Kürt, Ermeni, Süryani ve Rum soykırımcılığının zihniyet ve siyaset olarak nasıl geliştirildiği, Türkiye'de bu temelde nasıl ırkçı, şoven, milliyetçi hastalıklı bir zihniyet ve siyasetin oluşturulduğu, yüz yıldır da bu zihniyet ve siyaseti koruyup geliştirmek için nasıl ısrar edildiği bilinmektedir. Nitekim bu zihniyet ve siyaset, 20. yüzyılın ortalarında Almanya'da Hitlercilik, İtalya'da Mussolinicilik, 20. yüzyılın son çeyreğinde Irak'ta Saddamcılık, günümüzde ise Erdoğan-Bahçeli faşist diktatörlüğünde en saldırgan ve vahşi konumuna ulaşmıştır.

Bugün Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de insanlık düşmanı zihniyet ve siyasete karşı mücadele edilmektedir. Dolayısıyla PKK'nin yürüttüğü bu mücadelenin hem zihniyet düzeyinde ortaya çıkardığı büyük devrimci sonuçlar vardır, hem de siyasi-askeri bakımdan ortaya çıkardığı büyük kazanımlar söz konusudur. AKP-MHP faşizmi biçiminde yüz yıllık deneyimin somutlaşmış bu son saldırı halkasının, yıkımın eşiğine getirilmiş olması sadece Kürdistan halkı, Türkiye emekçileri ve Ortadoğu halkları açısından değil, küresel düzeyde tüm insanlık açısından en büyük gelişme ve kazanımdır. Çünkü bu zihniyet ve siyasetin, DAİŞ'i yönlendirip saldırtmada, benzer faşist çete örgütlenmelerini yaratıp bütün dünyada insanlık üzerinde saldırı yürütmede, nasıl bir faşist terör ve tehdit gücü haline geldiği her yönü ile açığa çıkmıştır. Dolayısıyla AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen mücadele dar ele alınmamalı, hafif görülmemeli, basit yaklaşılmamalıdır. Bunu sadece Kürdistan ve Türkiye ile sınırlı olarak ele almamak gerekir. Böylesi yaklaşımlar son derece yetersiz ve dar yaklaşımlar olur. Oysa bugün AKP-MHP faşizminde somutlaşan faşist soykırımcı zihniyet ve siyaset, bütün bölge halklarını ve insanlığı tehdit eden en büyük bela, en büyük gericilik konumundadır. Dolayısıyla böyle bir gericiliğe karşı mücadele sadece Kürdistan ve Türkiye ile sınırlı değil, tüm Ortadoğu ve dünyayı içine alan bir anti-faşist mücadeledir. Soykırımcılığa karşı büyük özgürlük ve demokrasi mücadelesi, tarihin en büyük devrimci değişimini zihniyet ve siyasi-askeri yapıda ortaya çıkartmayı öngören, toplumsal değişimi gündemleştiren en büyük devrimsel gerçekliktir.

DAİŞ ve AKP-MHP faşizmi Firat'ın batısında da ağır yenilgiye uğratılmıştır

39. Parti yılında, Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de halkımız ve hareketimiz AKP-MHP faşizmine karşı yürüttüğü mücadele ile böyle önemli bir gelişme sağlarken, Rojava'daki halkımız ve özgürlük güçlerinin de bunun bir parçası biçiminde somutlaşan DAİŞ faşizmine karşı yıl boyunca kahramanca savaştıkları; Minbic, Tabqa ve Reqa zaferleri gibi Üçüncü Dünya Savaşı'nın en büyük askeri zaferlerini kazandıkları tartışma götürmez bir gerçektir. DAİŞ ve AKP-MHP faşizmi Firat'ın batısında da ağır yenilgiye uğratılmıştır. Ortadoğu halklarının başına bela edilen DAİŞ faşizmi, "Başkentim" dediği Reqa'da yenilgiye uğratılarak bu belanın iyice etkisizleştiği bir sonuç elde edilmiştir. Tüm Bu zaferlerin kuşkusuz çeyrek asırlık Üçüncü Dünya Savaşı'nın geldiği nokta ve gidişatına büyük etki yapacaktır. Nitekim Reqa Özgürlük Hamlesi başlarken Ortadoğu'daki siyasi dengeler ciddi bir biçimde sarsıntı yaşamış, Reqa'da DAİŞ yenilgiye uğratılıp zafer kazanılınca Ortadoğu'nun siyasi-askeri dengesi neredeyse alt-üst olacak düzeyde bir sarsıntıyı yaşar hale gelmiştir. Bu durum hala devam etmektedir. Bu bakımdan Reqa zaferinin küresel düzeyde Üçüncü Dünya Savaşı'nın gidişatı üzerinde, yine Ortadoğu bölgesindeki siyasi-askeri gelişmeler üzerinde çok büyük etkisinin olduğu açık bir gerçektir. Ortaya çıkan sonuç ile verilen mücadelenin sadece Kürdistan ve Suriye ile ilgili bir mücadele olmadığı, tersine onları da çok çok aşan bölgesel ve küresel boyutları olan büyük bir mücadele olduğu ortaya çıkmıştır.

Bu yönüyle elde edilen zafer, bu düzeyde anlam ifade eden büyük bir zaferdir. Reqa zaferi ile DAİŞ artık iyice etkisiz kılınırken, Demokratik Suriye Federasyonu'nun önü açılmıştır. Özgür Rojava Kurdistan'ın varlığı büyük ölçüde garantilenmiştir. Kürt-Arap ilişkileri, Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı ulus devlet faşist statükosuna karşı, özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirip bölgesel düzeyde zafere götürecek temel bir ittifak olarak, bölgenin en temel devrimci gücü olarak ortaya çıkmıştır. Kürt halkı, özgürlük ve kardeşlik temelinde Arap toplumu ile demokratik birliğe ulaştığı gibi, Asuri-Suryani, Ermeni, Türkmen vb Suriye'nin bütün halklarıyla da Demokratik Özerklik çizgisinde ortak ve kardeşçe bir demokratik yaşamın önünü açmıştır.

DAİŞ faşizmi karşısında kazanılan zafer, Rojava'da özgür birey ve demokratik komüne dayalı Demokratik Ulus İnşası'nı geliştirirken, aynı zamanda Suriye genelinde bütün halkların eşit, özgür ve kardeşçe birliğini öngören demokratik birlik ve uluslaşma gerçeği de büyük bir gelişme sağlamıştır. Demokratik Federal Suriye'nin oluşturulmasının ve Ortadoğu Demokratik Konfederalizmi'ne öncülük edecek bir demokratik Suriye'nin yaratılmasının önü tümüyle açılmıştır. 39. yılda Rojava halkımızın, Suriye halklarıyla ve demokratik güçleriyle birlikte yürüttüğü direniş ve geliştirdiği inşa faaliyetleri, tüm Ortadoğu'ya ve insanlığa ışık tutan, öncülük eden yeni bir demokratik siyasi yapılanmanın önünü açmış, temellerini atmıştır. Bu kazanımın ne kadar tarihi ve büyük olduğu, Kürdistan kadar Ortadoğu'yu ve dünyayı da etkilediği, Kürt halkının yürüttüğü özgürlük mücadelesi ile Ortadoğu'nun demokratikleşmesine ne kadar katkı sunar hale geldiğini, yine bölge halklarıyla eşit ve özgür temelde Demokratik Özerklik ve Demokratik Konfederalizm çizgisinde kardeşleşme sürecini başlattığının çok açık bir göstergesi oldu. Bu da Kürdistan kadar Ortadoğu açısından, Kürt halkı kadar Ortadoğu halkları ve insanlık açısından en büyük kazanım en büyük gelişme konumundadır.

Bunlarla birlikte 39. yılda Başûrê Kurdistan ve Rojhilatê Kurdistan'da önemli çalışmaların, mücadelenin yürütüldüğü, yurtdışındaki Kürtlerin tüm parçalara dönük bu alanlardaki mücadeleyi destekleyen ve yine Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasını hedefleyen kesintisiz eylemlerin sürdürdüğü açıktır. Bu noktada Özgürlük Mücadelesi hem tüm Kürdistan'a ve dünyaya yayılmış, hem de işbirlikçi milliyetçi devletçi çizginin tüm bu gelişmeler önündeki engelleyici konumunu aşmak için çok önemli zihniyet, siyaset, askerlik ve diplomasi alanında mücadele yürütmüştür. Kürdistan'da iki çizgi mücadelesi hep var olmuştur. Bir tarafta KDP öncülüğünün temsil ettiği işbirlikçi devletçi çizgi etkin olmaya çalışırken, diğer yandan PKK öncülüğündeki Demokratik Özerklik ve Demokratik Konfederalizm mücadelesi tüm Kürdistan'da, Kürt sorununun çözümünü gündemleştirerek Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin önünü açarak büyük bir mücadele haline gelmiştir. Bu iki zihniyet ve siyasetin geçtiğimiz 39. yıl içerisinde de sert bir mücadeleyi kendi aralarında yaşadığı açık bir gerçektir.

✪ DAİŞ faşizmi karşısında kazanılan zafer, Rojava'da özgür birey ve demokratik komüne dayalı Demokratik Ulus İnşası'nı geliştirirken, aynı zamanda Suriye genelinde bütün halkların eşit, özgür ve kardeşçe birliğini öngören demokratik birlik ve uluslaşma gerçeği de büyük bir gelişme sağlamıştır. Demokratik Federal Suriye'nin oluşturulmasının ve Ortadoğu Demokratik Konfederalizmi'ne öncülük edecek bir demokratik Suriye'nin yaratılmasının önü tümüyle açılmıştır.

Milliyetçi-devletçi-işbirlikçi çizginin, Kürt sorununu çözme gücü yoktur

Irak devletinin, Başûrê Kurdistan'a son saldırısında görüldüğü gibi; milliyetçi-devletçi-işbirlikçi çizginin Kürt sorununu çözme ve Kürt halkını kurtuluşa götürme gücü ve imkanı yoktur. Bu çizgi dardır, çıkarcıdır, maddiyatçıdır. Aile ve aşiret çıkarlarını esas almaktadır. Kürt sorununa çözüm gücü değildir. Kürdistan üzerindeki mücadeleden çıkar sağlamayı, pay almayı esas alan bir çizgidir. Buna karşı çözüm gücü olarak, Kürt halkını özgürlük bilinci temelinde tüm kesimleriyle -başta kadınlar ve gençler olmak üzere- eğitip örgütleyen, irade sahibi kılan ve böylece özgür toplum ve demokratik siyaset temelinde Kürt sorununu çözüme, Kürt toplumunu özgür ve iradeli yaşama kavuşturan tek güç olduğu, bu çizginin 39. yıl mücadelesiyle bir kere daha açığa çıkmıştır. İşbirlikçi çizgi, milliyetçi devletçi zihniyet ve siyaset ciddi yenilgiler yaşarken, özgürlükçü ve demokratik çözüm çizgisinin Bakur'da ve Rojava'da kazandığı başarılar, hangi çizginin Kürt halkını zafere götüreceğini bir kere daha net bir biçimde göstermiş ve kanıtlamıştır.

Değerli yoldaşlar;

PKK'nin resmi kuruluşunun 40. yılına girerken, Parti ve halk olarak çok daha güçlü hazırlıklı ve zafere yakın olduğumuz tartışma götürmez bir gerçektir. PKK'nin 39 yılda yaptıkları, 40. yılda ve sonrasında yapacaklarının aynasıdır. 40 yıl boyunca kesintisiz bir biçimde bir partinin devrime öncülük etmesi ve bu temelde büyük bir bilinç ve tecrübe birikimini ortaya çıkartması, Kürdistan'da ilk defa gerçekleşmektedir. Önder Apo'nun 45 yıllık kesintisiz Önderlik yürüyüşü, Kürdistan'da olduğu gibi dünyada da ilk defa gerçekleşen bir olay olarak görülmelidir. Kürdistan'da 45 yıllık kesintisiz bir Önderlik pratiği, 40 yıllık kesintisiz bir parti öncülüğü, pratiği zaten tarih boyunca hiç yaşanmamıştır. Dünyada da bunun örnekleri eğer varsa ancak parmak ile sayılabilecek düzeydedir. Bu bakımdan da 45 yıllık Önderlik yürüyüşünün ortaya çıkardığı büyük birikimi, tecrübeyi, bunun içerdiği dersleri en büyük kıymet-hazine olarak görmek, bunu asla küçümsememek ve anlamına derinden vakıf olarak önümüzdeki Parti ve halk mücadelesinde ve yaşamında söz konusu dersleri devam ettirmek büyük gelişmeler ortaya çıkartacaktır.

Öncelikle bu gerçekliği iyi görmek gerekiyor. Tarihe baktığımızda benzer önderlikler, öncü partiler 10 yıl, 15 yıl, 20 yıl kesintisiz bir pratik sürdürüyor, sonra çeşitli biçimlerde kesintiye uğrayarak kopukluklar ortaya çıkartıyorlar. Bu da daha fazla sağa-sola savrulmayı, içte yozlaşmayı, parçalanmayı ya da çizgiden sapmayı gündeme getiriyor. Büyük özgürlük düşüncelerinin tarih boyunca adeta bir kader gibi yaşadıkları gerçeklik bu oluyor. Bu temelde ele aldığımızda Önder Apo'nun 45 yıllık kesintisiz önderlik yürüyüşü ve bunun ortaya çıkardığı büyük tecrübe birikimi, PKK'nin devrimci çizgisinin, Apocu fedai militan çizginin on yıllarca, yüz yıllarca kesintisiz yürüyeceğinin daha şimdiden garanti altına alındığı, her türlü savrulmaya karşı büyük bir güvencenin bu biçimde ortaya çıkartılmış olduğu rahatlıkla söylenebilir. Bu anlamda da Önderlik gerçeğimiz, etkisini yüzyıllara yayabilecek bir gelişme düzeyini ortaya çıkarmıştır. Bize düşen bu gerçekliği doğru, derinlikli ve tüm boyutlarıyla anlamak, doğru tarz-üslup ve yeterli tempo ile her alanda başarı çizgisinde pratiğe geçirmektir. Eğer Apocu militanlık pratikte bunu yaparsa Özgürlük Hareketimizin on yıllarca büyük başarılar kazanan bir hareket olarak devam edeceği, Kürdistan ve Ortadoğu'da özgürlükçü gelişmelerde öncü düzeyde büyük roller oynayacağı rahatlıkla söylenebilir.

40. yıl mücadelesine gererken işte bu gerçekliği doğru anlamak ve bütünlüklü uygulamak başarılı olmak açısından büyük önem arz etmektedir. Dahası bizim en büyük güç kaynağımız bu gerçekliği doğru anlamak ve tam uygulamak olmaktadır. Hareket ve halk olarak elimizde bundan daha büyük bir güç kaynağı kesinlikle yoktur. Tüm yoldaşların bu gerçekliği de tüm yönleriyle bilmesi, anlaması ve bunun gereklerine göre 40. yıl pratiğine yürümesi gereklidir.

✪ PKK'nin 39 yılda yaptıkları, 40. yılda ve sonrasında yapacaklarının aynasıdır. 40 yıl boyunca kesintisiz bir biçimde bir partinin devrime öncülük etmesi ve bu temelde büyük bir bilinç ve tecrübe birikimini ortaya çıkartması, Kürdistan'da ilk defa gerçekleşmektedir. Önder Apo'nun 45 yıllık kesintisiz Önderlik yürüyüşü, Kürdistan'da olduğu gibi dünyada da ilk defa gerçekleşen bir olay olarak görülmelidir.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın temel karakteri

Diğer yandan 40. Parti yılına girerken, Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nın önemli bir düzeye geldiği, bazı yerlerde kısmi sonuçlar ortaya çıkartırken, genel planda bölgesel düzeyde daha çok yayılma ve derinleşme konumu içerisinde olduğu açıkça görülmekte ve anlaşılmaktadır. ABD ve Rusya arasındaki ilişki ve çelişkiler devam etmektedir. Hem küresel sermaye güçlerinin hem de bölgenin ulus devlet statükoculuğunun mevcut savaşı kendi lehlerine götürebilmeleri için yeni taktik planlamaları ve bu temeldeki hamlesel çabaları çeşitli biçimlerde ortaya çıkmaktadır. Türkiye'de Erdoğan-Bahçeli faşist diktatörlüğü iyice zayıflamış ve tecrit olmuş durumdadır. Suriye'de DAİŞ'e karşı kazanılan Reqa zaferi, hem Demokratik Suriye'nin yaratılması açısından önemli bir zemin ortaya çıkarmış, hem de bölgedeki askeri ve siyasi dengeyi derinden sarsan bir etkide bulunmuştur. Bu temelde Irak'ın Kerkük'e ve Başûrê Kurdistan'ın önemli bir bölümüne saldırısı ve işgal hareketi gelişmiş Suudi Arabistan'da saray darbesi gerçekleşmiş, Lübnan Başbakanı Suudi Arabistan'da istifa ettiğini açıklamış, Yemen'den Kuzey Afrika'ya kadar birçok alanda çelişkili ve çatışmalı durum varlığını sürdürmüştür.

Bütün bunlar Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nın önümüzdeki süreçte derinleşerek ve yaygınlaşarak devam edeceğini açık bir biçimde göstermektedir. Dolayısıyla bu derinleşen ve yaygınlaşan savaş durumunu, buna yol açan siyasetleri, bu temelde gelişen yeni ilişki ve ittifak arayışlarını yakından takip etmek, doğru anlamak ve bunun gereklerine göre Özgür Kürdistan Demokratik Ortadoğu mücadelesini daha doğru ve etkili bir biçimde yürütmeyi başarmak gerekiyor. İşte bu noktada bölgede yaşanan çelişki ve çatışmaların karakterini, önceliklerini daha doğru ve tam anlamak, bu konuda psikolojik savaş kapsamında sayılabilecek çok çeşitli değerlendirmelerin etkisi altına girmemek, dolayısıyla yanlışa ve yanılgıya düşmemek büyük önem arz ediyor. Dikkat edilirse bölgemiz Ortadoğu'da, çeyrek asrı aşan bir süredir adına "Üçüncü Dünya Savaşı" denen bir çatışma ve savaş süreci yaşanıyor. Bu savaşın temel karakteri, küresel sermayenin serbest dolaşımla daha fazla kar etme isteğiyle, ulus devlet statükoculuğunun bununla çelişip çatışmaya giren karakteri vardır. Yani bölgedeki Üçüncü Dünya Savaşı'nın temel karakteri, küresel sermaye güçleriyle bölgenin ulus devlet statükoculuğu arasındaki çatışma olmasıdır. Bu durumu mezhep çelişki ve çatışmalarına ya da başka herhangi bir şeye indirgemek gerçeği tam ifade etmez.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın temel karakteri bu olmakla birlikte, diğer yandan bölgede bir de iktidarcı devletçi sistemin ve kapitalist modernite düzeninin hegemonik saldırılarına karşı, başta Kürdistan halkı olmak üzere bölge halklarının geliştirdiği tarihi bir özgürlük ve demokrasi mücadelesi de söz konusudur. Bu da bölgedeki çelişki ve çatışmanın diğer bir boyutu olmaktadır. Mezhep çelişkileri ve milliyetçi karşıtlıklar dikkatle değerlendirilirse bunlardan sonra gelmektedir. Yani bölgedeki çelişki ve çatışmanın birinci ve ikinci yanı kesinlikle mezhepsel ya da milli çelişki ve çatışmalar olmamaktadır. Özellikle Türkiye-İran-Irak ilişkileri ve çelişkileri dikkatle değerlendirilirse, bu gerçeklik açık bir biçimde görülebilir. Bölgedeki çatışmayı mezhep çelişki ve çatışmasına indirgemek, dolayısıyla da mezhepçi güçleri bu bölgedeki mücadelenin ve değişimin birincil aktörleri, özneleri biçiminde ele almak kesinlikle doğru değildir. Böyle ele alınırsa ciddi yanlışlar ve yanılgılar içerir. Dikkat edilirse bölgede yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nın temel karakteri, küresel sermaye güçleri ile ulus devlet statükoculuğu arasındaki çatışma olsa da, söz konusu güçler mevcut yaşadıkları kriz ve kaosu aşabilmeleri için kalıcı düzeyde ya da uygulanabilir herhangi bir çözüm projesi öne sürememeleri nedeniyle yönlendirici ve belirleyici güç olamamaktadırlar.

Bu noktada başta Kürt ve Arap halkları olmak üzere, bölge halklarının kapitalist modernite düzenine ve ulus devlet statükoculuğuna karşı yürüttükleri mücadele, bölgedeki siyasi-askeri gelişmeleri ve değişimi belirleyen temel aktör olma özelliği taşımaktadır. Bu nedenle Irak'ta, Suudi'de, Lübnan'da yaşananları kendi başına ele almamak, özellikle Suriye ve Türkiye'deki mücadele ve gelişmelerden kopuk değerlendirmemek gerekir. Söz konusu olayların - özellikle Reqa'nın özgürleştirilmesi ardından gündeme gelmiş olmaları- Demokratik Suriye Güçleri'nin Reqa'da DAİŞ faşizmine karşı kazandıkları tarihi büyük zaferle bağlantılı olduklarını açıkça ortaya koymaktadır. Ne Başûrê Kurdistan'da 25 Eylül'de gerçekleştirilen referandum, ne 16 Ekim'de Irak devletinin Başûrê Kurdistan'ın yarısını işgal eden saldırıları, ne Suudi'de ve Lübnan'da yaşanan gelişmeler kesinlikle Reqa'nın özgürleştirilmesinden kopuk ve bağımsız değildir. Bütün bunlar DAİŞ'in Reqa'da yenilmesine ve böylece bölgede etkisiz konuma düşmesine bağlı olarak gelişen olaylar durumundadır.

Dikkat edilirse, 5 Haziran'da Reqa Özgürlük Hamlesi başladığı andan itibaren bölgenin değişik alanlarında ciddi siyasi-askeri etkilerde bulunmuştu. TC devleti Efrîn sınırına yığınak yaparken Katar krizi ortaya çıkmış, Tahran'da Humeyni'nin mezarına dönük saldırı olacak kadar bir olaylar zinciri gelişmişti. Şimdi Reqa Özgürlük Hamlesi'nin tümden

zafer kazandığı bir durumda Irak'ta, Suudi'de, Lübnan'da söz konusu gelişmelerin yaşanması gayet açık ve anlaşılır bir durumdur. Bunların Reqa'daki özgürlük zaferine bağlı gelişen olaylar olduğunu ve benzer olayların önümüzdeki süreçte devam edeceği görülebiliyor. Kısaca Irak, Suudi Arabistan ve Lübnan'daki son gelişmeleri Suriye'deki gelişmelerle de, Demokratik Suriye Güçleri'nin Reqa zaferiyle bağlı olarak ele almak ve değerlendirmek gerekiyor. Doğru yaklaşım kesinlikle budur.

Buna bağlı olarak Suriye'deki gelişmeleri ve Demokratik Suriye Güçlerinin Reqa zaferini de kuşkusuz Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de AKP-MHP faşizmine karşı Demokratik Özerlik Devrimi temelinde yürütülen kahramanca direnişten kopuk ele almak mümkün değildir. Eğer Bakurê Kurdistan'daki kahramanca direniş olmasaydı ne Şengal ve Kobanê'de DAİŞ'e karşı direniş gelişebilirdi ne de günümüzde DAİŞ'i başkentinde yenilgiye uğratacak Reqa zaferine dönüşebilirdi. Suriye'deki tüm devrimci demokratik gelişmelerin Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki gelişmelerle, antifaşist direnişle, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin faşist soykırımcı sisteme karşı özellikle de 24 Temmuz 2015 faşist soykırımcı saldırısına karşı gelişen Demokratik Özyönetim Direnişleri'ne dayandığı, ona bağlı olduğu açık bir gerçektir. Eğer Bakurê Kurdistan'da Kürtler faşist soykırımcı rejime karşı direniş geliştiremeseydi, Rojava Kürtleri herhangi bir direniş içerisine giremezlerdi. Eğer AKP-MHP faşizmine karşı Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de güçlü bir anti-faşist direniş olmasaydı, Suriye'de DAİŞ faşizmi başta olmak üzere benzer çete saldırılarına karşı zafer çizgisinde yaşanan söz konusu direnişler gelişemez ve bu günkü zafere ulaşma sonucunu veremezlerdi.

Bakur'un Özgürlük Direnişi tüm parçalar açısından belirleyici karakterdedir

Bu bakımdan bölgedeki son gelişmeleri doğru anlamak ve derslerini gerçekçi temelde çıkarmak gerekiyor. Tüm bunların Reqa zaferine bağlı, Reqa'da ulaşılan tarihi zaferin de Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen kahramanca direniş ile bağlantısını iyi görmek, doğru anlamak ve buna göre politik sonuçlar çıkartarak gerekli tutum ve mücadeleyi yürütebilmek önem taşıyor. Demek ki, esas ve belirleyici olan AKP-MHP faşizmine karşı direniştir. Bu durum bir stratejik yaklaşım olma özelliği taşımaktadır. Bu bakımdan üzerinde durmayı kesinlikle gerektirmektedir.

Kürdistan'da özgürlük stratejisi açısından, Bakurê Kurdistan Özgürlük Direnişi'nin tüm parçalar açısından belirleyici ve çözümleyici karakterini hiçbir zaman unutmamak gerekir. Apocu strateji kesinlikle böyledir. PKK doğuşundan itibaren böyle bir stratejiyi esas almış bugüne kadar yarattığı kazanımları kesinlikle böyle bir stratejik yaklaşıma sahip olması nedeniyle elde etmiştir. Kuşkusuz bunun karşıtı olarak da bir de KDP stratejisi vardır. Bu strateji Başûrê Kurdistan'ı esas alan, tüm Kürdistan'ı Başûr'daki gelişmelere bağlı kılmaya, ailesel ve aşiretsel çıkarlarına hizmet ettirmeye çalışan bir stratejidir ki, bu stratejinin yüz yıldır sonuç vermediği, dönem dönem bazı kazanımlar elde etse de, değil Kürt sorununu çözmek, tersine sorunu daha da kangren hale getirdiği açık bir gerçektir.

Bu bakımdan Kürdistan'ın her parçasında yürütülen mücadele anlamlı ve önemlidir. Her parçanın kurtuluşu, o alandaki halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesinin sonucunda olacaktır. Parçalardaki özgürlük ve demokrasi mücadeleleri birbirlerini yakından etkilemektedir. Ama tüm bunların içerisinde belirleyici ve öncü düzeyde olanın Bakurê Kurdistan Özgürlük Mücadelesi olduğu, Bakurê Kurdistan'daki her türlü gelişmenin diğer parçalardaki özgürlük mücadelesine büyük ivme kattığı, Kürt sorunun çözümünün de Bakurê Kurdistan Özgürlük Mücadelesi'nin zaferi ile kesinleşeceği tartışma götürmez bir gerçektir. Önderliğimizin geliştirdiği ve Partimizin esas aldığı yeni stratejiyi hepimizin doğru anlaması ve tüm gelişmelerin böyle bir stratejik yaklaşım temelinde değerlendirerek ona göre politikalar ve taktikler oluşturması başarı elde etmek açısından zorunludur.

Benzer durum bölgesel çapta Türkiye açısından da söylenebilir. Irak'ta, Suriye'de, Libya'da, Yemen'de büyük mücadeleler olabilir, devrimci demokratik gelişmeler yaşanabilir. Fakat çeyrek asrı aşan mücadelenin sonuçları göstermektedir ki, tüm bu mücadeleler bölgede önemli gelişmeler yaratıp değişim zeminini oluşturmakta fakat asla kalıcı bir sonucu ortaya çıkartamamaktadır. Yaşanan tüm çelişki ve çatışmaların sonuçları bütünlüklü değerlendirildiğinde ve tarihsel bir perspektifle bakıldığında açıkça görülmektedir ki, bölgede kalıcı bir sistem yapılanmasının ancak Türkiye ve İran'daki sonuçlarla gerçekleşebileceği tarihin bize öğrettiği en yalın gerçek olmaktadır. Bu açıdan da AKP-MHP faşizmine karşı Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki mücadelenin sadece Kürt sorunun çözümü ve Kürdistan'ın özgürlüğe kavuşması açısından değil, Ortadoğu'da faşizmin yenilgiye uğratılarak Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin gerçekleşmesi açısından da belirleyici ve öncü düzeyde rolü ve anlamı vardır. O halde bölgenin diğer alanlarında yaşanan çatışmaları tekil ele almamak, belirleyici önemde görmemek, özellikle de Bakurê Kurdistan'da ve Türkiye'de yürütülen mücadeleden kopuk bir biçimde kesinlikle değerlendirmemek gerekir.

Özyönetim Direnişleri, Bakur'da Demokratik Özerklik Devrimi'ni zaferin arifesine getirdi

Bu noktada belirleyici olanın ve kalıcı sonuç verenin Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki mücadele ve gelişmeler olduğu ve de olacağı kesindir. İşte bu noktada özellikle 24 Temmuz 2015 faşist soykırımcı saldırısına karşı, Bakurê Kurdistan'daki gerillanın ve halkın yürüttüğü kahramanca topyekun direnişin tarihi önem ve anlamını iyi görmek gerekiyor. Cizîr ve Sûr'dan başlayarak tüm Kürdistan kentlerine yayılan ve gerçekten de tarihin en büyük kahramanlığı biçiminde ortaya çıkan bu büyük direnişlerin anlamsız olmadığı, sonuçsuz kalmadığı, boşa gitmediği, AKP-MHP faşizmini yıkılma noktasına getirdiği kadar, Suriye'deki mücadele üzerindeki etkisi ve bölgedeki gelişmeler üzerinde yarattığı etki ile sabittir. Bu bakımdan da Bakur gerillasının ve halkının tarihi direnişinin büyük anlamını ve yarattığı sonuçları, sağladığı kazanımları iyi görmek gerekiyor.

Dikkat edilirse bazı dar ve milliyeçti yaklaşım içerisinde olan kesimler bu gerçeği göremiyorlar. Bunun sonucunda da Cizîr'de, Sûr'da, Nisêbîn'de, Şirnex'de, Gever'de, Bakurê Kurdistan'ın bütün kent ve kasabalarında, yine Türkiye metropollerinde AKP-MHP faşizmine karşı üç yıldır yürütülen kahramanca direnişin anlamını ve değerini bilemiyorlar. Söz konusu direnişi çekiştirme gibi davranışlar içerisine giriyorlar. Toplum içerisinde kötümserlik ve karamsarlık yaymaya çalışıyorlar. 'Neden bu direnişlerin olduğu, hiçbir sonuç vermediği' gibi gerçeği yansıtmayan tamamen psikolojik savaş kapsamında değerlendirebileceğimiz faşist soykırımcı saldırılara hizmet eden görüşler ileri sürüyorlar. Bunların psikolojik savaş merkezli olduğu, aslında Bakur'daki gerçekliği yansıtmadığı, Bakurê Kurdistan halkının 24 Temmuz faşist soykırımcı saldırısına karşı yürüttüğü Demokratik Özyönetim Direnişleri'nin Bakurê Kurdistan'da Demokratik Özerklik Devrimi'ni zaferin arifesine getirdiği gibi, tüm Kürdistan'da, Ortadoğu'da özgürlükçü ve demokratik mücadelelerin temel dayanağı ve belirleyici gücü olarak rol oynadığı açıktır. Bu gerçeği doğru görmemiz, doğru anlamamız gereklidir. Kesinlikle Bakurê Kurdistan'da yürütülen mücadele sonuçsuz değildir. Ödenen bedeller asla boşa gitmemiştir. Tersine mevcut durumda Rojava'da, Başûr'da Kürt kazanımları varsa, Kürt sorunu çözülecek ve Kürdistan özgür ve demokratik olacaksa, bölge halkları Demokratik Konfederalizm temelinde bir sisteme ulaşacaksa, bunların son üç yıldır AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen Demokratik Özyönetim Direnişleri'nin üzerinde şekilleneceği, bu direnişin kazanımı olarak ortaya çıktığı ve de çıkacağı tartışma götürmez bir gerçektir.

Şimdi AKP-MHP faşizmine karşı, topyekun özgürlükçü ve demokratik direniş çok önemli bir noktaya gelmiştir. Merkez Komite toplantımız bunu da tespit ettiği gibi, AKP-MHP faşizmi ve onlar şahsında TC faşizmi ve soykırımcılığı tarihinin en zayıf dönemini yaşamaktadır. Sömürgeci ve soykırımcı sistem yıkımın eşiğine gelmiştir. Ortada devlet diye bir şey kalmamıştır. Tamamen Erdoğan ve Bahçeli çetesinin hakimiyeti, tahakkümü ve saldırganlığı söz konusudur. AKP-MHP faşizminin de paramparça olduğu, adeta yaprak dökümü denebilecek bir durumu yaşadığı açıktır. MHP zaten paramparça olmuş, bir çok gözlemcinin de ifade ettiği gibi artık barajı aşamayacak, seçim kazanamayacak bir noktaya düşmüştür. Tayyip Erdoğan'ın bütün diktatörce çabalarına ve baskılarına rağmen, AKP'nin de birliğini ve bütünlüğünü koruyamadığı, kendisini büyütüp geliştiremediği, tam tersine giderek eridiği, oy oranının düştüğü, kendi içinde de parçalandığı açıkça görülmektedir. Bu durumu engellemek için Erdoğan-Bahçeli ikilisinin birbirine sarılması, her türlü faşist baskı ve terörü toplumun tüm kesimleri üzerinde, başta da kadınlar ve gençler olmak üzere tüm emekçi halk üzerinde pervasızca uygulaması, faşizmin ömrünü uzatmak şurada kalsın, faşizme karşı öfkeyi ve tepkiyi daha fazla geliştirmektedir.

Geçen referandum gösterdi ki, AKP-MHP faşizmine karşı -özellikle büyük kentlerde- ciddi bir karşıtlık ve tepki vardır. Bu durum şimdiye kadar azalmamış tam tersine artmıştır. Dolayısıyla, anti-faşist direniş Kürdistan'da ve Türkiye'de giderek yayılmakta ve gelişmektedir. Temel sorun aslında bu anti-faşist tepkiyi bilinçli ve sistemli bir örgütlülüğe ve eylemliliğe dönüştürecek öncülük ve ittifaktadır. Eğer doğru öncülük edilirse, anti-faşist direniş faşizme alternatif olan bir demokrasi cephesine ya da bloğuna kavuşturulursa, sistemli bir mücadele haline getirilirse, faşizmin yıkılarak Türkiye'de demokratik devrimin gerçekleşmesi işten bile değildir. Bunun, önümüzdeki yakın dönemin temel gerçeği ve gelişmesi olacağı tartışmasızdır.

İşte burada eksiklik öncü ve ittifakta ortaya çıkmaktadır ki Partimiz, Türkiye'nin devrimci demokratik güçleriyle içine girdiği ilişki ve ittifak siyaseti temelinde, söz konusu öncülük ve ittifak zayıflığını gidermek için büyük bir çaba harcamaktadır. Demokratik siyaset alanında bu yaklaşımın doğru olduğu ve başarılı sonuç verdiği kanıtlanmıştır. Şimdi Halkların Birleşik Devrim Hareketi çerçevesinde gelişen ilişki ve ittifaklar giderek büyümektedir. Önümüzdeki süreçte daha çok pratikleşerek Türkiye'de anti-faşist demokratik devrimi gerçekleştirecek temel bir güç olarak ortaya çıkacağa benzemektedir. Mevcut durum ve gelişmeler bunun mümkün olduğunu bu temelde biraz daha fazla çaba harcanırsa kesin sonuca ulaşılacağını açıkça göstermektedir. Onun için de 40. PKK yılında bir yandan faşist soykırımcı sisteme karşı ve Kürdistan'da Demokratik Özyönetimleri geliştirirken, diğer yandan Türkiye halklarıyla ve devrimci demokratik güçleriyle, gençlik ve kadın hareketleriyle demokratik ilişki ve ittifakları geliştirerek AKP-MHP faşizmini yıkacak Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan'ı ortaya çıkartacak bir devrimci hamleyi geliştirmek zorunlu olmaktadır.

✪ 5 Haziran'da Reqa Özgürlük Hamlesi başladığı andan itibaren bölgenin değişik alanlarında ciddi siyasi-askeri etkilerde bulunmuştu. TC devleti Efrîn sınırına yığınak yaparken Katar krizi ortaya çıkmış, Tahran'da Humeyni'nin mezarına dönük saldırı olacak kadar bir olaylar zinciri gelişmişti. Şimdi Reqa Özgürlük Hamlesi'nin tümden zafer kazandığı bir durumda Irak'ta, Suudi'de, Lübnan'da söz konusu gelişmelerin Reqa'daki özgürlük zaferine bağlı gelişen olaylar olduğunu ve benzer olayların önümüzdeki süreçte devam edeceği görülebiliyor.

40. PKK yılı Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de devrim yılı olacaktır

40. Parti yılı, böyle bir gelişmenin yaşanması için her türlü veriye sahiptir. Zemin bunun için uygundur. Doğru öncülük edilir etkili mücadele yürütülürse 40. PKK yılının Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de devrim yılı olacağı açıktır. Bu anlamda 40. Parti yılında AKP-MHP faşizmini kesin yıkıma götürerek Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan'ı yaratma, Önder Apo'yu özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturma, demokratikleşen Türkiye'yi demokratik Ortadoğu'nun öncüsü haline getirme hedefimiz mevcuttur.

Değerli yoldaşlar;

Demokratik Suriye Güçleri'nin DAİŞ faşizmine karşı kazandıkları Reqa zaferi ile Rojava Kurdistan ve Suriye'deki siyasi-askeri mücadelenin de yeni ve önemli bir sürece girdiği açıkça görülmektedir. Reqa'nın zaferinden sonra tüm küresel ve bölgesel güçler arasında yoğun bir diplomatik ilişki trafiği ortaya çıkmış durumdadır. Mevcut haliyle Suriye'deki çatışmalı durumun azalacağı, yeni bir Suriye'yi ortaya çıkartacak siyasi arayış ve müzakerelerin öne çıkacağı gibi bir görüş vardır. Fakat bunun tersi olarak çelişkili ve çatışmalı durumun bölgedeki savaşa bağlı olarak devam edeceği, yeni güçler arasında çatışmalı

durumun ortaya çıkacağı yönünde de değerlendirmeler vardır. Mevcut haliyle netleşmemiş bir durum yaşanmaktadır. Dolayısıyla herkes bu karmaşık durumda kendisini etkili kılabilmek için yoğun bir diplomatik, siyasi ve askeri arayış ve mücadele içerisinde bulunmaktadır.

Bu konuda özellikle ABD ve Rusya arasındaki son görüşmeler dikkat çekici olmaktadır. Yine İran'ın Irak üzerindeki hamlesi ve Suriye'de artan etkinliği gözükmektedir. Tayyip Erdoğan yönetimi bu durumdan dışlanmamak için Rusya ve İran'a daha fazla taviz verirken, aynı zamanda Cerablus ve Bab hattındaki varlığını Idlib'e de taşımaya, Efrîn ve Minbic'e dönük saldırılar geliştirmeye çalışmaktadır. Esad rejimi, Demokratik Suriye Güçleri'nin kazandığı zaferlerin gölgesinde kalmamak için askeri saldırılarını arttırmaya, QSD güçlerini bir biçimde tehdit etmeye çalışmaktadır. Belli ki, yakın geçmişteki kadar çatışmalı olmasa bile önümüzdeki süreç, Rojava Kurdistan ve Suriye'de siyasi ve askeri hareketlilik bakımından daha da derinleşen bir süreç olmaya devam edecektir. Askeri tehditler ve çatışmalı durum var olacağı gibi, yoğun bir siyasi hareketlilik ve mücadele yaşanacaktır. İşte böyle bir ortamda hem Rojava Özgürlük Güçleri'nin hem de Demokratik Suriye Kuvvetleri'nin doğru bir politika izlemeleri, şimdiye kadar ki kazanımları daha da ilerleterek korumayı esas alan bir tutum içinde olmaları, hem Kürdistan'daki gelişmeler hem de Suriye ve Arabistan'daki gelişmeler açısından önemli olmaktadır.

İşte bu noktada DAİŞ faşizminin kalıntılarını temizlemek için ortaya çıkan fırsat ve imkanlar değerlendirilirken, esas olarak AKP-MHP faşizminin Cerablus, Bab, Idlib hattında ortaya çıkardığı işgal ve provokasyonlara, yine Rojava Kurdistan'daki özgürlüğü ve Demokratik Suriye'yi tehdit eden tutumlarına karşı duyarlı ve mücadele içerisinde olmak önem taşımaktadır. Bu konuda AKP-MHP faşizmine karşı olan herkesle bir biçimde ilişki ve diyalog içerisine girerek Kuzey Suriye'deki gelişmeleri parçalamaya ve etkisiz kılmaya çalışan Türk ordusunun ve devletinin yaklaşımlarını ve çabalarını başarısız kılacak, boşa çıkartacak bir direnişi geliştirmek önemli olmaktadır. Evet, DAİŞ faşizmine ve diğer benzer güçlere karşı Rojava'nın ve Demokratik Suriye'nin savunulması gerekiyor ama dikkat edilirse içinde bulunduğumuz süreçte Rojava Kurdistan ve Demokratik Suriye'yi en fazla AKP-MHP faşizmi tehdit ediyor. Dolayısıyla Demokratik Suriye'nin ve Özgür Rojava'nın, AKP-MHP faşizminin işgal ve saldırılarına karşı etkin bir biçimde savunulması gerekiyor.

✪ Irak devletinin Başûrê Kurdistan'a saldırısı sadece Türkiye ve İran teşvikiyle değil, aynı zamanda ABD, İsrail, İngiliz planlarının sonucu olarak gerçekleşmiştir. Zaten Barzanî yönetiminin bu biçimde geri çekilme ve istifaya kadar gitmesi dikkatle değerlendirilirse bu gerçeklik rahatlıkla görülebilir. Eğer arkasında ABD, İsrail planı olmazsa kuşkusuz böyle bir geri çekilme ve istifaya gitme olmayabilirdi. Barzanî yönetimi bir direnme konumuna girebilirdi.

Bakurê Kurdistan ve Rojava'daki kazanımlar, KDP yönetiminin iştahını kabartmıştır

Rojava halkı ve Demokratik Suriye Güçleri bir yandan böyle bir savunma direnişi içinde olurken, diğer yandan kendi demokratik sistemlerini geliştirmeleri, Demokratik Ulus İnşasını Özgür Birey ve Demokratik Komün çizgisinde daha da derinleştirmeleri, başlattıkları seçim sürecini barıyla sonuca götürerek Demokratik Suriye ve Özgür Kürdistan'ın temellerini atacak siyasi yapılanmayı adım adım geliştirmeye çalışmaları büyük önem ve değer ifade etmektedir. Bunları sağlayacak hem mevcut devrimci kazanımları savunup daha da ilerletecek bir direnişe güç katacak hem de demokratik sistemin inşasını geliştirecek çabalara güç ve destek verecek siyaset izlemek, bu temelde yoğun bir diplomatik ilişki ve ittifak içinde olmak, bunlara hizmet eden her kesle ilişki ittifaka açık ve hazır olmak, Rojava Kurdistan'ın özgürlük güçlerinin önümüzdeki süreçte PKK'nin 40. yılında izleyecekleri temel politika olacağı açığa çıkmaktadır.

Biz Rojava halkımızın, özgürlük güçlerinin ve Demokratik Suriye kuvvetlerinin geçen yoğun mücadele sürecinin derin derslerini de çıkartarak, Partimizin 40. yılında Kürdistan'ın özgürlüğü ve demokratik Suriye'nin yaratılması amacıyla yoğun etkili bir çaba içerisinde olacaklarına ve demokratik Suriye'yi geliştirerek demokratik Ortadoğu'nun kapısını açan, ona öncülük eden bir gelişmenin yaratıcısı olacaklarına inanıyoruz.

Değerli yoldaşlar;

16 Ekim'den itibaren Irak devletinin, Kerkûk'ü ve Başûrê Kurdistan'ın yarısının işgaliyle Irak ve Başûrê Kurdistan'da yeni bir siyasi-askeri durumun ortaya çıktığı ve yeni bir sürecin başladığı açıktır. Her şeyden önce Irak'ta bir çözümün olduğu, kalıcı bir sistemin yaratıldığını sananlar açısından, ortaya çıkan bu gelişme daha çok anlamlı ve öğretici olmuştur. Söz konusu durum açıkça göstermiştir ki, Irak'ta böyle hızlı ve kolay bir çözümün gerçekleşmesi mümkün değildir. Dahası Ortadoğu'nun herhangi bir yerinde yalnız başına kalıcı bir gelişmenin olamayacağı, çözümün bölgesel olduğu, tarihsel olarak oluşmuş bir Ortadoğu gerçekliğinin ve toplumsallığının bulunduğu açık bir gerçektir. Bu bakımlardan son gelişmelerin bir çok yanılgı yaşayan çevreler açısından öğretici olduğu açıktır.

Diğer yandan Irak devletinin, Başûrê Kurdistan'a saldırısının ve işgalinin Başûrê Kurdistan'da KDP öncülüğünde 25 Eylül'de yapılan referandumun sonucunda ortaya çıktığı da açık ve anlaşılır bir durumdur. Ancak söz konusu referandum kendi başına ortaya çıkmış ya da KDP yönetiminin mücadelesi sonucunda gerçekleşmiş bir olay değildir. Durumu böyle ele alıp göstermeye, dolayısıyla da KDP'yi Kürdistan'ın ve bölgenin öznesi yapmaya çalışan anlayış ve görüşler kesinlikle doğru değildir. Evet, Irak'ın Başûrê Kurdistan'ı işgali 25 Eylül referandumu ardından gerçekleşmiştir. Bu işgalin arkasında hem bölgesel güçlerin hem de küresel kapitalist sistemin ciddi hesapları ve bu temelde oluşturdukları planları vardır. Fakat KDP yönetimini böyle bir referandumu yapmaya götüren temel gerçekliğin Bakurê Kurdistan'da AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen mücadelenin ortaya çıkardığı gelişmelerle özellikle Demokratik Suriye Güçleri'nin DAİŞ faşizmine karşı Reqa'da o dönemde zafere doğru giden mücadelinin etkisinin olduğu tartışma götürmez bir gerçektir.

AKP-MHP ve DAİŞ faşizmi karşısında Bakurê Kurdistan ve Rojava'da yürütülen kahramanca mücadelenin ortaya çıkardığı büyük kazanımlar açıkça görülüyor ki, KDP yönetiminin iştahını kabartmıştır. Söz konusu mücadelelerin ortaya çıkardığı gelişmelerle PKK'nin daha çok güçlenmekte olduğunu, Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin tüm Kürdistan'da egemen güç haline geleceğini gören ve bundan ürken KDP yönetiminin, bir yandan PKK öncülüğünün söz konusu gelişmesini engellemek, diğer yandan ise Bakur'da ve Rojava'da yürütülen kahramanca mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçları kendi siyasi kazanımlarına dönüştürmek amacıyla söz konusu referanduma gittiği tartışma götürmez bir gerçektir.

Burada KDP yönetiminin çok ciddi bir kolaycılığı, fırsatçılığı, hesapçılığı vardır. Hiç de katkısı olmadığı, söz konusu mücadeleye destek vermediği, tam tersine AKP-MHP faşizmini destekleyerek DAİŞ ile de çatışmaya girmeyip Rojava Kurdistan'ın kuşatmaya alınmasına destek vererek, söz konusu gelişmelerin karşısında yer almasına rağmen Özgürlük Mücadelesi'nin ortaya çıkardığı kazanımları kendi ailesel ve partisel hanesine geçirmek istemesi, KDP'nin büyük fırsatçılığı, çıkarcılığı ve kurnazlığı olmaktadır. Dikkat edilirse bir çok gücün karşı olmasına rağmen, KDP yönetimi 25 Eylül referandumundan vazgeçmemiştir. Neden? Çünkü onu yönlendiren bazı güçler, 'eğer referandum yapıp devlet ilanında bulunmazsa, PKK'nin çok güçlenerek kendisini zayıf düşüreceği' değerlendirmesinde bulunmuşlardır. Böylece KDP yönetimini söz konusu referandumu yapmaya hem teşvik hem de ikna etmişlerdir. KDP yönetimini yanlış hesap yapmaya ve değerlendirmelerde bulunmaya götüren temel gerçeklik budur. KDP'nin referandumda bu kadar ısrarlı olması böyle bir fırsatçılığın ve menfaatçılığın sonucu olarak gerçekleşmiştir. Tabii onu yöneten ve yönlendiren güçlerin baştan itibaren KDP yönetimini boşluğa düşürmek gibi bir amaçlarının olma ihtimali de güçlüdür. Yani böyle bir yanlış yönlendirmeyi bilmeyerek değil, bilerek ve KDP yönetimini zayıf düşürmek isteyerek yapmış olma olasılıkları da vardır. İşte bu gerçekler göstermektedir ki, aslında Başûrê Kurdistan'da 25 Eylül'de gerçekleşen referandum, Başûrê Kurdistan ve Irak'taki gelişmelerin değil, Bakurê Kurdistan ve Suriye'deki durumun bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bakur ve Rojava Özgürlük Güçleri'nin faşizme karşı yürüttükleri büyük direnişin sonucunda gerçekleşmiştir ve her şeyden önce bu gerçekliği görmek, yönlendirici ve özne olan mücadelenin Bakur ve Rojava'daki Özgürlük Hareketi ve Mücadelesi olduğu gerçeğini hiç unutmamak, derinden bilince çıkartmak gerekir.

Barzanî geri çekilmedi, çektirildi istifa etmedi, ettirildi

Kısaca Başûrê Kurdistan'da 25 Eylül referandumu ile başlayan süreç, 16 Ekim'de Irak devletinin Kerkûk'e işgali ve Başûrê Kurdistan'ın yarısını işgal etmesiyle önemli bir noktaya ulaşmıştır. Kuşkusuz saldırıyı yapan ve işgal eden Irak devleti ve onun ordusuyla Haşdi Şabi denen güçlerdir. Fakat Irak devletini böyle bir işgale yönlendiren farklı güçlerin ve planların olduğu da tartışma götürmeyen bir gerçektir. Bu planlardan bir tanesinin TC, İran ve Irak görüşmeleriyle oluşan, bölgenin Kürt düşmanı ulus devlet statükoculuğunun Kürdistan'daki gelişmeleri daraltmak amacıyla oluşturduğu saldırı planı açıktır. Böyle bir plan Irak'taki Haydar Ebadi yönetimini güçlendirirken, aynı zamanda Kürtleri zayıflatıp AKP yönetiminin istediği sonuçları ortaya çıkartmakta, yine Haşdi Şabi eliyle de Irak'ta ve Başûrê Kurdistan'da İran etkisinin artmasına yol açmaktadır. Demek ki Ankara, Tahran ve Bağdat yönetimlerinin ayrı ayrı ve kendilerine göre hesapları söz konusudur. Bu hesapların KDP karşısında çakışması, Başûrê Kurdistan'a ifade eden söz konusu olaylara yol açmıştır. Gözle görülen öncelikli planın bu olduğu söylenebilir. Fakat Irak devletinin, Başûrê Kurdistan'a karşı gerçekleştirmiş olduğu işgal hareketini tek plan olarak ele almak büyük bir yanılgı içerebilir.

Diğer yandan ortada bir ABD, İsrail, İngiltere planının da olduğu tartışma götürmeyen bir gerçekliktir. Nitekim İsrail yönetimi KDP'nin 25 Eylül referandumu gerçekleştirmesinde en çok destek veren ve teşvik eden güç olmuştur. Aynı İsrail yönetimi, Irak saldırıları başladıktan sonra adeta sus-pus olmuş iyi-kötü bir söz sarfedemez bir konuma girmiştir. Diğer yandan ABD yönetimi, 'Irak devletinin Başûrê Kurdistan'a dönük saldırısının kendileriyle koordineli olarak gerçekleştiği, bilgileri ve onayları dahilinde olduğunu' kamuoyuna açıklamıştır. Yani Irak devletinin Başûrê Kurdistan'a saldırısı sadece Türkiye ve İran teşvikiyle değil, aynı zamanda ABD, İsrail, İngiliz planlarının sonucu olarak gerçekleşmiştir. Zaten Barzanî yönetiminin bu biçimde geri çekilme ve istifaya kadar gitmesi dikkatle değerlendirilirse bu gerçeklik

rahatlıkla görülebilir. Eğer arkasında ABD, İsrail planı olmazsa kuşkusuz böyle bir geri çekilme ve istifaya gitme olmayabilirdi. Barzanî yönetimi bir direnme konumuna girebilirdi ama karşıda ABD, İsrail, İngiltere'nin olduğunu görünce itirazsız geri çekilmeyi gerçekleştirmiştir. Aslında geri çekilmedi, çektirildi. Barzanî istifa etmedi, ettirildi. Bunları TC-İran ittifakının değil, ABD-İsrail ve İngiliz ittifakının yaptırdığı tartışma götürmeyen bir gerçektir.

Burada demek ki, bölge düzeyinde Üçüncü Dünya Savaşı adıyla birbiriyle çatışan iki gücün çıkar planlarının uzlaşması söz konusu olmuştur. Yani TC-İran planıyla, ABD-İsrail-İngiliz planı Irak'ın Başûrê Kurdistan'a saldırısı konusunda çakışmış ve uzlaşmıştır. Halbuki bunlar bölgede en çok çelişen ve çatışan, çeyrek asırlık Üçüncü Dünya Savaşı'na yol açan çıkar çelişkisi içerisindeydiler. Şimdi bir anda nasıl böyle bir uzlaşma ortaya çıktı? Elbette bu durumun da doğru anlaşılması gerekiyor. KDP yönetiminin doğru değerlendiremediği önemli bir husus da bu oluyor. KDP yönetimi, birinci yanlış hesabı; Bakur ve Rojava'da ortaya çıkan gelişmeleri kendi çıkarına yazma arayışında yapmış bulunuyor. İkinci yanlış hesap ise; bölgede birbiri ile çelişen ve çatışan güçlerin hep aynı durumda yani çelişki ve çatışma içerisinde olacaklarını sanıp bunların geçici de olsa zaman zaman uzlaşabileceklerini hiç dikkate almamakla yapmış bulunuyor. KDP yönetimi çelişki ve çatışma içerisinde olan güçlerin hep çatışma içerisinde olacaklarını sanıyordu. Bu çatışma da boşluklar yaratacak ve kendisi bu boşlukların oluşturduğu konjonktürden yararlanarak ayakta kalacak, gelişme sağlayacak hesabını yapıyordu. Halbuki genel eğilim böyle olmakla birlikte söz konusu çelişki ve çatışmalı durum uzlaşmaya dönüşebiliyor. İşte Irak'ın Başûrê Kurdistan'a saldırısı böyle bir uzlaşma sonucunda gerçekleşmiş bulunuyor. Mevcut KDP yönetimi bu gerçeği de görememiştir. Burada da yanlış hesap yaparak şansını fazla zorlamıştır. Referandumda ısrar, şansını bu düzeyde fazla zorlamayı ifade ediyordu.

ABD-İsrail-İngiliz ittifakı yani küresel kapitalist modernite öncülüğü neyi hedeflemektedir?

Irak'ın Başûrê Kurdistan'a saldırısıyla ortaya çıkan mevcut durum kuşkusuz yeni bir durum oluyor. Siyasi ve askeri dengelerde ciddi bir değişikliği ifade ediyor. Bu durumun kazananı Bağdat'taki Haydar Ebadi yönetimi olurken, kaybedenin de KDP yönetimi olduğu tartışma götürmüyor. Özellikle Mesûd Barzanî yönetimi temel kaybeden güç konumuna düşmüş bulunuyor. Güncel olarak ortaya çıkan sonuç net bir biçimde bunu gösteriyor, bu bir gerçektir. Fakat mevcut durumu, kalıcı sonuca ulaşmış bir durum olarak görmek, değerlendirmek, dolayısıyla mevcut çelişki ve çatışmayı sadece Bağdat ve Hewlêr yönetimleri arasındaki çelişki ve çatışma olarak ele almak yetersiz ve dar bir bakış açısı olmaktadır. Olayın bu kadar dar ve sınırlı olmadığı tartışma götürmeyen bir gerçektir. Saldırı olayının arkasında TC-İran planıyla, ABD-İsrail-İngiltere planının olması, Irak'ın Başûrê Kurdistan'a saldırısıyla ortaya çıkan durumun, bölgesel ve küresel düzeyde bir anlamının olduğunu bize açık bir biçimde göstermektedir.

Bu noktada TC-İran ittifakının amaçlarını daha önce ifade ettik. Bu amaçları görmek anlamak, ifade etmek zor olmuyor. Çünkü TC yönetimi yeminli Kürt karşıtı ve Kürt düşmanı bir zihniyet ve siyasete sahip olarak Kürtlere karşı her türlü saldırıyı destekliyor. Başûrê Kurdistan'da bir devletin ilan edilmesinden en çok korkan güçlerden biri oluyor. Barzanî yönetimi ile bu kadar ileri ve kirli ilişki içerisinde olmalarına rağmen kendi müttefiklerini yüzüstü bırakmakla kalmamış, ona birinci dereceden karşıt güç olma konumuna düşmüş bulunuyorlar. Diğer yandan İran'ın da benzer Kürt yaklaşımı olduğu gibi, aynı zamanda Haşdi Şabi eliyle Irak ve Başûrê Kurdistan üzerinde etkin hale gelmesi, KDP'yi gerileterek YNK'yi biraz daha güçlendirmesi İran açısından bir politik-askeri kazanım olarak da değerlendiriliyor.

Bunlar açık ve anlaşılır hususlardır. Fakat anlaşılmayan ama daha çok da anlaşılması gereken ABD-İsrail ve İngiliz ittifakının söz konusu Irak işgaline neden destek vermiş olduğu hususudur. Böyle saldırıyı desteklemekle Haydar Ebadi yönetimini güçlendirirken, Barzanî yönetimini zayıflatmakla içinde bulunduğumuz konumda ABD-İsrail-İngiliz ittifakı yani küresel kapitalist modernite öncülüğü neyi hedeflemektedir? Esas sorulması gereken ve daha derinden anlaşılması gereken nokta bu olmaktadır. Buradan baktığımızda söz konusu Irak saldırısının ya da Irak'ta yaşanan olayların, Reqa Özgürlük Hamlesi'nin başladığı süreçte gelişen Katar krizine benzemekte olduğunu insan değerlendirebilir. Nitekim Katar krizi de Katar emirini hedeflerken, altında Türkiye ve İran'a karşıt bir saldırı konumu çıkmıştı. Katar operasyonu aynı zamanda AKP ve İran yönetimlerini zayıflatmaya dönük bir operasyon olarak gerçeklik bulmuştu. Şimdi Haydar Ebadi'yi güçlendirip Barzanî'yi zayıflatan Irak olaylarının da ABD açısından İran ve AKP'ye dönük bir operasyon olma ihtimali güçlüdür. En azından ABD-İsrail-İngiliz ittifakının böyle bir planının olduğu düşünülebilir. Çünkü zayıflayan Mesûd Barzanî gerçekliği, zayıflayan Tayyip Erdoğan gerçekliği olmaktadır. Bu iki kişiliğin Kürdistan ve Türkiye'de tam bir merkezileşme yarattığı, kendi aralarında da kirli bir ilişki ittifak oluşturarak Türkiye ve Kürdistan'ın değerlerine hakim olup burada her türlü devrimci demokratik gelişmeyi engelledikleri gibi, küresel sermaye planlarıyla da zaman zaman çelişir duruma düştükleri açıktır. Nitekim Tayyip Erdoğan yönetimiyle Avrupa ve ABD arasında yaşanan çelişki ve çatışma bu durumdan kaynaklanmaktadır. Bu durumda Tayyip Erdoğan yönetimini aşabilmek için hem Fethullahçı hareketi devreye koydukları hem de 15 Temmuz 2016 askeri darbe girişimi ile ordu içerisinde bazı güçleri harekete geçirdikleri, ancak bunlardan başarılı sonuç alamadıkları açık bir gerçekliktir.

Rojava gibi Başûr da, Türk ordusunun saldırı tehdidi altındadır

ABD ve Avrupa, Tayyip Erdoğan'ı aşmak için çeşitli girişimlerde bulunmuşlardır ancak bunda başarılı olamamışlardır. Şimdi Mesûd Barzanî'nin geriletilmesi aslında Tayyip Erdoğan'a dönük operasyonun bir parçası olarak da değerlendirilebilir. Zayıflayan Barzanî, Tayyip Erdoğan'ın bir ayağının kesilmesi anlamına gelebilir. Nitekim Katar krizi AKP yönetimine ciddi zararlar verdi. Şimdi Başûrê Kurdistan yönetiminin zayıflaması da benzer zararlar verecektir. Şimdiye kadar Katar ve Başûrê Kurdistan'dan akan ve sıcak para ile mali ve ekonomik krizden kurtulan Tayyip Erdoğan yönetimi, şimdi her iki alandan da aynı düzeyde para akışının kesilmesiyle hızlı bir biçimde ekonomik ve mali kriz içerisine düşecektir. Başûrê Kurdistan'daki gelişmeler AKP yönetimine ciddi bir ekonomik ve askeri kriz olarak yansıyacaktır. Bu da AKP yönetimini zayıflatacak, kriz içerisine sokacak, öyle ki içte anti-faşist hareketin daha fazla gelişmesine yol açacaktır. Bu durumu önleyebilmek için önümüzdeki süreçte Tayyip Erdoğan yönetiminin tıpkı Cerablus, Bab işgaline benzer bir biçimde Başûrê Kurdistan'ın değişik alanlarına doğrudan askeri işgalde bulunma ihtimali de zayıf değildir. Böyle bir askeri işgal ile içte anti-faşist direnişi daha şiddetli ezerek faşist iktidarının ömrünü uzatmak isteyecektir.

Bu durum gösteriyor ki, tıpkı Rojava'da olduğu gibi Başûrê Kürdistan da Türk ordusunun ve AKP yönetiminin açık saldırı tehdidi altındadır. Bir yandan saldıran Irak devleti olmuştur ama Başûrê Kurdistan'a daha büyük tehdittin TC devletinden, AKP hükümetinden geldiği tartışma götürmeyen bir gerçekliktir. Nitekim 1970'lerin başında Başûrê Kurdistan otonomisini de, TC yönetiminin engellediği bildiğimiz bir gerçeklik olmaktadır. Referandum karşısındaki tutumu net olarak açığa çıkmıştır. Şimdi içeride anti-faşist direnişin gelişimiyle zorlandıkça daha fazla dikkatleri dışa çekmek için Başûrê Kurdistan'ı tehdit etme ihtimali güçlüdür. Bu bakımdan Başûrê Kurdistan'ı TC'ye karşı savunacak bir siyasetin ve örgütlenmenin acilen Başûrê Kurdistan'da geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Eğer bu yapılmazsa Başûrê Kurdistan'daki mevcut düzeyin de korunamaması, AKP-MHP faşist saldırıları sonucunda daha fazla kaybetmenin yaşanması gündeme gelebilir. Dikkat edilirse Haydar Ebadi yönetiminin Başûrê Kurdistan'a saldırısı, Başûrê Kurdistan'a TC işgaline kapı aralayan bir durumdur. Buna karşı Başûrê Kurdistan'da yeni bir direnişin örgütlenip geliştirilmesi gerektiğini gündemleştiren özellikleri vardır.

Bütün bunlar hem Başûrê Kurdistan'ı hem de Rojhilatê Kurdistan'ı ilgilendirmekte ve etkilemektedir. Dikkat edilirse Irak'ın Başûrê Kurdistan saldırısıyla aslında Irak-İran cephesinde yeni bir siyasi-askeri hareketlenme başlamış bulunmaktadır. Bu durumda Üçüncü Dünya Savaşı'nın giderek İran tarafına kayabileceğini, Ortadoğu'nun doğusunun yeni çelişki ve çatışma alanına dönüşebileceğini düşünmek ve öngörmek gereklidir. Aslında Irak'ın Başûrê Kurdistan'a saldırısı sadece bir başlangıç olmaktadır. Bu durum kesinlikle bir sonuç değildir. Önümüzdeki süreçte hem Irak içinde hem de İran'a dönük yeni gelişmeler olarak yaygınlık kazanacaktır. Bu durumda Başûrê Kurdistan'ın rolü kesinlikle az değildir, tersine daha fazla artabilecektir. Bu gerçeklikler de görülerek esas itibariyle TC tehditlerine karşı Başûrê Kurdistan'ı savunmak üzere önemli bir ilişki ve ittifak geliştirilirken, olası bir ABD-İran gerginliği çelişki ve çatışma durumuna göre de Başûrê Kurdistan ve Rojhilatê Kurdistan'da buna göre bir hazırlık durumu içinde olmaya ihtiyaç vardır.

Başûr'daki durum halkta yoğun sorgulama ve yeni arayışlara yol açmaktadır

Bütün bu çelişki ve çatışmalardan Kürdistan halkını başarıyla çıkarabilecek olan tek güç Partimizin öncülüğüdür. Dikkat edilirse ne KDP öncülüğü ne de YNK öncülüğü bu çelişki ve çatışma ortamında halkı esas alıp örgütleyerek çıkış yapabilmiştir. Tam tersine bölgesel ve küresel düzeyde hesap yapan çıkar çelişkisi ve çatışması içerisinde olan güçlerin uzantıları olarak rol oynamak durumunda kalmışlardır. Kürdistan'ın özgürlüğünü, Kürt halkının çıkarlarını, bölge halklarıyla demokratik birliğini öngören, esas alan ve bu temelde bağımsız bir ideolojik-siyasi duruş göstererek mevcut çelişki ve çatışmalardan Kürt halkını yararlandıran bir siyaset ve mücadele izleyemedikleri gibi, tam tersine ailesel aşiretsel çıkarlar sağlamayı öngörüp halkın kırılmasına ve zarar görmesine yol açan bir ideolojik-siyasi çizgi içerisinde kalmışlardır.

Milliyetçi devletçi zihniyet ve siyasetin varacağı sonuç budur. İşbirlikçilik bundan öte bir tutum gösteremez. Bu bakımdan da mevcut yoğunlaşan çelişki ve çatışma ortamından Başûrê Kurdistan halkının çıkarlarını ve özgürlü-

40. Parti yılında hem Başûr hem de Rojhilat'ta yeni ve önemli gelişmeler olacak, çelişkili ve çatışmalı durum daha çok hızlanabilecek ve bu durumdan da Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi daha büyük gelişmeler yaşayıp güçlenerek çıkacaktır. 40. Parti yılımız Bakur'da ve Rojava'da olduğu gibi Başûr ve Rojhilat'ta da büyük mücadele edilen ve büyük kazanılan bir yıl olmaya adaydır ve eğer özgürlük güçleri doğru yaklaşırlarsa mevcut sonuçlara ulaşmak içten bile değildir.

ğünü geliştirmek, KDP ve YNK öncülüğünden beklenemez. Onların yapamayacakları şimdiye kadarki pratiklerinden anlaşılmıştır. O halde PKK öncülüğünün bu alanda da görev ve sorumluluk üslenmesi, kendini sorumlu kılarak daha şimdiden ortaya çıkan imkan ve fırsatları bu doğrultuda değerlendirmesi, hem önemli hem de gerekli olmaktadır.

Mevcut haliyle KDP ve YNK'nin yaşadığı durum, Başûrê Kurdistan halkının bu partilerden fazlasıyla umut kesmesine ve artık onlardan fazla bir şey beklememe durumuna düşmesine yol açmıştır. Şimdiye kadar bir çok tarihsel süreçte yaşanan deneyimler bu partilerin halkın çıkarlarını, özgürlüğünü, varlığını savunamayacağını, halkı demokratik bir yaşama kavuşturamayacağını ortaya çıkarmıştır. Bu durum Başûrê Kurdistan'da yoğun bir sorgulamaya ve yeni arayışlara yol açmaktadır. İşte bu noktada özgürlükçü ve demokratik siyasetin duruma müdahale etmesi, Başûrê Kurdistan halkının içine düştüğü umutsuzluğu aştırtarak onları Apocu çizgide eğitip örgütleyerek, Demokratik Özerklik ve Demokratik Konfederalizm çizgisinde mücadele eden ve Kürt sorununu bu temelde çözümünü arayan yeni bir yapılanmaya kavuşturması önemli ve gereklidir. Hem TC karşısında Başûrê Kurdistan'ın savunulması, hem de ABD-İran çelişki ve çatışmaları ortamında Başûrê Kurdistan halkının çıkarlarının komşu halklarla Demokratik Özerklik çizgisinde geliştirecekleri ilişkiler temelinde korunması ancak böyle bir öncülükle mümkün olabilir.

✪ Tüm militanlar, Parti camiası, tüm halk olarak gerillalaşmalıyız, gerilla tarzını esas almalıyız. Apocu zihniyet, ideoloji ve tarz, kendisini gerilla komünalizminde ve kolektivizminde, gerilla yaratıcılığında ve kazanımcılığında ifadeye kavuşturuyor. O halde Parti ve halk olarak bu 40. yılda çok daha fazla gerillalaşmalıyız, gerillalaşan bir halk gerçekliğini, savaşan halk gerçekliği olarak ortaya çıkartmayı esas almalıyız.

Dolayısıyla yeni olan Irak ve Başûrê Kurdistan'daki gelişmelerdir. 40. PKK yılında yaşanabilecek en önemli ve etkili gelişme Başûrê Kurdistan'da sağlanabilir. Böyle bir durum Uluslararası Komplo'nun tümden yenilgisini getirebileceği gibi Kürdistan Ulusal Kongresi'nin toplanmasına da yol açabilir. Nitekim eğer 2013'te önemli bir düzey kazanan çalışmalarla Kürdistan Ulusal Kongresi toplanamadıysa bunda Başûrê Kurdistan'da devlet ilan etme anlayış ve politikası belirleyici rol oynamıştı. Ulusal Kongre alternatifi olarak, Başûrê Kurdistan devleti öne çıkartılıyordu. Şimdi böyle bir devletçi zihniyet ve siyasetin ağır bir yenilgi yaşayarak artık gündemden tümden çıkmış olması sürecinde, doğru siyasetin Kürdistan Ulusal Kongresi'nin geliştirilmesi olduğunu, bu temelde Ortadoğu'ya örnek oluşturacak ve öncülük edecek bir Kürt demokrasisinin geliştirilmesi gerektiğini ve bunun da içinde bulunduğumuz süreçte mümkün olduğunu ortaya çıkarmıştır. Nitekim 40. Parti yılında yaşanabilecek en önemli bir gelişme de Kürdistan Ulusal Kongresi'nin, Kürt demokrasisini geliştirmesi temelinde yeniden gündemleşip gerçekleşmesi olabilir.

Diğer yandan Uluslararası Komplo'nun, PKK'nin Başûrê Kurdistan'a girişini engelleme temelinde 90'ların başından itibaren örgütlendirildiğini biliyoruz. Başûrê Kurdistan'da işbirlikçi milliyetçi çizginin yenilgiye uğraması, buna karşı özgürlük ve demokrasi çizgisinin etkin ve birinci güç haline gelmesi Uluslararası Komplo'yu var eden söz konusu zihniyet ve siyasi planın da yenilgisi anlamına gelecektir ki, bu da Uluslararası Komplo'nun tümden yenilip Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasının önünü açacaktır. Tüm parçalarda Kürt sorunun demokratik çözümü için elverişli bir zemin yaratacaktır. Bu durumun Rojhilatê Kurdistan'ı da içine alacağı açık bir gerçektir.

"Hedefi büyük olanın çabası da büyük olur"

Mevcut haliyle Başûrê Kurdistan'da olduğu gibi Rojhilatê Kurdistan'da da oldukça dikkatli ve duyarlı hareket etmeye kesinlikle ihtiyaç vardır. Giderek küresel ve bölgesel çelişki ve çatışmalar bu alana kaymaktadır. Bu bakımdan daha dikkatli ve duyarlı olmak, daha bağımsız politik-ideolojik duruş gösterebilmek Rojhilat Özgürlük Güçleri açısından da önemli olmaktadır. Kesinlikle çeşitli güçlerin oyununa gelinmemeli, onların çıkarlarına yol açacak bir çatışmalı konuma hiçbir güçle girilmemelidir. Tersine mevcut çatışmasızlık konumunu sürdürme temelinde Rojhilat Özgürlük Güçleri daha çok kendi propaganda ve halk örgütlenme çalışmalarını geliştirerek güçlerini eğitmeyi ve büyütmeyi ve bu temelde her an gerçekleşebilecek her türlü gelişme olasılığına karşı güçlü bir hazırlık içerisinde olmayı mutlaka sağlamalıdırlar. Çünkü giderek Irak ve İran sahası patlamaya hazır bir bombaya dönüşmektedir ki, böyle bir ortamda ve süreçte dikkatli olmak, tedbirli hareket etmek, hazırlıklı bulunmak, söz konusu çelişki ve çatışmaların ortaya çıkartacağı imkan ve fırsatlardan yararlanarak üstün başarılar kazanan hamleler yapmaya götürür. Rojhilatê Kurdistan Güçleri'nin de böyle bir duruş göstermeleri zorunludur. Mevcut haliyle Irak, İran gibi güçlerle erken, hazırlıksız, gereksiz çelişki ve çatışmalara girmek başarılı sonuçlar vermez. Bu bakımdan da daha duyarlı daha tedbirli, daha politik yaklaşabilmek ve davranabilmek kesinlikle kazandırıcı olacaktır.

Tüm bunlar gösteriyor ki, 40. Parti yılında hem Başûr hem de Rojhilat'ta yeni ve önemli gelişmeler olacak, çelişkili ve çatışmalı durum daha çok hızlanabilecek ve bu durumdan da Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi daha büyük gelişmeler yaşayıp güçlenerek çıkacaktır. 40. Parti yılımız Bakur'da ve Rojava'da olduğu gibi Başûr ve Rojhilat'ta da büyük mücadele edilen ve büyük kazanılan bir yıl olmaya adaydır ve eğer özgürlük güçleri doğru yaklaşırlarsa mevcut sonuçlara ulaşmak işten bile değildir.

Değerli yoldaşlar;

Önder Apo, "Hedefi büyük olanın çabası da büyük olur" dedi. Dikkat edilirse Partimizin 40. yıl hedefleri büyüktür. Kürdistan'ın dört bir yanında zafer düzeyinde devrimci gelişmeler yaratmayı, Kürdistan Ulusal Kongresi'ni işler hale getirmeyi, hatta Kürt sorununun kalıcı çözüm yönünde ciddi adımlar atmayı hedeflemektedir. Böyle bir hedef içerisinde olması bir hayali yaklaşımın sonucu değildir. Ortadoğu'da süren mücadele ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin geldiği nokta, bu durumun oluşturduğu imkan ve fırsatlar bizleri önümüze böyle tarihi büyük hedefler koymaya götürmektedir. Kesinlikle söz konusu hedefler hayal değildir, gerçekleşebilecek hedeflerdir. Somut verilere dayanmaktadır. Bunları gerçekleştirmek için yeterli fırsat ve imkanlar vardır. Yeter ki, bu imkan ve fırsatları görebilen ve onları doğru tarz, üslup ve tempoyla değerlendirmeyi bilen parti öncülüğümüz yeterli olabilsin. Öyle bir durumda söz konusu hedefler kesinlikle gerçekleşebilecektir. Aynı zamanda önümüze ciddi ve büyük hedefler koymamız tabii Parti ve halk olarak büyük yaygın ve etkin çaba harcamamızı da getirecektir.

Önder Apo, "Büyük düşüncenin, büyük örgütlenmesi ve eyleme geçirilmesi sorunu var" demişti. Şimdi büyük düşünce temelinde somutlaştırdığımız büyük hedeflerde, bizi büyük örgüt ve eylem çabasına yöneltmelidir. Parti öncülüğü olarak tüm yurtsever halk kitleleri olarak söz konusu hedefleri gerçekleştirmek için gerçekten de tam bir seferberlik düzeyinde hareket etmeliyiz. Tüm yoldaşlar bu gerçekliği görmeli, Önder Apo'nun iki buçuk yıldır İmralı işkencehanesinde "Devrim yapın" emri temelindeki kararlı duruşunu doğru anlayarak bunun gerektirdiği örgüt ve eylem seferberliği içerisine mutlaka girebilmeli, halka bu konuda gerekli öncülüğü yapabilmelidir.

Bu durumu değerlendiren son Merkez Komite toplantımız, 40. yılın temel duruşu olarak; Apocu çizgide doğru partileşmeyi her alanda örgütsel seferberlik içerisinde olmayı ve zafer çizgisinde mücadele etmeyi belirlemiştir. Doğru partileşme, örgütsel seferberlik ve zafer çizgisinde mücadele 40. PKK yılında tüm Apocu militanların esas alacağı ve uygulayacağı temel duruş olacaktır.

Tüm militanlar, tüm halk olarak gerillalaşmalıyız

Peki doğru partileşme ne demektir? Çok açık ki, zihniyet, ideoloji ve tarz olarak Önder Apo gerçeğini doğru anlamak, benimsemek, özümsemek ve başarıyla uygulamak demektir. Bu noktada Önderlik gerçeğine ezberci ve dar pratikçi yaklaşımlar çok fazlasıyla vardır. Bu da Önderliğe doğru katılmayı ve başarıyla pratikleşmeyi engellemekte ve aşırı düzeyde bir bireyciliği, kendine göreliği, maddiyatçılığı ortaya çıkarmaktadır. Felsefik, ideolojik, teorik olarak Önderlik çizgisi özümseneceğine ve bu temelde uygulanacağına ezberci yaklaşımla sözde de söyleyip pratikte bu gerçekliği uygulayamaz duruma düşülmektedir. Bu da dar pratikçiliği ortaya çıkarmaktadır. Daha doğrusu Önder Apo'nun da 26 Haziran 2014 tarihli mektubunda ifade ettiği gibi; 'Kendi düşüncesinin uygulanması olmayan pratikler' ortaya çıkarmaktadır. Her ne kadar tüm yürüttüğümüz pratiğe Önderlik düşüncelerinin uygulanması olarak baksak da Önder Apo, "Çizgiyi doğru özümsemeyen ve yaratıcı tarz ve üslupla uygulamayan pratiklerin, kendi düşüncelerinin uygulanması olmadığını" söyledi. Bizim, içinde bulunduğumuz süreçte bu durumdan kendimizi tüm Parti militanları ve sempatizanları olarak kesinlikle kurtarmamız gerekiyor. Zihniyet olarak darlığı ve bireyselliği, olaylara takılmayı, yaşama basit yaklaşmayı, ölüm çizgisine yatmayı kesinlikle aşmalıyız. Önder Apo'nun aşk düzeyinde bağlandığı özgür yaşam gerçeğine bizde aynı tutkuyla bağlanabilmeli, bu gerçeği doğru anlayıp başarıyla hayata geçirebilmeliyiz.

devamı sayfa 31'de...

Demokratik Konfederalizm'e dayalı Kürdistan Devrimi Ortadoğu'nun geleceğini belirleyecektir

Cemil Bayık

Önder Apo'nun Demokratik Ulus ve Demokratik Konfederalizm çizgisi dışında Ortadoğu'da sorunların çözümünü bulmak mümkün değildir. Ortadoğu açısından en temel çözüm projesi Kürt Özgürlük Hareketi'ne aittir. Kim Ortadoğu'da barış ve istikrar arıyorsa Kürt Özgürlük Hareketi'yle bir uzlaşma içine girmek zorundadır. Önder Apo'nun çizgisiyle bir uzlaşma içine girmek zorundadır. Çünkü şu anda Ortadoğu'da sorunların çözümü konusunda tek çözüm modeli Kürt Özgürlük Hareketi'ne aittir. Bu açıdan Kürt halkı bütün Ortadoğu'nun demokratikleşmesinde öncü halk haline gelmiştir.

Ortadoğu merkezli Üçüncü Dünya Savaşı sürmektedir. Bu savaş Ortadoğu'da sürse de tüm dünyayı ilgilendirmektedir. Çünkü; tüm dünyanın sorunları Ortadoğu'da düğümlenmiş durumdadır. Beş bin yıllık devletçi sistem Ortadoğu'da, çıktığı alanda krize girmiştir. Devletler Ortadoğu'da tarih sahnesine çıkmıştı. Sümer ve Mısır'dan başlayarak Ortadoğu'da devletçi sistem kökleşmişti. Tarihin en eski devletlerinden biri olan İran devleti, Ortadoğu'da kesintisiz devlet geleneğini bugüne kadar sürdürmüştür. Pers olmuştur, Part olmuştur, Sasani olmuştur, İran Selçukluları olmuştur, İran olmuştur ama bugüne kadar kesintisiz devlet geleneği sürmüştür. İran coğrafyası dışında Ortadoğu'da Perslerin her zaman belli düzeyde etkisi olmuştur. Roma İmparatorluğu'nun, Bizans'ın da bu alanda etkinliği ve mücadelesi olmuştur. Daha sonra Osmanlı İmparatorluğu bu mücadeleye girmiştir. İsimler değişse de Ortadoğu'da devletçi sistem kendisini kökleştirerek sürdürmüştür. Bu yönüyle Ortadoğu'da devletçi iktidarcı gelenek, despotik gelenek çok köklüdür. Devletçi sistemin varlığı aynı zamanda sorunları kat kat biriktirerek ağırlaştırmayı da ifade etmektedir. Öte yandan son iki yüzyılda kapitalist modernite Ortadoğu'ya girmiş, sorunlara yeni boyutlar kazandırmıştır. Devletçi sistem Ortadoğu'da sorunları ağırlaştırsa da yine de Ortadoğu karakterine göre şekillenen bir yapısı vardır. Devletçi sistem altında da olsa maneviyatçı ve toplumcu değerler şu ya da bu düzeyde Ortadoğu'da varlığını sürdürmüştür. Ancak kapitalist modernitenin Ortadoğu'ya müdahalesi ardından Ortadoğu'nun temel değerleri olan maneviyat ve toplumculuğa yönelik saldırı içine girince yaşanan sorunlar daha da ağırlaşmıştır.

Son yüzyılda dünya dengeleri önemli oranda Ortadoğu'da oluşmuştur. Bu nedenle de Birinci Dünya Savaşı ve soğuk savaş ortamı Ortadoğu'daki statükocu rejimleri daha da otoriter ve despotik hale getirmiştir. Halklar Ortadoğu'daki despotik devletlerin iktidarı altında nefes alamaz hale gelmişlerdir. Ancak reel sosyalizmin yıkılması, soğuk savaş dengelerinin dağılmasıyla birlikte Ortadoğu'da pandoranın kutusu açılmış, adeta dünyanın çivisi çıkmıştır. Ortadoğu'da Sovyetlerin yarattığı boşluğu doldurmak isteyen aktörler ortaya çıkmıştır. Bir taraftan Irak'ın Kuveyt'e girmesi, diğer taraftan İslami değerleri kullanarak Ortadoğu'da etkinliğini kurmak isteyen İslamcı hareketlerin bu boşlukları doldurmak istemesi, ABD'nin bölgeye müdahale ederek Ortadoğu'yu istediği gibi dizayn etmesi durumu ortaya çıkmıştır. 1990'ların başında Irak'ta bir yönüyle de Ortadoğu'da savaş yeni bir karakter kazanmıştır. Ancak soğuk savaş sonrası Ortadoğu'ya yapılan müdahaleler sorunları çözmemiş, ağırlaştırmıştır. Nitekim ne Irak'ta sorunlar çözülmüş ne Afrika'nın kuzeyinde ne de Suriye'de sorunlar çözülmüştür. Çünkü; halklar artık ne bu devletçi sistemle yaşamaya tahammül ediyorlar ne de kendi doğalarına uygun olmayan maddi uyarılıkla, bireycilikle yaşamak istiyorlar. Bu açıdan sadece Ortadoğu'daki despot rejimlerden kurtulmak istemiyorlar; kapitalist moderniteyi Ortadoğu'ya yayarak Ortadoğu'nun dokusunu bozan, Ortadoğu halklarının toplumsal ve kültürel yapısına cevap vermeyen, sömürüyü ve toplumsal dağılmayı daha da ağırlaştıran kapitalist modernitenin Ortadoğu'daki hegemonyasını da kabul etmiyorlar. Halkların bu tutumu Arap Baharı denen hareketleri ortaya çıkarmıştır. Arap Baharı'yla birlikte Ortadoğu'da kriz derinleşmiş, kaos halini almıştır. Statükocu devletlerin ve dış güçlerin siyasal hakimiyet mücadeleleri bırakalım sorunları çözmeyi, sorunları daha da ağırlaştırmaktadır.

Ortadoğu'da ortaya çıkan krize düşünce düzeyinde hazırlıklı olan tek hareket, PKK olmuştur

Bugün Ortadoğu'da yaşanan sorunlar, herhangi bir dış müdahalenin yaratacağı sonuçlar Önder Apo tarafından çok kapsamlı biçimde değerlendirilmiştir. Ortadoğu'nun binlerce yıldır yaşadığı sorunları ve bu sorunların kapitalist modernitenin saldırısı altında vardığı boyutları çok kapsamlı olarak değerlendirmiştir. Bu yönüyle Ortadoğu'da ortaya çıkan krize, kaosa düşünce düzeyinde hazırlıklı olan tek hareket, PKK olmuştur. Kürt Halk Önderi, devlet ve iktidarın halklara nasıl olumsuzluklar getirdiğini, toplumsal sorunları nasıl ağırlaştırdığını, Ortadoğu'da sorunları nasıl çıkmaza götürdüğünü kapsamlıca irdelemiştir. Devletçi sistem karşısında Demokratik Konfederalizm alternatifini geliştirmiştir. Demokratik Konfederalizm'e ulaşmanın da Demokratik Ulus çizgisinde örgütlü toplumla gerçekleştirilmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Ortadoğu'nun halklar ve inançlar mozaiği olduğunu, çok farklı toplumsal kesimlerin bulunduğunu, bunların kardeşlik ve barış içinde demokratik temelde yaşamasının ancak Demokratik Ulus anlayışıyla sağlanabileceğini vurgulamıştır. Demokratik Ulus'un devleti amaçlayan bir karaktere sahip olmadığını; Demokratik Ulus'a en uygun siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel ihtiyaçları karşılayan demokratik modelin de Demokratik Konfederalizm olduğunu kapsamlıca çözümlemiştir. Ortadoğu için en uygun bu çözüme en hazırlıklı parti PKK, en hazırlıklı halk, toplum ise Kürtlerdir. Kürtler gerçekleştirdikleri demokratik devrimle, bu devrimlerin ortaya çıkardığı demokratik toplumla Demokratik Ulus anlayışı ve Demokratik Konfederal sistemle Ortadoğu'daki tüm sorunların çözümünü sağlatacak bir karaktere sahiptirler. Böyle bir halk gücüne ulaşmışlardır. Nitekim Türkiye'de de, Suriye'de de, Irak'ta da, İran'da da sorunlara çözüm bulacak demokratik karaktere sahip toplum gücü, Kürtlerdir.

Kuşkusuz bunu Kürtler tek başına yapmayacaktır; halkların kardeşliği ilkesiyle, diğer halklarla birlikte yapacaklardır. Zaten Demokratik Ulus anlayışı, tüm farklı topluluk ve farklı halklarla birlikte sorunu çözmeyi hedefler. Gelinen aşamada Ortadoğu'nun sorunlarını artık tek bir halkın çözmesi mümkün değildir. Sorunların çözümü tek bir ülkeyle de sınırlı kalamaz. Bu bakımdan Ortadoğu'nun sorunlarına bütünlüklü yaklaşmak gerekiyor. Ortadoğu'nun sorunlarının demokratik temelde bütünlüklü yaklaşımla çözüleceğini düşünmek gerekiyor.

Ortadoğu'daki siyasal kördüğümü yaratan Türk devletidir

Kuşkusuz Ortadoğu'da sorunları ağırlaştıran en temel ülkeler Türkiye ve İran'dır. Türkiye ve İran kendi sınırları içindeki farklı halkları kontrol etmek, farklı halklar üzerinde egemenliklerini sürdürmek açısından otoriter rejime ihtiyaç duyuyorlar. Çünkü; halkları ancak baskıyla, zorla, otoriter bir sistemle kontrol altında tutabiliyorlar. Bu açıdan ulus devletçi zihniyet, farklı halkları kontrol altında tutma zihniyeti Türkiye ve İran'ı otoriter, despotik ve statükocu konumda tutuyor. Egemenlik altında tutmak istedikleri halkların başında da Kürtler geliyor. Türk devletinin sadece Türkiye sınırları içinde değil; Suriye'de, Irak'ta Kürt kazanımlarına karşı olması, yine İran'da Kürtlerin kazanım elde etmesine karşı olması, Ortadoğu'daki siyasal kördüğümü yaratanın esas olarak Türk devleti olduğunu ortaya koyuyor. Kuşkusuz İran da benzer bir anlayışa sahiptir ama bu kördüğümün çözülmemesi için en katı yaklaşım içinde olan, despotik karakterde olan Türk devletidir.

Türk devleti, sorunları ağırlaştıran ve kendi bindiği dalı kesen bir ülke konumuna gelmiştir. Osmanlı İmparatorluğu birçok halkı içinde barındıran bir yapıdaydı. Ancak kapitalizm koşullarında Avrupa'da ulus devletçi anlayış gelişip özellikle de Hristiyan halklarının bir bir Osmanlı'dan ayrılması sonrası, farklı ideolojik ve siyasal yönelimlere girilmiştir. Önceleri Osmanlıcılık yaklaşımıyla dağılmaktan kurtarmaya çalışsalar da, Hristiyan halkların bir bir kopmaları Panİslamcı bir ideolojik ve siyasal yaklaşımı beraberinde getirmiştir. İslam'ı kullanarak Kürtleri, Arapları sınırları içinde tutmaya çalışan bir politik yaklaşım benimsenmiştir. Ancak Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Arap halklarının da Osmanlı'dan kopması ve Osmanlı'nın yenilgisiyle birlikte milliyetçilik Türkiye'deki temel akım olmuştur. Bu da Birinci Dünya Savaşı içinde Ermenileri soykırıma uğratma uygulamalarıyla sonuçlandığı gibi, daha sonra Kürtleri egemenlik altında tutma ve soykırıma uğratma politikasına dönüşmüştür.

Bilindiği gibi Osmanlı İmparatorluğu 19. yüzyılın ortalarından itibaren hasta adam olarak ifade edilmiştir. Ancak Avrupa'da kapitalizmin gelişmesi, kapitalist ülkeler arasında rekabetin artması sonucu Osmanlı İmparatorluğu kapitalist devletler arasındaki çelişkilerden yararlanarak kendisini ayakta tutmaya çalışmıştır. Özellikle meta ve sermaye ihracını esas alması nedeniyle dış ülkelerde hakim olma politikası, kapitalist ülkeler arasındaki kavgayı arttırmıştır. Osmanlı İmparatorluğu bu kavgadan yararlanarak 20. yüzyıla kadar ayakta kalmıştır. Birinci Dünya Savaşı'ndan yenilgiye çıktıktan sonra yine kapitalist ülkeler arasındaki çekişmeden yararlanma politikasına başvurmuştur. Özellikle de Birinci Dünya Savaşı'nda birlikte hareket ettiği Almanya'nın yenilmesiyle birlikte dağılmayla karşı karşıya kalan Osmanlı İmparatorluğu, bu dönemde Sovyetler Birliği'nde gerçekleşen devrime dayanarak, yine

bu devrimin Batı'yla çelişkisine dayanarak kendisini ayakta tutmaya çalışmıştır. Bir taraftan Sovyetler'den destek almış, bu destek temelinde yeni Türkiye'nin kurulmasına yönelmiştir, diğer taraftan da laiklik ve Batı değerlerine sahiplenen bir rejim olduğunu ortaya koyarak Batı'dan destek alıp kendini var etmeye çalışmıştır. Bu desteklerle de cumhuriyetin kuruluşundan sonra Kürtler üzerinde soykırım politikası izlemiştir. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra oluşan statüko, Kürtlerin soykırımı üzerine kurulu bir statükodur. Çünkü; Kürtler dört parçaya bölünmüş, dört parça üzerinde de tüm devletlerin Kürtler üzerinde istedikleri gibi uygulama yapacağı bir siyasal denge, Ortadoğu statükosu ortaya çıkmıştır.

PKK'nin çıkışıyla, Türk devleti İslami kesimleri sistem içine aldı

Türk devleti, cumhuriyet tarihi boyunca da dış dengelere dayanarak ve uluslararası güçler arasında yaşanan çelişkilerden yararlanarak kendisini ayakta tutmuştur. Soğuk savaş döneminde zaten Batı'nın jandarması olmuş ve buna dayanarak hem Kürtler üzerinde soykırımcı politikalarını sürdürmüş hem de muhalifler üzerinde baskı düzeni kurmuştur. Soğuk savaş döneminde Ortadoğu'da bırakalım sınırları değiştirmeyi, ülkelerin kendi içindeki rejimlerin bile değişmesine izin verilmemiştir. Çünkü; ülkelerdeki rejimlerin değişmesi bile doğrudan Varşova Paktı ile NATO Paktı'nı etkileyecek sonuçlar ortaya çıkarırdı. Bu açıdan Türkiye'de bırakalım sınırların değişmesi, Türkiye'nin demokratikleşmesi de istenmiyordu.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Türkiye çok partili rejime geçmiş ama bu, toplumların ve halkların özgürlük alanlarının genişletilmesini sağlamamış, daha çok Türkiye'nin kapitalist modernite değerleriyle, Batı değerleriyle buluşması için bir zemin olarak kullanılmıştır. Halkların, emekçilerin, farklı toplulukların özgür ve demokratik yaşamını kabul eden bir demokratik anlayış, bir demokrasi ortaya çıkmamıştır. Ancak 1960'ların sonunda, özellikle '68 gençlik hareketinin yükselişi, 70'lerde Türkiye'nin yaşadığı ekonomik ve siyasi sorunlar Türkiye'deki siyasal sistemin sarsılmasını beraberinde getirmiştir. Bu ortamda 1970'lerin başından itibaren ortaya çıkan Kürt Özgürlük Hareketi kısa sürede büyük gelişme göstermiş ve Türkiye'nin temel stratejisi olan Kürtleri soykırıma uğratma, Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirme politikasına önemli darbe vurmuştur. PKK öncülüğündeki Kürt Özgürlük Hareketi'nin Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirme politikasına darbe vurması ve Türkiye'de devrimci demokratik güçlerin mücadelesinin yükselmesi, Birinci Dünya Savaşı sırasında kurulan dengeler, statüko ve çeşitli güçler arasındaki çelişkilere dayanarak kendisini 1970'lere kadar yaşatan Türk devletini sarsmıştır.

12 Eylül rejimi, o dönemde hala NATO ve Varşova Paktı arasındaki şiddetli mücadele ve çelişkiden yararlanarak, yine İran İslam Devrimi'nin ve Afganistan'daki olayların NATO Paktı'nı olumsuz etkilemesini de kullanarak NATO'nun desteğini alıp bir faşist darbe gerçekleştirerek Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırmayı ve ezmeyi hedeflemiştir. Bu faşist darbe ve NATO'nun desteğiyle bütün muhaliflere karşı çok sert bir saldırı içine girmiştir. Kürt halkının özgürlük mücadelesinin üzerine çok sert gitmiştir. Binlerce Kürt devrimcisini zindanlara atmış, halk üzerinde yoğun baskı kurmuştur. Türkiye'de devrimci hareketlerin üzerine de sert biçimde gi-

Uluslararası Komplo'dan sonra AKP'nin iktidara gelmesi, NATO'nun, ABD'nin, uluslararası güçlerin Ortadoğu'yu işbirlikçi İslam'la kontrol etmek istemesinin bir parçası olarak görülmelidir. Uluslararası güçler AKP iktidarına böyle bir rol verirken, içerideki soykırımcı güçler de Kürt soykırımında hem uluslararası güçlerin desteğini almak hem de PKK öncülüğündeki Özgürlük Mücadelesi'nin Kürdistan'da ve Türkiye'de yarattığı özgürlükçü eğilimleri etkisizleştirmek için kullanmak istemiştir. Özellikle Kürtlerin İslamcı bir iktidarla sisteme yeniden entegre edilmesi hedeflenmiştir.

derek toplumsal hareketliliği ve siyasal mücadeleyi geriletmiş ve bir suskunluk sağlamıştır.

Bu dönemde ortaya çıkan yeni bir durum vardır. Türk devleti, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin geliştiğini, Kürtler üzerindeki soykırım politikasını sürdürmede zorlandığını görerek Türkiye'nin kuruluş sürecinde benimsenen politikalarında değişikliğe gitme ihtiyacı duymuştur. İslami kesimleri yanına alarak kendi pozisyonunu güçlendirmeye ve yanına aldığı bu kesimlerle de hem Kürt halkının özgürlük mücadelesini hem de solu ezmeyi planlamıştır. Bu plan belli yönleriyle NATO'nun da, ABD'nin de desteğini bulmuştur. ABD de işbirlikçi, ılımlı bir İslam yaratarak Türkiye üzerinden Ortadoğu'ya hakim olmayı, Ortadoğu'yu böyle bir İslam'a sahip Türkiye üzerinden kontrol etmeyi planlamıştır. Bu bakımdan da 12 Eylül'e destek vermiştir. 12 Eylül rejimi de İslami kesimleri devlet içine alma, yer verme politikasına yönelmiştir. Zaten Özal tam da ABD'nin düşündüğü bir modeldir. Batı değerlerini benimseyen İslamcı bir siyasetçidir. Bu nedenle de NATO'nun desteğini almış, 12 Eylül faşizmi Özal'a cunta hükümeti içinde önemli bir yer vermiştir. Özal'la birlikte Türkiye bürokrasisi ve siyaset içine İslami kesimler de alınmıştır. Ancak PKK'nin 1984'teki gerilla hamlesi bu politikayı sekteye uğratmıştır. Çünkü; Kürtler üzerine sert bir yönelim yapmayla İslami kesimleri sistem içine almanın aynı anda yapılamayacağını görerek klasik devletçi zihniyetle Kürt Özgürlük Hareketi'ni bastırma politikalarına yönelmiştir. Özal'ın bir dönem daha ABD ve dış güçlerin desteğini almak için iktidarda kalmasını kabul etmişlerdir.

AKP ile Kürtlerin sisteme yeniden entegre edilmesi hedeflenmiştir

Kürt Özgürlük Hareketi'nin mücadelesi Türkiye'yi ve iktidarı zorlayınca Özal Türkiye'nin bu zorlanmasını Kürt sorununda sınırlı bir yumuşamayla aşmak istemiştir. Bu aslında Kürt sorununda bir çözüm projesini ifade etmemektedir. Ama sınırlı bir yumuşamayla Kürt halkının özgürlük mücadelesinin Özal'ın iktidarını sarsması ve Türkiye'yi ekonomik ve siyasi krizlere sokması engellenmek istenmiştir. Özal bu dönemde özellikle de Sovyetlerin dağılması ortamında solu da entegre etme, sistemin içine çekme politikasına yönelmiştir. Özellikle Sovyetlerin dağılmasıyla birlikte Türk devletinde artık solu fazla tehlikeli görmeyen, tek hedef olarak Kürtleri gören bir politik yönelim, bir politika değişiklik ortaya çıkmıştır. Türk devletinin içeride İslami kesimleri sistem içine alma, solu entegre etme politikası izlediği süreç, aynı zamanda soğuk savaşın sonuna gelindiği süreçtir. Soğuk savaşın sona ermesi doğal olarak dış çelişkilere dayanarak yaşama zeminini zayıflatmıştır. Türkiye bunun sonuçlarını hemen hissetmese de bu durumun ortaya çıkması ileride Türkiye'yi siyasi olarak sıkıntılara sokacak gelişmeler ortaya çıkaracaktır.

Kuşkusuz Uluslararası Komplo döneminde Türk devleti hala dış güçlerin tam desteğini alacak durumdadır. Sovyetlerin dağılması, soğuk savaşın sona ermesi hala yeni bir durumdur. Siyasal dengelerin ve dünya siyasal durumunun nasıl olacağı hala tam netleşmemiştir. Öte yandan Türkiye, Ortadoğu'da kullanılmak istenen bir aktördür. Belki Sovyetler Birliği'ne karşı kullanılan bir jandarma pozisyonu ortadan kalkmıştır ama bu defa da Ortadoğu'da kullanılmak istenen bir ülke durumu görülmektedir. Nitekim Uluslararası Komplo'dan sonra AKP'nin iktidara gelmesi bir yönüyle de NATO'nun, ABD'nin, uluslararası güçlerin Ortadoğu'yu işbirlikçi İslam'la kontrol etmek istemesinin bir parçası olarak görülmelidir. Uluslararası güçler AKP iktidarına böyle bir rol verirken, içerideki soykırımcı güçler de Kürt soykırımında hem uluslararası güçlerin desteğini almak hem de PKK öncülüğündeki Özgürlük Mücadelesi'nin Kürdistan'da ve Türkiye'de yarattığı özgürlükçü eğilimleri etkisizleştirmek için kullanmak istemiştir. Özellikle Kürtlerin İslamcı bir iktidarla sisteme yeniden entegre edilmesi hedeflenmiştir. AKP'nin 2002'de hükümet olmasının böyle bir siyasal arka planı vardır. AKP iktidara gelirken, o güne kadar devlet içine yerleşmiş İslami kesimlerle de ittifak yapmıştır. AKP'nin Fethullahçılarla ittifak içinde iktidara geldiğini de söylemek gerekir. Tayyip Erdoğan, Fethullahçılarla yaptığı ittifak ve Necmettin Erbakan'ın çabaları, emekleri, yarattığı toplumsal kesim üzerinden iktidar olmuştur.

AKP 2012-2013'lere kadar neden desteklendi?

İslami kesimlerin 1990'lı yıllarda toplumsal tabanının genişlemesinin hikayesi de yine Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle bağlantılıdır. Kürt halkının özgürlük mücadelesi 1990'lı yıllarda gelişince derin devlet, soykırımcı sistem başta metropoller olmak üzere Kürtlerin PKK öncülüğündeki mücadeleye kaymaması için İslami kesimlerin hem metropollerde hem de Kürdistan'da örgütlenmesinin önünü açmıştır. İslamcı kesimlerin toplumsal temelinin genişlemesi, Türk devletinin Kürt Özgürlük Hareketi'ne yönelik politikalarıyla ilgilidir. Zaten sadece Refah Partisi'nin önü açılmamış; Hizbulkontra gibi, Hizbullah gibi örgütleri de silahlı bir çete olarak kullanarak Kürt Özgürlük Hareketi'nin üzerine sürmüştür. Bu yönüyle Türkiye'de gelişen İslami hareketlerin öyle demokrasi mücadelesi temelinde mevcut devletin otoriter-despotik karakterine karşı yoğun mücadele vererek güçlenmeleri söz konusu değildir. Kuşkusuz cumhuriyet döneminde baskı altına alındığı için belli bir muhalif olma özellikleri olmuştur. Ama bu muhalif olma özellikleri onları tek başına iktidara getirecek düzeyde birikim, mücadele ve örgütlenme ortaya çıkarmamıştır.

1970'lerde sınırlı bir gelişmeleri vardır. O da aslında 1960'ların sonunda ve 70'lerin başında gelişen devrimci hareketlerin, sol ve sosyalist hareketlerin önüne geçmek için önlerinin açılması sonucu gerçekleşmişti. O dönemde NATO ve ABD'nin ılımlı İslam denen İslami kesimlerle solun önünü kesme politikaları vardı. Bunun Türkiye'deki yansımaları bir taraftan Fethullahçı kesimlerin örgütlendirilmesi, diğer taraftan da Erbakan öncülüğündeki hareketin önünün kontrollü bir biçimde açılması durumunu ortaya çıkarmıştı.

AKP iktidarı bu temellere dayanarak iktidara gelmiştir. Klasik iktidar kesimlerini etkisizleştirmede de ABD ve Avrupa'nın desteğini kullanmıştır. Eğer 2002 sonrasındaki politikalara bakılırsa bu açıkça görülür. Zaten Fethullahçı denen kesimler eskiden beri devlet içindedirler ve dış güçlerin ılımlı İslam projesine de uygun bir zihniyet yapıları ve siyasal yaklaşımları bulunmaktadır. Bunların AKP ile ittifakı da Türkiye'yi Batı'nın kontrolünde ve ılımlı İslami ülke olarak Ortadoğu'da kullanma politikası çerçevesinde gerçekleşmiştir. AKP iktidarının 2012-2013'e kadar Batı ve Avrupa tarafından desteklenmesinin nedenlerini böyle görmek gerekiyor.

Türkiye'deki egemen sınıflar, yine AKP gibi siyasal İslamcı kesimler böyle iktidarda kalırken, kuşkusuz yüz elli yıllık Türk devletinin çelişkilerden yararlanarak iktidarda kalma, politikalarına destek alma, bu temelde başta Kürtler olmak üzere muhaliflerini ezme politikasını sürdürmüştür. Ortadoğu'daki diğer güçler karşısında dış güçler arasındaki çelişkileri kullanarak ve ABD ve Avrupa'dan destek alarak konumunu güçlendirme politikasını da yürütmüştür. Ancak 2010'lara gelindiğinde uluslararası ilişkilerde, uluslararası dengelerde yeni bir durum ortaya çıkmıştır. Hem kapitalist modernitenin geldiği aşama ve bunlarla bağlantılı olarak 19. yüzyılda kapitalist sistem içindeki farklı odakların aralarındaki sert mücadelelerin yumuşaması, sistem içindeki güçlerin ilişkilerine ve siyaset tarzına da yansımıştır. Kapitalizmin, küresel kapitalizm ve tüketim toplumu olarak tanımlanan aşamaya varması, sistem içinde ortak çıkarların daha fazla gelişmesi durumunu ortaya çıkarmıştır. Bu da Türk devletinin yüz elli yıldır dış dengelere, çelişkilere dayanarak kendini yaşatma politikasını zayıflatmıştır. Bu politikanın ekonomik siyasal zeminini zayıflatmıştır. Bu durum, Türk devletine iç ve dış politikada sıkıntılar yaşatan bir durum ortaya çıkarmıştır. Türkiye'deki siyasal gelişmeleri, yaşadığı iç sorunları ve dış dünyada yaşadığı çelişkileri değerlendirirken bu yeni durumun özellikle irdelenmesi, bunun Türkiye'nin iç siyaseti

İslamcı kesimlerin toplumsal temelinin genişlemesi, Türk devletinin Kürt Özgürlük Hareketi'ne yönelik politikalarıyla ilgilidir. Zaten sadece Refah Partisi'nin önü açılmamış; Hizbulkontra gibi, Hizbullah gibi örgütleri de silahlı bir çete olarak kullanarak Kürt Özgürlük Hareketi'nin üzerine sürmüştür. Bu yönüyle Türkiye'de gelişen İslami hareketlerin öyle demokrasi mücadelesi temelinde mevcut devletin otoriter-despotik karakterine karşı yoğun mücadele vererek güçlenmeleri söz konusu değildir.

ve dış siyasetine etkilerinin göz önüne getirilmesi gerekir.

Türk devletinin yüz elli yıldır dış çelişkilere dayanarak kendini etkili kılma ve Kürtler üzerinde soykırım politikası izleme, muhalifleri bastırma politikasının bu zeminini kaybettiği halde aynı politikaya dayanarak Kürt soykırımını tamamlamak istemesi, Türkiye'nin açmazlar ve sorunlar yaşamasını beraberinde getirmiştir. Son zamanlarda Ortadoğu politikasında çıkmaza girmesi bununla bağlantılıdır. Yine Kürt sorununda soykırım politikasını daha önceleri olduğu gibi dış desteğe dayanarak yürütmek istemesi, bu konuda kendini dayatması, Türkiye'yi uluslararası güçlerle, çeşitli siyasi güçlerle çelişir duruma getirmiştir. Rojava politikasındaki farklılık bir yönüyle de buradan çıkmıştır. Kuşkusuz uluslararası güçler ve Avrupa, Bakurê Kurdistan'da hala PKK'ye karşı mücadelede Türk devletinin yanında yer alıyorlar. Türk devletinin Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırması konusunda yine destek veriyorlar. Ancak bu destek eski düzeyde olmadığından sorunlar çıkıyor. Türk devletinin soykırım politikasına diğer ülkeleri de çok açık destekçi haline getirmek istemesi sorunlar yaratıyor.

Türkiye 20. yüzyıldaki gibi soykırım politikasını yürütemiyor

On yıllardır yürüttükleri mücadeleyle Kürtler de örgütlü ve etkili mücadele eden siyasal bir güç olarak Ortadoğu dengelerinde belirli bir siyasi ve askeri güce ulaşmışlardır. Bu da Kürt siyasetinin Ortadoğu siyasal dengeleri içinde yer almasını beraberinde getirmiştir. Çeşitli güçlerin Kürt politikasıyla Türkiye'nin Kürt politikasının tam örtüşmemesi ve çelişkiler yaşaması bu temelde ortaya çıkmaktadır. Çünkü; onların doğrudan temel bir Kürt soykırım politikaları, Kürtleri ezme politikaları yoktur. Ama Türk devleti ise bütün politikalarını Kürt soykırımına dayandırmıştır. Uluslararası güçlerin, devletlerin, siyasi güçlerin Türk devletinin bu politikasını destekleme gibi bir yoğunlaşmaları, bir kaygıları, bir öncelikleri olmayınca ve Türkiye'nin bazı politikaları eleştirilince Türkiye ile sorunlar çıkıyor. Türkiye bir yönüyle de 20. yüzyılda Kürtler üzerindeki soykırım politikasını her türlü baskısına ve zulmüne dünyanın sessiz kalmasını sağlayarak yürütmüştü. Ancak hem günümüz dünyasının karakteri Türk devletinin bu soykırım politikasını dünyaya kapatarak yürütmesine 20. yüzyılda olduğu gibi fırsat vermiyor hem de 20. yüzyılda olduğu gibi her türlü baskısına, zulmüne dünyanın göz yumması söz konusu olmuyor. Türkiye'nin Kürtler ve demokrasi güçleri üzerinde yürüttüğü baskı politikalarına karşı farklı sesler çıkıyor, eleştiriler geliyor. Bu da Türk devletinin soykırım politikalarının engelsiz yürümesini zorluyor. Bütün bunlar, daha önceleri çelişkilere ve dengelere dayanarak dış politika yürüten ya da dış güçlerden destek alarak muhaliflerini ezen klasik politikaları yürütmesini zorlaştırıyor.

Öte yandan Kürt politikası söz konusu olduğunda Türkiye'nin İran'la politikalarının örtüşmesi söz konusu olsa da Arap dünyasının ya da Arap ülkelerinin siyasi sınırları içinde olan Kürtlerin durumu bazı yönleriyle farklılık arz etmektedir. Irak'ta Kürtlerin önemli temel hakları anayasal güvenceye alınmıştır. Kuşkusuz Irak'ın tam demokratik olmaması nedeniyle hala Kürtlerin her bakımdan temel haklarını güvenceye aldığı söylenemez. Bu konuda sorunlar yaşanmaktadır. Yine Suriye'de Kürtler hala anayasal ve yasal olarak özgürlüklerini kazanmış değildirler. Ama Türkiye ve

İran'la kıyaslandığında bu iki ülkede de Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşma imkanları daha artmıştır, daha da yakınlaşmıştır. Böyle olunca Türkiye'nin Kürt inkarcı politikalarını Irak ve Suriye'nin Kürt politikalarıyla tümüyle örtüştürmesi de söz konusu olmamaktadır. Bunlar da Türkiye'nin geçmişte olduğu gibi hem dış güçlerin hem de bölge ülkelerinin desteğini alarak Kürtleri soykırıma uğratma politikasında boşluklar, zayıflıklar yaratmaktadır.

Ortadoğu'da süren Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında Türk devleti dış politikada ciddi sıkıntılar yaşamaktadır. İçeride de sıkıntılı bir durum bulunmaktadır. AKP iktidarı her ne kadar devlet içine yerleşmiş, iktidar olmuş olsa da, tümüyle hakim olamamıştır. Çünkü; geçen 80-90 yıl Türkiye'de birçok ekonomik odak, siyasal odak ortaya çıkarmıştır. Öte yandan demokrasi güçlerinin onlarca yıldır yürüttüğü mücadele vardır. Türkiye'de demokratik devrim ve demokrasi mücadelesi uzun yıllara dayanmaktadır. Bunun yarattığı demokratik birikim vardır, özgürlükçü tutkular vardır. Kürt Özgürlük Hareketi onlarca yıla dayanan mücadeleyle özgürlüğü için direnen bir halk gerçekliği ortaya çıkarmıştır. Kürt halkı artık 1970'lerin halkı değildir. On binlerce şehit vermiştir, on binlerce gazisi vardır, yüz binlerce siyasi tutsağı olmuştur. Hala on binden fazla siyasi tutsak zindanlardadır. Kürt Özgürlük Hareketi mücadelesini kesintisiz sürdürmektedir. Böyle bir ortamda AKP dinci-milliyetçi iktidarını ve buna dayalı yeni bir Türkiye'yi yaratma projesini tümüyle hakim kılabilmiş değildir. CHP, AKP iktidarına koltuk değneği de olsa, onun iktidarına meşruiyet kazandırsa da, CHP'nin tabanı da AKP iktidarına karşıdır. AKP iktidarı da politikalarıyla kendi yandaşları MHP ve bir kısım ulusalcılar dışında toplumun yarısından fazlasını karşısına almış durumdadır.

Özgürlük Mücadelesi tarihinde en zayıf iktidarla karşı karşıyayız

AKP iktidarı geçmiş 90 yılda görülmemiş bir politika izlemektedir. Artık tüm memurlarını, tüm işçilerini, tüm bürokratlarını kendi yandaşlarından seçmektedir. Öyle ki; neredeyse bürokraside CHP'ye yakın insan bile kalmamıştır. Bırakalım üst bürokratları, memur veya işçi alımlarında salt kendi yandaşlarına yer vermektedir. Alevilerin siyasal, sosyal yaşamda hiç olmadıkları kadar dışlandıkları bir durum ortaya çıkmıştır. Kürtlere karşı bir soykırım politikası vardır. Kürtler kuşkuyla bakılan halk durumundadır. Kendi dışındaki bütün toplumsal kesimleri bu düzeyde dıştalayan bir AKP gerçekliği vardır. Sadece zora ve şiddete dayanarak ayakta kalmaktadır. Kuşkusuz AKP iktidarı özel savaş kullanmaktadır. Sadece kaba yöntemler değil; özel savaş yöntemlerini, psikolojik savaş yöntemlerini de kullanmaktadır. Ancak mevcut durumda devlet önemli oranda dağılmıştır. Sistemli ve geleneğe dayalı bir devlet yapılanması kalmamıştır. AKP iktidarı tamamen oligarşik, hatta bireye dayalı bir rejim haline gelmiştir. Tüm iktidar Erdoğan ve saray çevresinde kümelenmiş belli bir kesimin elindedir. Böyle bir iktidar anlayışıyla, elindeki imkanlarla muhaliflerini ezmeye çalışmaktadır. Bu aslında bu iktidarın gücünü değil, güçsüzlüğünü göstermektedir. Toplumun yarısından fazlasını bu kadar karşısına almış, Kürtlerle, Alevilerle, demokrasi güçleriyle kavgalı; kendisi gibi düşünmeyen herkesle kavgalı. Bu kavgalar dünyanın başka yerinde farklı düşünce ve programlardan ileri gelen bir siyasal mücadele biçiminde ortaya çıkmamaktadır. Tamamen despot bir iktidar gücü olarak diğer bütün kesimleri ezme politikası yürütmektedir. Böyle bir iktidar güçsüz bir iktidardır. Zaten bu güçsüzlüğünden dolayı saldırıyı bu düzeyde şiddetli yapmaktadır. Sadece kendi tabanına dayalı bir devlet gerçeği, bürokrasi, memur kesimi yaratmış bulunmaktadır. Zaten polisi tümden kendi yandaşı haline getirdiği gibi, orduya da böyle bir eğilimi dayatmaktadır. Tüm bunlar AKP iktidarının siyasal zemininin zayıfladığını, çok güçlü olmadığını göstermektedir.

Kürt halkının özgürlük mücadelesi her türlü zorluğa ve saldırıya rağmen sürmektedir. Gerilla direnmektedir, halk direnmektedir. Demokratik siyasal alan yetersizliklerine rağmen direnmektedir. Türkiye'de AKP iktidarına, onun politikalarına karşı çıkan toplumsal kesimler duruşlarıyla, tutumlarıyla bir direniş göstermektedirler. AKP iktidarına karşıt olan kesimlerin bir araya getirilmesi sorunları vardır. Eğer AKP politikalarına karşıt olan güçler bir araya getirilirse, AKP iktidarının ömrü çok fazla uzun olmayacaktır. Çünkü; zayıf bir temele dayanmaktadır. Ne toplumsal temeli güçlüdür ne böyle sağlam geleneği olan bütünlüklü bir devlete dayanmaktadır ne de geçmişte olduğu gibi dış güçlerin desteği vardır. Dışarıda da içeride de çok zor konumda bulunan bir iktidarla karşı karşıyayız. Şunu söyleyebiliriz; Kürt halkının özgürlük mücadelesi tarihinde, onlarca yıllık mücadele tarihinde en zayıf iktidarla karşı karşıyayız. Türk devleti AKP iktidarı şahsında soykırım politikası izlese de soykırım politikasının iç ve dış toplumsal ve siyasal desteği hiçbir dönemde olmadığı kadar daralmıştır.

Siyasal ve toplumsal alanda AKP'den beklentili yaklaşımlar ortaya çıkmıştır

Kuşkusuz AKP iktidarını ayakta tutan en temel etken, kendisine muhalif olan güçlerin bir araya gelerek ortak mücadele edememeleridir. Türkiye genelinde bu durum demokrasi mücadelesini zayıflatan ve iktidara nefes aldıran bir gerçekliği ifade etmektedir. Kürt Özgürlük Hareketi açısından zafiyet ortaya çıkaran en temel etken ise; sanki soykırımcı sömürgecilik kolay yollardan, yumuşak yöntemlerle geriletilip değiştirilerek, soykırımcı zihniyet ve politikalar ortadan kaldırılarak Kürt halkı özgür ve demokratik yaşam kazanabilirmiş gibi bir gaflet içine düşülmesidir. Kolay yollardan Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini kazanacağı gibi bir anlayış demokratik siyasal alandan başlamak üzere halk içinde, hatta Özgürlük Mücadelesi'nin kimi kadrolarında ortaya çıkmıştır. Bu da soykırımcı faşizme karşı mücadeleyi zayıflatmıştır. Soykırımcı faşizm her türlü yol ve yöntemle Kürt Özgürlük Hareketi'ni tam bir despotik faşist yaklaşımla ezmek isterken, Kürt halkının iradesini kırmak ve özlemlerini bastırmak isterken, Kürt siyasal ve toplumsal alanında AKP'den beklentili yaklaşımlar ortaya çıkmıştır. AKP Kürt sorununu çözebilirmiş gibi yanılgılı yaklaşımlar içine girilmiştir. Önder Apo'nun İmralı'da yaptığı görüşmeler doğru ele alınmamıştır.

Önder Apo kuşkusuz demokratik siyasal yollardan, savaşa başvurmadan, çatışmalar ve ölüm olmadan Kürt sorununun çözümünü istemiştir. Böyle bir yaklaşım göstermiştir. Her zaman böyle bir yaklaşım içinde olmuştur. Ama şunu da her fırsatta vurgulamıştır; demokratik siyasal çözüm de bir seçenektir ama Türkiye'deki soykırımcı sömürgeci zihniyet düşünüldüğünde zayıf seçenektir; kimse bu seçeneğin olabileceği gibi bir yargıya, yanılgıya kapılıp kendisini kandırmasın. Esas seçenek, soykırımcı sömürgecilikle Kürt halkının daha şiddetli bir savaşa girme seçeneğidir. Bu seçenek öndedir. Bu bakımdan Kürt halkının özgürlük güçleri, demokrasi güçleri, Kürdistan'ın demokratikleşmesini ve Kürdistan'ın özgürleşmesini isteyen kesimlerin esas olarak bu seçeneğe göre hazırlanmaları, bu seçeneğe göre örgütlenmeleri gerektiğini, vurgulamıştır. Ama Önder Apo'nun bu yaklaşımları doğru ele alınmamıştır. Önder Apo bunu söylemesine rağmen esas olarak Kürt sorununun AKP iktidarı tarafından çözülebileceği gibi yanılgılı ve gaflete yol açan bir beklenti içine girilmiştir. Toplumda böyle bir beklenti yaratılmıştır. Bunun sonucu da özyönetim direnişleri sırasında soykırımcı devlet her türlü saldırıyı yürütmesine rağmen, özyönetim direnişleri dışında kalan alanlar bu direnişe gereken desteği vermemişlerdir. Bu saldırı sadece özyönetim direnişinin olduğu şehirlere değil, Kürt halkının bütününe olduğu halde; Kürt halkının özgürlük iradesi kırılmak, Kürt halkının demokratik birikimleri tasfiye edilmek istendiği halde özyönetim direnişleriyle bu direniş dışında kalan alanların mücadelesinin ortaklaşması gerçekleşmemiştir. Özellikle demokratik siyasal alan sanki parlamentoda sorun çözülebilirmiş gibi bir gafletin içine girmiştir. Öyle ki, "Gençler, direnmenize gerek yok, biz 80 milletvekiliyle sorunları çözeceğiz, sizin adınıza da direneceğiz" diyerek ne kadar büyük bir yanılgı içinde olduklarını ortaya koymuşlardır.

Bu yaklaşımla geçen dönemde ciddi zafiyetler ortaya çıktı. Ancak AKP iktidarının iki-üç yıllık politikaları soykırımcı karakterini tümüyle ortaya koymuştur. Gelinen aşamada toplumun her kesimi bu iktidara karşı mücadele edilmeden bu faşist iktidarın gitmeyeceğini anlamıştır, anlamaktadır. Zaten seçimle gidecek bir iktidar olmadığını da tutumlarıyla, söylemleriyle, pratikleriyle ortaya koymaktadır. Bu açıdan artık AKP iktidarından hiçbir şey beklemeden bu iktidara karşı sadece Kürt halkının değil, Kürt halkıyla birlikte Türkiye'deki bütün toplumsal kesimlerin mücadelesini geliştirmek acil bir görev haline gelmiştir. Artık AKP'den bir şeyler beklemek, faşizm iktidarının muhalefet güçlerine saldırısını, özgürlük ve demokrasi güçlerine yönelik saldırısına göz yummak, dolayısıyla faşizmi güçlendirmek anlamına gelir. Faşizme karşı boyun uzatmak, teslim olmak anlamına gelir. Bu açıdan artık AKP iktidarından her türlü beklentinin bir yanılgı, bir gaflet olduğunu görmek, bu iktidara karşı savaşı yükseltmek gerekiyor. Küçük büyük demeden her türlü örgütlenmeye girmek ve her türlü eylemi geliştirmek gerekmektedir.

Soykırımcı-faşist şiddete karşı devrimci eylemler geliştirilmeli

Şu anda Türkiye'nin her tarafında OHAL var. Bu OHAL esas olarak Kürt halkının özgürlük mücadelesini tasfiye etmek için ilan edilmiştir. 15 Temmuz darbesi gerekçe gösterilerek, Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesine yönelik kapsamlı bir saldırı kampanyası başlatılmıştır. Kuşkusuz OHAL'le tüm muhalifleri ezme politikası vardır. Ama iktidarda kalması için esas olarak Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezmesi gerekmektedir. Bu yönüyle de OHAL'i süreklileştirmekte ve Kürdistan'da tüm halka ve demokrasi güçlerine yönelik şiddetli bir ezme politikası yürütmektedir. Zaten bütün belediyelere 'kayyım' adı altında işgal görevlileri atanmıştır, milletvekilleri ve belediye eşbaşkanları zindanlara atılmıştır. HDP ve DBP'nin il ve ilçe yöneticilerinin çoğunluğu tutuklanmıştır. Böylelikle Kürdistan'da Kürtlük adına siyaset yapan herkesin susturulması ve ezilmesi hedeflenmiştir. Zaten gerillaya karşı hiçbir dönemde olmadığı kadar operasyonlar yapılmaktadır. Bütün imkanlar kullanılarak gerillaya darbe vurulmaya çalışılmaktadır. Böyle topyekun bir saldırıyla karşı karşıyayız. Bu saldırı ne 12 Mart'ta ne 12 Eylül'de ne de 1990'lı yıllarda görülmüştür. Bu kadar yoğun tutuklama hiçbir askeri darbe ve sıkıyönetim zamanında görülmemiştir. Binlerce kadın siyasi tutsak cezaevlerindedir. Bu da hiçbir ülkede ve tarihin hiçbir döneminde görülmemiştir. Aslında dünya siyasal tarihinde bu kadar yoğunca tutuklamanın yapıldığı ne ülke ne de dönem olmuştur. Belki 1990'lı yıllardaki gibi Hizbulkontra, itirafçılar ya da JİTEM eliyle gerçekleştirilen faili meçhul cinayetler eskiye göre çok yoğun gözükmemektedir; ancak

Kürt Özgürlük Hareketi açısından zafiyet ortaya çıkaran en temel etken; sanki kolay yollardan Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini kazanacağı gibi bir anlayış demokratik siyasal alandan başlamak üzere halk içinde, hatta Özgürlük Mücadelesi'nin kimi kadrolarında ortaya çıkmıştır. Bu da soykırımcı faşizme karşı mücadeleyi zayıflatmıştır. Soykırımcı faşizm her türlü yol ve yöntemle Kürt Özgürlük Hareketini tam bir despotik faşist yaklaşımla ezmek isterken, Kürt siyasal ve toplumsal alanında AKP'den beklentili yaklaşımlar ortaya çıkmıştır. Önder Apo'nun İmralı'da yaptığı görüşmeler doğru ele alınmamıştır.

onun yerine tutuklama ikame edilmiştir. Öldürmelerin kendisine zarar vereceğini bilmektedirler. Yürüttükleri psikolojik savaş açısından öldürmekten çok tutuklamak, zindanlara atmayı, etkisizleştirmeyi daha sonuç alıcı görmektedirler.

Yoğun tutuklamalar ve ağır baskılar demokratik siyasal alanın mücadele imkanlarını çok daraltılmıştır. Legal mücadele alanına çok sınırlı izin vermektedir. Buna da özel savaş gereği izin vermektedirler. Bu açıdan böyle bir faşizme karşı her türlü örgütlenme ve her türlü eylem biçiminin gerçekleştirilmesi önemlidir. Topluma karşı yaygın bir saldırı ve özel savaş vardır. Şehirler zaten yakılıp yıkılmıştır. Bu yıkım hala devam etmektedir. Şehirleri tamamen özel savaşa göre, Kürt halkı üzerindeki baskıyı sürekliileştirmeye göre yeniden yapılandırmaya çalışmaktadırlar. Halk üzerindeki zulüm ve baskı gevşetilmeden sürdürülmektedir. Her gün, "sokaklarda, araçlar çocukları ezdi geçti, siviller öldü" denilmektedir. Bu yönüyle tam bir soykırımcı faşist şiddet uygulanmaktadır. Buna karşı devrimci eylemlerin geliştirilmesi gerekir. Öte yandan toplumu birbirine güvensiz hale getirmek ve çürütmek için ajanlaştırma, fuhuşu ve eroini yaygınlaştırma yoğunca başvurulan yol olmaktadır. Toplumun sadece üzerinde baskı uygulanmıyor; toplum çürütülüyor, susturuluyor, birbirine güvensiz hale getirilmeye çalışılıyor. Toplumsal değerler yıkılıyor. Bu açıdan faşizmin toplumu dağıtmasına karşı, topluma yönelik çürütme politikalarına karşı da devrimci eylemlerin gerçekleştirilmesi gerekiyor.

Kürt toplumu tamamen düşman görülüyor. Kürt toplumu üzerinde her türlü baskı ve zulmün yapılması mubah görülüyor. Soykırımcı karakterlerini her fırsatta dile getiriyorlar. Yakın zamanda, "Teröristler 10-15 çocuk doğuruyor" diyerek soykırımcı zihniyetlerini ortaya koymuşlardır. Kürt soykırımını nasıl amaçladıklarını açıkça itiraf etmişlerdir. Neredeyse Kürt kadınlarını kısırlaştırıp doğum yapmasını bile engelleyeceklerdir. Savaşla gerçekleştiremedikleri soykırımı bu yönlü politikalarla tamamlamak istemektedirler. Bu yönüyle Kürt'e yönelik her türlü söylemi, her türlü uygulamayı kendine hak gören faşist soykırımcı bir iktidar vardır. Arkasına da MHP'yi almış, ulusalcı kesimleri almış, CHP'yi de yedeğine alarak Kürt halkı üzerinde böyle bir soykırım saldırısı yürütmektedir.

AKP iktidarının saldırısını 90 yıllık TC'nin soykırım saldırılarından ayrı görmek gerekiyor. Eskiden devlete dayanılıyordu; devletin şiddetine dayanılarak bir soykırım yapılmak isteniyordu. Şimdi her türlü özel savaş yöntemi kullanılarak, dini değerler kullanılarak toplumun da desteği alınarak soykırım tamamlanmak isteniyor. Dünyada bütün soykırımcılar hem milliyetçi hem de dincidir. Milliyetçilik dincilikle birleştirilerek soykırımlar gerçekleştirilmişti; şimdi AKP iktidarı da 90 yıllık milliyetçi, soykırımcı saldırılara dinle milliyetçiliğin buluşturulmasını ekleyerek Kürtler üzerindeki soykırımı tamamlamak istiyor. Bu yönüyle de Kürtler üzerinde ciddi bir soykırım tehlikesi bulunmaktadır. Bu açıdan artık AKP iktidarını ilk iktidara geldiği yıllardaki gibi Kürtlere karşı politik yaklaşım gösteren bir iktidar olarak görmemek gerekir. O zaman daha iktidara yeni gelmişti; liberalleri de, Fethullahçıları da, Kürtleri de kullanmak istedi. Kürt halkının özgürlük mücadelesini durdurmak, geriletmek için politik yaklaşımlar gösterdi. Artık bunları bırakmıştır; tamamen iktidarını Kürtlerin soykırımı üzerine kuran, planlayan bir AKP hükümeti vardır. Bu açıdan AKP hükümetini daha önceki dönemlerden farklı bir yaklaşımla ele almak gerekiyor. MHP ile ittifakı, tüm Kürt düşmanı ulusalcılarla ittifakı bunun açık ifadesidir. Bu kadar Kürt düşmanlığını bu güçleri yanına alarak, iktidarını ayakta tutmak için yapıyor. Bunun için iktidarını tamamen Kürt düşmanlığına dayandırmıştır. Bunu bütün Kürtlerin, bütün demokrasi güçlerinin görmesi ve kendilerini aldatmaması gerekiyor.

AKP iktidarının sadece Bakur Kürtlerinin değil, Rojava Kürtlerinin değil bütün Kürtlerin düşmanı olduğu görülmüştür. Bütün Kürtler AKP'ye karşı tavır almadan, AKP'ye karşı mücadele etmeden sadece Bakur'da, Rojava'da değil; Başûr'da, Rojhilat'ta da Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşması mümkün değildir. Çünkü; Kürt düşmanlığında öncülüğü Türkiye yapmaktadır. Kürt düşmanlarını bir araya getirmede en aktif politikayı Türkiye yürütmektedir.

Türkiye demokratikleşmeden Kürt sorunu çözülemez

Şu gerçeğin görülmesi gerekiyor; Kürt halkının özgürlüğü kolay yollardan kazanılamaz. Çünkü; karşısında herhangi bir sömürgecilik yoktur; soykırımcı sömürgecilik vardır. Bu da dünyada görülmemiş bir sömürgecilik biçimidir. Buna karşı Kürt halkı ancak örgütlenerek, özsavunma gücünü güçlendirerek, her türlü zorluklara katlanarak, en ağır saldırılar karşısında direnmesini bilerek, en ağır saldırılara karşı mücadele iradesini ve gücünü göstererek özgür ve demokratik yaşama kavuşabilir. Bunun dışında Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşacağını düşünmek kendini kandırmaktır, ham hayaldir. PKK daha ilk tarih sahnesine çıktığı 1970'lerde bu gerçeği açıkça ifade etmiştir. Reformist milliyetçilikle, yumuşak yöntemlerle Kürt halkının özgür ve demokratik yaşama kavuşamayacağını vurgulamıştır. Ancak zor koşullara katlanarak, en zor koşullarda mücadele etmesini bilerek Kürt halkının özgür ve demokratik yaşama kavuşacağını ısrarla vurgulamış, bu anlayışı hakim kılarak Kürdistan halkının özgürlük mücadelesini geliştirmiştir. 1970'lerde bu yanlış anlayışlar ideolojik yenilgiye uğratılarak devrimci mücadeleyi geliştirme gerçeği ortadayken, şimdi sanki yumuşak yöntemlerle sonuç alınabilirmiş gibi bir gaflet yaşanmaktadır. 70'li yıllarda belki gaflet denilebilecek durum şimdi ihanete dönüşür. Bu devlete karşı mücadele etmeden, etkili mücadele yürütmeden özgür ve demokratik yaşamın geleceğini düşünmek ihanetle eş anlamlıdır.

Şunun altını kesinlikle çizmek gerekiyor; Kürt sorunu ancak demokrasi güçlerinin mücadelesiyle çözülebilir. Türkiye demokratikleşmeden Kürt sorunu çözülemez. Bu da AKP'den, CHP'den bekleyerek değil; demokrasi güçlerini ortaklaştırıp bu soykırımcı iktidara karşı, bu devlet zihniyetine karşı mücadele ederek Türkiye demokratikleştirilebilir, Kürt sorunu çözülebilir. Bu, bölge ülkelerinin Kürt politikasında açıkça ortaya çıkmıştır. Ne Suriye'de ne Irak'ta iktidarlar Kürt sorununun çözümüne yanaşmışlardır. Ancak mücadeleyle Kürt sorununun çözümünde adımlar atmışlardır. Irak'ta bile iktidar bir kırılma yaşadığı için bazı adımlar atılmıştır. Suriye'de BAAS rejimi belki Türkiye gibi katı inkarcı ve Kürt halkına yönelik şiddetli bir savaş yürütmüyordu ama Kürtleri tanıyan, Kürtlerin özgür ve demokratik yaşamını kabul eden bir politikaya da sahip değildi. Rojava'da gelişen devrimle birlikte Kürt halkının özgür ve demokratik yaşama kavuşma imkanları doğmuştur. Türkiye'de ise daha fazla mücadeleyle Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamı sağlanabilir. Bu açıdan devletten, iktidarlardan, hükümetlerden beklemeden, Türkiye'nin tüm demokrasi güçlerini ortaklaştırmak, ortak mücadeleye çekmek ve bu temelde Kürdistan'ın özgürleştireceğini bilmek gerekiyor. Bunun dışındaki her yaklaşım gaflettir, hatta günümüzde ihanetle eş anlamlıdır.

AKP iktidarının tamamen Kürt düşmanı bir iktidar olduğu, şu andaki tüm politikalarının da Kürt düşmanlığı üzerine kurduğu açıktır. Rojava politikaları da böyledir, Başûrê Kurdistan politikaları da böyledir. Rojava'da önceleri DAİŞ'i, El Nusra'yı kullanarak Rojava Devrimi'ni boğmak ve Suriye'de etkili olmak istiyordu. Bu başarılı olmayınca bu defa Kürt karşıtı güçlerin ittifakını yaratmaya yöneldi. İran'la ilişkilerini geliştirdi. İlişkileri bozuk olan Irak'la ilişkilerini geliştirdi. Şimdi giderek Suriye'yle ilişkilerini geliştirmektedir. Zaten Rusya ve İran'la ilişki geliştirmek demek Suriye ile ilişki geliştirmek demektir. Böylece Kürt düşmanlığı üzerinden Rojava Devrimi'ni boğmak istemektedir. Zaten Başûrê Kurdistan'da gerçekleşen referandum sonrası politikaları bellidir. İlk önce KDP ile ilişkilerden dolayı KDP'yi PKK'ye karşı, Rojava Devrimi'ne karşı kullanmak ve Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı Bakur'da kullanmak açısından referanduma yumuşak yaklaştı. Ama artık bu politikalarla Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye edemeyeceğini görünce bu defa tamamen Kürt karşıtı güçleri ortaklaştırmaya yöneldi. Bu nedenle Başûrê Kurdistan'da da oradaki kazanımları sınırlayan, oradaki siyasi güçleri sıkıştırarak teslim almaya yönelik politika izlemektedir.

AKP bütün parçalardaki Kürtlerin düşmanıdır

Dikkat edilirse Kerkûk'ün Irak güçleri tarafından alınmasını destekleyen, bu yönüyle Başûrê Kurdistan'daki kazanımları sınırlayan politikada öncülük yaparken, Kürt düşmanlarını bir araya getirmede en aktif tutumu göstermiştir. Irak'ın tartışmalı bölgelere girip Başûrê Kurdistan'daki kazanımları ortadan kaldırarak siyasi partiler ve Başûrê Kurdistan Federasyonu üzerinde baskı kurmasından sonra Türk devleti bu güçlerin zayıfliğını görerek baskı kurup teslim alarak kendi politikaları doğrultusunda kullanmaya yönelmiştir. Bu açıdan AKP iktidarının şöyle bir gerçeği ortaya çıkmıştır; Artık AKP iktidarının sadece Bakur Kürtlerinin değil, Rojava Kürtlerinin değil bütün Kürtlerin düşmanı olduğu görülmüştür. Bütün Kürtler AKP'ye karşı tavır almadan, AKP'ye karşı mücadele etmeden sadece Bakur'da, Rojava'da değil; Başûr'da, Rojhilat'ta da Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşması mümkün değildir. Çünkü; Kürt düşmanlığında öncülüğü Türkiye yapmaktadır. Kürt düşmanlarını bir araya getirmede en aktif politikayı Türkiye yürütmektedir. Bu açıdan Türk devletinin Kürt karşıtı politikası artık bölgesel hale gelmiştir. Türkiye şunu görmüştür; onlarca yıllık yürüttükleri örgütlü mücadeleyle Kürtler sadece Bakurê Kurdistan'da değil, bütün Kürdistan'da güçlenmişlerdir. Bütün Kürdistan'daki halkın özgürlük mücadelesi birbirini beslemekte ve tamamlamaktadır. Bu yönüyle artık sadece Bakurê Kurdistan'a yönelerek Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezemeyeceğini gördüğünden, bütün parçalardaki Kürtlerin kazanımlarına saldırmaktadır. Ancak şu gerçeğin hiç bir zaman unutulmaması gerekiyor; Kürt sorunun çözümü esas olarak Bakurê Kurdistan'da gerçekleşecektir. Türkiye'de Kürt sorunu çözülmeden diğer parçalarda Kürt sorununu kalıcı çözmek mümkün değildir. Bu yönüyle bütün parçalardaki Kürtler kendi özgürlük ve demokrasi mücadelesini vermelidirler ama Bakurê Kurdistan'da Kürt halkı özgürlük ve demokrasi mücadelesini sonuca götürmezse, Türkiye demokratikleştirilerek Kürt sorunu çözülmezse diğer parçalardaki kazanımlar da güvencede değildir. Bu yönüyle de esas mücadele Bakurê Kurdistan'daki mücadeledir, esas olarak Bakurê Kurdistan'daki mücadelenin kazanmasıyla diğer parçalardaki özgür ve demokratik yaşam güvenceye alınacaktır. Bunu anlamayan hiç bir parçadaki mücadele sonuca gidemez. Hatta gaflet içine düşer.

Bakurê Kurdistan'daki özgürlük mücadelesi gelişmeden, bu mücadele ayakta kalmadan Rojava'da Kürt'ün özgür ve demokratik yaşama kavuşacağı düşünülüyorsa, Başûrê Kurdistan'daki kazanımların korunacağı düşünülüyorsa, Rojhilat'ta özgür ve demokratik yaşama kavuşulacağı düşünülüyorsa bu bir yanılgıdır. Kürtler bu yanılgıdan çıkmadan özgür ve demokratik yaşamı Kürdistan'ın hiçbir parçasında kazanamazlar. Son yıllardaki gelişmeler bunu kanıtlamıştır. Özgürlük Hareketimiz yıllarca bunu söylemiştir. Daha ilk çıktığı günden beri Bakurê Kurdistan'da Kürt sorunu çözülmeden diğer parçalarda çözülmeyeceğini vurgulamıştır. Kürt sorununun Bakurê Kurdistan'ın öncülüğüyle ve halk güçlerinin öncülüğüyle çözüleceğini söylemiştir. Ne diğer parçalardaki öncülükler ne de egemen sınıfların siyasal anlayışı ve öncülüğüyle çözülmeyeceğini ortaya koymuştur. Şimdi bu gerçeklik kanıtlanmıştır. Bunu çok önemli bir gelişme olarak görmek gerekir. Bütün Kürtlerin bu gerçeği bilmesi ve buna göre hareket etmesi, ittifaklarını kurması, siyasal mücadelesini yürütmesi gerekir. Bu gerçekliği anlamayan, görmeyen ve buna dayanarak siyasal mücadele yürütmeyen, özgürlük mücadelesi vermeyen, ittifaklarını buna göre kurmayan, mücadelesinin önceliklerini buna göre ele almayan hiç bir parçanın mücadelesini başarıya götürmesi mümkün değildir.

Zaten şu anda Kürt sorunuyla ilgili siyasal, diplomatik ve uluslararası gelişmeler Türkiye ve Bakurê Kurdistan üzerine kilitlenmiş durumdadır. Türkiye'nin Rojava Devrimi üzerine baskı kurmak istemesi, Efrîn'i işgal etmek istemesi, Kürt sorunu konusunda Avrupa, ABD ve bütün ülkeler üzerinde baskı kurmak istemesi Kürt sorununun düğüm noktasının Bakurê Kurdistan ve Türkiye olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu kadar gelişmeden sonra bu gerçeği anlamamak kafayı kuma gömmek olur. Kürt Özgürlük Hareketi de bu gerçeği bilerek, esas olarak Bakurê Kurdistan'daki özgürlük ve demokrasi mücadelesinin tüm parçalardaki özgürlük ve demokrasi mücadelesini sonuca götüreceği bilinciyle hareket ederek, Bakurê Kurdistan'daki mücadeleyi geliştirmek için üzerine düşen sorumluluğu yerine getirecektir. Esas yoğunluğunu Bakurê Kurdistan'daki mücadeleye verecektir. Bakurê Kurdistan'daki mücadele zayıfladığında, gerilediğinde diğer parçalardaki kazanımları korumak da mümkün değildir. Bu açıdan yanılgılı biçimde Bakurê Kurdistan'daki mücadeleyi ikinci planda tutmak, esas olarak Başûr'u, Rojava'yı ya da Rojhilat'ı ele almak Kürtler için kendini kandırmak, gaflete düşmekten başka anlama gelmemektedir. Bu açıdan doğru stratejiyi, doğru çizgiyi tutturmak lazım. Doğru stratejik anlayış olmadan hiç bir parçada doğru mücadele yürütülemez. Her şeyden önce doğru stratejik yaklaşım içinde olmak gerekiyor. Doğru stratejik yaklaşım da Kürt sorununun çözüm yerinin esas olarak Bakurê Kurdistan ve Türkiye olduğunun görülmesidir.

Kuşkusuz diğer parçalardaki halkımızın mücadelesi de önemlidir. Günümüzde birbirini beslemekte ve tamamlamaktadırlar. Birbirine güç vermektedirler. Bu yönüyle diğer parçalardaki mücadeleler önemsiz değildir. Ama diğer parçalardaki mücadele Bakurê Kurdistan'daki mücadele ile birleştiğinde, onu tamamladığında, onu beslediğinde, ondan beslendiğinde gerçekten anlam kazanır, değer kazanır. Söz konusu parçadaki özgür ve demokratik yaşam mücadelesi bir değer, anlam taşır. Diğer parçalardaki mücadeleyi de bu eksende ele almak, değerlendirmek doğru bir yaklaşım olarak görülmelidir.

Başûrê Kurdistan'daki saldırı, Irak'ın Kerkûk'ü ele geçirmesi, tartışmalı bölgelere girmesi tek başına kendi gücüyle olmamıştır. Türkiye ve İran'ın desteğiyle böyle bir hamle yapılmıştır. Kuşkusuz Irak'ın böyle bir hamle yapmasına ABD ve uluslararası güçler de göz yummuştur. İran, Türkiye ve Irak'ın ortak politika izlemesi karşısında ABD pragmatik yaklaşımla kendi çıkarlarını koruma temelinde bu saldırılara göz yummuştur. Böylelikle Irak üzerinde İran'ın ve Türkiye'nin etkisinin daha fazla artması politikasının önüne geçmek istemiştir.

KDP'nin referanduma gitmesi yanlış politikalarını açığa çıkarmıştır

Başûrê Kurdistan'daki durum kapsamlı irdelenmeyi gerektirir. Sadece Başûrê Kurdistan ile ilgili de ele alınamaz. Ortadoğu'daki gelişmelerle kesinlikle bağı vardır. Kürtlerin Ortadoğu'da yükselen mücadelesi, askeri ve siyasi gücü karşısında Kürt karşıtı güçlerin harekete geçmesi olarak da değerlendirmek gerekiyor. Özellikle de KDP'nin yanlış politikaları görülerek, bu yanlış politikalar üzerinden Başûrê Kurdistan'daki kazanımları sınırlamaya yönelmişlerdir. Kürt karşıtlığını Başûr'daki durum üzerinden geliştirerek aslında bütün parçalardaki özgürlük mücadelesini sınırlama, geriletme gibi bir politik yaklaşımın olduğunu görmek gerekiyor. Zaten Başûrê Kurdistan'daki saldırı, Irak'ın Kerkûk'ü ele geçirmesi, tartışmalı bölgelere girmesi tek başına kendi gücüyle olmamıştır. Türkiye ve İran'ın desteğiyle böyle bir hamle yapılmıştır. Bunun görülmesi gerekiyor. Kuşkusuz Irak'ın böyle bir hamle yapmasına ABD ve uluslararası güçler de göz yummuştur. İran, Türkiye ve Irak'ın ortak politika izlemesi karşısında ABD pragmatik yaklaşımla kendi çıkarlarını koruma temelinde bu saldırılara göz yummuştur. Böylelikle Irak üzerinde İran'ın ve Türkiye'nin etkisinin daha fazla artması politikasının önüne geçmek istemiştir. Suriye üzerinde nasıl yoğun bir mücadele varsa Irak üzerinde de mücadele yürümektedir. Çünkü; Irak'ta

da bir istikrarsızlık, kriz durumu vardır. Irak'taki siyasal durumun, dengelerin nereye gideceği belli değildir. Bu açıdan bu ortamda ABD, Haydar El Ebadi iktidarını yanında tutmak istemiştir. KDP ve YNK Irak'ın saldırıları karşısında bu düzeyde çaresiz kalmışsa bunun bir nedeni de ABD'nin ve uluslararası güçlerin yaklaşımlarıdır. Zaten referanduma destek vermemişlerdi, referandumun ertelenmesini istiyorlardı. Mevcut konjonktürde bu referandumu desteklemeyi kendi çıkarlarına görmemişlerdi. Ama KDP çok dar bir siyasal yaklaşımla referandumda ısrar etti. Aslında referanduma gitmesi KDP'nin yanlış politikalarının bütünüyle açığa çıkmasını, gözler önüne serilmesini beraberinde getirmiştir.

Referandumdan sonraki olumsuz durumları değerlendirirken bunları sadece referanduma bağlamamak gerekir. Referandum sadece şimdiye kadar izlenen tüm yanlış politikaların doğurduğu olumsuzlukların sonuçlarının herkes tarafından görülmesine vesile olmuştur. Böyle bir sonuç yaratmıştır. Zaten referanduma gidilmesi yanlıştı. Kürt Özgürlük Hareketi olarak referandum bir hak, demokratik bir hak olarak kullanılabileceğini ancak bunun zamanlamasının, zemininin, ilişkilerinin doğru olmadığını söylemiştik. Hatta mantığının doğru olmadığı vurgulamıştık. Devletçi, milliyetçi zihniyetle Kürtlerin kazanımlarının korunamayacağına özellikle vurgu yapılmıştır. Bu bakımdan esas olarak Başûrê Kurdistan'ın demokratikleşmesini, Irak'ın demokratikleşmesini, bir bütün olarak Ortadoğu'nun demokratikleşmesini hedefleyen bir politikanın kazanımları koruyacağını ve güçlendireceğini her zaman vurgulamıştır. Başûrê Kurdistan'daki referanduma açıkça karşı çıkmamış ama zamanlamasının, zemininin ve mantığının yanlış olduğu vurgulanmış ve gerekli uyarılar yapılmıştır. Kürt birliğine dayanmadan atılacak böyle önemli bir adımın ters sonuçlar doğuracağı söylenmiştir. Başûrê Kurdistan'da partiler arası birlik yoktur, meclis kapalıdır. Dünyanın hiç bir yerinde böyle bir siyasal ortamda hiç bir siyasi güç ciddi, kritik adımlar atmaz, atmamıştır. 20. yüzyıldaki ulusal kurtuluş mücadelelerinde bile küçük burjuva öncülüğü olsun, başka öncülükler olsun yaptıkları ilk iş, bir ulusal cephe kurmak, bir ulusal meclis oluşturmak ve buna dayanarak mücadeleyi sürdürmek olmuştur. KDP bütün bunların tersine bir yaklaşımla referanduma gitmiştir. Hem de Kerkûk gibi çok tartışmalı ve birçok gücün müdahil olacağı bir konuda referanduma gidilmiştir. Kerkûk bir nevi İsrail, Filistin arasındaki Kudüs gibi çok ciddi bir sorun iken, böyle bir ciddi soruna sorumlu yaklaşılmamıştır.

KDP iç sorunlarını ve PKK ile sorunlarını çözmek için referandumu gündeme getirdi

KDP esas olarak kendi iç sorunlarını, diğer partilerle sorunlarını, PKK ile sorunlarını çözmek için böyle bir referandumu gündeme getirmiştir. Çünkü; Başûrê Kurdistanda halk karşısında zorlanıyordu; diğer siyasi güçlerle, Irak ile, Rojava Devrimi ve PKK ile ilişkileri iyi değildi. KDP referandumla Kürt toplumunun desteğini alarak yaşadığı siyasi sorunlardan kurtulmayı hedefliyordu. Güya bu politikayla diğer siyasi güçlerin yanında konumunu güçlendirecek, toplumun tepkilerini örtecek, susturacak, PKK'ye karşı kendi konumunu güçlendirecek, Rojava devrimcilerine karşı kendi konumunu güçlendirecekti. Özcesi Kürtlerin desteğini alarak iç sorunlarını çözecek ve diğer Kürt partileri karşısında konumunu güçlendirecekti. Referandumu böyle sorumsuzca bir iç politika malzemesi yapmıştır. İç politikada yaşadığı sorunları bu yolla aşmayı hedeflemiştir. Bu sorumsuzca bir yaklaşımdır.

İsrail'in bu referanduma destek verdiği görülmüştür. Türkiye ise 15 gün kalana kadar referanduma göz yummuştur. Politika değişikliğinden dolayı mı referanduma kısa bir süre kala bu kadar sert tavır göstermiştir, yoksa planlı biçimde KDP'yi böyle bir oyunun içine mi sokmuştur? Gerçekten Türkiye'nin tutumu kuşku uyandırıcıdır. Yakın zamana kadar DAİŞ'e ve diğer çetelere dayanarak, KDP'ye dayanarak Ortadoğu politikalarını yürütüyordu. Bunun sonuç almadığını görerek Kürt düşmanı bölge ülkeleriyle, Kürtlerle sorunu olan bölge ülkeleriyle ortaklaşarak yeni Ortadoğu politikası yürütmek istemiştir. Bunun mutlaka çok önemli etkisi olmuştur. Ama KDP'yi bir oyunun içine bilinçli olarak koyma ihtimali de yüksektir. Nitekim Devlet Bahçeli tepki gösterdikten sonra başbakan Binali Yıldırım, biz MHP ile Devlet Bahçeli ile konuşuyoruz, bu konuda farklı düşüncemiz yoktur, biçiminde açıklama yapmıştır.

Irak'ın Kerkûk işgali değerlendirilirken esas olarak referandumdan sonra şunlar oldu demekten çok, referandum öncesi politikaları sorgulamak ve referanduma gitme nedenlerini sorgulamak gerekiyor. Referanduma gitme nedenleri kesinlikle yanlış, eksik, sorumsuz, Kürt halkının kazanımlarını tehlikeye koyan bir yaklaşımdı. Türk devleti gibi Kürt düşmanlığında öncü olacak, Kürtlerin hiç bir yerde kazanım elde etmesini kabul etmeyen, istemeyen bir devletle bu kadar sıkı ilişki içinde olmak, zaten referanduma gitme politikasının ne kadar yanlış olduğunu gösterir. Türk devleti Kürt düşmanlığında öncüdür. Defalarca devlet yetkilileri, "Kuzey Irak'ta yaptığımız hatayı Suriye'nin kuzeyinde yapmayacağız" demediler mi? Bu ne anlama gelir? Fırsatını bulduğu zaman Kuzey Irak'taki hatayı düzelteceği anlamına geliyor. Nitekim fırsatını bulunca Başûrê Kurdistan'daki kazanımları sınırlama, etkisizleştirme, tamamen kendi kontrollerine alma politikasına yönelmişlerdir. Bu gerçeğin görülmesi gerekiyor.

KDP, Kürtlerle iyi ilişkiler içinde referanduma gitmemiştir. Bakurê Kurdistan'daki halk KDP'nin yaklaşımlarına karşı kuşkuludur, Rojava halkı kuşkuludur. Zaten Başûrê Kurdistan halkı KDP'nin politikalarından usanmıştır, bezmiştir. Rojhilat halkı da KDP'ye karşı güvensizdir. Başûrê Kurdistan'da demokratik bir yaklaşım içinde olmayacaksın, meclisi çalıştırmayacaksın, halkı yanına almayacaksın, PKK ile sorun yaşayacaksın, Rojava Devrimi'ne karşıtlık yapacaksın, Êzîdîleri karşına alacaksın, bu ortamda referanduma gideceksin! Bu referanduma gidiş bir zayıf gidiştir. En zayıf konumda gidiştir. Bugüne kadarki en büyük destekçisi de Kürt düşmanı Türkiye! Bu gerçekliğin görülmesi gerekiyor. Referandumdan sonra Türk devleti, Irak, İran Başûrê Kurdistan'ın zayıf konumda olduğunu görerek bu durumdan yararlanmak istediler. Irak da mevcut siyasal durumda, dengelerde konumunu Başûrê Kurdistanlı güçler karşısında güçlü görerek Kerkûk'e yöneldi. Dolayısıyla Kerkûk sorununu Dukan'da şöyle görüşme oldu, Kerkûk işgali sırasında şu güç şöyle tavır takındı, şu şunun için şöyle diyor, bu onun için böyle diyor yaklaşımları gerçekten yüzeysel yaklaşımlardır, gerçeği saptırmaktır. Ortaya çıkan durum son 10-15 yıllık politikalarla, yıllarca sürdürülen politikalarla bağlantılıdır. Kuşkusuz Kerkûk ve tartışmalı bölgelerdeki kazanımların kaybedilmesinin referandumla da bağı vardır. Ancak sorun sadece referandumla da açıklanamaz. Bu açıdan Kerkûk işgali sırasında ne oldu diyerek, bunun üzerinde yoğunlaşılarak durum anlatılamaz, durum izah edilemez, gerçeklikler görülemez. Hatta sadece referanduma, referandumdaki yanlışlıklara, eksikliklere bağlanarak da mevcut durum izah edilemez. Esas olan 10-15 yıllık politikaların ortaya konmasıdır. Bütün Kürtlerle ilişkini boz, karşıtlık yap, bu güce dayanmıştır. Sonunda bu dayanaklar farklı bir politikaya yönelince güçsüz kalan, iradesiz kalan bir KDP gerçeği, bir YNK gerçeği ortaya çıkmıştır. Bu görülmeden Kerkûk olayları değerlendirilemez. Referanduma gitmek yanlıştı. Yanlış bir yaklaşımla referandum kararı alındı. Ama bu yanlış karara götüren de önceki yanlış politikalardır. Önceki yanlış politikalar olmasaydı böyle bir yanlış karara varılamazdı.

Başûrê Kurdistan'da gerçekleşen referandum, Kürtler açısından önemli kayıplar ortaya çıkarmış, Kürt halkının moral düzeyini düşürmüş, olumsuz etkide bulunmuştur. Ama her işte bir hayır vardır derler. Artık devletçi, milliyetçi politikaların sonuna gelindiğinin, milliyetçi, devletçi politikalarla bir yere varılamayacağının görülmesi Kürtler için büyük bir kazanımdır. Eğer doğru bir strateji ve politika izlenirse Kürtler bugün kaybettiklerinden daha fazlasını kazanırlar. Kürtlerin Irak'ta da pozisyonu güçlenir, bütün Ortadoğu'da da pozisyonu güçlenir. Bu açıdan bundan sonra Irak'ta ve Başûrê Kurdistan'da izlenecek politika; Irak'ın ve Başûrê Kurdistan'ın demokratikleştirilmesi politikası olmalıdır. Demokratikleşme de halka dayanarak gerçekleştirilir. Diğer siyasi partilerle demokratik siyaset anlayışıyla ilişkileri geliştirmekle olur. Ulusal birlikle olur. Çünkü; demokratik siyaset anlayışı, demokrasi anlayışı diğer partilerle ilişkileri de doğru tüm hakları kazanılır. Bu gerçekliğin görülmesi gerekir. Ancak bu durum iyi okunmaz, bu zayıflama karşısında yine şu devlete, bu devlete dayanarak bu durumdan kurtulacağı sanılırsa bu bir gaflet olur, hatta tarihi bir ihanete dönüşebilir. Türk devleti bu kadar Kürt düşmanlığına öncülük yaparken, hala Türk devletinden medet umma, Türk devletiyle ilişkiler geliştirerek pozisyonlarını güçlendireceklerini sanma yaklaşımı gerçekten gaflettir. Şimdi Türk devletiyle ilişkileri düzeltme arayışı içine giriliyor. Türk devleti de KDP'nin, YNK'nin bu zayıflığından yararlanarak onlarla ilişkileri geliştirip onları yine PKK'yle karşı karşıya getirme, Kürt halkının özgürlük mücadelesini sınırlandırma, Kürt halkının bütün parçalardaki özgürlük mücadelesine karşı kullanma gibi bir politika izlemektedir. Bunlar gerçekten gaflettir. Türk devletinin politikalarını anlamamadır.

Belki geçmişte bir yanılgı yaşanılıyordu, bu nedenle Türk devletiyle ilişki kuruluyordu. Türk devletiyle ilişki sürdürmeyi normal görüyorlardı. Ancak Başûrê Kurdistan'da yaşananlardan sonra Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncü olduğu daha açık bir hale geldikten sonra, bütün Kürt düşmanlarını bir araya getirme çabası görüldükten sonra geçmişteki yanlış politikalarda ısrar etmek artık yanlışlıktan öte anlam taşır, yanlışlıktan öte ağır sonuçlar ortaya çıkarır. Bu açıdan bütün Kürt kamuoyunun, bütün Kürtlerin bu yaşananlardan sonra doğru politikaya yönelmeleri gerekir. Bu da esas güç kaynağının demokratik zihniyetle Kürtler arası birlikten geçtiğini görmekle olur. Her türlü adım ancak Kürtler arası birlik, Kürtlerin kendi içindeki iyi ilişkilere dayanarak atılabilir. Yoksa şu ya da bu devlete dayanarak olmaz. Hele Türkiye'ye dayanarak, başka bir bölge ülkesine dayanarak bu olmaz. Bırakalım Türkiye'ye ve İran'a dayanmayı, KDP yıllarca ABD'ye dayandı ama görüldü ki; Kürtler arası ilişkiler ve birliğe dayanmadan, Kürtler kendisini güçlü hale getirmeden şu ya da bu güçle kurulan ilişkinin anlamlı olmayacağı Kerkûk işgalinde olduğu gibi ortada kalınacağını göstermiştir. Eğer bunlardan sonuç çıkarılmayacaksa neden sonuç çıkarılacaktır? Kürt gördüğüne inanır, derler. Hadi anlattık anlattık, inanılmadı; değerlendirmeler, düşünceler dikkate alınmadı, hiç değilse gördüğümüze, yaşadığımıza inanalım, yaşadığımızdan dersler ve sonuçlar çıkaralım, doğru politikalara yönelim, bir daha yanlışlıklar içine düşmeyelim. Bizim Başûrê Kurdistan'daki siyasi güçlerden, tüm halktan, aydınlardan ve yazarlardan beklentimiz bu yöndedir.

KDP'nin genel politikalarının yanlışlığı Şengal'de de açıkça ortaya çıkmıştır. Aslında Şengal'de Êzîdî güçlerle, gerilla güçleriyle ilişki içinde olunsaydı, Êzîdîlerin özerkliği ve özsavunması tanınsaydı bu sadece Êzîdîleri güçlendirmez, Başûr halkını, KDP'yi de güçlendirirdi. Ancak KDP orada güya PKK'yi, gerillayı geriletmeye, Önder Apo etkisindeki Kürtlerin iradesini kırmaya yöneldi. Halbuki doğru yaklaşım gösterseydi şu anda orada Êzîdîlerin demokratik özerkliği olurdu, buna ne Irak ne Haşdi Şabi ne de başkaları dokunabilirdi.

karşı karşıya gel ama en büyük Kürt düşmanı Türkiye ile en iyi ilişkileri kur! Zaten bu politikanın sonucu bu durumu ortaya çıkaracaktır.

Irak'ın ve Başûrê Kurdistan'ın demokratikleştirilmesi kazandırır

Irak ile sorunlarını Başûrê Kurdistan'ı demokratikleştirerek, Irak'ta demokratikleşme mücadelesi vererek çözmek yerine Türk devletine dayanarak Irak hükümetini geriletme yaklaşımı içinde olmuş, sonunda Türk devleti Irak ile anlaştığında KDP dayanağından yoksun kalmıştır. Zaten yıllarca Kürtlerin birliğine, Kürt halkına dayanarak değil de şu veya bu devlete dayanarak bir şeyler elde etme politikası ve bunun bir alışkanlık haline gelmesi, sonunda referandum sonrası gelişmeleri ortaya çıkarmıştır. Bu yanlış politikalar Kürtleri güçsüz bırakmıştır. KDP'yi de YNK'yi de güçsüz bırakmıştır. Kürt'ü güçlendiren politikalar yerine, Kürtlere dayanarak adım atma yerine şu ilişkiye, şu dış güce dayanarak işleri yürütmenin sonucu budur, bu olacaktır, bu olmuştur. KDP Türkiye'ye dayanmıştır, YNK şu veya çizgiye çeker. Tabii ki farklı programlar, farklı ideoloji ve düşünceler olur ama bunlar demokratik siyasal yaklaşımla ele alınırsa Kürtleri zayıflatan değil, güçlendiren etken olabilir.

Hala Türk devletinden medet umuyorlar

Ulusal kongre tabii ki önemlidir. Kürtlerin birliği önemlidir ama Kürtlerin birliği kadar nasıl bir mücadele stratejisi izleyecekleri de önemlidir. Kürtlerin birliği bölge ülkelerini demokratikleştirmeye, Kürt halkının kendisini demokratik toplum haline getirmesine dayanırsa gerçekten de Kürtler güçlenir. Demokratik zihniyetle gerçekleşen bir Ulusal Kongre Kürtleri güç yapar, kendi içlerindeki sorunlarını da çözer, bölgedeki konumlarını da güçlendirir; bütün parçalardaki Kürt halkının da özgür ve demokratik yaşamını yakınlaştırır. Bu açıdan Başûrê Kurdistan'daki referandumdan önemli dersler çıkarılması gerekiyor. Eğer bu referandumdan, referandum sonrası Kerkûk'ün işgalinden önemli dersler çıkarılırsa Kürtler kesinlikle güçlenir. Irak'ta da Kürt halkının ulusal, siyasal, ekonomik, kültürel

KDP'nin yanlış politikası Şengal'de Êzidîleri zayıf düşürdü

Kuşkusuz Irak ve Başûrê Kurdistan'la ilgili bir durum da Şengal'dir. KDP'nin genel politikalarının yanlışlığı Şengal'de de açıkça ortaya çıkmıştır. Aslında Şengal'de Êzidî güçlerle, gerilla güçleriyle ilişki içinde olunsaydı, Êzidîlerin özerkliği ve özsavunması tanınsaydı bu sadece Êzidîleri güçlendirmez, Başûr halkını, KDP'yi de güçlendirirdi. Ancak KDP ne yaptı? Orada güya PKK'yi geriletmek, gerillayı geriletmek, Önder Apo etkisindeki Kürtlerin iradesini kırmaya yöneldi. Êzidî halkının özerkliğine ve özsavunmasına karşı çıkarak, hatta orada Kürt halkının özerkliğini isteyen, bu özerkliğin özsavunmasını yapan güçlere saldırarak Êzidîleri zayıflatmak istedi, iradesini kırıp teslim almak istedi. Halbuki doğru yaklaşım gösterseydi şu anda orada Êzidîlerin demokratik özerkliği olurdu, buna ne Irak ne Haşdi Şabi ne de başkaları dokunabilirdi. Uluslararası güçler de bunu kabul ederdi, Irak da. Ancak KDP'nin yanlış politikası Şengal'de de Êzidîleri zayıf düşürdü. KDP, Haşdi Şabi geldiğinde de bütün alanları bırakarak geri çekildi. Bu bile KDP'nin önceki politikalarının ne kadar yanlış olduğunu, bırakalım Kürtlerin çıkarını düşünmeyi, kendisinin bile nasıl güçleneceğini, nasıl kazanacağını bilmediğini gözler önüne serdi. Şu ortaya çıktı; orada gerilla direnerek, YBŞ direnerek özerkliği isteyen, özsavunmayı isteyen Kürtler direnerek mevzilerini korudular, şimdi orada korunan mevzilerle Êzidîler bir varlık gösteriyor. Orada korunan mevziler şu anda Êzidîlerin hala özerklik politikalarını ve özsavunmalarını anlamlı hale getirdi. Eğer bunlar da olmasaydı şu anda Êzidîlerin iradesi tümden kırılacak, Êzidîlerin önüne çıkan tarihi demokratik özerklik ve özsavunma imkanları tümden ortadan kalkacaktı. Şengal'deki durum bile KDP politikalarının ne kadar yanlış olduğunu ortaya koymuş; doğru politikaların da ne olması gerektiğini gözler önüne sermiştir.

Kuşkusuz Türkiye, Başûrê Kurdistan'daki kazanımların kaybedilmesi, sınırlandırılması konusunda çok büyük bir çaba gösterdiği gibi, Kürt düşmanlarını bir araya getirmede öncülük yaptığı gibi, Kürt Özgürlük Hareketi'ni de etkisizleştirmeyi hedeflemektedir. Bu açıdan Medya Savunma Alanları'ndaki mevzileri de, buradaki gerilla alanlarını da ortadan kaldırma politikaları izleyecektir. Başûrê Kurdistan üzerinde bu kadar Kürt karşıtı politika izleyen güçler Kürt Özgürlük Hareketi'ne, Kürt Özgürlük Hareketi'nin varlığına daha fazla saldırı içinde olacaklardır. Ancak şu açıktır; Medya Savunma Alanları'nda gerilla her türlü saldırıya sonuna kadar direnecektir. Sadece Medya Savunma Alanları'na değil, Türk devletinin Başûrê Kurdistan'a yönelik saldırılarına karşı da direnecektir. Artık Başûrê Kurdistan halkı da Türk devletini tanımıştır. Türk devletinin Başûrê Kurdistan'ı işgali karşısında gerilla tarihi direniş gösterecektir. Bu açıdan Süleyman Soylu'nun 'Qendîl'e gideceğiz, orada masa kuracağız' söylemleri boş sözlerdir. Bunlar psikolojik savaş söylemleridir. Türk devletinin ne böyle bir iradesi ne gücü ne de cesareti vardır. Başûrê Kurdistan'a yönelik saldırısı, işgal harekatı keşinlikle bir bozgunla sonuçlandırılacaktır.

Kuşkusuz savaş içinde Kürt Özgürlük Hareketi'nin de kayıpları olmaktadır. Bu, savaşın doğasında vardır. Yine Kürt düşmanlarının karakterinden ileri gelmektedir. Çünkü; Kürt sorunu dünyanın başka yerlerindeki sorulara benzememektedir. İnkarcı, soykırımcı güçlerle karşı karşıyayız. Kürtler üzerinde sadece sömürgecilik uygulanmıyor, inkarcılık ve yok etme politikası da uygulanıyor. Tabii ki böyle bir sömürgeciliğe karşı direniş de zorlu geçecektir. PKK zaten 40 yıldır bütün zorlukları ve engelleri aşarak mücadeleyi geliştirmiştir; bundan sonra da zorlukları ve engelleri aşarak, her türlü engel ve zorlukla mücadele ederek Kürt halkının özgürlük mücadelesini yükseltmeye devam edecektir.

> **Kuşkusuz ne ABD ne de Rusya Türkiye ile karşı karşıya gelmek istiyor. Bu nedenle Türkiye'yi açıktan karşılarına almasalar da geçen yıllar dikkate alındığında ne Rusya'nın ne de ABD'nin Türkiye'nin Suriye'de çok etkin olmasını istemeyeceği açıktır. Türkiye hiç değilse Efrîn'de QSD güçlerinin, Rojava Devrimcileri'nin etkisini kırmak istemektedir. Bu konuda ilk adımı Efrîn'den atmak, burada sonuç aldıktan sonra da Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu'nun diğer alanlarına yönelik saldırıya geçmek istemektedir. Ancak buna karşı da Efrîn halkı örgütlenmiştir, direnişe geçecektir.**

Kürtlerle çatışma demek Suriye'nin de, Rusya'nın da İran'ın da kaybetmesi demektir

Suriye ve Rojavayê Kurdistan'da, Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu üzerinde de mücadele sürmektedir. Reqa'da DAİŞ'in yenilgiye uğratılması Suriye'de dengeleri yeni bir düzeye çıkarmıştır. Şu anda Suriye'de, Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu, QSD güçleri İran ve Rusya tarafından desteklenen rejim güçleri bulunmaktadır. Öte yandan Cerablus, Idlib ve belirli çevrelerde Türk devleti ve Türk devletine bağlı çeteler bulunmaktadır. Ama gelinen aşamada Suriye'nin geleceğini belirlemede Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu güçleri daha etkin, daha güçlü pozisyona sahiptir. Rojavayê Kurdistan'da önümüzdeki dönemde belki şu ana kadar olduğu gibi şiddetli bir savaş olmayacaktır; siyasal mücadele öne çıkacaktır. Eğer Kürt sorununun çözümünde herhangi olumlu bir adım atılmaz; Rejim, Türkiye ve İran Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamına karşı bir saldırıya geçerse orada Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu güçleri, QSD güçleri her türlü saldırıya karşı direneceklerdir. Ancak gelinen aşamada Suriye'de, Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu'nun konumu güçlüdür. Türk devleti istese de Suriye'de Kürtlerin konumunu zayıflatması ve Suriye'yi eski politikalara döndürmesi kolay değildir. Türkiye istiyor ki Suriye'de Kürtlere hiçbir hak, hukuk ve statü tanınmasın. Bunu Rusya'ya, Suriye'ye ve İran'a dayatmaktadır. Ama Rusya da, Suriye de şunu bilmektedir ki; artık Suriye'de Kürtler bir statüye kavuşmadan Suriye'yi barışa ve istikrara kavuşturmak mümkün değildir. Hatta Kürtlerle uzlaşamayan bir Suriye rejimi, Kürtlerin haklarını ve hukukunu tanımayan Suriye ve ittifakları kendilerinin kaybedeceği bir politik yaklaşım içine girmiş olurlar. Kürtlerle çatışma demek, Suriye rejiminin de kaybetmesi, Rusya'nın da kaybetmesi, İran'ın da kaybetmesi demektir. Bu açıdan Rusya ve Esad rejimi kolay kolay Demokratik Suriye Güçleri'yle şiddetli bir çatışmaya girmek istemeyecektir. Öte yandan Rusya ile ABD de, Suriye'de belirli bir uzlaşma içindedirler. Bu yönüyle Rusya ve ABD, Suriye'de yeniden şiddetli bir savaş ortaya çıkmasını kendi çıkarlarına görmeyeceklerdir. Çünkü; geçen dönemde Suriye'deki ve Irak'taki gelişmelerin kontrollerinden çıkması giderek kendilerinin çıkarlarını tehlikeye sokan bir durum yaratmıştı. Bu bakımdan hem ABD hem de Rusya, Suriye ve Irak'taki gelişmelere daha açıktan, daha aktif müdahale etmek zorunda kalmışlardı.

Dünyada herkes de bilmektedir ki DAİŞ'i yenilgiye uğratan Demokratik Suriye Güçleri-QSD'dir. Kobanê'de yenilgiye uğraması DAİŞ'in baş aşağı gidişinin başlangıcıdır. Kobanê yenilgisiyle birlikte DAİŞ sonun başlangıcını yaşamıştır. Bunu tüm dünya bilmektedir. Her ne kadar Tayyip Erdoğan, AKP iktidarı son zamanlarda, "DAİŞ'e karşı biz mücadele ettik" dese de bütün dünya, DAİŞ'in en büyük ortağının Türkiye olduğunu, DAİŞ'in Suriye'de etkili olmasında Türkiye'nin rolünü ve sorumluluğunun çok büyük olduğunu iyi bilmektedir. Türkiye DAİŞ'in yenilgiye uğradığını, yenilgiye uğratıldığını gördükten sonra, 'ben de DAİŞ'e karşıyım' demeye, 'DAİŞ'e karşı mücadele edecekseniz benimle edin, benimle DAİŞ'e karşı tutum alın' dayatması içine girmiştir. Ama uluslararası güçler de o güne kadar DAİŞ'i destekleyenin, besleyenin Türkiye olduğunu bildiklerinden, sonradan pazarlayıp satmasını kabul etmemişlerdir. Türkiye'nin bu çirkin politikasını gördüklerinden bu oyuna gelmemişlerdir. Çünkü onlar da biliyorlar ki; DAİŞ'i şimdiye kadar Türkiye beslemiş, büyütmüştür. Türkiye'nin, 'DAİŞ'e karşı biz mücadele ettik, DAİŞ'i biz yenilgiye uğrattık', gibi laflarına hiç kimse inanmamaktadır. Bu açıdan da Türkiye'nin Suriye politikasında çok etkin olmasını istemeyeceklerdir.

Kuşkusuz ne ABD ne de Rusya Türkiye ile karşı karşıya gelmek istiyor. Bu nedenle Türkiye'yi açıktan karşılarına almasalar da geçen yıllar dikkate alındığında ne Rusya'nın ne de ABD'nin Türkiye'nin Suriye'de çok etkin olmasını istemeyeceği açıktır. Türkiye hiç değilse Efrîn'de QSD güçlerinin, Rojava Devrimcileri'nin etkisini kırmak istemektedir. Bu konuda ilk adımı Efrîn'den atmak, burada sonuç aldıktan sonra da Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu'nun diğer alanlarına yönelik saldırıya geçmek istemektedir. Ancak buna karşı da Efrîn halkı örgütlenmiştir, direnişe geçecektir. Efrîn halkı Türk devletinin Efrîn'i öyle Idlib'e ve Cerablus'a girer gibi girmesine engel olacak, orada büyük bir direniş gösterecektir. Zaten Türkiye Rusya'nın desteğini almadan, ABD'nin göz yumması olmadan kolay kolay Efrîn'e girmesi mümkün değildir. Ama girerse de QSD güçleri Türkiye'ye karşı direnecektir. Sadece Kürtler değil, Araplar, Çeçenler, Türkmenler, Şehba bölgesindeki bütün halklar Türk devletinin işgaline karşı Suriye halklarının ulusal kurtuluş mücadelesini vereceklerdir. Efrîn'i işgal girişimi böyle sonuçlar doğuracaktır.

Sünniler sistem içinde yer almadan DAİŞ'in bitirilmesi mümkün değildir

Şunu belirtmek gerekir; Rusya ve ABD'nin bölgede çok şiddetli bir çatışma içine girmesi söz konusu olmayacaktır. Her ikisi de şunu görmüştür; karşı karşıya gelmek her ikisinin de politikalarının boşa çıkması anlamına gelecektir. Bu bakımdan her iki güç de Suriye üzerinde bir mücadele yürütseler de ilişki içinde olmayı kendi çıkarlarına görmüşlerdir. Bu bakımdan Vietnam'da Putin'le Trump bir araya gelerek Suriye'de ortak bir politika izleme konusunda uzlaşmışlardır. Kuşkusuz ayrıntılarda uzlaşma olmamıştır; sadece ilkesel düzeyde genel bir Suriye politikası benimsedikleri anlaşılmaktadır. Bunun ayrıntılarının ne olacağı da Cenevre'deki görüşmelerde ortaya çıkacaktır. Her ne kadar Rusya, İran ve Türkiye Soçi'de ortak bir görüşme yapmış, Suriye'de sorunların siyasal yollardan çözüleceği kararına varmış olsalar da, bu karar ne ABD'yi ne uluslararası güçleri ne de Kürtleri dışlama anlamına gelmektedir. Her ne kadar Erdoğan PYD'yi istemeyiz, dese de Erdoğan'ın dediği gibi Kürtlerin dışlanması söz konusu olmayacaktır. Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu temsilcileri de, Rojava Devrimcileri de Soçi'de kararlaştırılan Halklar Kongresi'nde yer alacaklardır. Hiç kimse Rojava Devrimcileri'nin ve Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu siyasi güçlerinin Soçi'de ya da Cenevre'de olmalarının önünde engel olamayacaktır. Çünkü Türkiye Suriye'de yenilmiştir, yenilgiye uğramıştır. En büyük ittifakı olan Suudi Arabistan'la karşı karşıya gelmeleri bunun açık ifadesidir. Katar'ın Arap güçleri tarafından sınırlanması bunun açık ifadesidir. Şu anda Suriye'deki muhaliflerin bir kısmını da Suudi Arabistan kendi etrafında toplamaktadır. Türkiye sadece sınırdaki ilişkilerinden dolayı elindeki avantajları sürdürmeye devam etse de Suudi Arabistan ve Mısır gibi ülkelerin Suriye Arapları üzerindeki etkileri Türkiye'den az değildir. Bu açıdan Türkiye'nin eskisi kadar Suriye'deki muhalifler üzerinde ya da Suriye'deki siyaset üzerinde etkili olması söz konusu olmayacaktır. Türkiye'nin etkisi sınırlandırılacaktır. Ancak Türkiye'nin de fazla sorun çıkarmaması açısından politik yaklaşımlar gösterilecektir. Türkiye'ye sınırlı bazı tavizler verme gibi tutumlar gösterilecektir.

DAİŞ Suriye'de önemli oranda yenilmiştir. Bundan sonra ortaya çıktığı Irak'ta belirli düzeyde etkin olması söz konusu olacaktır. Çünkü; DAİŞ'in gövdesi, esas kitlesi Irak'tadır. Irak'a dayanarak Suriye'ye yönelmiştir. Bu açıdan Irak'ta Sünniler Irak sistemi içinde yer almadan DAİŞ'in Irak'ta bitirilmesi mümkün değildir. Bu açıdan DAİŞ Irak'a, yine Afrika'nın kuzeyindeki varlığa ve dünyadaki ilişkilerine dayanarak belirli bir güç gösterecektir; eylem kapasitesini zaman zaman ortaya koyacaktır. Başta Irak olmak üzere, hatta Irak üzerinden İran içindeki Araplar üzerinden İran'a yönelik kimi girişimlerde, eylemlerde bulunmaları da gündeme gelebilir. Ancak DAİŞ'in 2012-13-14'te olduğu gibi artık çok etkili olması beklenemez. Ama Ortadoğu demokratikleşmeden, Ortadoğu'daki sorunlar köklü çözüme kavuşmadan Ortadoğu'da DAİŞ gibi hareketlerin zemininin kurutulması mümkün değildir.

> **Her ne kadar Erdoğan PYD'yi istemeyiz, dese de Erdoğan'ın dediği gibi Kürtlerin dışlanması söz konusu olmayacaktır. Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu temsilcileri de, Rojava Devrimcileri de Soçi'de kararlaştırılan Halklar Kongresi'nde yer alacaklardır. Hiç kimse Rojava Devrimcileri'nin ve Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu siyasi güçlerinin Soçi'de ya da Cenevre'de olmalarının önünde engel olamayacaktır. Çünkü Türkiye Suriye'de yenilmiştir, yenilgiye uğramıştır.**

Kim Ortadoğu'da barış ve istikrar arıyorsa Kürt Özgürlük Hareketi'yle uzlaşmak zorundadır

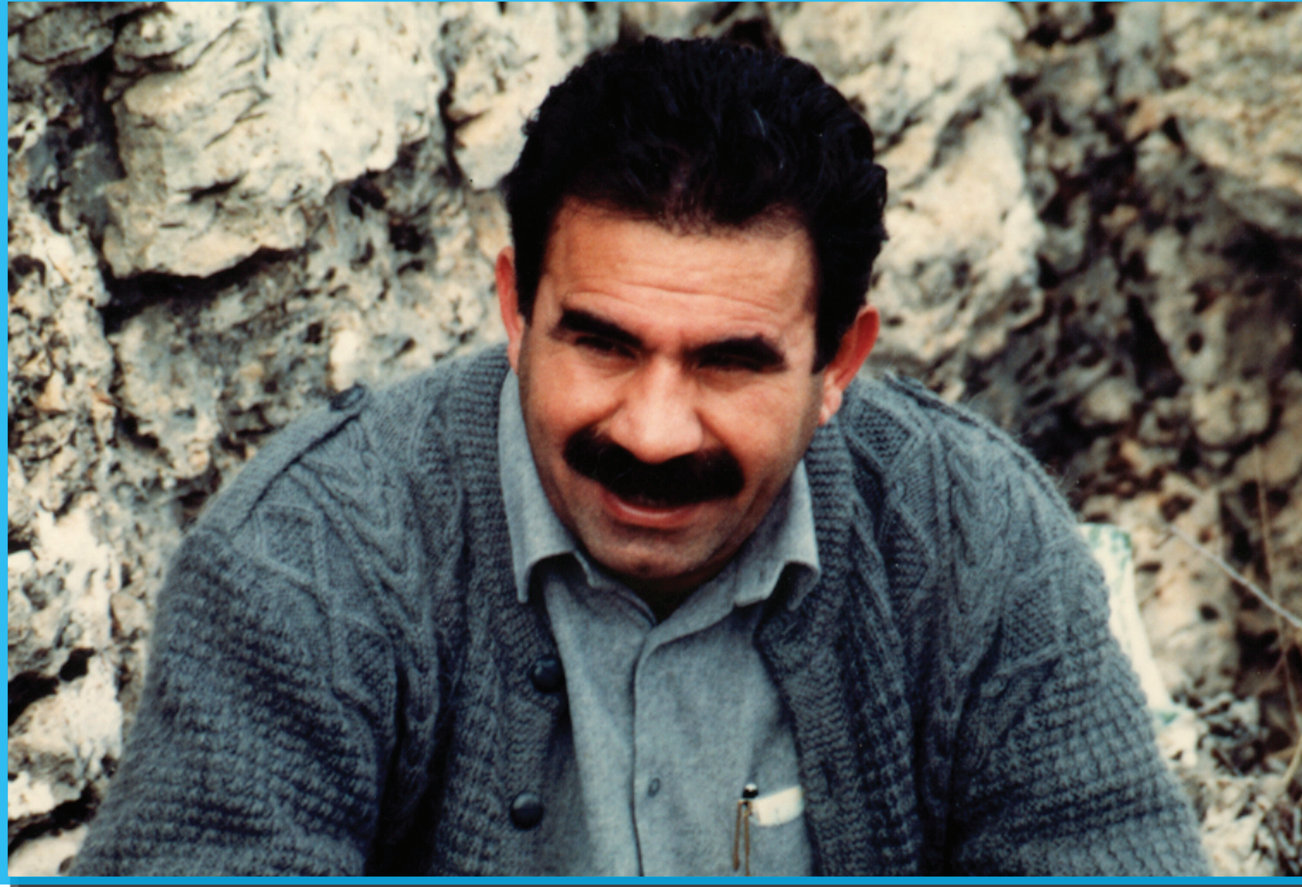
Sonuç olarak; Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı sürmektedir. Bu savaşın tümden yakın zamanda sonuçlanması beklenmemelidir. Özellikle Türkiye ve İran'ın statükocu yaklaşımları, Ortadoğu'da demokrasi karşıtlarına güç vermekte, gerici güçlerin varlığına destek vermektedirler. Bu yönüyle Ortadoğu'nun demokrasi ve özgürlükler temelinde kalıcı bir istikrar ve barışa kavuşması kolay değildir. Ortadoğu'da istikrar ve barış köklü olarak ancak Türkiye ve İran'ın değişmesiyle mümkündür. Özellikle Türkiye'nin demokratikleşmesi Ortadoğu'daki sorunların köklü çözümü konusunda anahtar niteliğindedir. Bu yönüyle Suriye'de belirli bir çözüm arayışları olsa da Türkiye'de demokratikleşme olmadan, Kürt sorunu çözülmeden Suriye'deki istikrar ve barış arayışları da tam sonuca ulaşamayacaktır. Çünkü; Türkiye, Suriye'nin demokratikleşmesini istemiyor. Suriye demokratikleşirse bunun Türkiye'ye de etkisinin olacağını düşünmektedir. Bu bakımdan Suriye'nin, Irak'ın, İran'ın ve bütün Ortadoğu'nun demokratikleşmemesi açısından anti-demokratik, despotik, otoriter, karşı-devrimci yönünü şu ya da bu düzeyde Ortadoğu'ya yansıtacaktır. Bu açıdan Kürt Özgürlük Hareketi'nin Bakurê Kurdistan'daki mücadelesi Ortadoğu'daki barış ve istikrar açısından da stratejik değere sahiptir. PKK öncülüğünde Bakurê Kurdistan'da yürütülen özgürlük mücadelesi ve Türkiye demokrasi güçleriyle birlikte yürütülen demokrasi mücadelesi sadece Türkiye'nin demokratikleşme mücadelesi değildir, tüm Ortadoğu'da halkların özgürlük ve demokrasi mücadelesidir. Bu açıdan da bütün alanlarda mücadele sürdürürken, esas olarak da Bakurê Kurdistan'daki mücadeleyi kararlılıkla sürdürmek, AKP iktidarını geriletmek, Türkiye demokrasi güçleriyle birlikte AKP-MHP iktidarını gerileterek, yenilgiye uğratarak Türkiye'nin demokratikleşmesini sağlamak önümüzdeki ayların, yılların en temel görevi olmaktadır.

Önder Apo'nun Demokratik Ulus ve Demokratik Konfederalizm çizgisi dışında Ortadoğu'da sorunların çözümünü bulmak mümkün değildir. Ortadoğu açısından en temel çözüm projesi Kürt Özgürlük Hareketi'ne aittir. Kim Ortadoğu'da barış ve istikrar arıyorsa Kürt Özgürlük Hareketi'yle bir uzlaşma içine girmek zorundadır. Önder Apo'nun çizgisiyle bir uzlaşma içine girmek zorundadır. Çünkü şu anda Ortadoğu'da sorunların çözümü konusunda tek çözüm modeli Kürt Özgürlük Hareketi'ne aittir. Bu açıdan Kürt halkı bütün Ortadoğu'nun demokratikleşmesinde öncü halk haline gelmiştir. Bugüne kadar bu rolünü oynamaktadır. Her ne kadar tam sonuç alınamamışsa da artık Ortadoğu'da Önder Apo'nun çizgisinde demokratikleşme hamlesi önemli mevziler kazanmıştır. Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu'nda olduğu gibi Kürtlerin, Süryanilerin, Arapların demokratik birliği gerçekleşmiştir; ortak demokrasi mücadelesi gerçekleşmiştir. Bu örnek bile başlı başına bütün Ortadoğu'da Demokratik Ulus modelinin ve Demokratik Konfederalizm'e dayalı demokratik devrimin Ortadoğu'nun geleceğini belirleyeceğini, etkileyeceğini açıkça ortaya koymaktadır.

■■■

Rêber Apo'nun 27 Kasım 1993 tarihli konuşmasından derlenmiştir

PKK öncülüklü devrim bir uluslararası devrimdir

Devrimlerin sonunun geldiği, devrimlerle bir sonucun alınamayacağının iddia edildiği, bir anlamda tarihin sonunun gelindiğine, kapitalist-emperyalizmin kendini inandırmaya çalıştığı aşamada, PKK öncülüklü devrimin gelişmesi onlar için ürkütücüdür ve bir dünya meselesi olarak ortaya konulması bu nedenledir. Muhtemelen başaracak bir PKK öncülüklü devrim, bir uluslararası devrimdir ve bütün işaretler de biraz bunu gösteriyor. Bu da Alman yasaklamasının ardındaki bir gerçeği ortaya çıkarıyor.

Değerli Yoldaşlar!

On beş yılını geride bırakıp yeni bir mücadele ve savaş yılına girerken, genel bir değerlendirmenin de ötesinde, başarı için gerekli olan ne ise onu yakalamak ve daha da gerekli olanı bulmanın olanaklarını sonuna kadar elde etmiş olarak, bir yürüyüş ve hatta işin ucunda kesin zaferin de olabileceği bir yıla, bir döneme giriyoruz. Umut bütün halkı, ulusu sarmıştır. Umudun gerçekleştirici güçleri, tutturması gereken en temel mücadele halkalarını tutturmuştur. Buna yön veren stratejik önderlik, yine pratikteki yeterlilik, bütünüyle gelişmeleri kucaklayabilecek öngörü ile birlikte ustalığı yakalayabilmiştir.

Şüphesiz, tarih boyunca yakamızı bir türlü bırakmayan her türlü ayak bağı, halen bir çok yönde bizi zorlamakta, bağlamakta. Denilebilir ki, açık düşman cephesinden daha çok, iç zorluklar bizi uğraştırmaktadır. Bütün bunların izahı az-çok yapılmış, çözümüne doğru gidiliyor. Düşman çözümlemesi çok açık ve sonuç alıcı yapıldığı gibi, onun yüzyıllardan beri saldığı korku kendi başına patlatılmış, "bu işi kendimiz başaramayız" şeklindeki inançsızlık, "mutlak başarırız" inancına dönüştürülmüştür. Artık öyle anlaşılıyor ki, geriye "ben bu işte biraz varım, gerekeni yapabilirim" diyen insanın, sıradan dürüstlülüğüne, çaba yeterliliğine gelip dayanılmıştır ki, ne bir insanımızın başka tercihi olabilir, gerekçesi olabilir, ne de bunun dışında kendisi için bir şeyden bahsedilebilir.

Bu parti, gerek hareket olarak temellerini attığımız ilk günlerde olsun, gerek resmi ilanı döneminde olsun, aslında en inanılmaz, düşmanın beklemediği, görse bile fazla anlam veremeyeceği, oldukça kendine has özelliklerle temelini atıyor ve giderek gelişiyordu. Bu özelikleri şimdiye kadar da sürdürüyor.

En son yaşadığımız günlük olaylara bakalım; hem tarihte hem günümüzde oldukça iddialı bir emperyalist güç olarak Alman-ya'nın bir yaklaşımı var; tam da Partimizin bu kuruluş yıldönümüne denk gelen bir yasaklama kararıyla karşımıza çıkıyor. Anlamlıdır ve bir anlamda TC'nin yaptığına benzer bir yaklaşımı sergiliyor. Hatta Avrupa'nın ayıbı denilebilecek bir tanımlamaya oynuyor. Sembolik de olsa, bu karar incelendiğinde görülecektir ki, Partimiz aslında bu yıldönümünde uluslararası anlamda da devrimci etkinliğini, kendine en güvenilir bir emperyalist mihraka hissettiriyor, onda korkuya yol açıyor. Bütün içişleri bakanlıkları, yine federal hükümet organları, meclisleri günlerce tartışıyorlar, böyle bir karara varma ihtiyacı duyuyorlar.

Devrimler bir yerde birikir patlamalar şeklinde kendini gösterir

Bunu da yaparken İngiliz iç-dış bakanlarıyla anlaşma yapmışlar, Fransa'yı ortak etmişler, en üstte zaten ABD ile uyumlu olmaya çalışıyorlar. Hepsinin ortak ajanlığına soyunmuş. Tam da onlara göre bir ajan kişiliği kurtarmak için, kendi deyişleriyle biraz "parlatmak" için, nasıl mekik dokuyorlar, anlaşılmaya değer. Faşist ordu taleplerine, kendi deyişleriyle "otuz erkekten daha iyi cevap veren" bu yeni yetme cilalı öğe, ilk elden halkı aldatacak bir araç rolünü oynayabiliyor. Çünkü kendine göre anlaşma-uzlaşmayı emperyalist güçlerle mükemmel yapıyor. Bunun için parlatıldıkça parlatılıyor, halkın tahammül gücünü toptan aştığı halde, kabul ettirilmek için, bütün basın-yayın dünyası harekete geçiriliyor, ona çok ucuz bazı başarılar armağan ediyorlar. Kime karşı? PKK'nin 15. kuruluş yıldönümüne denk gelen, oldukça başarı yolunda yürüyen eylemine karşı yapılıyor.

Şunu birbirlerine hissettiriyorlar; "Türkiye elden gidiyor, elden gittiğinde Batının çıkarları büyük darbe yer, bağırıp çağırıyorum, ben kontrol edemiyorum gelin malınızı siz kendiniz götürün". Mesaj budur ve onlar da, kendi hukuklarını zorlayarak, kendi demokrasilerini zorlayarak bu bayanı kurtarmaya çalışıyorlar veya bir bayana teslim edilen düzeni kurtarmaya çalışıyorlar. Aslında bir askeri-faşist özel savaş aygıtı var, onu örtbas ederek kurtarmaya çalışıyorlar. Yaşam bütünüyle bu olay etrafında düğümleniyor.

Sistemin çözülüşünü, sıradan genel değerlendirmelerle geçiştiremeyiz

Gece-gündüz yapılan bütün değerlendirmeler bu sorun çerçevesindedir. Nereyse ilkokul çocukları bile, her gün ellerinde bayrakla yürüyüşe geçiriliyorlar, din bütünüyle imdada koşturuluyor, ekonomi tamamen bu işe yatırılıyor, her türlü siyasi kurum, kuruluş "temel gündem" budur deyip politikasızlığı temsil etmede birbirleriyle yarış ediyorlar. Bir özel savaş aygıtının da fazla etkili olamayacağı, her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Kendi deyişleriyle, "dünya güçleri kurtarmaya yetmiyor". Uzay güçlerine yardım çağrısı yapacak kadar, uydulardan medet umacak kadar kendilerinden geçiyorlar.

Daha da güncellik yakalanmaya çalışılırsa, TC gerçeği kadar bizim onunla savaşan gerçeğimiz sonuç alma dönemine girmiştir de denilebilir. Bu anlamda geçen yılları anlamak kadar, içine girdiğimiz yılı ve hatta ayları isabetli değerlendirmede büyük yarar var. Çünkü devrimler bir yerde birikir patlamalar biçiminde kendini gösterirler. Bizim birikim dönemlerimizde büyük patlamalar biçiminde, şok tipi gelişmelerle sağlandığı düşünülürse; patlamanın, bir niteliksel sıçramanın ne kadar daha etkili olacağı kendiliğinden anlaşılır.

Denilebilir ki, içinde bulunduğumuz düzene ve özellikle bunun son geçen bir yılı çok az sinirin dayanabildiği, ister özel savaş aygıtında ve onun her türlü işbirlikçiliğinde ve ister bizim kendi devrimci savaşımımızı yürütme tarzımızda olsun, büyük bir psikolojik, gerginlik, savaş, yine yürütme gücü, onun cesaret, fedakarlığını hiçbir yılla kıyaslanmayacak bir biçimde bu yılda ortaya çıkarttı. Düşman genelkurmayı, bütün gücüyle işin içine girdi, bu işe bulaştırılmadık tek bir askeri birimin kalmadığı, yine toplumda harekete geçirilebilecek ne kadar sivil güç varsa hepsi harekete geçirildi. Ama onlara şunu hissettirdi ki, "buna rağmen başarılı olamazsak, bu kış ve daha sonrası ağır sonuçlara yol açabilir". Bu bayanın telaşı biraz da bu nedenledir.

Şunu açıkça söylüyorlar; "Ocak ayına kadar, o da olmazsa Mart'a kadar bu işi hallederiz". İşin en başındaki ucube veya dinazor mu diyorlar, ne derlerse desinler, helak olacaklar. Bir histeriye benzer biçimde, bize ömür biçiyorlar. Aslında gerçeğin böyle olmadığını bildikleri halde, bunu söylemenin anlamı; tahammülsüzlüklerini, gerçekle bağlarını kopardıklarını her gün ortaya çıkarıyor.

Düzenin yürütücüleri kendi konumlarını en iyi bilecek durumdadırlar. Altındaki toprak kayıyor diye sarsılıyor mu, koltuktan düşüyorlar mı, onlar bunu iyi bilir. Bir histeriyle tutulmuşçasına ekonomi gidiyor, siyasal gücü tümüyle aşıldı, ürüteceği hiçbir şey yok. En çok güvendikleri bir askeri düzey vardı. O da bütün gücünü verdi, kazanmak şurada kalsın ağır kayıplarla durumu iliklerine kadar hissetti. Peki o zaman bundan sonrası ne olacak? Biçtikleri ömür tutmadı.

İşte bu dış emperyalist müdahaleyi biraz böyle bir gerçeklik ortamında değerlendirmek gerekiyor. Düzeni kontrol edemeyenler, işi emperyalizme havale etmeye çalışıyorlar. Bu onların güçlülüğünü değil, ne kadar güçsüz duruma düştüklerini gösteriyor. Şüphesiz bütün bunları söylerken, her şeyin kazanılmış olduğunu söylemiyoruz, tam tersine işlerin ne kadar zorlu bir sürece girdiğini vurgulamaya çalışıyoruz. Daha da derinliğine bu hususlar açılabilir ve mümkün oldukça da üzerinde duracağız. Çünkü bir sistemin çözülüşünü, sıradan genel değerlendirmelerle geçiştiremeyiz.

Mevcut çözümleme gücümüz, bunları bütün yönleriyle kavrayabilecek düzeye gelmiştir. Onların Partimizin bu mücadele sürecine dayatmak istediklerini izah etmeye

çalışıyoruz. Çünkü düzenin sözde iktidar partisinin kongresinde, eğer hepsi birlikte "kahrolsun PKK" diye bağırıp çağırıyorlarsa, -ki bunu eskiden faşist gençlik grupları yapıyordu- tümüyle iktidar gücü bunu yapıyorsa, bu çok sıkıştıklarını gösterir. Her gün cenaze yürüyüşlerinde, bayramlarında, camilerinde, okullarında çocukları bile imdada çağıracak kadar düşmüşlerse, çok ciddi bir zayıflığı yaşıyorlar. "Bu iş dünya işidir" diyorlar. Bayanın diğer bir yumurtlaması da budur. Dünya işi derken, ne kadar kendine güvenmediğini ortaya koyuyor. Sözüm ona "terör bir dünya işiymiş, dünya uğraşsınmış". Bölücülük derken bile, "sistemden koparıyor" diyor; bu da dünya işiymiş. Kendine göre gerçek de olabilir.

Bu, bir dönemlerin bütün önemli devrimlerinde tutucu, gerici gücün söylemine benziyor. Fransız Devrimi'nde, krallık bütün muhafazakarları imdada çağırıyordu, "dünya tehlikede" diyordu. Bolşevik Devrimi'nde de buna benzer çağrılar yapılıyordu, "sistem elden gidiyor" deniyordu. Nitekim imdadına epey koşuyorlardı ama çok küçük bir azınlık oldukları halde, Fransız devrimcileri, Bolşevikler ve bir çok devrimin öncü güçleri, o zayıflıklarına rağmen zaferi elde ettiler.

Ulusal Kurtuluş Devrimimiz kadar enternasyonal bir devrim düşünülemez

PKK'nin de durumu biraz buna benziyor. Artık devrimlerin sonunun geldiği, devrimlerle bir sonucun alınamayacağının iddia edildiği, bir anlamda tarihin sonunun gelindiğine, kapitalist-emperyalizmin kendini inandırmaya çalıştığı aşamada, PKK öncülüklü devrimin gelişmesi onlar için ürkütücüdür ve bir dünya meselesi olarak ortaya konulması bu nedenledir. Muhtemelen başaracak bir PKK öncülüklü devrim, bir uluslararası devrimdir ve bütün işaretler de biraz bunu gösteriyor. Bu da Alman yasaklamasının ardındaki bir gerçeği ortaya çıkarıyor. Alman Federe İçişleri Bakanları, boşuna Doğu Almanya'da toplanmıyorlar. Orada kendilerine göre reel sosyalizmi yendiler. Bir karar da PKK'ye karşı niye olmasın, bunu da çağrıştırıyor. Şüphesiz bir çok gerici mihrak daha, bu çabalarda ortak olmaya çalışıyor. Sözüm ona TC'yi kurtaracaklar!

Demek ki, 15. yılda, PKK uluslararası tutucu, muhafazakar ve hatta revizyonist restorasyon çabalarını da tecrit edecek bir noktaya gelmişse, verilmekte olan savaşın salt bir ulusal kurtuluş savaşı olmadığı çok açıkça ortaya çıkmış bulunmaktadır. Her zaman şunu söyledik, Ulusal Kurtuluş Devrimimiz kadar enternasyonal bir devrim düşünülemez. Bunun doğrulandığı ortaya çıkıyor. Demek ki, biz artık mevcut siyasi durumları değerlendirdiğimizde, soyutlanmış bir TC değerlendirmesiyle yetinemezdik. O aslında yenilmiştir. Düşünelim ki, uluslararası dayanaklar olmazsa kaç gün dayanabilir? Hem de insan hakları, demokrasinin savunuculuğuna bu kadar soyunan müttefikleri, günlük olarak desteklerini sunmasalar, acaba ayakta kalır hali var mı?

Devrimler için şu sıkça söylenir; "Devrim en zayıf halkadan kopar" denir. Buna benzer bir durumla karşı karşıyayız. En zayıf halkanın bu olduğu önceden biliniyordu. Şimdi tamamen gerçekleşiyor. Öyle bir zayıf halka ki, parçalandığında bütün Ortadoğu ve öyle bir Ortadoğu ki, bütünüyle dünyayı yeni bir devrim girdabına çekecek kadar özelliklere sahiptir. Sıradan insan hakları ihlali için bu güçler kıyamet koparıyorlar, Çin'de ne olmuş, küçük bir Bosna ile her gün her şeyi bire on katarak ortaya koyarken; bir Kürdistan'da binlerce köy yıkılıyor, şehirler boşaltılıyor, haber olarak bile vermiyorlarsa, ne kadar kasıtlı ve ikili bir tutum içinde olduklarını gösterir. Elbirliğiyle bir devrime karşı komplo içinde olduklarını kanıtlıyor. Gerçekten de öyledir. Her zaman söylenir, sistemin çıkarları söz konusu olduğunda, gerekirse en gaddar rejimleri soykırıma varana dek politikalarında destekleyebilir. Yaşadığımız gerçeklik biraz da öyledir.

Reel sosyalizm, gerçekten emperyalizmin işini oldukça kolaylaştırıyordu

Hiç şüphesiz, reel sosyalizmin çözülüşünden sonra, emperyalist sistemin çelişkilerinin kızışacağını ve işlerinin daha da zorlaşacağını biz çok önceden söyledik. Hatta dedik ki, bizim devrim için bir dar boğaz aşılıyor. Herkes "reel sosyalizmin yıkılışıyla umutsuzluğa düşmediniz mi?" diyordu. Tam tersine, bizim için yollar şimdi daha iyi açıldı dedik. Yine sanıldı ki, artık kapitalizm en rahat günlerine girdi. Tam tersine, en zorlu sürece girdiğini söyledik. Bu görüş doğrulanıyor. İşler her zamankinden daha karışık ve onlar için olumsuz.

Reel sosyalizm, gerçekten emperyalizmin işini oldukça kolaylaştırıyordu. Denilebilir ki, altmış-yetmiş yıl, özellikle son süreçlerde, emperyalizmin güçlü bir dayanağıydı. Gerisinden de olsa veya gerici bir tarzda da olsa aşılması, tasfiyesi, yükü kapitalizmin üzerine yıktı. Hiç şüphesiz sancılı bir sürece de girilse, halkların omzundaki yük de ağırlaştırılırsa, biraz da çıkış ancak böylesine bir tasfiye ile mümkündü ve işte o günlere geliyoruz.

Sosyalizmdeki bir sapmanın, -tarihte de dinlerdeki sapmalar vardır- ne kadar etkili oldukları görülürse, bu da öyle görülür ve bir çok gelişmeyi durdurur, saptırır. Biraz alt-üst olan buydu. PKK gerek reel sosyalizmi eleştirisinde olsun, gerek emperyalizmi eleştirmede olsun, aslında isabetli davranıyordu ve kendi eylemini de oldukça özlü, dürüstçe, bu gerçeklere dayandırarak açıklama ya da ilerletmeye çalışıyordu. Bütün bunları büyük bir inanç, kararlılık kadar, bilimsellikle izah ederek yapıyoruz.

Bu anlamda geçen yıllar hem çözümlemelerin giderek derinleştiği, hem de pratiğin at başı gittiği yıllar oldu. Başlangıçta hiç ciddiye alınmayan Partimiz, kuruluş dönemlerinde gülünüp geçiliyordu, hem de düşman tarafından. Bugün kendileri yanıp yakılıyor; "Ylan bir karışken, bir askerimiz potiniyle ezibilirdi, niye ezmedik" diyorlar. Kendi ahmaklıklarıyla yerinip duruyorlar.

Tarihin bir çok devrimci hareketi başlangıçta böyledir. Hiçbir devrimci hareket, başlangıçta, "ben çok iddialıyım, çok görkemliyim, her şeyi hazırlamışım öyle sahneye giriyorum" demez. Mütevazı, hiç de fazla başarabilir biçiminde bir duygu yaratmayan durumdadır. Bu onun hem şansıdır, hem de şansızlığıdır. Şansıdır, çünkü mevcut rejim fazla dikkat etmez. Şansızdır, çünkü çok kişi ciddiye almaz. PKK belki de bunu en derinliğine yaşayan bir harekettir. Uzun süre düşman hiç ciddiye almadığı kadar, kendi halkını ve hatta kendi mensuplarını ciddiye almaya pek yanaşmadıkları bir harekettir.

Bugün hiç şüphesiz bütün bir uluslararası siyasal gelişmelerle ilgilenmenin, en yakından takibe aldıkları bir olgu olması kadar, halkımızın da ilikle-rine kadar kendilerinin ilgili, hatta emrinde hissettikleri bir olgu olarak değerlendiriliyor. Öyle ki, karşı tarafa bakıyoruz; devlet emniyetiyle, jandarmasıyla, istihbaratıyla sıkı gözetime almış. Belçika dağılıyor, Hollanda dağıldı, Amerika zaten günlük olarak takip ediyor. Bakıyoruz, nerede ne kadar güç varsa, hep yakın takibe alıyorlar. Yakın takibe alınmak demek; işlerin ne kadar ciddileştiğini gösterir.

Halkımıza bakıyorsun; gece-gündüz can kulağı ile dinliyor. Eskiden yıllarca uğraşırdık, bir laf dinlettirmezdik, şimdi kendisi bizden daha fazla dinleyici olmuş. İspatlanılan çizgi tutmuştur, öncü rolü oynanmıştır ve devrimde her an çok temel bir aşamayı sağlayabilir.

Kuruluş ne kadar fazla iddialı gözükmeyip yavaştan olmuşsa, sonuca doğru gitme o denli çarpıcı, hatta görkemli ve sonuç alıcı olur. Düşman başlangıçta ne kadar biraz gafil, umursamaz ise, şimdi tam tersine, o kadar dikkatli, en ufak bir gelişmeyi abartarak takip eder konuma gelmiştir. Farkı iyi görebilmeliyiz. Halkımız başlangıçta ne kadar ilgisizse, şimdi olağanüstü bir ilgiyle takibe gidiyor.

Karşı-devrim, en gelişmiş teknikle devrimci gücü ezmeye çalışır

O halde böylesine bir dönem kavrayış ister, kavrayışın gelişmiş düşüncesini ve onun eylem adamını ister. Partimizin içinde bu anlamda da doğru çizgiye gelen adam kimdir, kadrosu kim olabilir konuları üzerine çok konuşuldu. Başlangıçta bir kaç düşünce ile kendisini donatanlar, günümüze doğru geldiğimizde en kapsamlı evrensel çözümlemeyi yapar duruma gelmişlerdir. Sanki bütün dünyanın doğru siyasi değerlendirmesi bizden sorulurmuşçasına, sistematik değerlendirme yapmamız var. Buna stratejik değerlendirme de diyebiliriz. Her ciddi devrimci öncülük bunu yapar, durumumuz buna benziyor.

Hangi devrime bakarsanız bakın, onun önemli bir özelliği, o dönemin gerçeğini dünya çapında değerlendirme konusu yapmaktır. İslamiyet bunu bir türlü yapar, Fransız Devrimi bir türlü yapar, Bolşevizm bir türlü yapar, biz de bir türlü yaparız. Ama yapıyoruz. Devrimde iddialı bir güç, mutlaka yapmalıdır. Bir şey daha yapar; güncelliği bütün yönleriyle savaşla değiştirme, çok yakıcı bir savaş, güç değerlendirmesi yapma durumu da vardır.

Bu dönemin karşı-devrim savaşımına özel savaş denilir. Devrimci savaşımına da, sonuç alıcı devrimci savaşlar denilir. Her düzeyde çok kıyasıya bir karşı koyma ve çıkışlar söz konusudur. Taraflar birbirini alt etmek için günlük olarak içine girmedik bir tutum bırakmazlar, her şeyi kullanırlar. Buna psikolojik savaş deniliyor, moral savaşı deniliyor. Yoğunca yaşanıyor. Özellikle çağdaş teknik araçlar olan basın-yayın, karşı taraf tarafından müthiş kullanılmaya çalışılıyor. Karşı-devrim, en gelişmiş teknikle, devrimci gücü ezmeye çalışır. Ama devrimlerin de bir sırrı var, bir kuvveti vardır. Buna kimisi haklılık der, kimisi doğruluk der, kimisi, irade der, kimisi doğruluk teorisi der, kimisi örgüt anlayışı der, eylem çizgisi der. Ne denilirse denilsin, hepsinin de belirli payı vardır.

En büyük teknik sen kendinsin

İnsan iradesi söz konusu olduğunda, insan eylemi bunun dayandığı yaşama tutkusu kimde güçlüyse, yaşamın haklılığını, güzelliğini kim temsil ediyorsa, bir yerde en gelişmiş tekniğe karşı da o zafere ulaşır. Biz her zaman şunu söyledik; "İnsan en büyük tekniktir" dedik. insan bir teknik olarak düşünülürse, atom bombası da dahil, her türlü yıkıcı araçtan daha fazla yıkıcı olabileceği gibi, yapıcı da olabilir. Bu doğrudur. Aslında biz savaşı bu aracı geliştirerek kazanıyoruz. Şu anlama geliyor; PKK içindeki insan, savaşı kazanabilecek insandır. PKK içindeki militan, en büyük teknik savaş gücüdür. PKK'deki savaşçı, en patlayıcı araçtır. Ne diye düşmanın yaptığı gibi, "şu teknik eksiklik var, giderelim" diyelim ki!

Düşman, dünyanın yardımını sağlamaya çalışıyor. Görülmedik farkı sağlamayla, bir kaç kobra, olmadı mı süper kobra, gece dürbünü, uydulu araçla, kendine göre her türlü tekniği savaşta kullanmaya çalışıyor. Bizim bütün yaptığımız nedir? Militanımızı nasıl çözümleyip geliştirebiliriz? Düşman bunu yapamıyor, çünkü kendi askerine verecek bir şeyi yok, bakış açısı olarak, inanç olarak, bilgi olarak bir şey veremez. Onun görevi yanıltmaktır, aldatmaktır, saptırmaktır. Bizim ise, tam tersine aydınlatmaktır, dönüştürmektir, yetkinleştirmektir. Savaşı aslında biz burada kazanıyoruz. Çıkan en önemli bir sonuçta budur.

PKK'de kazandıran, bu anlamda yetkinleştiren insandır. Halk halen soruyor ve bir çok öncü gücümüz de anlamaya çalışıyor; kazanmak için bize ne lazım? Kanıtlanmıştır ki, yetkinleşen insanla olur. Gözünü dışa, şu devlete, şu tekniğe dikmeye gerek yoktur. En büyük devlet, en büyük teknik sen kendinsin. Kendi insanını kazandığın zaman, onu gittikçe yetkinleşen bir silah haline getirdiğin zaman yenemeyeceğin bir dünya gücü yoktur. Bizde de ispatlanan bu olmuyor mu?

Karşı tarafın, belki de bir devrime karşı, en son teknikle savaşan bir güç olduğu ve yine destek anlamında ne gerekiyorsa onu yanına çektiği görüldüğünde, buna karşı dikilen gücün de her bakımdan desteksiz ve zayıf olduğu, ama bir öncü güç üzerinde, bir parti gücünü hazırlama durumunda, nasıl başarılı olabileceği, başarının sırrının ne olabileceği şimdi görülüyor, ispatlanıyor. Dolayısıyla bir çok kafadaki çelişki cevabını bulur. Devrime, başarıya yanlış yaklaşımların ne olduğunu ortaya koyduğu gibi, kesin gerekli doğru yaklaşımın ne olduğunu açığa çıkartır.

Biz baştan itibaren durumu böyle ele aldık. PKK olayındaki en önemli bir yön de burasıdır. Bize her zaman söylendi; "Hangi destekçilerin var, hangi silahın, aracın-gerecin var?" denildi. Eğer bu soruları ciddiye alıp esas alsaydık, kazanamazdık, bu gelişmeleri göremezdik. Cevap olarak kendimizi ortaya koyduk. Burada bir Önderlik gerçeğinden bahsetmek gerekir. Bütün kapılar kapandığında veya zorlaştırıldığında, bir anlamda herkes kendini yere attığında ve hatta gücümüz kimseye yetmediğinde, biz ne yaptık? Kendimize yüklendik, "kendimi adam ederim" dedik. Kimseye gücümüz yetmeyebilir, elin kapısı bize kapatılmış olabilir ama ben kendimle uğraşıyorum, kendimi yeniden yaparım dediğimizde, aslında başarı için çok gerekli olanı hem kavrıyor, hem de işliyordum.

Yıllarca kendimi işledim, dönüştürdüm, çözdüm, yönelttim. Sonuç; bir bakıyorsun ki, en büyük başarılar da bu temelde söz konusu oluyor. O zaman bu, en büyük cevap oluyor, kim, nerede, nasıl saldırırsa, iç-dış engellemeler ne olursa olsun, birileri kendini doğrulara tam yatırırsa, büyük bir iddia, inatla ama o kadar da gerçeklilikle, keskinlikle, uygun üslupla, yöntemlerle bu işin peşine düşerse, tek başına da olsa mutlak kazanabilir. Bu da ispatlandı.

Hiç şüphesiz siyasi çizginin doğruluğu esastır, belli bir öncü topluluğu, teknik gereklidir ama esas belirleyici olan bu bahsettiğimiz zaferi kendi kişiliğinde garantileyen, bunu her alana ve her döneme ustaca yaymayı bilen, başarı için ne gerekiyor, onu kendinde var edebilen, var edebilirim diyen tutumda, bu tutumun sahibindedir. Bu mütevazı olduğu kadar, yakıcı gerçekliği "PKK Hareketi'nde yer alıyorum" diyenler için eğer kavrarlarsa, gereklerini yerine getirirlerse, o tutkularını, o inançlarını, o büyük çaba ve fedakarlıklarını anlamlandırmış ve sonuca gidecek bir tarza ulaştırmış demektir.

PKK adına savaşanların çabalarına, cesaret, fedakarlıklarına diyeceğimiz yoktur, benden daha fazladır. Fakat bir zaafları var; yetmezlikleri sıkça kendini duyuruyor, o da yaratan, bütün koşullara cevap veren insan olabilmeyi başaramıyorlar. Yüzeysellik, darlık, kendiliğindenlik, dikkatsizlik, denge, ölçü tutturamama, yöntemsizliğin her biçimi, kızgın adımlarla yürüyüşü be-

cerememe, nereye, nasıl yaklaşılır, üslubunu tutturamama, kişiliklerinizde o kadar etkili ki, cesaretin de, fedakarlığın da hiçbir anlamı olmadığı gibi, bazen başa bela oluyor, zarar veriyor. En önemli çelişkimiz bu. Ben son zamanlarda bütünüyle bu konuya kendimi hasrediyorum.

Devrimimiz ne kadar bahsettiğim çerçevede gelişiyorsa, ulusal düzeyi kadar uluslararası düzeyi ile kendini hissettiriyorsa, o denli kişi çözümlemesinde derinleşme gereği duyuyorum. Hiçbir dönem bu kadar kişisel çözümlemeleri yapmadık. Eskiyi hatırlıyorum; yaptıklarımız tümüyle dünya şöyledir, Kürdistan böyledir demekti. 1970'lerin başında, ortasında, yine 1980'in başında, ortasında hep öyleydi. 1990'lara kadar, kapsamlı kişilik çözümlemesi gereği duymadım ama devrimimiz çok can alıcı bir sürece girince ve bizi düşürecek, bizi ağır durumlarla karşı karşıya getirecek nedenler birikince kişilik çözümlemelerine ihtiyaç duyuldu. Düşmanında biraz içi kullanarak sonuca gitmek istediği anlaşıldı ve derinleşme gereği duyduk.

Devrim, kaderciliğe karşı en etkili oluşumdur, özgürlüktür

Şimdi de bakıyorum, acaba bu anlatılan çerçevedeki nihai zafere bile gidebileceğimiz bir dönemde, bizi ne engelleyebilir? En çok üzerinde durduğum soru bu. Çünkü kitlemiz ne kadar kazanılmıştır veya ne kadar savaşımız var, ne kadar silahımız var, paramız var, üslenmeyi ne kadar tutmuşuz, lojistiğimiz ne kadar? Aslında bütün bunlar sorun olmaktan çıkmıştır. Oldukça da geniş olanaklarla hal yolundadır. Olmayan ve tehlike arz eden, özellikle de son bir yılın incelenmesinde açıkça kendini gösteren, başka hususlarda insanı endişelendiren sebepleri yakalamaya çalışıyoruz.

Bunu belirtmeye çalışırken, çok çarpıcı kayıplar var. Çok önemli kazanma imkanları ortaya çıkıyor ama bir bakıyoruz, birileri onları boşa çıkartıyor. Hiç kaybedilmemesi gereken noktada kaybettiriyor. Bazen bir kontra takımını bile geride bırakacak kadar vurabiliyor, zarara yol açıyor.

Anlaşılır bir husus mudur, her devrimde az-çok buna benzer var mı? Evet! İslam Devrimi'nde münafık tanımı çok gelişiyor. İslam Devrimi'nin bütün kritik aşamalarında, mürteciler, münafıklar deyimi sıkça söylendi. Kimdir bunlar? Aslında gaflet içinde olan, kendini tanımayan fakat bir kara sevda biçiminde devrime yapışan asalaklar oluyor. Yine Fransız Devrimi kızıştıkça, sonuca gideceği aşamada, giyotine gönderilen bir çok sahte önder var. Devrime her şeyini vermiş olan, çok gözü pek ama bir yerinde kaybeden önderler var. Bolşevik Devrimi'ne bakıyorsun, neredeyse merkezinin önemli bir kısmını, kimisi sağa, kimisi sola yalpalanarak ve çok azı dimdik ayakta kalarak sonuçlandırıyor.

Devrimlerin bu tarihi tecrübesi mutlaka göz önüne getirmeliyiz. Denilebilir ki, eğer tarih ciddi bir ana okuluysa ve devrimler de tarihin en şaşalı dönemleriyse, çıkarılabilecek en önemli sonuç; devrimci önderlerin kritik dönemlerde rollerine layıkıyla sahip çıkmalarıdır, bu rolleriyle oynamamalarıdır, saptırmamalarıdır. Her şey yapılabilir ama devrimin temsili, devrimin götürülüşü ile oynanmaz. Dürüstlük, doğruluk, tam da bu noktada çok önemlidir.

Fazla tarihi örneklendirmeye gerek duymuyorum. Günümüze kadar acıyla, halen sıcağı sıcağına yaşadığımız bir İslam tarihi var. İmam Hüseyin'in nasıl katledildiği, Hz. Ali'nin nasıl katledildiği, Yezid'in nasıl ortaya çıktığı biliniyor. Fransız Devrimi'nde Robespierre büyük bir önderdi ama nasıl giyotine gittiği, Danton'un nasıl öldüğü bilinir. Bolşevik Devrimi'nde Troçki, Zinoviyev gibi bir çok yaman önderler bilinir. Hiç şüphesiz benzer hususları, her devrim biraz yaşayabilir ama bu bir kader değildir. Kaldı ki devrim, kaderciliğe karşı en etkili oluşumdur, özgürlüktür.

Bizde biraz daha hem yakıcı, hem çarpıcı, hem de tehlikelidir. Çünkü devrim ile karşı-devrim çok tehlikeli bir biçimde iç içe girmiş, bizdeki gaflet ve ihanet hiçbir ulusun, topluluğun bağrında olmayacak kadar kök salmıştır. Karşıdevrimin hiçbir ulus ve toplum gerçeğinde olmayacak olanlarda birleşmesi vardır. En önemlisi de, devrimin, çıkarlarını ifade ettiği halk, bunlara bu kadar alet olmuş ve daha da kötüsü, devrimin öncüsü iddiasında olanların gafletle ve hatta ihanetle bağları bazen öyle çarpıcı karşımıza çıkıyor ki, ayrım yapmakta bile insan zorlanıyor. Hain ve gafil kimdir, militan kimdir, önder kimdir?

Devrimlerin bütün kritik süreçleri biraz böyledir. Şaşarsınız bazen, "bu devrime mi çalışıyor, karşı-devrime mi" dersiniz, Objektif ajanlardan bahsediyoruz. Hatta bazı bilinçli ajanlar, gerçekten devrime mi hizmet ettiler karşı-devrime mi? Sorusu ortaya atılır. Birileri hata yapar, karşı-devrimin veya devrimin en önde gelen temsilcisinin elde edemeyeceği sonuçlara götürür. Bizde bu işler tam bu noktaya gelmiştir. Bir bakıyorsun devrimci bir militanın verdiği açık, yol açtığı sonuç, en değme karşı-devrimciye taş çıkartıyor. Yine bakıyorsun, karşıdevrimin bir taktiği, bir politikası, yıllarca uğraşsak bile elde edemeyeceğimiz bir başarıya yol açıyor.

Düşmanın özel ordularının sonuç alamayacağı ortaya çıkmıştır

Şu son yılların taktik savaşımına bakın; şu son yılın bu yönlü gelişmesine bakın; sanmayın çok planlı, çok uygun taktiklerle savaşarak buraya geldiğinizi. Düşmanın saflarında yarattığımız muğlaklık, karışıklık, siyasetsizlik, içine girdikleri çelişkili durumlar ve ondan kurtulmak için gösterdikleri çabalar, adeta bir öz ordumuz gibi sonuç alabiliyor. Halen de düşman bu durumdan kendini kurtarmış değil, bazen ordusu başına bela olmuştur. Bu kadar orduyu acaba üzerimize sürmesi lehine mi oldu, aleyhine mi? Herhalde aleyhine oldu diyenlerin sayısı fazla, belki bazı işaretleri de vardır bunun.

Kendi içinde bazı general ve subayları vuruyorlar. Demek ki, bunlar kendilerine daha fazla zarar vermişler, o çelişkinin ürünüdür. Öyle olmasaydı vurulurlar mıydı, tasfiye ederler miydi birbirlerini? Bunlar karşı cepheden saldıranlar oluyor ama devrimi beslemişler. Son yılın içinde gerçekleşen, en üst düzeyde cumhurbaşkanlığının tasfiyesinden tutalım bazı subaylarına kadar tasfiyeler var. Hata kimde idi? Karşıdevrimin bir kör mantığı vardır, kendi içinde çürümeye ve en çok da devrime kazandırmaya götürebilir.

Aynı şey bizim devrim saflarımız, özellikle öncülük çerçevesi için de geçerlidir. Kendini başarı sarhoşluğuna kaptıran, "bu dağları ben yarattım" diyen, "ne kadar başarılıyım" diye kendine sevdalanan öyle gözü karalar var ki, tutmazsan kendi başına bile düşmana on tane zafer hediye edebilir. Ne yazık ki, bunlar iyi niyetlidir, hatta kendi tanımlaması içinde dürüsttür. Ama devrimin diyalektiğine, devrimin oluşum tarzına küçük bir aykırılıkla bile yaşadıklarında, bu devrimi bitirmeye yetebilir. Bizde küçük bir aykırılık değil, her yönünde aykırılık vardır ve çok yaygın yaşanıyor.

Devrimde önderlerin nasıl olması gerektiğini bir kez daha derinliğine ele alacağız

Kendi deneyimlerimden çok iyi biliyorum. Dikkat edilmeseydi, bizim kendi kendimizi tasfiye etmemiz için, neredeyse karşı tarafın özel savaşına gerek olmazdı. Tek başına bile bunlar yeterliydi. Bir günlük paşalık uğruna Parti'yi harcıyor, alanları bitirişin eşiğine getiriyorlar. Biraz kendimizi ayarlamasaydık, acaba diyorum PKK'den geriye ne kalabilirdi? Bu durum, karşımızdaki özel ordulardan on kat daha fazla bizi endişelendiriyor. Kazanmanın eşiğine bu kadar gelmişken, her şey biraz daha doğru giderse kazanacağımız bir aşamadayken, birileri ne yapıyor? Bir önderlik sevdalısı, bir hırs, bir kendini yitirme öyle gelişiyor ki, gözü kararaca "ya benim dediğim kanundur, ya her şey batsın" diyorlar.

> *Devrimler için şu sıkça söylenir; "Devrim en zayıf halkadan kopar" denir. Buna benzer bir durumla karşı karşıyayız. En zayıf halkanın bu olduğu önceden biliniyordu. Şimdi tamamen gerçekleşiyor. Öyle bir zayıf halka ki, parçalandığında bütün Ortadoğu ve öyle bir Ortadoğu ki, bütünüyle dünyayı yeni bir devrim girdabına çekecek kadar özelliklere sahiptir.*

PKK tarihinde benzeri örneklere başından beri rastlamıştık. Denilebilir ki, bir de bu anlamda, Partimizin 15. yıldönümünde, en çok da içine gireceğimiz bu dönemde, bu tip tutumlar hem yaygın, hem de farkına varmayarak zafer imkanımızı baltalıyor, tıkıyor. Endişelerimiz de bu husustadır.

Tecrübeyi bizzat yaşıyoruz. Düşmanın özel ordularının sonuç alamayacağı ortaya çıkmıştır diyorum. Emperyalizmin sembolik yasaklamaları da, düşmanla her türlü maddi ve manevi dayanışması da, bu devrimi artık önlemekten uzaktır. Devrimimizin dayandığı halk kesiminin kaybedilmesi imkansızdır, savaşın potansiyeli, aktivitesi sonuna kadar yeterlidir. Maddi-manevi olanakları dünyaya yetecek kadar bir devrim için yeterlidir. Ama öncü gücün kafa, irade karışıklığı, bastırmacılığı, tıkanıklığı, çözümsüzlüğü, umulmadık yerde kayba götürebilir. Günlük olarak da götürüyor. Eğer tümüyle götüremiyorsa, imkan-olanağının dışında olduğu için götüremiyor.

Bu önümüzdeki yıla girerken, diyorum ki, biz en çok burada yoğunlaşacağız. Devrimde önderlerin nasıl olması gerektiğini bir kez daha derinliğine ele alacağız. Devrimin her türlü girintili-çıkıntılı, kolaylıklı-zorluklu süreçlerden dengesini yitirmeden, ölçüyü elden kaçırmadan, iyi niyet, doğruluk, dürüstlük kadar, ustalığı tam yerinde göstererek, sağlam limana vardırabilecek kimdir? Bunu bir kez daha çok yönlü tanımlamaya çalışıyoruz. Hiç şüphesiz, her zaman yaptığımız gibi, daha iddialı ve sonuç alıcı olacağımıza inanıyoruz. Belki tekrar gibi de gözükebilir ama devrimler tarihinin de öğrettiği gibi, en önemli husus, hele de devrimin sonuca doğru gitmeye yüz tuttuğu bir aşamanın en ciddi bir sorunu olarak öncü militanlar, önderler, gerçeğini daha sıkı değerlendirmek durumundadır.

Biz çok önceden şu tanımlamayı getirirken, çok isabetli hareket ettiğimize inanıyoruz; çözümü bir insanda sağlamak... O insan çok önemli bir kurumun, mevkinin başında ise, onu bütün yönleriyle sağlam ele almak, çözümlemek, ne kadar dönüşmeye ihtiyaç varsa o kadar dönüştürmek, ne kadar doğrulaştırmaya ihtiyacı varsa doğrulaştırmak; aksi halde, onu hak etmediği, gerekli olmayacak bir konumda bir an da olsa tutmamak gerekir. Yaparsanız, kendi başınıza en büyük belayı getirmiş olursunuz. Bu anlamda da liderlerin ayıklanması, düzeltilmesi, doğrultulması devrimin en hayati meselesidir.

Devrimimiz sonuca doğru giden bir aşamadayken, Partimiz büyük devrimlerin her başarılı hareketinde görüldüğü gibi, on altı yaşına giren bir delikanlı gibi çok gürbüz yaşayabilmeyi, kazanabilmeyi kesinleştirmiş bir partidir. Ama yine her devrimde görüldüğü gibi, bu gençliğin verdiği delikanlılıkla baştan çıkarabilir, saptırılabilir ve bu tehlike bizim için de vardır.

Hiç şüphesiz devrimin kaderi üzerine çok iyi düşünenlerimiz vardır, zafer kazandıran tutumları iliklerine kadar yaşayanlar vardır; büyük tecrübe sahibi olmak kadar, düşünce gücünü eksik etmeyenler de vardır. Ama biz daha fazla yoğunlaştıracağız. Devrimimizin öncü rolünü önderlikler düzeyinde saptırma, bilerek veya bilmeyerek, iyi veya kötü niyetle yapmak isteyenlerin önünü tümüyle tıkayacak, onları daraltacak gerekirse tasfiye edeceğiz ve böylece zafere daha emin adımlarla yürüyeceğiz.

Hiç şüphesiz, yapacak diğer işlerimiz de olacak, kitlemizin hazırlanması, örgütlenmesi, savaşçı güçlerimizin eğitilmesi, mevzilendirilmesi sürekli bir görevdir. Eğitim, örgütlenme hem halk için, hem gerilla için sınırsız bir çaba ile tutku ile yerine getirilmesi gereken görevler oluyor.

Önümüzdeki dönemde, başta gerilla ordumuz olmak üzere, önümüze kaba hedefler koyduk. Otuz bin gerilla diyoruz, zorlayacağız. Serhildan kitlemiz diyoruz, siyasal ordumuz diyoruz, yüz binlercesini örgütleyeceğiz ve savaş alanlarına çekeceğiz. Önümüzün iç-dış ilişki ortamını sürekli canlı kılacağız, nefes borularını asla tıkatmayacağız. Çok sayıda öncü kadroyu yedekleriyle birlikte oluşturacağız. Bütün bunları temel mevzilere, mevkilere çekip düzenleyeceğiz ve devrim için en hayati olan komuta kademelerini sağlamlaştıracağız. Pratikte kendini kanıtlamış, küçümsenemez bir savaş yaşıyoruz. Bundan sağlam geçenlerle, oldukça kendini teorik olarak yetkinleştirenlerle dolduracağız, sağlamlaştıracağız.

Bütün bunlar yapıldığında göreceğiz ki, devrimimiz bu önümüzdeki dönemde de işin ucunda nihai zaferi de yakalayabilecek bir tarzda ve bir tempoda yürüyebilecektir. Kendisine dayatılan ve sadece TC'nin özel savaş güçlerini değil, emperyalizmin özel savaşım çabalarını da boşa çıkarabilecektir. Kendi yetmezliklerimizi aşmakla yetinmeyeceğiz çok yeterli, yetkin yönlerimizi açığa çıkartacağız. Sadece "her zamankinden daha fazla kendimize güveniyoruz, başaracağız" demekle yetinmiyoruz, pratik tecrübenin bize kazandırdığı, nerede, ne zaman, nasıl adım atılır, nerede, ne zaman, kime, nasıl yaklaşılır, nasıl örgüt kurulur, ordu kurulur, savaş verilir? Bütün bunlara hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar doğru yaklaşmayı ve başarmayı bir yaşam biçimimiz haline getirmiş bulunuyoruz.

İnanıyoruz ki, içine girdiğimiz bu yeni bir mücadele yılına, böyle yüklü, sorumlu, oldukça geniş olanaklar kadar yaratma yeteneklerini konuşturarak, hakkını vererek ve nerede ne kadar dayanılması gerekiyorsa o kadar dayanacak, nereye ne kadar yüklenilmesi gerekiyorsa o kadar yüklenecek ve böylece ardına kadar kazanmayı bileceğiz.

Başta bütün partililer olmak üzere, ordulaşmamızın ve cepheleşmemizin her sahasında çalışan tüm güçlerimiz!

Dönemin üzerine, yeni yılın üzerine böyle yüklenmeyi bilmeli, bütün duygu ve düşünce güçlerini bu temelde harekete geçirerek, gerektiğinde kendilerini bir tek nokta haline getirerek yüklenmeyi bilmeliyiz. Başarıdan başka hiçbir şeye fırsat verme, zafer için ne gerekiyorsa onu kendinde yaratacağım, ortaya çıkaracağım diyerek dayanmayı, yüklenmeyi bilmeli ve sadece anlamını değil, kavramını değil, oldukça özümsemiş amaca bu biçimde yaklaşan, onun yöntemlerine bu kadar yoğunlaşmış olarak, etle tırnak gibi kaynaşmış olarak yaklaşım gösteren kişiliğin önünde hiçbir güç dayanamaz ve öncü güçlerin idare ettiği, yönettiği bir devrimin de başarılmaması düşünülemez.

Biz böyle bir devrimin içindeyiz, böylesine bir devrimin, böylesine sonuca giden bir aşamasındayız bu hem büyük bir şans, hem amansız çabalarla oldukça planlı, bilinçli emeklerle yakaladığımız ve mutlaka tam başarıyla karşılığını görmemiz gereken, hakkımız olan, umudumuz olan bir yaşam seçeneğimiz oluyor. Bunu elden kaçırmak şurada kalsın, tüm halkımıza, insanlığa mal etmek için, bu fırsatı, bu şansı mükemmele yakın kullanacağız ve böylece dayatılan her türlü, hiçbir haklı temeli olmayan, ne kadar güçlü gibi gözükseler de "yıkılmaya mahkumuz" dayatmalarını boşa çıkaracağız. Bir yaşam seçeneğimiz olan ve devrimle tarihin her türlü lanetli geçmişini sadece silmekle kalmayacağımız gibi, belki de insanlığın öncülüğüne layık bir yaşamın sahibi olacağız.

Böyle bir dönemin içinde olduğumuza kuşku duyulmayacağı gibi, kazanmamız içinde artık kendimizi bütünüyle bu çerçevede vermenin, gereklerini yapmanın bilincindeyiz. Hakkımız olanı insanlığa da, ulusal ve sosyal gerçeğimize de uygun olanın bu olduğuna inanıyoruz. Artık bunun, yaşadığımız bütün acımasızlığın ortadan kaldırılması için verdiğimiz mücadelenin, özellikle şehitlere verilecek karşılığın tek anlamının böyle olacağını da belirtiyoruz. Yine zindan direnişçiliğinin o her türlü zorluklara katlanarak, her sahada direnişi sürdüren bütün çalışanlarına layık olanın bu olduğuna inanarak, bilerek bu mücadele yılındaki savaşa kendimizi vereceğiz. Gerisi biraz zaman işidir, talihsizlikler olabilir, bazı kayıplarımız olabilir ama her zaman söylediğim gibi tek bir dürüst kişi bile kalsa, bu çerçevede doğru ve kararlıca yürürse, bu bile zaferi sağlayabilir.

İşte bu temelde, bu önümüzdeki yıla böyle yüklenmemiz gerektiğini belirtiyor, başta bütün partililer olmak üzere, her sahada savaşanlarımızı görevlerine çağırıyoruz. Başarmaları için her şeylerini ortaya koymalarını diliyoruz, tekrar selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

■■■

40. PKK yılını, Saraların izinde

Rêber Apo'nun, Kürt halkının ve kadınların özgürlük yılına dönüştürelim!

Mizgîn Amed

'40 yıllık PKK direniş geleneği Rêber Apo'nun ilmek ilmek ördüğü bir tarihtir. Rêber Apo, zihinsel dönüşüm kadar toplumsal değişime de köklü müdahalede bulunmuş, kadının devrime katılımını temel bir ilke olarak benimsemiştir. Özgürlük Hareketi'nin ilk grup aşamasından itibaren mücadale içerisinde yerini almış olan Sara-Sakine Cansız Yoldaş, katılımı ve duruşu ile Kadın Özgürlük Mücadelemizin karakterini belirlemiş, direnişi ile de mücadelemizin ilke ve çizgisini netleştirmiştir.'

PKK'nin kuruluşunun 39. yılını geride bırakıp 40. yılına girerken, büyük bir cesaret ve iradeyle insanlık değerlerinin gasp edilmeye çalışıldığı koşullarda böyle bir kararlaşmaya giden ve bu değerli mirası bizlere bırakan öncülerimize minnettar olduğumuzu belirtiyor, bu uğurda canlarını ortaya koyarak bu çizginin korunması ve büyümesinde rol oynayan kahraman şehitlerimize bağlı kalacağımızı, bizlere devrettikleri bayrağı sonuna kadar taşıyacağımızın sözünü yineliyoruz.

PKK'nin kuruluş felsefesindeki hakikat, Kürt ve Kürdistan özgülünde ortaya çıkan insanlık değerlerinin yok edilmeyle karşı karşıya kaldığı bir dönemde adeta Ortadoğu'nun yeniden doğuşunu gerçekleştirme, kendi kökleri üzerinden yeniden yeşermenin somut ifadesi olmaktadır. Ortadoğu'nun kadim halklarından olan Kürtler, merkezi hegemonik güçlerin bin yıllardır gasp etmeye çalıştığı neolitik değerlerin üzerinden bir yaşamı esas alırken, kendi içerisinde bir direniş ve öz değerlerini bir nebze de olsa korumaya çalışmıştır. Fakat son iki yüzyıllık kapitalist modernitenin kendi çıkarları çerçevesinde bu alanı işgal ve talan girişimlerine karşı insanlık adına bir direniş ve ayakta kalma temelinde son hamleyi yapmak istemektedir. Her ne kadar sistemin işgal ve talan saldırıları yoğun olsa da, toplumsal ve kültürel olarak ayakta kalmak için değişik biçimlerde bir direniş de söz konusu hep olmuştur.

Son iki yüzyıldır bu politikalara karşı Kürt halkı sürekli bir direniş ve varlığını koruma mücadelesi içerisinde olsa da bu planların derinliğinden habersizdirler. Rêber Apo'nun ifade ettiği gibi; Kürtler bir yandan parçalanırken, hakları ellerinden alınırken diğer taraftan da isyanlara teşvik edilmişlerdir. Gelişen isyanlarla birlikte katliam, yerlerinden göç ettirilme, tutuklama, sürgün vb politikalarla terbiye edilmeye çalışılmışlardır. Kürt halkı tarihte birçok defa isyan etmesine rağmen aynı akıbeti yaşamaktan kendisini kurtaramamıştır. Çünkü; onlara karşı gelişen bu yönelimlerden yeterli dersleri çıkarmadıkları gibi adeta bir tekrarı yaşamış ve neredeyse gittikçe haklı talepleri temelindeki mücadelerine karşı bir inançsızlık gelişmiştir. Bundan kaynaklı da Kürt ve Kürdistan kavramından söz etmek adeta ateşle oynamak veya kendini ateşe atmak anlamına geliyordu. Yaşanan başarısızlıkta Kürtlerin parçalı duruşları, kendi içinde birlik olamamaları en büyük etken olurken diğer taraftan da sürekli yaşanan yenilgiler mücadele etmede inançsızlığa yol açmıştır.

TC'nin Bakurê Kurdistan'daki uygulamaları, inkar ve imha siyaseti, Hitler faşizmini bile aşan politikaları toplumda tamamen bir sinmeyi yaratmıştır. Kürdistan'da en küçük bir kımıldamaya dahi en ağır saldırılarla karşılık verilmiş, muhalif olabilecek herkesi komplolar ile tasfiye etmiştir. En ufak bir muhalefet, hatta muhalefet olasılığına karşı bile insanlar 'ibret olsun' diye darağaçlarına götürülmüş, soykırımdan geçirilmiş, kalanları ya sürgün edilmiş ya da zindanlarda akıl almaz insanlık dışı işkencelerden geçirilmiştir. Kendi içinde bile peş peşe askeri darbelerle kontrolü dışına çıkan devlet bürokratlarını tasfiye etmiş, cumhurbaşkanlarını dahi idam etmekten geri durmamıştır.

Ortadoğu'daki ulus devletlerin isimleri ayrı olsa da, aynı zihniyet formundan beslendikleri için hepsi de benzer politikaların uygulayıcısı olmuştur. Elbette en başta Kürdistan'ı işgal eden Irak, Suriye, İran ve Türk devleti başta olmak üzere halklar üzerindeki katliamcı politikalarına yakın tarihimize kadar birçok örnekle tanık olmaktayız.

TC'nin 1970'lerle birlikte uyguladığı sokırımcı politikalar sonucu artık Kürt ve Kürdistan kavramlarının unutulduğu, kimsenin bu kavramları kullanmayı bırakalım, kendini inkara varan bir toplumsal gerçekliğin yaşandığı süreçte Rêber Apo öncülüğündeki çıkış gerçekleşmiştir. Rêber Apo, Kürdistan için bu dönemi, "Bir yaprağın dahi kıpırdamadığı bir süreç" olarak tanımlamıştır.

PKK'nin ilk grup aşamasından itibaren kadın saflarda yerini almıştır

Rêber Apo küçük yaştan itibaren yaşadığı, içinde büyüdüğü aile, toplum ve çevre ile çelişki ve çatışma içinde olurken, verili yaşama karşı sürekli bir isyan halindedir. Aile ve toplumdaki çelişkilerin aslında sistemsel çelişki ve çatışmaların temeli olduğunun hakikatine ulaştıkça, mücadelesini de kendi arkadaş çevresinden başlayarak toplumsal bir mücadeleye evriltmiştir. Ailenin dayattığı, koyduğu sınırlar ve ilişkileri reddederek kendi iradesiyle kendi toplumsallığını oluşturmaya başlamıştır.

PKK'nin oluşmasına doğru giden sürecin bu dönemden başladığını belirtmek mümkündür. Önderliğin tarz ve yöntemleri de bu süreçten itibaren şekillenmeye başlamıştır. Önderlik gerçeğinin şekillenmesinde özsel kimlik özelliği, anaerkil toplum çocuğu olmasından kaynağını almaktadır. Küçüklüğünden beri kadınlarla arkadaşlık istemi, toplumsal ayrışma ve kadın statüsünün yol açtığı çelişkiler kadar verili kadın kimliği karşısında da sorgulayıcı bir yaklaşımı sürekli olmuştur. Önderliğin başından itibaren kadına yönelik yaklaşımları hep özgün olmuştur. Kadını mülkleştirmeden yaşamda eşitlenmiş bir yaklaşımla ele almıştır. Bundan kaynaklı da PKK'nin ilk grup aşamasından itibaren kadın saflarda yerini almıştır.

İlk defa yapılan, "Kürdistan sömürgedir" tespiti ve onun mücadele çizgisinin buna göre belirlenmesi; Kürdistan'ın dört parçasını kapsayan ve halk, toplum gerçekliğini derinlikli bir analize tabi tutan, mücadele stratejisini buna dayandıran bir devrim özelliği kazandırmıştır. Bu çıkış Kürdistan tarihindeki diğer kalkışmalara benzemeyen, parçalı ve parçacı olmayan; tüm Kürdistan'da komple bir devrimi hedefleyen özelliğe sahiptir. PKK'nin daha ilk kuruluş aşamasında kadının devrim ve mücadele içinde yer almasına olumlu bakılması ve içinde yer alması, devrimin gerçek anlamdaki karekterini de yansıtmaktadır. Daha ilk kuruluş kongresinde yer alan kadın arkadaşların, kadının özgürlük sorununu ve örgütlenme ihtiyacını dile getirmeleri bunu açıkça ortaya koymaktadır. Örgütlenme adımlarının atıldığı ilk süreçlerden itibaren Kürdistan'ın bazı temel bölgelerinde kadın arkadaşlar bu faaliyetlerde yer almıştır.

Hareketin karakterini bir yandan Rêber Apo belirlerken, bir yandan öncü grupta yer alan Kemal Pir, Haki Karer, Mazlum Doğan, Sakine Cansız arkadaşların yaklaşımları belirleyici olmuştur. Diğer yandan da Kürt kadını şahsında, ilk sömürgeleştirilen kadının, kaybettiği topraklarda yeniden ayağa kalkması, aynı topraklarda yeniden özgür kadın iradesinin filizlenmesi anlamına gelmektedir. PKK devrimciliği; zor koşulların devrimci kararlılığı olurken, Kürt kadınının da yeniden dirilişi ve ayakları üzerinde yürümenin başlangıcı olmuştur. PKK'nin Kürdistan ve Ortadoğu'daki diğer partilerden farkını ortaya koyan temel yaklaşım; kadını sadece devrimi destekleyici bir güç olarak görmekten ziyade, devrimin esas öznesi olarak görmesidir. Bu anlamda PKK, özünde bir kadın partisi, Kürdistan Devrimi de bir kadın devrimidir.

Kürdistan ve Türkiye'de kurulan birçok partide kadın yer almıştır. Fakat kadına yaklaşım sistemin kadına çizmiş olduğu çerçevenin dışına çıkmamış, erkek egemenlikli yaklaşımları aşamamıştır. Bundan kaynaklı da partilerde özgün kadın iradesi ve örgütlülüğü geliştirilememiştir. Binlerce kadın özgürleşme hayalleri ile katıldıkları partilerde ve devrimlerde özgürleşme sorunlarını devrimden sonraya erteleme yaklaşımları ile karşılaşmıştır. Bu yaklaşım kadın özgürleşmesini esastan uzaklaştırmış ve gerçekleştirilen devrimler de kalıcı olmaktan çok sistemlerin sol versiyonlarına dönüşmüştür. PKK'nin, özellikle de Rêber Apo'nun bu konuda kadın özgürlük sorununu ele alış tarzı, devrimden sonraya ertelenecek bir sorun yaklaşımını reddetmektedir. Önderlik, kadını erkek karşısında salt biyolojik farklılığı olan bir cins olarak algılamanın toplumsal gerçeklik konusundaki körlüğün temel etkenlerinin başında geldiğini ifade etmektedir.

Faşizmin, militarizmin, köleliğin ana kaynağı iktidarcı egemen ilişki tarzıdır

Tüm özgürlük, eşitlik, demokratik, ahlaki, politik ve sınıfsal mücadelelerin başarı veya başarısızlıklarında yaşanan hayal kırıklıkları (ütopya, program ve ilkelerin hayata geçirilemeyişi), erkeğin kadın üzerinde kırılamayan iktidarcı-egemen ilişki biçiminin izlerini taşır. Tüm eşitsizlikleri, kölelikleri, despotlukları, faşizmi ve militarizmi besleyen ilişkiler de ana kaynağını bu ilişki biçiminden alır. Eşitlik, özgürlük, demokrasi, sosyalizm gibi adı çok geçen sözcüklere, hayal kırıklığı yaratmayacak anlamlar

yüklemek istiyorsak, kadın etrafında egemen zihniyetle örülen toplum-doğa kadar geleneksel-iktidarcı ilişkiler ağını çözmek ve parçalamak gerekir. Bunun dışında gerçek anlamda özgürlüğe, eşitliğe, demokrasiye ve toplumsal ahlaka gidecek başka bir yol yoktur.

PKK felsefesinin özünde yatan bu gerçeklikle binlerce kadın kendi kurtuluşu ve özgürlüğünü bu yolda görmüş ve aktif bir biçimde mücadele saflarında yerini almışlardır. PKK'nin ilk kuruluş yılarında Kürt toplumunun ve kadınların umut kaynağı olduğunu gören sistem, 1980 askeri darbesiyle adeta Kürdistan'da terör estirerek toplum üzerinde yoğun baskıların yanında öncü militan kadro tasfiyesine yönelmiştir. Bu yönelimlerde yüzlerce PKK kadrosu tutuklanmıştır. Tutuklanan kadrolardan kadın kadro arkadaşlar da olmuştur. Bunların başında Sakine Cansız arkadaş gelmektedir. Sakine Cansız arkadaş, cezaevlerinde yaşatılan vahşete karşı direnişin sembol isimlerinden olmuş ve cezaevinde öncü kadro olma rolünü oynamıştır. Kadın arkadaşlar, düşmanın en vahşi saldırılarına karşı direnerek boyun eğmeden, dayatılan teslimiyet karşısında başı dik ve onurlu bir biçimde bin yılların kadın direniş kültürünü yeniden canlandırmışlardır. Kadınların bu amansız direnişleri, toplum nezdinde kadına biçilen geleneksel, feodal, kadını 'namusu' olarak, zayıf ve dirençsiz, güvenilmez gören algıları alt-üst etmiş, toplumda kadına karşı büyük bir güven, saygınlık gelişmiştir.

PKK, toplumsal bir devrim hareketi olmuştur

Diyarbakır Zindan Direnişi Kürtler şahsında yok edilmek istenen insanlığın direniş sembolü olduğu kadar yeniden diriliş anlamını da taşımaktadır. Öncü kadroların iddialı, kararlı duruşları, söz ve pratiklerine denk yaşam tarzları, halka ve değerlere yaklaşımları, emeğe dayalı mücadele perspektifleri, kadına, çocuklara, doğaya bakış açıları, sistemin toplumu yozlaştırma politikalarına karşı net tutumları yepyeni bir yaşam felsefesinin de temellerini oluşturmuştur. Yaşam biçimi ve duruşları, sergiledikleri direniş toplumda büyük bir güven yaratmıştır. Sadece sisteme karşı değil sistemin yaratmış olduğu ajan-işbirlikçi ve şekillendirmiş olduğu geri yanlara karşı da verilen mücadele büyük etki yaratmıştır. Bu mücadele biçimi anlamlı olduğu kadar toplumsal kördüğümleri çözmek açısından da büyük önem taşımıştır. O yüzden de PKK'yi o dönemin klasik sol partileri gibi ele almak yanlış ve yangılı olacaktır. PKK, başından itibaren dar sınıfa dayalı bir devrimi hedeflememiş; toplumsal, sosyal, ekolojik, kadın özgürlüğü gibi yaşamın her alanında yeniden inşayı esas alan toplumsal bir devrim hareketi olmuştur.

Eğer bu kadar önderliğine, öncülerine, kadınlara, yarattığı örgütlü topluma sürekli bir saldırı gerçekleşiyorsa, bunun özünde PKK'nin yarattığı ideoloji ve bu ideolojinin yaşamsallaşmasından duyulan korku yatmaktadır. Bu nedenden dolayı PKK büyük bir saldırı altındadır. Tüm bunlara rağmen binlerce kadının özgürlük saflarında yer alması ve özsavunma alanlarından tutalım, siyasi, diplomatik tüm alanlarda mücadele ediyor olması, PKK'nin toplumsal bir devrim yaptığının somut ifadesidir.

Bugün Bakurê Kurdistan'dan başlayan mücadeleye Kürdistan'ın her yerinden kadın katılımlarının yaşanması, kadının ordulaşması ve partileşmesi, gerçekleşen Rojava Devrimi'nin kadın eksenli olması da, halklaşan bir devrimin göstergesidir.

Rojava ve Şengal'e yönelik gelişen soykırım saldırılarına karşı Sakinelerin, Bêrîtanların, Zîlanların, Semaların, özgür yaşamda ısrar çizgisini esas alan binlerce özgürlük savaşçısı kadın, direnişin öncülüğünü yapmıştır.

Kadın özgürlük savaşçıları bütün dünya kadınlarının ilgi odağı olduğu kadar, Kadın Özgürlük Mücadelesi'ne evrensel düzeyde yeni bir ivme kazandırmıştır. Yürüttükleri mücadeleyle köklü bir direniş geleneğine sahip olan Kürt kadınlarının bu kadar ilgi odağı olması tesadüfi değildir. Kadın özgürlük çizgisi, 40 yıl önce Kürdistan'dan başlayıp, başta Ortadoğu olmak üzere evrensel bir direniş çizgisine doğru büyük bedellerle adım adım gelişen bir mücadeleye dayanmaktadır. 40 yıllık mücadele geleneği, Kürdistan ve Ortadoğu'da kadın ordulaşması, partileşmesiyle örgütlü ve sistemli bir mücadeleye dönüşmüştür. Kadın Özgürlük Mücadelesi, Kürdistan sınırlarını aştığı gibi; Kürt, Türk, Arap ve bölgenin diğer halklarının kadınlarıyla ortak mücadele alanlarında bir araya gelmeyi başarmıştır. Kürdistan Özgür Kadın Hareketi'nin yürüttüğü özgürlük mücadelesinde bu kadar halktan, toplululuklardan kadınların yer alması, Kadın reklam ve metaya dönüştürülen, çocuk doğurma makinası olarak algınan kadın, kendisine biçilen rolleri kökten değişime zorlayan yeni yaşamın öncüsü ve yaratıcısı olarak ortaya çıkmaktadır.

PKK, bin yıllardır devletçi sistemin gerek din adına, gerek gelenek ve görenekler adına oluşturduğu tabuları, kadını kölece yaşamaya mahkum eden yasaları, erkeğin kendi egemenlikli zihniyetini dayattığı iktidarını ve bunları meşrulaştırma politikalarını deşifre etmiştir. Salt deşifre etmek ile kalmamış, başta kadınlar olmak üzere köleleştirilmek istenen halklara alternatif bir yaşam tarzını da oluşturarak alternatif bir yaşam geliştirmiştir.

PKK ve PAJK öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük Hareketi, 40 yıllık mücadeledelesiyle Kürt toplumu başta olmak üzere Ortadoğu toplumları nezdinde kendisini ispatlamıştır. Kadın, mücadele içerisinde toplumsal değişim ve dönüşümde öncü rol oynarken, diğer boyutta gerek parti, gerek ordudaki değişim ve dönüşümlerde de öncülük rolünü oynamıştır. Partide de değişim ve dönüşümün öncü gücü kadınlar olmuştur. İradeleşen örgütlü kadın germasında bulundu. Bunun olmadığı yerde yalan, hile ve aldatma yoluna başvurarak yine itaat ve teslimiyeti dayattı. Gelinen aşamada köleleştirilen kadın aynı zamanda köleleştirilen erkektir de. Dolayısıyla toplumsal cinsiyet ilişkilerinin eşitliğe dayalı olarak özgürleşmesi, esasında erkeğin dönüşümü ile mümkündür. Mevcut eleştirilen ve reddedilen erkeklik, özgürlük probleminin ortaya çıkmasının en temel nedenidir, özgürlük önündeki engelidir. Toplumsal devrim ancak her iki cinsin özgür-eşit değerlerde bulaşması ile gerçekleşebilir. Bu nedenle erkeğin dönüşümü cins mücadelemiz açısından stratejiktir. Parti militanları için partimizin amaçladığı demokratik-ekolojik, kadın özgürlükçü yaşam açısından erkeğin dönüşmesi projesi hayatidir. Erkek dönüşmedikçe özgür yaşam değerleri yarım ve eksiktir.

Kürdistan Özgürlük Hareketi daha önce hiçbir mücadele gerçekliğinde olmayan bir deneyim edindi. O da erkeğin kendini özgürlük değerlerine göre sorgulayacağı bir zemin oluşturması oldu. Bu bile kendi başına bir devrim niteliğindedir. Erkeği dönüştürme mücadelesinin, cins mücadelesi esaslarına bu kadar hayati bir konu olarak gündemimizde olması da bundan kaynaklanmaktadır. Tabii ki, Önderlik gerçeğine ulaşmak isteyen, erkekliği doğru sorgulamak isteyen, değişmek isteyen erkek yoldaşlarımız vardır. Bu çok yoğun bir mücadele ve yoğunlaşma gerçekliği isteyen bir süreçtir. Çünkü; birçok arkadaş heval Zîlan'a yoldaş olmak istedi. Fikri Baygeldi, Eser Altınok gibi onlarca arkadaşın kişiliğinde bunu görebiliriz. Bu öze ulaşmak isteyen Fikri Baygeldi ve ardılı olan fedai erkek yoldaşlarımız oldu. Bizlerin ölçüsü de bu arkadaşlarda ortaya çıkan yoğunlaşma ve kararlılıktır. Biliyoruz ki, Önderliğin felsefesi özgür erkeği yaratabilecek derinliğe sahiptir. Başta Rêber Apo'nun kadınla kurduğu doğru yoldaşlık Kadın Özgürlük Mücadelesi'nde bu kadar ön açıcı olmuş ve başta kendi şahsında 'erkeği öldürme' olarak tanımladığı egemenliğin, zorbalığın tüm eşitsizliklerin kaynağını teşkil ettiğini belirtmiştir. Kendinde bunu aşmayan erkeğin de devrimci, sosyalist ve demokrat, özgür erkek kişiliğine ulaşmayacağını; yaşamında, kişiliğinde bunu yaratmayan bir devrimcinin de toplumsal devrime öncülük yapamayacağını, bunu iddia edenlerin de özünde kendilerini kandırdıklarını defalarca ifade etmiştir. Bunu kendi kişiliğinde ve yaşamında ortaya koyan Rêber Apo, bu mücadelenin en amansız savunucusu olmuştur.

PKK içinde kadın ve erkeğin doğru yoldaşlık ölçülerinin ve yaşam biçiminin şekillenmesi için verilecek cins mücadelesi belirleyici olmaktadır. Var olan kadın ve erkek gerçekliği ve zihniyeti aşılmadan, yeni yaşamı inşa etmek de doğru temellere oturmayacaktır. Nitekim birçok dünya devrim deneyimi bunu ortaya çıkarmıştır. Aksi takdirde adına ne kadar devrim dersek diyelim gerçek anlamda devrim olmayacaktır.

PKK diyalektiğinde, ideolojik ve cins mücadelesi bilincinin gelişimiyle birlikte Kadın Özgürlük Hareketi'nin gelişimi, büyümesi, kendini ve toplumu koruması da temel bir husus olarak gündeme gelmiştir. Yüzlerce kadının özgürlük mücadelesi ve dağlara, savunma alanlarına akması mücadeleye toplumsal anlamda sahiplenmeyi de açığa çıkarmıştır.

> ‘PKK diyalektiğinde, ideolojik ve cins mücadelesi bilincinin gelişimiyle birlikte Kadın Özgürlük Hareketi'nin gelişimi, büyümesi, kendini ve toplumu koruması da temel bir husus olarak gündeme gelmiştir. Yüzlerce kadının özgürlük mücadelesi ve dağlara, savunma alanlarına akması mücadeleye toplumsal anlamda sahiplenmeyi de açığa çıkarmıştır.’

Kurtuluş İdeolojisi'nin sadece bir halk ve topluluğa ya da bir sınıf ve etnisiteye ait olmamasıyla, tüm kadınların özgürlüğünü hedefleyen geniş bir perspektife sahip, kapsayıcı, ortak mücadeleye dayalı olmasıyla bağlantılıdır.

PKK tarihinde Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi'nin üstlendiği rol ve misyon

PKK gerçekliğine kadının üstlendiği rol ve misyon açısından baktığımızda; devrimin karekterinin kadın öncülüğünde gelişmesi, kadının devrimi kendi devrimi olarak görüp sahiplenmesi, katılımını bu çerçevede geliştirmesi toplumsal anlamda büyük bir değişim ve dönüşümü de beraberinde getirmiştir. Devrim içinde adeta devrim gerçekleştirilmiştir. Bin yıllardır köleleştirilen kadın, eşinden izinsiz bırakalım kapının eşiğine çıkmayı, evin içinde bile hiç bir hakkı olmayan, sistem tarafından bir çekliğinin açığa çıkmasıyla erkeğin değişim ve dönüşümü için verdiği cins mücadelesi de belirleyici role sahip olmuştur. Bilinçlenen kadın iradeleşmekte, iradeleşen kadın özgücüne güvenmekte, özgücünün bilincine varan kadın örgütlenmekte ve toplumla doğru bir şekilde yeniden bütünleşmektedir.

Kadınların PKK içindeki cins mücadelesi ve Kadın Özgürlük Hareketi'ne götüren süreçler

Önderlik ilk çelişkinin köle-efendi çelişkisi değil de daha öncesine dayandığını, güçlü ve kurnaz adam ile kadın arasındaki çelişkinin ilk çelişki olduğunu bir tarihsel-sosyolojik tespit olarak ortaya koydu. Diğer çelişkilerin ve bunun etrafında şekillenen ilişkilerin bunun üzerinden beslenerek geliştiğini de tespit etti. Güçlü ve kurnaz adam kadından hırsızlık ve gasp yoluyla elde ettiği gücünü tek taraflı olarak kadına dayattı. Zor yoluyla, itaat ve teslimiyet dayatgöre kolektif mücadele tarzı ile yürütülmesi gereklidir. Çünkü; kadın ve erkek arasındaki çelişkinin temeli toplumsaldır. Erkeğin egemenlik biçimi de bireysel değildir; toplum içinde şekillenmiştir. Bu nedenle Kadın Özgürlük İdeolojimiz de toplumsallığa dayanır, kolektif emek, kolektif düşünce, duygu, davranış ancak erkekte bir değişim yaratabilir.

Rêber Apo 1998 yılında nasıl ki, Yekîtiya Azadiya Jinên Kurdistan diyorsak, "yekîtiya azadiya zilamên Kurdistan'ı" da bir kavram ve tespit olarak ortaya koydu. Ve, "Erkeğin özgürleşme düzeyi belki de kadından daha zordur" diye ifade etti. Kadında özgürlüğe doğru istek, arzu güçlü iken erkekte de iktidar, hakimiyetten vazgeçmeme, tutuculuk, kendine görelik eğilimi daha güçlüdür.

Toplumsal gerçeklikten kaynağını alan erkek egemen zihniyetin aşılmasının kendiliğinden olmayacağına ancak büyük bir mücadele ile aşılabileceğine dikkat çekilmektedir. Cins mücadelesinin

Bêrîtan arkadaş şahsında geliştirilen direniş çizgisi, kadın ordulaşmasının miheng taşı oldu

Bu anlamıyla 1990'lı yıllarda düşmanın topyekun saldırıları karşısında kadın cephesinden de önemli bir direniş sergilendi. Kadın, verili yaşamı kabul etmeyeceğinin tutumunu ortaya koydu, saflarını belirledi.1987 yılında kurulan Yekîtiya Jinên Welatparêz ên Kurdistan -YJWK- (Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği) toplumsal alanda kadının bilinçlenmesinde, örgütlenmesinde ve serhildana geçmesinde büyük bir rol oynadı. Kadın örgütlenmesi, özgürlük, yurtseverlik bilincinin gelişmesiyle kadın katılımlarında da önemli bir artış yaşandı. Katılımlardaki artışla beraber savunma alanlarında özgün örgütlenme ihtiyacını da açığa çıkardı.

1992 Güney Savaşı'nda gelişen düşmanla işbirliği, ihanet ve teslimiyet çizgisine karşı Bêrîtan arkadaş şahsında gelişen direniş çizgisi, kadın ordulaşmasının miheng taşı oldu. Sadece dışa karşı değil, içteki geri düşman zihniyet ve dayatmalarına karşı da kadının kendisini savunabileceği bir örgütsel yapılanmaya gidildi.

Kadın ordulaşmasının ana ilkeleri belirlendi: Kendini savunamayan, varlık gerekçesi oluşturamayan hiçbir canlı, kendi hakikatini de oluşturamaz. Kadının yaşam hakikati de toplumsallığı içinde barındırır.

Kadın kendi varlığını yarattığı toplumsallığı ile korumuş, kendi savunma sistemini oluşturarak varlığını sürdürmüştür. Kendi sisteminin olduğu kadar topluluğunun yaşam güvencesi ve özgür yaşamın teminatı olmuştur. Kadın eliyle, yüreğiyle, diliyle, kültürüyle, ahlakı ile oluşturduğu toplumun doğal öncüsü konumuna da bu şekilde gelmiştir. Kadında savunma içgüdüsünün güçlü olması, kendi yavrusuna olduğu kadar öncülük ettiği topluluğu da koruma sorumluluğunu getirmiştir. Bu anlamda kadın hem yaratan, üreten, besleyen konumda olup hem de sıkı sıkıya savunan bir rolde olmuştur. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne de katılan binlerce kadın bu duygu ve bilinçle katılmıştır. Başta savunma alanında artan kadınların örgütlenmesinin, ordulaşmada erkeğin zihniyeti ile şekillenen klasik ordu anlayışıyla benzeşmemesi; bu alanın da kadının bakışı, yaşam anlayışıyla örgütlendirilmesi bir ilke olarak belirlenmiştir. PKK'de kadının ordulaşması sürecinde hayata geçen Kopuş Teorisi ile birlikte Eşitlik ve Özgürlük Komiteleri de devreye konuldu. Eşitlik ve Özgürlük Komiteleri'nin oluşturulması, güç erkinin kısmen de olsa erkeğin elinden alınması bir boyut iken, diğer boyutuyla da devletçi orduların zihniyetinin temelinde oluşan savunmadan çok toplumları ve kadınları zor aygıtı ile kontrol etme mantığına karşı devreye konuldu. Yani Eşitlik ve Özgürlük Komiteleri bir anlamıyla ordu içerisindeki erkeğin iktidar heveslerine, kadını sürekli kontrol altında tutan yaklaşımlarına karşı bir tedbir ve yaşam kriteri olarak hayata geçirildi.

Kadının özsavunma çizgisi doğrultusunda mücadele vermesi için tüm olanaklar oluşmuştur

Bu perspektifle gerilla ordulaşması içinde ayrı kadın ordulaşmasına gidildi. Dünyada özgürlük mücadelesi yürüten toplumlarda böylesi bir örgütlenme ilktir. Aynı zamanda devrimimizin farkını ortaya koyan temel bir özelliktir. Nitekim devletçi toplumda kadın egemen sistem karşısında kendi öz değerlerinden uzaklaştırılarak özsavunmasız bırakılmıştır. Bu yönüyle erkek egemen tarihsel süreç boyunca kadınlar olarak kaybettiklerimiz ve savunamadıklarımız var. Belki de bunun en önemlisi de 'xwebûn' olmayı kaybetmemizdir. Tüm zora, şiddete, sömürüye ve yalana rağmen özgürlük tutkusu ile yeniden xwebûn olma mücadelesini yürütme kararlılığı ile böyle bir örgütlenmeye gidilmiştir. Yüreği özgürlüğe susamış tüm kadınlar olarak Özgürlük Mücadelesi dışında hiçbir seçeneğimizin olmadığı bu çağda ancak kendi mücadele sahalarımızı yaratarak devlet ve erkek egemenliğinin tüm yarattıklarını kırabiliriz, kurtulabiliriz.

Her gün yüzlerce kadının katledildiği, tecavüze uğradığı, taciz edildiği bir gerçekle yüz yüzeyiz. Fiziki şiddetin yanı sıra ruhsal, düşünsel, ve duygusal dünyalarımıza her an şiddet uygulanıyor. Bu şiddet sarmalı karşısında özsavunma bilinci ve örgütlülüğü erkek egemen ideoloji karşısında kullanılabilecek en etkili silahtır. Kadının örgütlenmiş bilinci, siyasal iradesi ve politik duruşu, erkek aklı karşısında kendisini savunmanın diğer boyutudur. Kadın, erkek zihniyetinden koptukça kendini savunabilecek bir dile, politik duruşa ve mücadele araçlarına kavuşabilir. Kadın ne kadar güç ve irade olursa o kadar özsavunmasını yapabilecek potansiyeli açığa çıkarabilir. Dolayısıyla kadının geliştireceği ideolojik ve politik duruş kendi kimliğini ve kişiliğini elde etme sanatı ve savunması olacaktır.

Diğer yandan özsavunma anlayışı yaşamsal bir olgu olduğundan, bunun savaşımı belli sürelerle sınırlandırılamaz. Bu anlamda kadının özsavunma anlayışı bir sistem savaşıdır. Sistemler de sıradan çabalarla değiştirilemez. Bugün kadının özsavunma çizgisi doğrultusunda mücadele vermesi için tüm olanaklar oluşmuştur.

> PKK'nin kuruluş felsefesindeki hakikat, Kürt ve Kürdistan özgülünde ortaya çıkan insanlık değerlerinin yok edilmeyle karşı karşıya kaldığı bir dönemde adeta Ortadoğu'nun yeniden doğuşunu gerçekleştirme, kendi kökleri üzerinden yeniden yeşermenin somut ifadesi olmaktadır.

Geçmişte kadını özsavunmasız bırakan; onun tarih dışına itilmesiydi. Ancak Kadın Özgürlük Mücadelesi'yle yaratılan tarih, kadının özsavunmasını yapacak en temel zemin olmaktadır. Temel dayanak; kadın tarihi direnişçiliği ve yaratılan değerlerdir. Özgürlüğü yaratmak, erkek sistemine alternatif olmakla ilgilidir. Bu yönüyle özsavunma; toplumların demokratik zihniyete ve sisteme kavuşmasının en temel araçlarındandır. Sadece savaş süreçlerinin bir sorunu olarak algılanmamalıdır. Halkın ve kadının öz değerlerini koruma amaçlı olarak varlığını her zaman sürdürür.

Kürdistan Özgür Kadın Hareketi, özsavunma direnişinde kadın ordulaşması ile zirveleşmiş, partileşme ve Kadın Kurtuluş İdeolojisi ile de kimlik kazanmıştır. Partileşmek bizler açısından her anlamda özsavunma anlamına gelmektedir. Tarihte kadının özsavunmasını yitirmesi, bilim ve bilginin yani kadının öz düşüncesinin elinden alınmasıyla başlar. Bu tarihsel referans üzerinden baktığımızda; varlığı tehdit altında olan kadın ve halk gerçekliği öncelikli silahlı olarak fiziki özsavunmayı şart kılmıştır. Varlığı kalıcı kılmanın diğer boyutu ise ideolojik olarak kaybedişin alternatifi olarak Kadın Kurtuluş İdeolojisi'dir. Bunun üzerinden 8 Mart 1998 tarihinde Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilanı geçekleştirildi ve ilkeleri belirlendi.

Kadın Kurtuluş İdeolojisi beş temel ilkeden oluşur:

1-Yurtseverlik
2-Özgür düşünce, özgür irade
3-Örgütlenme
4-Mücadele
5-Estetik ve güzellik ilkesi

Önderliğimiz, giderek büyüyen, gelişen ve toplumsallaşan, savunma anlamında belli bir düzeye ulaşan kadın gerçekliğinin kendine ait bir ideolojiye, paradigmaya dönüşmesi ve mücadele perspektifini buna oturtması temelinde Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilanına gitti. Kadın, var olan erkek egemenlikli ideolojilere alternatif ve kendi köklerine dayalı yeni bir yaşamı nasıl ve hangi temeller üzerinden yaratmak istediğini ortaya koyarak netleştirdi. Kadın Kurtuluş İdeolojisi'yle birlikte Kopuş Teorisi'ni de daha fazla geliştirdi. Kopuş; erkek egemen zihniyetten, çirkinlikten, yaşam dışılıktan, yenilgiden, bitmiş-tükenmişlikten, bu topraklarda bitirilmek istenen insanlıktan yaşam imkanına ulaşmak için gerçekleştirilen kopuştur. Özgür birliktelik için tüm geriliklerden fiziksel, düşünsel kopuştur. Kopuş, kendine ait özgür gelişim zemini yaratmak, düşünsel, ruhsal olarak erkek sistemine göre şekillenmiş dünyamızı değiştirmek, duygudan düşünceye kendini yeniden oluşturarak özgür kadın kimliğine ulaşmak açısından gereklidir. Ancak "xwebûn", yani kendine ait olduktan sonra doğru birliktelik yakalanabilir. PKK'nin ve Kadın Özgürlük Hareketi'nin 40 yıllık mücadelesi bir yandan varlık yokluk mücadelesi olurken, diğer taraftan da kendi ideolojik, örgütsel, siyasal ve savunma alanında da sistemleştirme çabası olmuştur.

Kendi içerisinde değişim ve dönüşümü gerçekleştirmeyen hareket ve partilerin eninde sonunda sistemin ideolojik, fiziki saldırıları karşısında ayakta kalması ve yaşaması mümkün değildir. Kendisini adım adım inşa ederek bu düzeye getiren Kadın Özgürlük Hareketimiz, bunu öncüsüz ve örgütsüz de geliştiremezdi. Örgütlenme ve kendi sistemini inşa etme temel görevlerinin başında gelmektedir. PAJK bu bilinçle, kadının özgürleşmesi için binlerce kadının fedai gücü ve militanlarını yarattı.

Evrenselleşen Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi ve Jineoloji öğretisi

Kadın partisi PAJK, ideolojik-felsefik olarak kendini özgürlük davasına adayan militan öncü kadro partisi olarak oluşturuldu. Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin kendini daha güçlü temellere dayandırması ve tarihin derinliklerinde saklı bırakılan kadın gerçekliğinin bilimsel olarak analiz edilip açığa çıkarılması ancak kadın bilim bakış açısıyla mümkündür. Çünkü; kadın doğası karanlıkta kaldıkça toplum doğası da aydınlanamayacaktır. Erkek paradigmasıyla geliştirilen pozitivist bilimin toplum ve kadınlar açısından nasıl bir felakete yol açtığını görüyoruz. Bu temelde Önderliğimiz Demokratik Toplum Manifestosu'nda, toplumsal sorunların çözümüne temel oluşturacak bir yaklaşımla Jineoloji bilimini geliştirdi. Kadın bilimi olarak da tanımlayabileceğimiz Jineoloji'nin görevi; sorunu, kadın bakış açısıyla yeniden tanımlamak ve buna göre çözmektir.

Bu anlamda Jineoloji'nin, sosyal bilimlerin yenilenmesini, toplumsal sorunların çözüm üretilmesini, bilimin toplumun hizmetine konulmasını ve cinsiyetçi kimliğin aşılmasını sağlamaya dönük görevleri vardır. Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin yaşamsallaşmasında Jineoloji önemli bir rol oynayacaktır. Erkek egemen zihniyetin pozitivist bilim anlamında sunduğu yalana ve hileye dayalı kadına dayatılan tüm çarpık gerçekleri açığa çıkarma amacı olduğu kadar, kadının bu sorunların analizini ve tespitini yapıp bunun mücadelesinin yol ve yöntemlerini de bilimsel geliştirerek yapacağı katkılar olacaktır.

Feminizm, esasta ideolojik bir akımdır ve bunun için bilimsel temele dayanmak durumundadır. Fakat feminist akımlar kadına hükmeden muazzam ağırlıktaki hiyerarşi, iktidar ve devlet gücünü arkasına alan erkek egemen cinsiyetçi toplumu çözümlemede, çözüm modelleri sunmada ve bu doğrultudaki çabaları yaşamda somutlaştırmada sıkça güçsüzlük ve başarısızlıkla karşılaşmaktadır. Feministlerin çabalarında birçok önemli öğe varsa da, hala Batı merkezli demokrasilerin ufkunu aşmaktan uzaktır. Güçlü örgütsel temelden yoksunluk, felsefesini tam geliştirememe, kadın militanlığına ilişkin zorluklar, iddiasını zayıflatmaktadır. Temelinde kapitalizmin oluşturduğu yaşam biçimini aşamamıştır. Önemli bir mücadele verilmiş olsa da, yaşanan tıkanıklığın doğru bilimsel bir analizle birlikte bunun örgütlü mücadele perspektifi de önemli olmaktadır.

Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin 40 yıllık mücadele deneyimi ve ortaya çıkardığı sonuçlar tüm dünya kadınları açısından önemlidir ve güçlü perspektifler içermektedir. Esas noktalarda tıkanıklığa yol açan sorunların tespiti ve çözümünü de ortaya çıkaran bir düzeye ulaşmış ve bütün kadınların kazanımına dönüşmüştür. Rêber Apo'nun da ifade ettiği gibi; "Feminist hareket bu gerçeklerin ışığında şüphesiz en radikal sistem karşıtı hareket olmak durumundadır." Çağdaş haliyle kökenlerini yine Fransız Devrimi'ne dayandırabileceğimiz kadın hareketi, birkaç aşamadan sonra günümüze kadar gelebilmiştir.

İlk aşamada hukuki eşitlik mücadelesi verilmiştir. Fazla anlam ifade etmeyen bu eşitlik, günümüzde yaygınca sağlanmış gibidir. Ama içeriğinin boş olduğunu iyi bilmek gerekir. İnsan hakları, ekonomik, sosyal ve siyasal haklar gibi diğer haklarda da biçimsel gelişmeler vardır. Kadın, görünüşte özgür ve erkekle eşittir. Halbuki en önemli kandırmaca bu eşitlik ve özgürlük tarzında gizlidir. Sadece resmi modernitenin değil, tüm dönemlerin hiyerarşik ve devletçi uygarlık sisteminin tüm toplumsal dokularına nüfuz edip zihnen ve bedenen tutsak aldığı, en derin köleliğe mahkum edip çalıştırdığı kadının özgürlüğü, eşitliği ve demokrasisi çok kapsamlı teorik çalışmalar, ideolojik mücadeleler, programatik ve örgütsel faaliyetler, en önemlisi de güçlü eylemler gerektirir. Bunlar olmaksızın feminizm ve kadın çalışmaları sistemi rahatlatmaya çalışan liberal kadın faaliyetlerinden öte bir anlam taşımaz. Bu anlamıyla Jineoloji biliminin, feminizme büyük katkıları olacaktır.

> Kadın, var olan erkek egemenlikli ideolojilere alternatif ve kendi köklerine dayalı yeni bir yaşamı nasıl ve hangi temeller üzerinden yaratmak istediğini ortaya koyarak netleştirdi. Kadın Kurtuluş İdeolojisi'yle birlikte Kopuş Teorisi'ni de daha fazla geliştirdi. Kopuş; erkek egemen zihniyetten, çirkinlikten, yaşam dışılıktan, yenilgiden, bitmiş-tükenmişlikten, bu topraklarda bitirilmek istenen insanlıktan yaşam imkanına ulaşmak için gerçekleştirilen kopuştur.

Son birkaç yıldır gündemimizde olan Jineoloji'ye ilişkin tartışmalar, dünya kadın hareketlerinin de ilgisini çekmiştir. Jineoloji gündemiyle konferanslar düzenlemiştir. Bu konferanslarda kadın hareketlerinin yaşadığı tıkanıklıkların nedenleri üzerinde durma, kadın sorununun kökenine inme ve ortak mücadele alanlarını yaratma açısından oldukça önemli olmuştur.

Sakine Cansız Yoldaş'ın Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi'nin doğuşundaki rolü

40 yıllık PKK direniş geleneği Rêber Apo'nun ilmek ilmek ördüğü bir tarihtir. Rêber Apo, zihinsel dönüşüm kadar toplumsal değişime de köklü müdahalede bulunmuş, kadının devrime katılımını temel bir ilke olarak benimsemiştir. Özgürlük Hareketi'nin ilk grup aşamasından itibaren mücadale içerisinde yerini almış olan Sara-Sakine Cansız Yoldaş, katılımı ve duruşu ile Kadın Özgürlük Mücadelemizin karakterini belirlemiş, direnişi ile de mücadelemizin ilke ve çizgisini netleştirmiştir. Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin öncüsü ve kurucusu Sara arkadaşın mücadeledeki inatçı kişiliği, isyancı ve boyun eğmeyen duruşu kadar yoldaş canlısı, ülkesine, dağlarına olan aşkı, halkına olan sevgisi, örgütlemedeki becerisi, çocuk saflığı ve sadeliği, yaşamdaki mütevazılığı birçok güçlü ve olumlu yanlarından sadece bazılarıdır.

Sara Yoldaş, adeta doğal toplumun özelliklerini kendi bağrında taşıyıp günümüze ulaştıran ana tanrıçamız gibidir. Kadın Hareketi'nin kurucusu olduğu kadar her zaman, her türlü tehlike ve saldırıya karşı koruyucusu da olmuştur. Kadına dönük gelişen en ufak saldırıda en önde mücadele eden kendisiydi. Bundan kaynaklı Sara arkadaş cesareti ve duruşuyla herkesin örnek aldığı, ilham aldığı, güç ve moral aldığı bir merkez olmuştur.

Onun olduğu yerde herkes büyük bir güç hissederdi. Tereddüt etmez, yalnız kalmanın kaygısına düşmezdi. Haksızlığı, adaletsizliği kabul etmez, her zaman adalet sağlamak için mücadele ederdi. Biraz ezik duran bir kadın gördüğünde öfke duyar, hep güven ve güç vermek için çabalar, kendisine özgüveni gelişsin diye uğraşırdı. Geleneksel kadın erkek geriliklerine karşı durur ve özgürlük ölçülerini dayatırdı. Her zaman zayıf ve örgütsüz, dolayısıyla en zor alanlardaki çalışmalara kendisi talip olurdu. Nerede boşluk varsa çalışmanın büyük-küçük olmasına aldırmadan giderdi. Bu özellikler Kadın Hareketi'nin gelişiminde ve büyümesinde etkili olmuştur. Sara arkadaş özgür ve direnişçi kadının sembolü ve bunu kendi kişiliğinde yaratanıdır. Diyarbakır Zindanı'nda 12 Eylül faşizminin vahşet uygulamalarına karşı boyun eğmeyen, işkenceci-cellat Esat Oktay'ın işkencelerine karşı amansızca duran ve meydan okuyan bir duruşun sahibiydi. Özgür ruhuyla onurlu, başı dik, mücadelesine ve amaçlarına bağlı duruşuyla düşmana aman vermedi. Bu duruşuyla başta Kürt kadınları olmak üzere dünya kadınlarının da direniş sembolü oldu. Binlerce kadın özgürlük millitanı onun izinden mücadeleye atıldı ve bugün dünyanın birçok ülkesinden kadınlar onun mücadelesinden esinlenerek özgürlüğe doğru yürüyor. Zindandaki ve dışarıdaki direnişi bir efsaneye dönüşen Sara arkadaşın ismi, şimdi yüzlerce çocukta yaşam buluyor...

Bu temelde Sakine Cansız Yoldaş'ın izinde, PKK'nin 40. yılını Rêber Apo'nun, Kürt halkının ve kadınların özgürlük yılına dönüştürme inancıyla mücadelemizi her yerde yükselterek başarıya kilitlenelim!

■■■

Serkeftina Şoreşa Kurdistanê serkeftina Şoreşa Rojhilata Navîn e

Mûrad Karayîlan

Pirsgirêkên herêmê pir bingehîn in. Çi tê xwestin? Şoreş tê xwestin. Va ye xeta sisêyan şoreş e. Îradeya gelan ne statûko ye ne jî reforma qismî ye. Îradeya gelên herêma Rojhilata Navîn şoreş e. Îro Rêber Apo ji bo vê şoreşê bername çêkiriye. Paradîgmaya Rêber Apo, wekî bernameya Şoreşa Rojhilata Navîn e.

Em di serdemeke girîng de ne ku, li herêma Rojhilata Navîn û welatê me pêşveçûnên zehf girîng tên jiyîn. Di demeke wisa girîng de em jî wek Tevgera Azadiya Gelê Kurd, di aliyê têkoşîna rêxistinî, bîrdozî û leşkerî de li hêlekê erkên rojane pêk tînin, li aliyê din jî xwe ji pêngaveke nû re, ji pêngava mezin a sala 2018'an re amade dikin.

Roja îro şerê li herêma Rojhilata Navîn diqewime, weke Şerê Cîhanê yê Sêyemîn e û gelek aliyên vî şerî yên wekî hegemonîk, emperyal, mezhebî û hwd hene. Herwisa aliyekî vî şerî yê têkildarî statûkoyê jî heye. Di vê dema dawiyê de bi taybetî meseleya Têkoşîna Azadiya Kurdan, doza Azadiya Kurdistanê careke din aliyê şerê statûkoyê derxist pêş. Şer, êdî li cihekî wisa sekinî ku, statûya herêma Rojhilata Navîn wê bê guhertin, an jî wekî xwe bimîne. Di şerê niha tê meşandin de herêm wê ji nû ve bê dîzaynkirin, an neyê dîzaynkirin. Ev mijar, niha bûye mijara sereke û li gorî vê mijarê jî hêl mewzî digirin.

Tê zanîn, piştî ku sosyalîzma pêkhatî hilweşiya, Emerîka xwe wek pêşengiya modernîteya kapîtalîst girt dest û di binê navê 'Nîzama Nû' de bi gotina, "Em dikin jinûve nîzameke nû pêş bixin.", xwest di Rojhilata Navîn de guhertinê çêke. Li ser vê bingehê mudaxeleya li ser Iraqê di sala 1990 û '91'î de dest pê bû. Armanc, guhertin bû. Yanî ev sîstema niha li herêma Rojhilata Navîn heyî, ji berjewendiyên van hêzên hegemonîk re jî nedibû bersiv, ji bo wê dixwestin jinûve sererast bikin. Armanca wan wisa bû.

Ji wê çaxê heya niha du caran mudaxeleyê Iraqê kirin, mudaxeleyê Lîbyayê, Sûriyê, Afganîstanê kirin û li Yemenê şer heye. Di vê hewldana guhertinê de bi ser neketin. Di projeyên xwe yên vê derheqê de negihîştin encamê. Êdî hatine xalekê, ne ku sîstema heyî biguherînin, wekî Iraqê dewletê ji binî ve hilweşînin û jinûve dîzayneke nû bidin; niha dixwazin bi reformeke qismî hinek guhertinan li gorî xwe çêkin. Wekî hêzên serdest ên Rojavayî 67 dewletên di pêşengiya Emerîka de xwe wek Koalîsyona Navdewletî saz kirîn, nêzîkbûnên wan niha bêhtir wisa ne. Mesela, Sûriye ne ku ji binî ve hilweşe; dixwazin tê de hinek guhertin çêkin. Mirov dikare bêje, ev bi qismî reform e. Niha hatin vê xalê.

Îradeya gelan, şoreşê dixwaze

Wekî aliyê statûkoparêz Îran, Sûriye, Lubnan (Hizbûlah) û Iraq jî pala xwe didin Rûsya û Çînê û dixwazin statûya heyî bê parastin. Tirkiyê, destpêkê xwest li vî aliyê statukoparêz cih bigire, her tim xwarovîçko çû û jixwe siyaseta Tirkiyê bin ketiye. Niha ji ber sedema Têkoşîna Azadiya Kurd, dewleta Tirkiyê jî xwe da aliyê statûkoparêz. Îtifaqa di navbera Tirkiyê, Îran, Iraq û Sûriye de careke din hat nûkirin. Ji bo çi? Ji bo ku di herêmê de statûko neyê guhertin. Berê Tirkiyê dixwest Sûriye bike wekî eyaleteke xwe, biguherîne. Destê xwe ewqas xist bin ber, lê bi ser neket. Ewqas El Nûsra, DAIŞ xwedî kir, destek da wan. Esas xwest guhertinan li gorî berjewendiyên xwe çêke. Ket nava xeyalên ku bibe wekî Sultanê Osmanî, li ser axa mîrasa Osmanî hinekê xwe fireh bike, xwe bike wek pêşengê mezhebê Sunî û xwe bike sultanê wan. Dewleta Tirkiyê bi nêrîna "Berê jî bav û kalên me Osmaniyan wisa kirine" nêzîk bû. Lê di wir de bin ket. Jixwe ji cepheya Sunî hat qewitandin. Suûdî Erebîstan û Misrê hev girtin, Tirkiye dan aliyekî. Qeter ceza kirin, di şexsê Qeterê de jî esas Tirkiyê ceza kirin. Yanî xeyalên Erdogan bi erdê re bûn yek. Li aliyê din dît ku, dike pirsgirêka Kurd û Kurdistanê ji kontrola wan derkeve. Bi rêya Ehrar El Şam û El Nûsra û DAIŞ'ê her bi me re şer dikir. Vê dûmayîkê dît ku beşa Kurdistanê ya herî zêde di binê kontrola wan de ku Başûrê Kurdistanê bû, Başûrê Kurdistanê ji kontrola wan derdikeve. Ji bo wê, wan jî refa xwe guhertin, sefa xwe zelal kirin û îro ew jî statûkoparêz in.

Nexwe niha du alî çêbûne; yek, statûkoparêz, yek jî bi qismî reform. Ne statûkoya heyî xizmeta şoreşê dike; lewre statûko statûkoyeke paşverû ye. Heya ev statûko hebe, di herêma Rojhilata Navîn de pêngava şoreşê bi ser nakeve. Statûkoparêzî tiştekî paşverû ye. Ne jî pirsgirêkên herêmê bi reforma qismî çareser dibin. Pirsgirêkên herêmê pir bingehîn in. Çi tê xwestin? Şoreş tê xwestin. Va ye xeta sisêyan şoreş e. Îradeya gelan ne statûko ye, ne jî reforma qismî ye. Îradeya gelên herêma Rojhilata Navîn şoreş e. Îro Rêber Apo ji bo vê şoreşê bername çêkiriye. Paradîgmaya Rêber Apo, wekî bernameya Şoreşa Rojhilata Navîn e. Yanî wê çawa çareser bibe, Modernîteya Demokratîk çawa ava bibe, Konfederalîzma Demokratîk wê çawa li herêmê pêş bikeve, ev kiriye bernameyek berbiçav. Wekî din, ji bo pirsgirêkên herêmê reçeteya ti kesî nîne, ti projeyên wan yên çareseriyê nînin. Mînak, Emerîka ewqas li ser herêmê diçe û tê, ti projeyên wê nînin. Projeya heyî ya Rêber Apo ye û niha wisa 3 xet bi hev re di nava têkoşînê de ne.

Îradeya gelan şoreşê dixwaze. Pirsgirêkên gelan bi şoreşê çareser dibin. Bi statûkoya heyî nabe, bi reformeke nîvçe jî nabe. Ji bo wê, em wekî îradeya gelê Kurd û îradeya gelan xeta şoreşê esas digirin. Di herêma Rojhilata Navîn de şoreş pêwîst e.

Bi rizgarkirina Reqayê re, şerê li dijî DAIŞ'ê gihîşt lûtkeya herî bilind

Serkeftina rizgarkirina Reqayê, di herêmê de êdî wê bi xwe re pêvajoyeke nû pêş bixe. Bi rizgarkirina Reqayê re, şerê li dijî DAIŞ'ê gihîşt lûtkeya herî bilind. Û bi gumana mezin, êdî ji vir û wiha wê pêvajoyeke nû ya ku, "Piştî DAIŞ'ê çawa bibe? Dike statuko bê parastin? Dike reform bibe? Eger reform bibe wê çawa bibe û di çi astê de bibe? Yan jî dike şoreş çêbe?" Ketiye rojevê. Careke din wê pêvajoyeke bi şer hebe, şer nasekine, lê wê dîplomasî û siyaset pir li pêş be. Wekî mînak, şerê li dijî DAIŞ'ê hîn bidawî nebûye. Operasyona Dêra Zorê hîn didome; guman e ji 2-3 hefteyan şûn de bidawî bibe. Êdî cihê di bin desthilata DAIŞ'ê de namîne, lê belê DAIŞ tine nabe. DAIŞ, li ser hîmekê ava bûye û ew bingeh hîn heye. Dibe ku DAIŞ dîsa çalakiyên cur bi cur bike.

Her wisa El Nûsra jî heye. El Nûsra, bi Tirkiyê re eleqeyên xwe kûr in. Ma ne belge derketin; wezîrê karên navxweyî yê Tirkiyê eşkere ji waliyê Hatayê re bi gotina "Dostê me El Nûsra xwedî bikin, di otelan de bi cih bikin, cih û war bidin wan, bi her awayî xizmeta wan bikin" name nivîsîbû. Ev belge di çapemeniya cîhanî de belav bû û îmzeya walî li ser bû. Di sîstema dewleta Tirkiyê de walî ji wezîrê karê navxweyî talîmatê digire. Bi kurtayî têkiliyên AKP û DAIŞ'ê bi hev re hebûn, lê têkiliyên AKP û El Nûsra hîn kûr in.

El Nûsra hîna li aliyê Idlibê heye. Tirkiyê, ji bo ku El Nûsra wisa neyê xerckirin, wekî DAIŞ'ê derbeyê nexwe, bi vê plana Platformên Astana, li Efrînê xwe xist navbera hêzên Rojavayê Kurdistanê û El Nûsra. Xwe li ser sînorê Efrînê bi cih kiriye, neçûye Idlibê. Hatiye ser sînorê Efrînê, li wir 3 gir hene, ew gir girtine. Kelha Sem'an û du girên din girtine.

Hinek rayedarên Emerîkî ku daxuyaniyên wekî "Piştî Reqayê guman e em û YPG bi hev re li ser Idlibê jî bisekinin û biçin Idlibê." dan, Tirkiyê di wir de got, "Temam, PKK û Emerîka dikin bi hev re bigihin behrê. Ev tê wateya plan mezin e û plan li ser me ye. Wê çaxê pêwîst e em pêşî lê bigirin. Çawa ku pêşî li yekbûna Kobanê û Efrînê hat girtin, divê vê carê em pêşiya behrê jî bigirin." Di vê wateyê de tewîz dan Rûsya û Îranê, baskeke xwe xist pêşiya Efrînê. Dewleta Tirk li gorî qafê xwe difikire ku, wekî PKK projeya me heye em biçin behrê, ew jî pêşiya me digirin. Halbûkî projeyeke me ya wisa nîn e.

Rêveberiya Başûr şaşî kir, Iraqê jî firsend dît, hema girtin

Ev raber dike ku, bi esasî wê şerê hîn dijwar çêbibin. Lê belê, dîplomasî jî wê êdî li pêş be. Cihên ku dîplomasî nikare çareser bike, wê şer bikeve dewrê. Jixwe şer berdewama siyasetê ye. Şer û siyaset yek in, di hundirê hev de ne. Dixuye ku wê ji vir û wiha hîn zêde ev pêvajo kûr bibe, şer naqede.

Di vê çarçoveya ku statukoparêzan hevdû girtî de, çûn ser Başûrê Kurdistanê jî. Rêveberiya Başûrê Kurdistanê teng nêzîk bû. Pêvajo rast nexwendin ku pêleke li dijî Kurd heye û di vê pêlê de hêzên statukoparêz hevdû girtine, ji avakirina Kurdistana mezin ditirsin. Ji bo ku rast bixwînin, fêm bikin wekî Tevgera PKK'ê me pir hewl da, me bi xwe bi devkî, rû bi rû jî nîqaş kir û ji wan re ragihand. Herhal îstixbaratên hinek dewletên wekî Îsraîlê bi gotina "metirsin" û hwd ew geş kirin û ev mesela giştpirsiyê xistin rojevê. Hîn bêhtir Berzanî ev xist rojevê; ji ber hilbijartina serokatiya herêma Kurdistanê û parlamentoya Hikûmeta Kurdistanê di 1'ê Mijdarê de hebû. Hemû armancên wan ji bo vê bû: "Di dilê hemû Kurdan de Kurdistaneke serbixwe heye. Eger em ala Kurdistanê rakin û bilind bikin û serkêşiya referandûmê bikin, ji bo vê wê hemû Kurd ray bidin me, em ê careke din li Başûrê Kurdistanê partiya yekem bin, emê careke din serokatiya herêmê jî bigirin." Û xwe bi vê yekê ve kilît kirin. Wana ne hişyariya me, ne jî hişyariyên hinek hêzên biyanî û yên derve guhdar nekirin. Encam çi bû? Encama derketî holê, amadekariyên xwe tune bûn. Ne di hundir de li hev bûn, ne jî di derve de çi amadekarî kirine. Ji bo wê tam bû binkeftinek. Berzanî mecbûr ma îstifa bike û ji 40 ji sedî ê Başûrê Kurdistanê ji destê wan çû, herî dawiyê ku Deriyê Îbrahîm Xelîl jî dest danîn ser, hemû deriyên li ser sînorên Başûrê Kurdistanê ji destê wan derketin.

YNK jî bi teredût bû. Teredûta xwe çi bû? Ew bi xwe baweriya xwe bi giştpirsiyê nebû, lê bi gotina "eger em beşdar nebin, ev dixwazin bi ala serxwebûnê hemû milet bi xwe re bibin, lewma pêwîst e em jî bibêjin ku em tevlî dibin." Lê ne bi dil bû. Tevlî bû, wisa giştpirsî çêbû. Dema giştpirsî çêbû, xuya bû ku zêde bingehê xwe nîn e. Ji derve de pir zext çêbû û yek jî Tirkiyê hema çû Îranê, bangî Iraqê kir û Tirkiyê got, "Pêwîst e mirov dest bide ser." Tirkiyê li Silopî, di bin navê tetbîqatê de leşkerên xwe xist tevgerê, eşkere ji Iraqê re got, "Tu pêşî lê negirî, ez ê bigirim!" Iraq wekî di bin zextekê de ma û Iraqê got temam. Vê carê aliyên

Başûrî tam bi hev bawer nakin! Herî dawiyê li Dûkanê civînek di navbera YNK û PDK'ê de çêkirin û gotin, "Em ê şer bikin." Lê dûvre xuya bû ku ne wisa ye. Aliyek çû hevpeymanî çêkir, aliyê din di bin re nizanim çi çêkir!

Welhasil hevdû jî vala derxistin û wisa lê hat ku Kerkûk hema di hundirê rojekê de ket. Piştre jî li herêma Mexmûr û Şingalê heman rewş hat jiyîn. Ji Duzxurmatu, Xaneqîn heya Kerkûkê ji; 40 ji sedî ê erdên Başûrê Kurdistanê çû. Vana cihê nîqaşê ne, li gorî madeya ji 40 ji sedî jî hîn nehatiye zelalkirin. Yanî Kurd dibêjin, "Ev der Kurdistan e, pêwîst e daxilê herêma Kurd bibe"; Iraq jî dibêje, "Na, pêwîst e em nîqaş bikin, an jî giştpirsî çêbibe." Mesela, li ser Kerkûkê wisa dibêjin. Lê Iraqê dît ku giştpirsî çêbibe wê Kurd qezenc bikin, giştpirsî her taloq kirin. Ji sala 2003'yan ve wisa bû, ew qanûn dîsa sala 2005'an derket. 12 sal in pêwîst e giştpirsî çêbibe, lê nekirin. Rêveberiya Başûr şaşî kir, Iraqê jî firsend dît, hema girtin. Me fêm kir ku, girtina Kerkûkê konsepta Tirkiyê û Îranê ye û hêzên navnetewî jî li dijî derneketin. Ew jî niha di vê demê de dixwazin dewleta Iraqê xurt bikin, Îbadî xurt bikin û dibêjin dema Îbadî wisa xurt bibe, belkî ji bin bandora Îranê derkeve. Ji bo wê ew jî bi wê projeya wana re bûn. Belkî destek nedan Iraqê, bes ne li dijî bûn jî. Jixwe herhal rayedarên Başûr her tim pişta xwe bi wê germ kirin. Halbûkî ne wisa ye, pêwîst e mirov bi xwe bawer bike.

Xisûsa din jî, nêzîkatiyên netewedewletê jixwe ne çare ye. Lê serxwebûn cuda ye, netewe dewlet cuda ye. Serxwebûn yanî Konfederalîzma Demokratîk serbixwe ye. Xweseriya Demokratîk, ger em bi tena xwe çareseriya xwe bi pêş bixin, ev serxwebûn e. Serxwebûn bila fêm nebe ku îleh bi netewe dewletê dibe. Na. Serxwebûn tiştek cuda ye. Jixwe em bi serxwebûnê re ne, em wekî Tevgera PKK'ê ji bo serxwebûnê derketine rê. Lê em netewe dewletê jî wek kaniya pirsgirêkan dibînin; wekî çareserî nabînin. Pêwîst e her welat serbixwe be û bi hev re konfederal bijî, bi îradeya xwe tevlî konfederalîzmê bibe.

Rast e, roja îro di Rojhilata Navîn de derfeta azadiya Kurdistanê heye û ev welat jî heqê xwe heye li ser vê axê azad û serbixwe bijî. Lê ji bo ku em vê derfetê bi kar bînin, divê em yekîtiya netewî çêbikin, siyaseteke hevbeş bi pêş bixin. Rêber Apo, ev hîn di sala 2003'yan de xist rojeva gelê Kurd û hemû sazî û tevgerên Kurdî. Bala xwe bidinê; Rêber Apo got: "Bila yekîtiya netewî çêbe, bila konseya netewî ava bibe, bila saziyeke lêpirsînê ya wekî dadê saz bibe û bila fermandariya hevbeş çêbibe." Niha PDK dibêje, "Destpêkê Yekîtî (YNK) reviyan." Aliyê YNK'ê jî dibêje, "Na, berê wan talîmat da." Eger fermandarî yek bûya, ma wê pirsgirêkên wisa derketan? Wê fermandariya Kerkûkê hebûya û biryar bida. Niha nîne.

Projeya Serokatî pêşkêş kirî 5 xal bûn. Em wan hemûyan careke din bînin ber çavan: Ji wan yek, li Kurdistanê hemû hêzên parastinê di bin fermandariyekê de bibin yek. Bila dîplomasî yek be. Eger niha dîplomasî yek bûya, hêzên parastinê û fermandariya xwe yek bûna, qet wisa nedibû. Eger hinekan lîstokek bikira, wê çaxê dadgeh wê rûnişta û bigota, tu sûcdar î. Niha dadgeh nîne, hemû kes, hemû kesî tawanbar dike. Niha guman heye ku di nava xwe de şer jî bikin. Ji ber zimanê niha bi hev re diaxivin, dibêjin "We îxanet kir!" Îxanetek li holê heye. Ev rast e. Lê kî ev kir, divê hesabên xwe bidin. Li şûna hemû kes hesap bide û rexneya xwe bide, êrîşî yê hember dike û dibêje filan îxanet kir. Yek dibêje, "Mala Talabanî îxanet kir."; ê din jî dibêje, "Na, Mala Berzanî îxanet kir." Bi vî awayî referandûm bi ser nexistin û bi rastî ev cihê xemginiyê ye. Lê bi xwe re hinek heqîqet jî derxistin holê. Yanî van hemû pêşketinan careke din siyaseta Tevgera me PKK'ê, siyaseta Serokatiya me piştrast kirin.

Efrîn ne wek Kobanê ye

Mumkin e li Başûrê Kurdistanê ji vir û wiha êdî hinek tişt bi guftûgoyê pêk bên. Ev rewşa niha ji bo Başûrê Kurdistanê rewşeke neyînî ye. Îhtimal heye morala gel pir bandor bike. Em jî dibêjin, divê gelê me yê Başûrê Kurdistanê ewqas morala xwe xirab neke. Têkoşîna Azadiya Kurdistanê li dar e. Derfetên serxwebûn û azadiya Kurdistanê êdî hene. Ne hewce ye şikestin çêbe û sarbûn çêbe. Siyaseta şaş ev encam derxist û siyaseta rast jî li Kurdistanê heye, rastiya wê jî cardin îspat bû.

Wekî Tevgera PKK'ê, em niha ketin meha Mijdarê. Meha Mijdarê meha avakirina Partiya me PKK'ê ye. Meha ku sala 39. a damezrandina PKK'ê temam dibe û em dikevin sala 40'emîn. Ev sal ji bo me xwedî wateyek mezin e. Rastiya paradîgmaya Serokatiyê îspat bûye. Ger em rast tevbigerin, em dikarin ji bo hemû beşên Kurdistanê destkeftiyên mezin ava bikin. Îro mecal heye mirov vê şikestina li Başûrê Kurdistanê hatî jiyîn jî dûz bike û sererast bike.

Tevgera Azadiya Kurdistan, siyaseta xwe rast e, bi hemû aliyan re têkiliya xwe heye û di diyalogê de wê roleke bingehîn bilîze. Pir platformên navnetewî yên wekî Astana û Cenevê hebûn, heya niha bê wate bûn, tiştek bi ser nexistin. Eger dixwazin wate qezenc bikin, mecbûr in hêzên Şoreşa Bakurê Sûriyê jî beşdarî xwe bikin. Ji ber êdî tenê ne Şoreşa Rojavayê Kurdistanê, Şoreşa Bakurê Sûriyê jî heye. Êdî ne tenê YPG-YPJ heye, QSD jî heye. Êdî tenê ne PYD û Tev-Dem heye, MSD (Meclîsa Sûrî ya Demokratîk) jî heye. Êdî yekîtiya gelên Kurd, Ereb, Asûrî, Suryan pêk hatiye. Hemû ol û netewe wê çawa bi perspektîfa Neteweya Demokratîk bibin yek, êdî ev di pratîkê de pêk tê. Ev rengek nû ye, dengek nû ye, projeyek nû ye, bala her kesî dikişîne. Ji ber ev tiştek nû ye û balê dikişîne, îro keç û xortên bi dilê xwe tên, tevlî dibin. Ev ji bo herêmê dikare bibe çareserî. Ji bo wê jî bala xelkên Ereb pir dikişîne. Di pêşengiya fikir û ramana Rêber APO de Kurd, Ereb û neteweyên din ên Tirkmen, Asûrî, Suryan û hwd. dibin yek. Ev tiştekî pir girîng û dîrokî ye, pir bi wate ye. Ev rengê Şoreşa Rojhilata Navîn e û pir hêja ye. Di vê çarçoveyê de Şoreşa Rojava wek Şoreşa Bakurê Sûriyê êdî wê destkeftiyên xwe biparêze û bixwaze hîn zêde pêş ve bide.

Bi taybetî li aliyê Efrînê destdirêjiya Tirkan gumanek mezin e. Ji ber ku Tirk jî dixwazin di Sûriya nû de bibin xwedan gotin, dixwazin lingê xwe hîn saxlem bikin. Ji bo pêşiya Tevgera Azadiya Kurdistanê bigirin, ew li gorî xwe dibêjin, ji bo projeya Şoreşa Rojavayê Kurdistanê asteng bikin, hewcehî dibînin Efrînê bigirin. Ji bo wê îhtimal heye destdirêjiyê bikin. Lê bi qasî em dizanin, li Efrînê jî heya astekê amadekarî heye. Efrîn ne wek Kobanê ye. Kobanê erdê xwe duz bû, beriya êrîşa DAIŞ'ê di dorpêçê de bû. Kobanê, alîkarî nikaribû bigihîştana, amadekariya quwetê Kobanê zêde nebû, çek lê zêde nebû û rêveberiya xwe ne li hev bû. Ji bo wê yekê di Kobanê de pir tengasî jiyan bû.

Êdî em eşkere dibêjin, hewce nîn e em veşêrin: Kobanê bi mudaxeleya gerîlayên Qada Botanê û Qada Navîn (Amedê) hate teqwiyekirin. Bi wî awayî ew zeîfiya Kobanê hat dagirtin. Wekî din jixwe hêza Kobanê bi xwe nedibû. Lê Tevgera me biryar da ku, divê Kobanê nekeve. Ji ber Erdogan got, "wê bikeve", me jî got, "na, nakeve." Wisa bû û teqwiyeya pêwîst hate kirin, berxwedana Kobanê bilind bû, geş bû. Piştî geşbûn hate dîtin, hêzên navdewletî jî dîtin ku hêzeke bi cesaretek mezin li dijî DAIŞ'ê şer dike, heye.

Wê çaxê hêza ku li dijî DAIŞ'ê şer bikira tune bû. Yekem car li Şingalê, duyem li Kobanê li dijî DAIŞ'ê seknek çêbû. Ji bo wê hêzên navdewletî jî bi hewayî piştevanî kirin. Eleqe bi erdê re tune bû, bi hewayî çêbû. Wexta hewldan çêbû, eleqe bi erdê re tune bû, kes kesî nas nedikir. Lê bes bi telefonê hevdû re diaxivîn. Hevdû nedîtibûn. Destpêkê eleqe di wan şert û mercên şer de, di wan şert û mercên awarte de bi pêş ketin.

Berxwedana Efrînê tenê Efrînê eleqedar nake; berxwedaneke neteweyî û herêmî ye

Ya girîng, derfetên Kobanê zehmet bûn, lê Efrîn ne wisa ye. Efrîn amadekariyeke xwe heye û ya herî girîng, eraziyê xwe cuda ye, ji şer re guncaw e. Ev berxwedan divê bibe berxwedana şerê gelêrî. Ne wekî Kobanê gel derkeve, tenê hêzên parastinê şer bikin! Wisa nabe. Divê gel jî li kêleka hêzên parastinê cih bigire. Em bawer in gelê Efrînê di vê xisûsê de wê helwesta pêwîst raber bike.

Em ji bo Efrînê wisa dibêjin: Eger dewleta Tirk şaşiyê bike, destdirêjiyê li ser Efrînê bike, çawa ku Kobanê şaşiya DAIŞ û AKP'ê ya herî mezin bû, AKP'ê di wir de şeqamek xwar û DAIŞ'ê jî di wir de hem şeqamek xwar, hem jî bû destpêka ketina DAIŞ'ê. Jixwe me wê çaxê wisa got: "DAIŞ'ê şaş kir, êrîşî Kobanê kir. Di Kobanê de wê mal bi mal şer çêbibe, wê Kobanê bibe Stalîngrad û berxwedana Kobanê bibe destpêka ketina DAIŞ'ê." Em heman tiştê ji bo Efrînê jî dibêjin: Di her girekî Efrînê de û di her malê de wê şerên cidî çêbibin, Efrîn wê bibe Stalîngrada duyem û berxwedana Efrînê wê bibe destpêka ketina desthilata AKP û MHP'ê, wê bibe dawiya wan. Çawa ku berxwedana Kobanê li cîhanê deng veda, ew dîwarên Komploya Nav dewletî yên li dora Şoreşa Kurdistanê hatine honandin, kun tê de vekirin, bi berxwedana xwe û bi xwîna xwe bi cîhanê re têkilî bi pêş xistin, berxwedana Efrînê jî wê Şoreşa Kurdistanê pêk bîne. Berxwedana Efrînê rolek wisa dikare bilîze.

Berxwedana Efrînê tenê Efrînê eleqedar nake; berxwedaneke neteweyî û herêmî ye. Ev îhtimal di vê zivistana pêş me de heye. Divê Şoreşa Rojava, Şoreşa Bakurê Sûriye vê rolê bilîze. Û wekî Şoreşa Kurdistanê û şoreşgerên herêmê,ji bo ku berxwedana Efrînê bi ser bikeve, bibe zafera gelan em ê heya dawiyê piştevaniyê bikin.

Der barê Rojhilatê Kurdistanê de, va ye Îran di hemû meseleyan de ye. Vê carê em difikirin, gelo Îran vê zivistanê wê were ser YRK, hêzên KODAR'ê yan na? Ne xuya ye. Peymana ku 5'ê Îlona 2011'an bi Îranê re hatî îmzekirin, heya niha gelek caran kun bûye. Lê îskeleta wê her tim di aliyê Îranê de jî, di aliyê YRK'ê de jî hatiye parastin. Em dixwazin ev peyman berdewam bibe. Lê diyar nake. Hêzên statukoparêz bi hev re îtifaqên xwe hene. Pirsgirêk va ye, Başûrê Kurdistanê wekî konseptekê xistin bin kontrolê, heta heta dibêjin ku guman heye bikin du perçe;perçeyek bibe aliyê Hewlêr û Duhokê, aliyê din jî bibe Silêmanî, Kerkûk û Helebce. Tê gotin, projeyek wisa jî heye; ji bo bihêz nebe, bibandor nebe wê bikin du perçe.

Li Rojhilatê Kurdistanê, gelo wê êrîş li ser hêzên şoreşê bikin an nekin, divê mirov bişopîne û bibîne. Ger Îran di hundirê xwe de şerek wisa bike, wê şer geş û mezin bibe. Jixwe şerê herêmê wê bifetile wir jî. Lê ev îhtimalek e. Wekî me berî niha got, em naxwazin Şoreşa Kurd li Rojhilatê Kurdistanê eniyeke nû ya çekdarî veke. Ev ne li berjewendiya gelê Kurd e. Lê belê ku êrîş çêbibin, wê bersiva pêwîst bê dayîn.

Eger tu dagirkeriya Tirkiyê bişkînî, Kurdistan hemû wê azad bibe

Niha beşê girîng Bakurê Kurdistanê ye. Bakur, bi rastî stratejîk e. Eger di Bakur de dagirkerî encam bigire, mirov wê nikaribe destkeftiyên gelê Kurd li tu deran biparêze. Ev heqîqet me berê ji van siyasetmedarên Başûr re pir parve kir, lê guhê xwe nedidanê. Siyaseta yek perçeyî îflas kir. Yanî tenê bi yek perçeyê tu bixwazibî siyasetê bikî, yek perçeyê tenê rizgar bikî, ev ne mumkûn e. Van geşedanên li Başûrê Kurdistanê careke din ev heqîqet îspat kirin. Lewre divê mirov komple nêz bibe, giştî nêz bibe. Û di nav her çar perçeyên Kurdistanê de Bakur girîng e. Ji ber Bakur hem bi şêniyên xwe, hem jî bi erdnîgarî bi serê xwe nîvê Kurdistanê ye. Ji bo vê yekê dijminê me yê herî mezin ku li pêşiya doza Kurdistanê asteng, ê herî dijwar û şûr derxistî, li pêş her kesî disekine dewleta Tirk e. Eger tu dagirkeriya Tirkiyê bişkînî, Kurdistan hemû wê azad bibe. Ji bo vê yekê Bakur bi rastî jî stratejîk e.

Li Bakur çi çêbû? Li Bakur, piştî ku dewleta AKP'ê wisa jî pêşveçûna gelê Kurd tirsiya, Girê Spî hat girtin, her du Kantonên Kobanê û Cizîrê bûn yek; di hundirê Bakurê Kurdistanê de HDP'ê ji 13 ji sedî re ray girtin, bi 80 parlamenteran ket parlamentoya Tirkiyê; dagirkeriya Tirka kûr tirsiya û hewldan gihîştin konsepteke nû. Armanca vê konsepta nû, hemû destkeftiyên Kurdan ên li hemû beşên Kurdistanê ji holê rake. Di vê çarçoveyê de tecrîd li ser Serokatiyê kûr kirin. Esas piştî serkeftina Kobanê yanî hîn di meha Cotmeha 2014'an de dest pê bû. Bihara 2015'ê, di 16'ê Adarê de, piştî derketina Erdogan a ku got, "Mase nîn e, çi muzakere nîn e" û masa Mûtabaqata Qesra Dolma Baxçeyê qulipand, 5'ê Nîsanê dest bi tecrîda li ser Serokatiyê kirin. Serokatî bi vê yekê hesiya, lewma bi heyeta dawiyê re ev tişt hinek nîqaş kir, hişyarî da û got, "Belkî hûn nikaribin careke din werin." Jixwe ji wê demê ve tecrîd li ser Serokatiyê kûr kirin.

Berxwedana li bajarên Bakurê Kurdistanê jî wekî berxwedana Kobanê di dîroka têkoşîna vê Tevgerê de pelek zêrîn e. Berxwedana di pêşengiya Çiyageran, Zeryanan, Xebatkaran de pêk hatî, ji dîrokê re bûye mal. Di aliyê fedaîbûnê de, di aliyê cesareta mezin de nimûneyek yekem e. 60 kes bi hev re li Sûrê biryara çalakiya fedaî digirin. Bi hev re dibêjin, "Em ê heya dawiyê biçin encamê." Li wê derê Fermandar Çiyager wê gotina dîrokî "Dawî çi dibe bila bibe wê muhteşem be!" di wê civînê de dibêje. Yanî ji bo xwe şahadetê muhteşem dibîne. Wê her berxwedan muhteşem bibe, vê wisa dibîne. Ev sekneke pir pîroz û pir li jor e. Berxwedan wisa bû, lê ji ber aliyê xwe yê civakê kêm bû, encama dihat xwestin pêk nehat.

Sekna gerîla, sekneke fedaî ye

Dijmin dixwest derbên mezin li Tevgera Azadiya Kurdistanê bixe, wisa hemleyeke teknîk û îstixbaratî li ser Tevgera me meşand. Hem bi xistina kesan, avakirina sîxuran, hem bi van yekîneyên veşartî yên di arazî de çavdêriyê dikin, hem di bajaran de û li gelek deverên çiyê bi pêşxistina kamerayan û zêdekirina teyareyên keşfê dijmin şêwazê xwe yê îstixbaratê pir xurt kir û teknîk mudaxele xist pêş. Êdî bi leşkeran bi me re şer nake. Leşkerê klasîk jixwe şer nake. Hêzek wek paramîlîter, yanî yên bi mûçe û pereyan anîne, ew jî ne yên şer in. Tenê ji bo dema li cihekê şer çêbibe, ew biçin encamê kom bikin. Şerê li hemberî me bi teyareyên wekî kobra, balafir, cih bi cih obusan ango gişt bi teknîkê ye. Bi vî awayî şêwazê şer êdî hate guhertin. Me di nava sala 2017'ê de hinekî xwe li gorî wê amade kir. Ji bo wê jî wek dijmin xwestî, wekî planê wan bi ser neket.

Me cih bi cih wendahî dan. Herî dawiyê wendahiyên Amedê; destpêkê hevala Gulnaz, dûvre hevala Berçem di asta fermandariya qadê de bûn. Bi rastî hevala Berçem, taybet di Qada Navîn de weke stûna navê bû. Heval birîndar dibûn, ew diket dewrê û quwet dimeşand. Heval şehîd ketin, destpêkê wê meşand. Hevala Berçem tenê ne fermandareke YJA-Star bû, fermandareke giştî HPG'ê bû. Însaneke fedakar, fêm dikir, di wextê de xwe digihand her derê. Hema Hema weke li her derê bû. Heval şehîd ketine, valahî çêbûye, teqez wê xwe digihand wan. Di vê xisûsê de bi rastî hevaleke pir fedakar û mîlîtaneke di xeta jina azad de êdî bibû serwer, bibû pêşeng. Pêşenga heqîqî bû. Hevala Gulnaz jî, bi heman awayî hevaleke me ya ji Tirkiyê, wisa cewherek bû bi esasî. Wek rengeke têkoşîna me bû, rengeke PKK'ê bû û mirovek ji dil û can xwe beşdar dikir. Wekî şahadeta van rêhevalên me li hinek eyaletan wendahiyên ku me hêvî nedikir çêbûn, lê hemû eyaletên me bi rêveberiya xwe, bi quwetê xwe li ser lingan e û xwe parastine.

Dijmin hem li Bakur bi ser neketiye, negihîştiye armanca xwe, hem jî li Başûr bi ser neketiye. Li Herêmên Parastina Medya bi hezaran car êrîşên hewayî kirin, xwestin Zapê bigirin û niha jî hîn hewldanên xwe hene. Di encamê de dibe ku wendahiyên me çêbûn, lê dijmin binkeftî ye. Sekna gerîla bi rastî sekneke fedaî ye.

Pêşketinên li Başûr, Rojava, Rojhilat hatin jiyîn û li Bakur tiştê niha heyî, derfet dide em êdî şoreşa azadiya Kurdistanê bi ser bixin. Em bi vê bawer dikin; ger em destkeftiyên li Rojavayê Kurdistanê mayînde bikin, em pozîsyona Başûr biparêzin, pozîsyona Rojhilat biparêzin û li Bakur jî hemleyeke civakî û leşkerî bi rê bixin em ê bi ser bikevin. Ji ber ku dagirkeriya li hemberî me ewqas ne xurt e. Lawaziyên xwe zehf in, ne hewce ye em wana pir zêde li vir şîrove bikin. Li têkiliyên wan ên bi derve re binêrin, ên navxweyî binêrin, ên aborî binêrin, di bingeh de gelek lawazî û zeîfiyên xwe hene. Eger şerekî geş bibe, berxwedan bibe, wê çaxê di Tirkiyê de jî têkoşîna li dijî vê rejîma faşîst wê bi pêş bikeve.

Em ketine serdemek nû, serdema 40. salvegera damezrandina Partiya xwe PKK'ê. Ev, serdema jinûve tevlîbûna Serokatiyê, jinûve partîbûnê ye. Wekî Tevgera Azadiya Kurdistanê em dixwazin sala 2018'an ji bo gelê xwe û gelên herêma Rojhilata Navîn bikin sala nû, sala mezin a pêkanîna şoreşê ûem di vê yekê de bi îdîa ne.

Pêşketinên li Başûr, Rojava, Rojhilat hatin jiyîn û li Bakur tiştê niha heyî, derfet dide em êdî Şoreşa Azadiya Kurdistanê bi ser bixin. Em bi vê bawer dikin; ger em destkeftiyên li Rojavayê Kurdistanê mayînde bikin, em pozîsyona Başûr biparêzin, pozîsyona Rojhilat biparêzin û li Bakur jî hemleyeke civakî û leşkerî bi rê bixin em ê bi ser bikevin. Ji ber ku dagirkeriya li hemberî me ewqas ne xurt e.

Kadın özsavunması

öz örgütlülüğü ve mücadelesiyle şiddetsiz bir dünya

Bu yılın kadınlar cephesinden ele alınabilecek ve evrensel sonuçları olan temel gelişmelerden biri, Êzidî kadınlarının Reqa'da DAİŞ çetelerinin yenilgisinde yer alarak tüm dünya kadınlarına verdiği mesaj oldu. Reqa, tüm halklar açısından olduğu kadar, özelde kadınların ataerkil, barbar sisteme karşı özgülük zaferidir. Reqa Hamlesi'yle birlikte DAİŞ dağılmış, tarihinin en büyük yenilgisini almıştır.

Zeynep Esengül

Her 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nde kadına yönelik şiddetin çetelesini tutarız. Kaç kadın erkekler tarafından katledildi, kaçı taciz, tecavüze uğradı, kaçı kaçırıldı, tutuklandı, kaçı çocuk yaşta evlendirildi, kadın hakları hangi yasalarla gasp edildi vb liste uzar da uzar. Her yıl sayının azalmasını umarak bu değerlendirmeleri yapsak da, listedeki kadınların sayısı her defasında katlanarak çoğalır. Şiddetin vahşet boyutunda uygulandığının farkına vardığımızdan mı, yoksa gelişen Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin ataerkil sistemi zorlamasından mı kaynaklı bilinmez ama; her geçen gün ataerkil sistemin yaşamı kadınlar, halklar, iktidar yapılanmaları dışında yer alan inanç ve kültürel yapılanmaları için ezaya dönüştürdüğünün biraz daha ayırdına varırız. Kuşkusuz ataerkil sistemin saldırgan tutumlarının artmasında, kadın özgürlük mücadelelerinin her gün biraz daha sömürü sistemini deşifre eden ve değişime zorlayan yanlarının gelişim göstermesinin büyük payı vardır. Kadın Özgürlük Mücadelesi her yıl yeni bir mevzi kazanırken, ataerkil zihniyetin katmerleşmiş hali olan kapitalist sistem gerilemekte, varlığını korumak için binlerce yıldır deneyimlediği şiddet yöntemine daha fazla sarılmaktadır.

Bilindiği gibi kadın hareketleri son 40-50 yıla çok büyük gelişmeler sığdırdı. Dünya genelinde kadın hareketleri, geniş alanlarda ve yaygın örgütlenmelerle mücadelelerini yükseltti. Dominik Cumhuriyeti'nde faşist yönetime karşı mücadele eden Mirabal Kardeşler'den günümüzde Üçüncü Dünya Savaşı'nın sürdüğü Ortadoğu'da kadın devrimi ve ordulaşmasını geliştiren Kürt kadınlarına uzanan büyük bir mücadele hareketine dönüştü. Bu gelişim süreci katliam ve şiddet karşısında örgütlenmeyi, direnişi yükselterek demokratik-özgür topluma ulaşmanın mümkün olduğunun yol ve yöntemini ortaya koymuştur. Bu nedenle Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin kazanımları ve ataerkil zihniyetin en vahşi hali olan kapitalist-emperyalist sistemin oluşturduğu şiddet uygulamalarını bir arada ele almak yerinde olacaktır.

Şiddet ferdi olmayıp sistemseldir

Hiçbir şiddet tekil ve bireysel değildir, her bakımdan kurumsallaşmaya kavuşmuş bir olguyu ifade eder. Bir erkeğin kadına uyguladığı şiddet ile bir ordunun bir ülkeyi işgali ve toplumu teslim alma girişimi, özünde bağlantılı ve bir birini tamamlayan şeylerdir. Kadına yönelik şiddetin esasında tüm topluma uygulandığı ve tüm kötülüklerin kaynağı olduğu temel tespitiyle yola çıkarsak ancak sorunun ve de çözümün doğru tespitine varabiliriz. Şiddet, uygulanan ve uygulayan olmak üzere iki taraf arasında gerçekleşir. Uygulayan, çoğu kez kendisi farklı şiddetlerin hedefi olmuş olsa dahi şiddetin gerçekleşme anında bir taraftır. Bu nedenle şiddete maruz kalan kadar uygulayanı da şiddetin aşılmasından sorumlu kılmak, köklü çözümler üretmek için temel şarttır. Çünkü; kadına yönelik şiddet, özünde tüm topluma yöneltilmiş olup, ataerkil sistemin beslendiği zemini oluşturmaktadır. Bu nedenle sorunun aşılmasında en az kadın kadar erkeğin de çaba sahibi olması önemli ve bu işin doğası gereğidir. Konuyu bu kapsamda ele almak soruna giriş açısından doğru olandır.

Kadın ve toplumsal alan mücadelelerinin güçlenip, toplumsal sistemde yaygın örgütlendiği dönemlerde kapitalist-emperyalist sistem gücünü yitirmeye başlar. Bu nedenle dünya genelinde son yıllarda tanık olduğumuz üzere, varlığını sürdürmek amacıyla baskı, zor ve şiddet politikasına başvurarak, faşist-muhafazakar özelliklere bürünüp, güç kazanmaya çalışır. Kuşkusuz kamusal alanda devlet bu rolü üstlenirken, aile içinde bu sorumluluğu erkeğe yüklemektedir. Bu anlamda devlet ve ataerkil sistem yapılanmasında erkeğe belirleyici olma pozisyonu verilmiştir. Ataerkil-kapitalist sistem kurgusundan erkek çekilip çıkarılırsa geriye hiçbir şey kalmaz dersek abartı olmaz. Çünkü; erkek hem uygulayan hem de sistemin üzerinde uygulandığı zemin olma itibariyle sistem içinde stratejik bir konuma sahiptir.

Erkeğin kadına devletin topluma şiddeti

Bir erkeğin bir kadın üzerinde geliştirdiği şiddet ile bir devletin toplum üzerinde geliştirdiği şiddet özünde aynı mantık yapısından beslenir. Mikro ölçekte kadın-erkek arasında geliştirilen sömürgeleştirme politikasının makro ölçekteki uygulanmasını devlet topluma karşı uygular. Devlet politikalarında muhafazakarlaşma ve faşist uygulamalar arttığında, kadın katliamları, şiddet vakaları, fuhuş, yaygın uyuşturucu kullanımı ve taciz-tecavüz olaylarında hızlı bir artışın da yaşandığı gözlemlenir. Devletin toplum karşısında geliştirdiği şiddet politikası misliyle erkek tarafından, -devletin de yasal uygulama desteğiyle- kadına karşı uygulanır. Milliyetçi, dinci, cinsiyetçi söylemler alabildiğine yaygınlaşır. Daha etkili sonuçlar almak için ise kadına dair değerler itibar kaybına uğratılır, kadın ya cinsel metaya dönüştürülür ya da sisteme yeni neferler doğuran makine konumuna indirgenir. Kadının kişiliği, benliği yok sayılarak, her türlü sömürü politikasının yaşam bulacağı bir alanın oluşması hedeflenir.

Son yıllarda özellikle dünya genelinde yükselen muhafazakar çizgi, kadını erkeğin zevkine, arzusuna, hizmetine, sömürüsüne uygun tarzda tanımlamakta, her türlü şiddet politikasının uygulandığı bir nesne konumuna indirgemekte beis görmemiştir. Bu konuda, devlet adamından din adamına, siyasetçisinden hukukçusuna kadar kadının ne giyeceği, nasıl davranacağı, kaç çocuk doğuracağını tarif etmeye, bunun dışına çıkan kadınların her türlü cezayı hak ettiklerini yüksek perdeden tüm dünya kamuoyuna deklere ettiler. Bunlardan birkaç örnek seçecek olursak: Ataerkil sistemin en katışıksız temsilini yapan DAİŞ, savaşta kadını ganimet sayıp, pazarlarda alıp-satılan meta düzeyine indirgedi. Filipinler Başkanı Rodrigo Duterte, kadına tecavüz eden askerlerin arkasında duracağını belirterek, savaşta kadının işgal edilen topraklar gibi tecavüzünün normal olduğunu, doğası gereği olduğunu ifade etti. Suudi din adamı Ahmed bin Saad el Karni, erkeği tecavüze, tacize ve aldatmaya yöneltenlerin kadınlar olduğunu savundu. Bu anlamda tecavüzde kadının suçlu olduğunu belirterek, erkeğin kendi eyleminden dolayı suçlanamayacağını öne sürdü. Mısır'da bir avukat, yırtık kot giyen kadınlara cinsel tacizde bulunulması ve cinsel saldırıya maruz bırakılmasının 'vatan görevi' olduğunu söyledi. Tayyip Erdoğan, tüm Kürt kadınlarını 'terörist' ilan ederek, Türk kadınlarına 15 çocuğa kadar doğurmalarını buyurdu. Dünyanın pek çok yerinde toplu tecavüzler, katliamlar, hak gaspları yaşandı, dünya siyaseti bunu görmezden geldi, üstünü kapattı.

Kadın kırımı bilançosu dünya savaşını aştı

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana yaşanan kadın katliamları, bir dünya savaşından çok daha fazla sayıya ulaştı. Buna rağmen her gün verilen kadın katliam haberleri rutinin bir parçası olmaktan öteye geçmiyor. Kadın kırım politikaları karşısında dünyanın bu sessiz kalışı ve normalleştirmesi doğal mı? Değil. Kesinlikle bu sessizlik alışılmış bir durum olmaktan değil, toplumu buna alıştırma arzusundandır. Bilinçli bir politikadır. Kadınlara, topluma boyun eğdirip, teslim almanın bir yöntemi olarak başvurulan bilinçli bir politikadır. Bu nedenle erkeğe her türlü yetki tanınmış durumdadır.

Teslim almanın bir yöntemi: Taciz-tecavüz

Taciz-tecavüz, günlük yaşamın bir parçası haline getirilmiş durumda. Toplumu ahlaki değerlerden düşürüp teslim almanın etkili yollarından biri olarak taciz ve tecavüze başvurulmaktadır. Savaşın, çatışmaların yaşandığı bölgelerde bu taciz-tecavüz adeta savaşın bir parçası gibi normalleştirilmektedir. Bosna-Hersek Savaşı'nda da tanık olduğumuz gibi çatışmalı bölgelerde taciz ve tecavüzün ilk hedefi hep kadınlar ve çocuklar olmuştur. Kadın ve çocuk bedenleri, işgal edilen topraklar gibi teslim alınmak istenmiştir. Ancak taciz-tecavüz olayları sadece savaş alanlarıyla sınırlı değil; ahlaki, politik toplum değerlerinden düşen her alanda taciz-tecavüz durumlarına rastlanmaktadır. Aile, erkeğin özel mülkiyetinde tutulup, aile içi taciz-tecavüz olayları gizlenirken, yaşamın diğer alanlarında çok yaygın tarzda bu olaylar devam etmektedir. Tecavüz, bir bireyin tek başına maruz kaldığı insan hakları ihlali değildir. Bir kadının tecavüze uğraması aynı zamanda tüm kadınlara yöneltilmiş bir tehdit, davranışlarını kontrol altına alma girişimidir. Yaşanan bu olaylar kadın için 'korku mekanları' olarak tabir edilen alanların oluşmasına yol açar. Kadınlar giyiminden gezdikleri alanlara kadar her şeyi tecavüz tehdidini göz önünde bulundurarak kararlaştırmak, kendilerini sınırlandırmak durumunda kalır.

"Ben nasıl değişeceğim?"

Taciz ve tecavüze karşı ABD'de başlayıp tüm dünyaya yayılan "Me Too" -Ben de- kampanyasıyla iki günde yapılan paylaşımlarla, iki milyon kadın

taciz ve tecavüze maruz kaldığını paylaştı. Demokrasinin merkezleri olarak lanse edilen Avrupa ülkelerinde, AP, İngiltere parlamentosu dahil sanatçı çevresine kadar taciz ve tecavüz olaylarının yaygın tarzda yaşandığı ortaya çıktı. Yani taciz ve tecavüz öyle pozitivist düşüncenin ortaya koyduğu "geri toplumların" bastırılmış erkeklik duygularının bir sonucu değil, en 'demokratım' diyenin ataerkil sistem içinde taciz ve tecavüzün birer parçası olmaktan öteye gitmediğini ortaya koymuştur. Çünkü; ataerkil kültürün mayasında zorla ele geçirme, gasp etme, şiddet ve teslim alma vardır. Bu yöntemle tüm maddi nesnelere el konulduğu gibi insana, kadına da el konulabileceği düşüncesi hakimdir. Bu noktada belirtmek isterim ki; "Me Too" -Ben de- benzeri kampanyalar yaşanan şiddet olaylarını teşhir etmek ve çözüm geliştirmek açısından yararlı olabilir, yapılmalıdır da. Nitekim hemen akabinde erkeklerin geliştirdiği, "Ben nasıl değişeceğim?" kampanyası, sorunun diğer muhatabı olan erkeklerin, ataerkil zihniyet ve tecavüz kültürünü sorgulamasını ve değişimi kendinde başlatma arayışına yöneltmiştir. Bu tür kampanyalar köklü dönüşümleri ilk etapta yapamasa bile süreklileşen erkeklik kültüründe ciddi bir kırılmaya yol açabilir.

Bu tür kampanyaların olumlu yanlarıyla birlikte dikkat edilmesi gereken bir boyut, bu denli yaygın anlatımların normalleşmeye yol açmamasına özen gösterilmesidir. Siyasetçisinden sanatçısına, parlamenterinden bakanına, maliyecisinden sıradan insanına uzanan bu geniş taciz ve tecavüz anlatımları normalleşmeyi, 'demek ki herkes yaşıyormuş' düşüncesini doğurabilir. Tersten böylesi bir etkiye yol açması göz ardı edilmemesi gereken bir ihtimaldir; özenli takip ve yorumlamayı gerektirir.

Şüphesiz taciz ve tecavüze uğrayan sadece kadınlar değil, aynı zamanda savunmasını yapamayan çocuklar ve erkekler de bu kategoride yerini almaktadır. Faşizm, taciz-tecavüzü bir işkence yöntemi olarak gözaltında kadın ya da erkek ayırmaksızın sıklıkla uygulamıştır. En son 15 Temmuz darbe girişimi ile birlikte tutuklanan pek çok subay ve ere de aynı uygulamaların yapıldığı çokça kamuoyuna yansıyan haberler arasında yer aldı. Bu, erkeğin, iktidarı ele geçirmek isteyen rakibini, kadına uyguladığı uygulamayla cezalandırma yöntemidir. Yani bir anlamda kadın pozisyonuna düşürerek intikam alma hareketidir. Bunu yapan birey değil, temsil ettiği iktidar ve devletli yapılanmanın kendisidir.

Trump'ın cinsiyetçi, milliyetçi dinci söylemlerine karşı protestolar

Bu yıl kadın hareketinin yansımasını bulduğu önemli gelişmelerden biri de daha seçilmeden cinsiyetçi söylemleriyle gündem olan ve kadınların tepkisini toplayan Trump'a karşı kadınların öncülük ettiği protesto gösterileriydi. İki milyon kişinin yürüdüğü bu yürüyüşte kadınlar cinsiyetçi, milliyetçi, dinci söylemlere karşı tavrını ortaya koyarak, Trump'ı bu konuda ciddi anlamda uyarmışlardır. Pek çok ülkeye yayılan bu yürüyüşler ile ciddi protesto eylemlerine dönüşerek sürdürülmüş ve kadınların saygınlığını zedeleyen, itibarını zayıflatan her tür uygulama ve söyleme dikkat edilmesi gerektiği uyarısında bulunulmuştur.

Yıllardır reklam, moda, güzellik yarışmalarıyla kadınların beden ve beğeni ölçüleri, güzellik anlayışı erkekler tarafından şekillendirilip, topluma servis edilmektedir. Her gün binlerce kadın katledilip, tecavüz tehdidi altındayken, erkeğin yarattığı 'güzellik' anlayışına ulaşmak uğruna onlarca, yüzlerce kadın sakat kalmakta, yaşamını yitirmektedir. Bu yıl Peru'da yapılan 'Miss Peru güzellik yarışması'nda kadınlar bu kez kendi sözlerini ve güzellik anlayışını ortaya koydu. Yarışmada cinsiyet eşitsizliğine dikkat çekilerek, ülkede kadınların yaşadığı olumsuz koşulların verileri paylaşıldı. Kaç kadının katledildiği, kaç kadın ve çocuğun cinsel saldırıya uğradığı verileri paylaşılarak kamuoyunun dikkatinin çekilmesi önemliydi.

Kuşkusuz Rêber Apo, güzellik ölçülerini yıllar önce; ***"Savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir"*** sözüyle ifade etmiştir. Örgütlenen, mücadele eden, özsavunmasını geliştiren, **"XWEBÛN"** olmayı başarabilen güzeldir, sevilir. Bunun dışındaki güzellik anlayışları kadını erkeğin beğenisi temelinde tarif etme temelindedir; kadının kölelik, bağımlılık, cinsel metaya dönüşmesini ifade eder.

Özgürlük güzelleştirir kölelik çirkinleştirir

Ataerkil sistemin çirkinlik ölçülerini güzellik ölçülerinin yerine ikame etme çabası boşuna değildir. Teslim alarak, iradesini kırarak, nesne konumuna getirerek, sahte güzellik anlayışlarıyla kadınlar avutulur. Bunun için ataerkil sistem uygulamaları ile Rêber Apo'nun özgürlük felsefesiyle donanan Kürdistan Özgür Kadın Hareketi'ni mukayese ettiğimizde bunu rahatlıkla görebiliriz. DAİŞ, işgal ettiği her alanda kadınları köleleştirerek pazarlarda sattı. Kara çarşaflara büründürerek, peçenin, duvarın arkasına sakladı, erkeğin her tür hizmetine amade nesne konumuna getirerek mutlak teslimiyeti dayattı. Kadınlar hem fiziken hem irade ve kişilik olarak kırıma uğratıldı. Rêber Apo'nun özgürlük felsefesiyle buluşan kadınlar ise bir tohumun suyla buluşup, filizlenmesi gibi canlandı, yeniden dirildi. Şengal'de öz örgütlülükten, özsavunmadan yoksun kadınlar esir alınıp köle pazarlarında satılırken, örgütlenen, özsavunmasını geliştiren aynı kadınların DAİŞ'i başkentinde yenilgiye uğratması özgürlüğün, güzelliğin, özgücün temel ölçülerini en yalın haliyle ortaya koydu. Örgütlenen, özsavunmasını geliştiren kadınlar en vahşi saldırıları bile geri püskürterek, yenilgiye uğratarak tarihsel intikamlarını, özgürlük alanları yaratarak alabileceğini ortaya koydu. Bu yılın kadınlar cephesinden ele alınabilecek ve evrensel sonuçları olan temel gelişmelerinden biri, Êzidî kadınların Reqa'da DAİŞ çetelerinin yenilgisinde yer alarak, tüm dünya kadınlarına verdiği mesaj oldu. Reqa, tüm halklar açısından olduğu kadar özelde kadınların ataerkil, barbar sisteme karşı özgülük zaferidir. Reqa Hamlesi'yle birlikte DAİŞ dağılmış, tarihinin en büyük yenilgisini almıştır. Ancak DAİŞ'in yenilgiye uğraması ataerkil zihniyet yapılanmasının ortadan kalktığı anlamına gelmiyor; zihniyet değişimi sağlanmadan örgütler gider yerine isim değişikliğiyle bir başkası gelir. Bu nedenle Rojava ve Kuzey Suriye Federasyonu'nda savaş kadar önemli bir çalışma, kadın sisteminin örülmesidir. Kadın yaşam alanlarının oluşturulması, her alanda kadın örgütlenmesinin geliştirilmesi ve demokratik kültürün, işleyişin gelişip, yerleşmesinde öncü güç olmaları en önemli çalışmadır. Yıl boyunca eğitim, toplantı, eylem ve etkinliklerle bu çalışmalar sürdürüldü. Yine kanton seçimlerinde de kadınların yönetim çalışmalarına talip olmaları temelinde yoğun bir çalışma yürütüldü. Önümüzdeki dönem açısından da derinleştirilip, yaygınlaştırılmaya, özellikle yeni kurtarılan alanlarda Kürt, Arap, Türkmen ve Süryani kadınlarının ortak örgütlenme ağlarını geliştirme ve Kuzey Suriye Federasyonu içinde kadın federasyonu oluşum faaliyetlerini sürdürmesiyle çalışmalar kurumsallaşma özelliği kazanacaktır.

> *Rêber Apo'nun özgürlük felsefesiyle buluşan kadınlar bir tohumun suyla buluşup, filizlenmesi gibi canlandı, yeniden dirildi. Şengal'de öz örgütlülükten, özsavunmadan yoksun kadınlar esir alınıp köle pazarlarında satılırke; örgütlenen, özsavunmasını geliştiren aynı kadınların DAİŞ'i başkentinde yenilgiye uğratması özgürlüğün, güzelliğin, özgücün temel ölçülerini en yalın haliyle ortaya koydu.*

15 Temmuz başta kadın kazanımlarına darbeydi

Türkiye'de, 2016 yılındaki 15 Temmuz darbe girişimiyle birlikte ağır faşist politikalar devreye girdi. Kürt halkının ve Kürt Kadın Hareketi'nin kazanımlarını hedefleyen AKP iktidarı, adeta parlamenter sistemi rafa kaldırarak KHK ile anti-demokratik tüm politikalara yasal kılıf oluşturup ataerkil sistemi yasal koruma güvencesine kavuşturan ülke oldu. Binlerce işçi, memur KHK'lar ile işten atıldı, örgütlenen, itiraz eden muhalif tüm kesimler tasfiye edildi. Kadına, çalışmak yerine evinin yolu gösterildi. Kadının bedeni üzerine söz söyleme hakkını elinden alan kürtaj yasağı meclis gündemine getirildi. Kadınların direnişi karşısında bu yasa geri çekilse de, farklı yasal düzenlemelerle kadın iradesi ve bedeni üzerinde söz söylenmeye devam edildi. Tecavüzcüsüyle evlendirme yasası, nikahın müftülerce kıyılması yasası, küçük yaşta evlendirme yasası, sezeryanla doğum yasağı yasası, öğrenciyken evlenme yasası, evlenenlere teşvik yasası vb derken AKP-Erdoğan faşist diktatörlüğü hızını alamayıp, 'terörle mücadele' için kadınlardan 10-15 çocuk doğurmalarını buyurdu. Kürt kadınlarını 'terörist' kategorisine koyarak, Türk kadınlarını bu rekabette yerlerini almaları için göreve çağırdı. Konuya dair yasal bir düzenleme yapılmamış olsa da, faşist dikta rejimde, Erdoğan'ın ağzından çıkan söz, yasadan daha kuvvetlidir.

Faşizm, tırmanışa geçtiği dönemlerde öncelikle kadın bedeni üzerinden toplumu şekillendirmeye çalışır. Kadın bedeni ve doğurganlığı üzerinde tahakküm kurup, iş gücü ve savaşçı ihtiyacını temin eden basit bir araca dönüştürür. Daha önce Hitler Almanya'sında, şimdi Erdoğan Türkiye'sinde yaşananlar bir birinin benzeridir.

Kadına yönelik geliştirilen bu politika ve söylemler erkeklerin sahiplik duygusunu kamçılamakta, sokakta, işte, toplu taşıma araçlarında, pazarda kendisini tüm kadınların sahibi görüp, 'uygun' görmediği hallerde ise had bildirmeyi üzerine vazife sayan davranışlarda bulunmaktadır. Bu yıl çok sayıda kadın kılığından, kıyafetinden, davranışlarından dolayı hiç tanımadığı erkeklerce şiddete maruz kalmış, kadın hareketlerinin yoğun mücadelesi sonucu bazı olaylar yargı kurumlarına taşınabilmiştir.

AKP iktidarı, kadınların kamusal alandan uzaklaştırılıp eve kapatılmasını sağlayan politikalara her zaman ağırlık vermiştir. Kadınları iki kategoriye bölerek ataerkil sistemin kadın tipolojini yaratmayı, buna direnenleri ise itibarsızlaştırarak, etkisizleştirmeyi hedeflemiştir.

Sistemin kadın tipolojisi

Bu bağlamda birinci kadın tipi; makul kadın tipidir. İkincisi ise; yaşam tarzıyla her türlü saldırıyı hak eden kadın tipidir. Olay ve olgulara karşı ortaya konulan tutum da buna bağlı olarak ikili karakterdedir. "Evinin hanımı, kocasının karısı, çocuğunun anası" olan kadına yönelik her türlü saldırı gayri-ahlaki bulunup, yargı mercileri göreve davet edilirken, mücadele eden, özgürlük eğilimi güçlü olan, baş eğmeyen, kamusal alanı terk etmeyen kadınlar ise itibarsızlaştırılarak, maruz kaldıkları saldırılar hak edilmiş cezalar kategorisinde ele alındı, alınıyor. Kamusal alanda haremlik selamlık uygulamaları geliştirilerek pembe otobüsler, taksiler kadınların tercihiymiş algısı yaratılmaya çalışılıyor. Kadın, kamusal alandan kopartılıp, bakım ücreti teşvikiyle eve kapatılmak istenmekte, böylelikle ev işinin kadın işi olmasının devamı sağlanmaya çalışılmaktadır.

Faşist uygulamalarla ülke açık bir cezaevine dönüştürülürken, muhalif ve özgürlük arayışı olan, mücadele eden binlerce insan cezaevlerine atıldı. Son bir yılda binlerce kadın aktivist gözaltına alındı, tutuklandı, işkencelerden geçirildi. Ülkenin açık cezaevine dönüştürülüp, binlerce muhalifin cezaevlerine doldurulduğu ortamda direniş cezaevlerine taşındı. Rêber Apo'nun yaşam ve mücadele felsefesinden biliyoruz ki, özgürlük tutkusu mekansal değil, düşünseldir. Bu bağlamda bulunulan her ortam özgürlüğün anlamıyla buluşmak için direniş, mücadele alanıdır. Cezaevleri bu anlamda yıl içinde hep eylem halinde oldu.

AKP faşist rejimi, son bir yıllık süreçte Kürt halkının siyasi iradesini ortadan kaldırmak, kazanımlarını geri almak için her türlü soykırımcı, faşist yöntemi devreye koydu ve bunun için tüm gücünü kullanmaktan geri kalmadı. Kadın mücadelesinin büyük kazanımı olan eşbaşkanlık sistemine saldırdı. Eşbaşkanlık sisteminin uygulandığı 96 belediyeye sömürgeci devletin işgal görevlilerini 'kayım' adı altında atadı. 52 kadın kurumu kapatıldı. Eşbaşkanlar, milletvekilleri görevden alındı, tutuklandı. Geçtiğimiz dönem yaşananlar, kadınlar ve Kürt halkı açısından şunu çok bariz bir şekilde ortaya koydu: Öz örgütlülük ve özsavunma yetersiz olduğu için kazanılan haklar anti-demokratik bir şekilde çıkarılan yasalarla ortadan kaldırıldı, geri çekildi. Bunun yaşanmaması açısından mutlak anlamda özsavunma kaçınılmazdır ve daim olmak zorundadır.

İran rejiminin muhafazakar politikalarına karşı kadınlar yıl içinde yaratıcı eylemleriyle sürekli gündem yarattı. Kadın bedeni ve kıyafetleri üzerindeki baskı ve yasal zorunluluğa dikkat çekmek için sosyal medya üzerinden eylemler örgütleyip, gündem oluşturdular. Son yapılan İran seçimlerinde kadınların desteğini almak için propagandası yapılan ama seçim sonunda kabinede kadınlara hiç yer verilmemesi İran rejiminin kadın hakları konusunda ne kadar değişime açık olabileceğini de ortaya koydu. Oysa bölgedeki pek çok ülkeye göre İran kadınları direngen ve mücadelecidir. Kabinede kadınlara hiç yer verilmemesini protesto ve teşhir eden pek çok eylem ve etkinlik düzenlendi.

İran'da cinsiyetçilik, rejimin doğası gereğidir. Kadın hep ikinci planda ve erkeğe göre tanımlanmaktadır. Son çıkarılan öğretmenlik yasası da, cinsiyetçi ve kadını aşağılayan bir içeriktedir. Kadının, herkeste olabilecek doğal, insani özellikleriyle öğretmenlik yapamayacağını belirtir.

DAİŞ gitti, zihniyeti kaldı

DAİŞ'in yenilgisinden sonra 2014 sınırlarını yeniden ele geçiren Irak, ilk elden kadınlara yönelik yasa tasarısıyla cinsiyetçi politikaları adeta DAİŞ'ten devralmıştır. Evlilik yaşını dokuza çekerek çocuk evliliklerin önünü açmış, erkeklere çok eşlilik için yasa düzenlemiş ve kadını mirastan yoksun bırakan düzenlemelere gitmiştir. Bu kendiliğinden gelişen bir durum değildir. Onca savaş, kayıp, acıdan sonra ilk elden yapılan düzenlemelerle kadını toplumun en alt katmanına yerleştirme, erkeğe göre konumlandırma, ataerkil sistemin kendini yeniden kadın üzerinden yapılandırma çabasıdır. Kadın intiharlarının yoğun yaşandığı Başûrê Kurdistan'ın da bu uygulamalarla birlikte kadına yaşam alanı iyice daraltılmıştır. Ancak Enfali yaşayan, direniş geleneği olan Kürt kadınları, kadın devrimini yaşayan hemcinslerinden etkilenmektedir. Dolayısıyla Başûrê Kurdistan'da kadın devrimini esas alan kadınlar bu cinsiyetçi politikalar karşısında direnişi ve mücadeleyi yükseltecektir.

Sonuç olarak; son bir yılı değerlendirdiğimizde, dünya genelinde yaşanan sömürü savaşları, kriz ve kaos, ataerkil sistemin en katmerli hali olan kapitalist-emperyalist sistemden kaynağını alıyor. Kriz yapısaldır, restorasyonlarla soluklanmak istediğinde ilk elden kadın bedeni kontrol altına alınmaya çalışılıyor. Kadın bedeni, zihinsel ve düşünsel yapısı, ruhu esaret altına alındığı an halklar, toplumlar, inançlar esaret altına alınarak kontrol ediliyor ve herkese, her şeye yeniden yön verilmeye çalışılıyor. Bu yolla kapitalist-emperyalist sisteme soluk aldırılmaya ve yapısal olan krize kısa da olsa nefes aldırılmaya çalışılıyor. Ancak Ortadoğu merkezinde süren bu savaşta kadınlar, Rêber Apo'nun özgürlük felsefesiyle devrimini ve aydınlanmasını başlatarak, her alanda adım adım örgütlenerek demokratik-özgür topluma doğru yol alıyor. Öz örgütlülüğü, özsavunması, Kadın Kurtuluş İdeolojisi, kadın bilimi Jineoloji ile bölge ve tüm dünyada kadın mücadelesinin ilham kaynağına dönüşmüş durumdadır. Dağlarda, Rojava'da, Şengal'de, zindanlarda, kentlerde direnen, kadınları, halkları zafere taşırma kararlılığıyla mücadele eden kadınlara, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü vesilesiyle bir kez daha selam olsun!

■■■

✔ Kürdistan'nın en büyük gençlik hareketi hiç kuşkusuz PKK'dir. PKK bir öğrenci, aydın, devrimci gençlik hareketi olarak ortaya çıkmıştır. Önderi gençtir, kadroları gençtir, önder kadroları, ilk kadın kadroları gençtir ve öğrencidir. "Genç başladık ve genç de başaracağız" diyerek kendilerine bir yol çizmiştir. Genç olan Kürdistan toplumunun evlatları olarak gereğini yerine getirmek adına genç heyecanıyla işe koyulmuştur. ✔

Gençlik çalışmaları ve önümüzdeki dönem perspektifi

Komalên Ciwan Koordinasyon Üyesi Şimal Ülkem ile Serxwebûn olarak Kürdistan ve yurtdışında yaşayan Kürdistan gençliğinin özelde de genç kadınların örgütlenme sorunlarını, Gençlik Hareketi'nin ulaşmış olduğu mücadele düzeyini, gençliğin Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ndeki öncülük misyonunu, genç kadın kimliği ile mücadele etmenin başarıdaki rolünü, gençlik ile toplumsallık arasındaki bağı da içeren birçok önemli konuyu konuştuk. Şimal Ülkem ile yaptığımız söyleşiyi sizlerle paylaşıyoruz.

Serxwebûn: *Apocu gençliğin tarihsel ve toplumsal rolünü nasıl ele alıyorsunuz? Gençlik kimliğinin tanımı ve bu tanım içinde genç kadının yeniden tanımlanmasıyla oluşan Apocu gençliğin tarihsel arka planı olan '68 kuşağı ve PKK çıkışıyla bağını nasıl anlamlandırmalı?*

Şimal Ülkem: "Devrime kalkan her zaman gençtir", diyor Rêber Apo. Ve adeta, gençliğin Apoculuk olarak tarif edildiği tarihsel misyonuna vurgu yapmaktadır. Her gün yeni gelişmeler yaratmak, yeni atılımlar yapmak ve yeni başarılar gerçekleştirmek gençliğin temel karakteri olmaktadır. Gençlik, aslında yeniden ve yeniden doğmak, yenilenmek, gelişmek, geliştirmek, çoğaltmak ve hep daha fazlasını vermektir. Gençliğin genetiğinde ise en çok özgürlük, eşitlik, demokrasi, adalet vardır. Gençliğin doğasında toplumun öz öğeleri olan özgürlük ve demokrasi değerleri dışında bir şey yoktur. Bunların toplumla buluşması ve toplumsallaşması ise genç kadın yanıyla ilgilidir. Bu gençliğin en önemli yanıdır. Yani gençliğin ve kadının ortak paydası olan genç kadın, her iki kimliği de kendi içinde barındırarak toplumsallaşmakta, öncüleşmektedir. Bir anlamıyla zirve durumunu ifade etmektedir. Doğallığının bir gereği olarak da; genç, harekette, eylemde ve hep akandır. Durma, duraksama, erteleme ya da hareketsizlik ölüm gibidir. Gençlik hem ateş hem de su gibi hareketli, akışkan ve esas bir güçtür. Çocukluk dönemini hızla tamamlar tamamlamaz sistemin hiç bir kirine ve pisliğine bulaşmadan hayallerinin peşinden koşan, çocukluğun verdiği heyecandan hemencecik vazgeçmeyen ve hep gözlerini ileriye diken, kendinden çok etrafındakileri, yanındakileri düşünen ve toplumsal özellikleriyle adeta toplumun tüm güzel yanlarını ve temiz kalmış zihnini temsil eder. Bu tertemiz olguların, ahlakın, biçim ve zikir kazanma mücadelesi önemlidir.

Gençliğin, özellikle de zihinsel ve düşünsel olarak özgürlük ve eşitlik gibi değerlerle buluştuğunda, sosyalist bir kişilik dışında farklı bir kişiliğe bürünmesi mümkün değildir. Dışarıdan ideolojik ve siyasi müdahalelere maruz kalmadığı müddetçe gençlik en doğru ahlaki ve toplumsal değerlerle dolup taşacaktır.

Bu nedenle; kapitalist modernite başta olmak üzere, tüm sistem çarkları gençliği hedeflemektedir. Özellikle de gençliğin ideolojik bir güç olarak gelişmemesi için kapitalist modernite, temel silahı tekniği sonuna kadar kullanmaktadır. Bununla da, bir özgürlük ve eşitlik öğesi olan gençlik, özellikle de genç kadını ideolojik bombardıman altında bırakarak nefes alamaz duruma getirmektedirler. Artık sokaklarda ve meydanlarda elinde akıllı telefon ile gezmeyen ve **7/24** internette olmayan genç bırakılmamaya çalışılmaktadır. Teknikle ideolojik bombardımanı iç içe geçirmiş ve son derece şiddetli bir şekilde gençliğe ve kadına karşı vahşice kullanmaktadır.

Gençliğin ilerici, geliştirici, sorgulayıcı ve araştırıcı tarafından faydalanarak, bunu tahlil ederek gençliği yönlendirmeye ve genç reflekslerini kırmaya dönük son 20-30 yılda adeta genç kesimlerde bir erozyon yaratılmıştır. İşgalci, emperyalist ve küresel güçleri kendileri karşısında bir tehdit olarak algıladıkları genç nüfusu dumura uğratmak amaçlı neredeyse yapmadıkları kalmadı denilse yerinde olacaktır. Gençliğin arayışçılığından ve yenilik arayışından faydalanılarak sistemin çarklı dişleri arasında kendinden geçmiş, kendinde olmayan, öz benliğini kaybetmiş, öz değerlerinden küsmüş hatta utanır duruma getiren adına da lümpenimiz denilen kültürsüz bir yaşam tarzı dayatılmaktadır. Gençliğin şimdilerde kentler de boğuştukları bu lümpen ve serseri kültürsüzlüğü mücadeleden uzak tutmakta ve bizler açısından da bir mücadele gerekçesi olmaktadır.

Genç kadın kimliği olmayan bir gençlik hareketinin başarıya ulaşması mümkün değildir

Aslında PKK Hareketi'nin kendisini gençlik hareketi olarak tanımladığımızdan ötürü genç olmanın gerekliliğini partimiz yerine getiriyor ve gençliği de kendi özgün kimliği ve koşulları içerisinde ele alarak öncü rolüne koyuyor. Yani bizler öncünün öncüsü konumundayız. Bu aslına gençliğin zaman içerisinde gelişip büyüyen ve halklaşan partisine sürekli öncülük yapacak ve genç olan halkımızı da eylemsel kılacak bir rol üslenmektedir. Bir yandan edindiği mücadele tecrübelerinden kaynaklı kendi içinde birikim yaparken diğer taraftan yeni nesile bu tecrübeleri aktaracak bir güç olarak da görmektedir. Gençliğin kendisini tarihselleştiren ve tarihin temel akışını etkileyecek bir noktaya getirmektedir. Gençliğin kendisini bizler öncü güç olarak tanımlarken de aslında onunda kendisinin içinde barındırdığı çok daha özgün ve özgür bir güç olan genç kadın kimliği ise halklaşan ve öncüleşen gençliğin temel karakteri gibidir. Genç kadın kimliği ve rengi olmayan bir gençlik hareketi yoktur, başarıya ulaşması ve bununla bağlantılı olarak da rolünü oynaması mümkün değildir. Bunu geçmişte açığa çıkan, kendi döneminde gerçekten de rol oynayan hareketlerin tarihini inceleyerek de görebiliriz. Mesela en fazla tartıştığımız konulardan biri olan '68 gençlik hareketidir. Bizler için bir efsane gibidir. Ancak '68 önderleri içerisinde çok fazla kadın yüzünü göremeyiz ya da ön plana çıkan bir genç kadın yoktur. Bu durum '68 devrimci gençlik mücadelesinde genç kadınların olmadığı anlamına gelmez, aksine önemli de bir rol oynadığı, hatta belirleyici bir pozisyonda da olduğu mesajını veriyor. Ancak tarihin halen erkek aklı ile yazılması, erkek egemenlikli bir toplumda rehin olmamız ve köleliğin bir özgürlük gibi sunulduğu bu çağımızda, her şeyin tersten okunması ilkesine bağlı kalarak genç kadının güçlü bir varlık gösterdiğini anlamak mümkündür. Her gün yeni olanla başlamak, yenilenmek, gençleşmek, yaşama yeniden doğmak, şiirsel ve estetik bir yaşam hayal etmek ve bunu bir ütopyaya dönüştürmek, bunun için mücadele etmek ancak ve ancak kadın bakış açısı ile mümkün olacaktır. Çünkü yeniliği gençlik olarak tanımlayacaksak onun uygulama alanı ve özgürlükçü zihniyetini de genç kadın temsil edecektir. Partimiz PKK'nin yenilikçi özü ve Önder Apo'nun 'genç başladık ve genç başaracağız' yaklaşımı hareketimizin geldiği özü de en çarpıcı bir şekilde ortaya koymaktadır. Hareketimizin felsefesi, ideolojisi ve siyasi yaklaşımını ortaya koyarken de aynı zamanda toplumun yarısından fazlasını oluşturan kadının da rolüne ve ortaya koyacağı gücün önemini anlatmaktadır.

Gençliğin Birleşik Devrimci Hareketi'nin kurulması çalışmaları yapılmaktadır

Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan, İbrahim Kaypakkayalar, Apocuların çıkışına vesile olmuştur. Apoculuk bir nevi '68 gençlik hareketinin bir devamı olarak ortaya çıkmıştır. '68 gençlik mirasına sahip çıkan en büyük devrimci hareket, Apocular ya da PKK Hareketi'dir diyebiliriz. Yoldaşlığa bağlılığın bir gereği olarak Önderliğimiz, Mahirlerin geleneğine ve devrimci mirasına bu şekilde cevap vermiştir. Türkiye devrimci gençlik hareketlerinin özgürlükçü, devrimci yanını temsil eden PKK Hareketi'nin kendisi de bilindiği üzere devrimci gençlik hareketi olarak ortaya çıkmış ve tüm devrimci, sosyalist öğrenci gençliği peşinden sürükleyerek Kürdistan halkının bağrına akmış ve Kurdistanî bir hareket olarak günümüze kadar büyüyerek gelmiştir. Şimdilerde Türkiye ve Bakurê Kurdistan başta olmak üzere Rojava, Rojhilatê Kurdistan, Başûrê Kurdistan ve Ortadoğu'nun en büyük devrimci, halkçı hareketine dönüşmüş durumdadır. Apocu gençlik hareketi de İbrahim Kaypakkayaların sır vermeden ser vermeleri geleneğine sahip çıkmış ve bu geleneğin tek yaşayan gücü haline gelmiştir. Tüm devrimciler adına bu kültüre sahip çıkmış ve Türkiyeli devrimci, sosyalist yoldaşların mirasına en doğru şekilde sahip çıkmanın adı olmuştur. '68 gençlik hareketinin PKK ile somutlaşmasını Rêber Apo sağlayarak, '68 gençliğinin hayallerinin gerçekleşmesini sağlamıştır. Aynı zamanda Mahir Çayanların yoldaşı olduğunu pratiğe ile ortaya koyan Rêber Apo en büyük yoldaş olduğunu da kanıtlamıştır. Partimizin bir geleneği olan şahadete bir adım ileri giderek, hamle yaparak cevap verme kültürünü Rêber Apo belki de ilk önce Mahir Çayanların katliamına cevap olma adına mücadeleyi büyütmesi ve bu uğurda Türkiye'deki neredeyse tüm öğrenci gençliği ayaklandırmasıyla vermiştir. "Oportünizmin panzehiri ideolojik mücadeledir" demiştir Mahir Çayan. Bu sözün de bir gereği olarak Önderliğimiz Kürt ve Türk gençliğinin birliğini sağlama temelinde kurucusu olduğu partimiz Kürdistan İşçi Partisi'nin tam bir devrim partisi olması için muazzam bir çaba ve emek sarf etmiştir. Emekleri de karşılık bulmuş ve Mahirlere, İbolara, Denizlere, Orhan Yılmazkayaların hayallerinin gerçekleşeceği bir birlik ve beraberlik gücü ortaya çıkmıştır. Bu gücü daha örgütlü bir düzeye çıkarmak amacıyla, Gençliğin Birleşik Devrimci Hareketi'nin kurulması çalışmaları yapılmaktadır. Devrimci birliğin sağlanması takdirde Türkiye gençliği ile ortak bir devrimci cephede daha güçlü bir mücadele yürüteceğimizi belirtebiliriz.

Kürdistan'nın en büyük gençlik hareketi hiç kuşkusuz PKK'dir

Serxwebûn: *Kürdistan gençliğinin tarihsel süreç boyunca gerçekleşen direnişe, direniş kültürüne katkısı ne olmuştur? Kürdistan'ın dört bir yanında ve ülke dışında yaşayan Kürdistan gençliğinin kimlik sorunu ve PKK ile birlikte Kürdistan gençliğini yeniden tanımlanışı nasıl gerçekleşiyor?*

Şimal Ülkem: Kürdistan'nın en büyük gençlik hareketi hiç kuşkusuz PKK'dir. PKK bir öğrenci, aydın, devrimci gençlik hareketi olarak ortaya çıkmıştır. Önderi gençtir, kadroları gençtir, önder kadroları, ilk kadın kadroları gençtir ve öğrencidir. "Genç başladık ve genç de başaracağız" diyerek ken-

dilerine bir yol çizmiştir. Genç olan Kürdistan toplumunun evlatları olarak gereğini yerine getirmek adına genç heyecanıyla işe koyulmuştur. Ancak PKK gençlik hareketi halklaşıp milyonların partisine dönüşünce, gençliğin de kendi özgün ihtiyaçları ve sorunları temelinde halka cevap olacak, halkın önünde yürüyecek ve özsavunmasını yapacak bir örgütlülüğe tekrardan ihtiyaç duyulmuştur. 1987 yılında PKK Kongresi'nde kadın, gençlik ve emekçilerin birer özgün ve özerk hareket olarak PKK çatısı altında yeni bir örgütlenmeye gitmesi kararı alınmıştır. Dikkat edilirse Önderliğimiz öncü bir güç olarak tarif ettiği ve sistemimizin de öncü gücü olarak nitelendirdiği kadını ve gençliği birbirinden ayırmamaktadır. Kadını ve gençliği devrimimizin temel ittifak gücü ve öncü gücü olarak tanımlamaktadır. Kadında ve gençlikte sürekli aynı süreçlerde yeniden bir yapılanma ve örgütlenme hamlesi başlatmıştır. Kadının ve gençliğin milyonların temsili olan PKK Hareketi'nin temel öncü gücü olarak tarihsel bir rol oynaması için muazzam bir çaba vermiştir. Bu anlamda Kürdistan Özgürlük Mücadelemiz'de Apocu gençliğin rolü ve misyonu her zaman stratejik değerde olmuştur. Kürdistan'da gençlik, geç de olsa kendi kimliğinin, rolünün ve tarihsel öneminin farkına vararak özgürlük hareketine önemli düzeyde bir katılım sergilemiştir. Kürdistan koşullarında gelişip büyüyen ve geliştikçe de büyük bedeller ödeyen gençlik hareketinin diğer gençlik hareketleri ve dünyadaki diğer gençlik yapıları ile karıştırılmaması gerekir.

Kürdistan gerçekliği ve koşulları Ortadoğu başta olmak üzere dünyanın hiç bir yeri ile kıyaslanamayacak bir düzeyde farklılık göstermektedir. Somut koşullar ve zaman değerlendirildiğinde de bu daha iyi görülecektir. Osmanlı-TC sömürgeci sistemi ve onun öncesinde de ABD başta olmak üzere işgalci emperyalist küresel güçlerin etkileri ortadadır. Halen de ABD gibi güçlerin kapitalist kültür etkileri yoğundur. Kürdistan'ı işgal ve Kurdistanî halkları soykırıma uğratma plan ve projeleri devrededir. Yine hareketimiz PKK'yi çöktürme planları Tv ekranlarında bile açıkça tartışılmaktadır. Bu anlamda Apocu gençliğin Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ndeki rolü her zaman belirleyici olmuştur. Kaba ve düz bir mantıkla değerlendirilmemesi, ideolojik ve siyasi sonuçlarının görülmesi ve bunun toplumumuz üzerindeki askeri, siyasi ve sosyal saldırılar gözetilerek ele alınması gerekmektedir. Sonuçta gençlik kendiliğinden ya da bir toplumsal süreçten ve yapıdan ayrı değerlendirilemez.

Gençlik toplumun özüdür. Toplumsal özün yaşama akışı da özgürlük eğiliminin temsilcisi durumundaki genç kadın kimliği ile olmaktadır. Gençliğin toplumla, halkla olan bağı genç kadın üzerinden olmaktadır. O açıdan, genç kadınlar olmadan, genç erkeklerin halkla buluşması da zorlaşmaktadır. Günümüzde bile bu halen böyledir. Kadın artık devrim mücadelemizde güvenin bir temsilidir. İçinde kadının olmadığı bir örgüt çalışması güven vermemektedir. Anti-demokratik olarak değerlendirilmektedir. İktidarı ellerin de bulunduran güçler bile özgürlük mücadelemizden etkilenmiş ve kadın noktasında geri adım atmak durumunda kalmışlardır. Bu nedenle özgürlük mücadelemiz, kadın cephesinden sonuç almıştır. Sonuçları da göz önündedir. Devrim içerisinde devrim, kadının öncüleşmesi ile birlikte olmuştur. Gençliğin ise halen toplumsal bağı ve toplumsal sorunlarının çözümü beklemektedir. Bu konuda ciddi bir mücadele de vardır.

Gençliğini kaybeden bir toplumun geleceği olur mu? Elbette olamaz. Dolayısıyla toplumun kendisini, toplumun cevherini genç olan kesimler temsil etmek durumundadır. Toplumun yaşadığı kriz, gençlikte cereyan etmektedir. Toplum üzerindeki baskıların ya da zulmün karşısında da genç olan kesimler durmaktadır. Toplumun refleksi, toplumun eli, toplumun eylemi olan gençliğin refleksiz ya da örgütsüz oluşu toplumu uçurumun kenarına götürme tehlikesi vardır. Bu anlamda topluma dayatılan her şey, ilk önce gençliğin barikatı ile karşılaşmak durumundadır. Savunma anlamında gençliğin bir kalkan bir barikat görevi de vardır. Söz konusu Kürdistan ve özgürlük mücadelesi olduğunda da gençliğin PKK'nin çıkışından ve ilk eyleminden itibaren Kürdistan halkının bir özsavunma gücü olarak rol oynadığını belirtebiliriz. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne de tam bir öncü olarak katılım yapmış ve adeta tüm ezilenler adına özgürlük savaşçısı olmayı bilmiştir. Bugün de Kürdistan özgürlük dağlarında sayıları binlerce olan genç yürekler, kalpleri ve beyinleri özgürlük heyecanı ve aşkı ile tutuşmaktadır.

PKK ulusal dirilişe vesile oldu

Son 50 yılın gelişmeleri üzerinden PKK Hareketi, bir gençlik yapılanması ve aydın bir gençlik örgütü olarak ortaya çıktı. Ulusal, siyasal, askeri ve ideolojik olarak pekişen PKK, kitleselleşerek ulusal dirilişi sağladı. Hatta Türkiye halklarını da etkileyerek bir rönesans dönemi diyebileceğimiz genel bir aydınlanma yarattı. Kürdistan'ın dört bir yanında gençliğin dağlara akışıyla da PKK zirveleşti. Bu tarihsel gelişme bir gençlik hareketi olarak doğan PKK Hareketi'nin amaçları doğrultusunda ilerlemesiyle ve genç olan kesimlere dayanması ve rol vermesiyle olmuştur.

Partimiz PKK tam bir gençlik inisiyatifli ve kadın özgürlükçü değerlere sahiptir. Bu anlamda gençlik, Kürdistan'ın dört bir yanından, yurtdışı sahalarında yaşayan Kürdistanlılardan, yine son yıllarda gittikçe sayıları artan enternasyonalist kimlikli katılımlarla güçlenmiştir. İttifaklar, eylem birlikleri ve ortak mücadele ruhu birçok gençlik kesimini ve farklı mücadele gruplarını bir araya getirmiştir. Anti-faşist bir mücadele yürüten gençliğin bu anlamda çok önemli avantajları da vardır. Anti-kapitalist olması, eylem çizgisinin radikal olması gençlikte bir kapsayıcılık oluşturmakta ve örgütlenme zemini de güçlendirmektedir. Ancak biz gençlik hareketi olarak mevcut imkan ve fırsatları yeteri kadar doğru değerlendiremiyoruz. Bu konularda halen ciddi yetersizliklerimiz vardır.

Anti-kapitalist olmak; ideolojik, siyasi bir yaklaşım belirlemektir

Serxwebûn: *Kapitalist modernitenin günümüzde gençlik üzerinde uyguladığı özel politikaları nelerdir? Bu sistem nasıl işliyor? Buna karşı gençliğin duruşu nasıl olmalı? PKK gençliği sistemin tüm bu oyunlarına karşı nasıl mücadele etmelidir?*

Şimal Ülkem: Kapitalizm; Önderliğimizin ifade ettiği biçimi ile toplum karşıtı bir sistemdir. Ancak gençler genellikle kapitalizmi para, ekonomi, fabrikalar ya da makinaların yarattığı muazzam işler sistemi olarak görmektedir. Sistemin ve tekniğin insan yaşamına rahatlatıcı bir faktör olarak sirayet ettiğini düşünmektedirler. Bu nedenle kapitalizmin doğru ele alışı hayati önemdedir. Kapitalist modernite kar-para-sermaye ve gasp üzerine kurulu bir düzen demektir. Kapitalizm üzerine Marx manifesto yazmıştır. Ama günümüzde bile halen kapitalizmin ne olduğu gerçek anlamıyla bilinmemektedir. Dolayısıyla kapitalizm karşıtlığı ciddi bir yaklaşım ve ideolojik bir mücadele biçimsel olarak ele alınmamaktadır. Halbuki anti-kapitalist olmak, ideolojik, siyasi bir yaklaşım belirlemektir, tutum almaktır. Kapitalizmin en büyük kötülüğü toplum karşıtı olmasından kaynaklanmaktadır. Toplum karşıtlığı üzerinden geliştirdiği bireysellikle salt bireyi yüceltmekte ve 'her şey birey içindir' anlayışını pohpohlamaktadır. Bu haliyle toplumsallığını yitiren birey yalnızlığa mahkum edilmektedir.

Toplumu parçalamayı temel bir hedef edinen kapitalizm toplum adına bir şey bırakmamakta herkesi tekleştirmektedir. Tek başına kalan, toplumsal bir yapı içerisinde olmayan kişi çok daha rahatlıkla hedeflenmekte ve yönlendirilmektedir. Liberalizm, bireysel yaşam ve özgürlük derken, kendi pençesine kaptığını hallaç pamuğuna çevirmektedir. Özellikle de bunu genç olan kesimler üzerinden gerçekleştirmektedir. Toplumlara genç kesim üzerinden kültürünü taşıyan kapitalist ve modernist sistem bunu en hızlı şekilde gençler üzerinden yapmayı planladığı için de, gençliğe ve kadına özel politikalar temelinde yaklaşmaktadır. Feodal ve aşiretçi toplumun değerleri altında ezilip büzülen gençler, Ortadoğu da özelde de Kürdistan'da kapitalist modernist sistemin kültürü ile buluştuğunda kimlik bunalımı yaşamaktadır. Kimlik karmaşası, kültür farklılığı, lüks yaşam ve araçlar üzerine de ahlaki çöküntüyü getirecek kirli ilişkiler gençlerde tam bir çöküntüye neden olmaktadır. zaten kapitalist modern sistemin temel amacı da kişiliği bitirme, yozlaştırma, uyuşturma ve düşünemez duruma getirmektir. Bunun için de toplumun rahatlıkla ulaşabileceği şekilde her türlü bağımlılaştırıcı madde piyasaya sürülmekte, pazarlarda satılmakta, sistemin asimilasyon okullarında özelde de Kürdistan'da elden ele satılmaktadır. Uyuşturucu madde bağımlısı olan gençler ise sürekli maddi sıkıntı çekmekte ve sürekli para arayışına girmektedir. Bu şartlarda fuhuş, hırsızlık, ajanlık, ahlaki olmayan yollardan para edinmenin yolları her şekilde mubah kılınmakta ve devlet tarafından desteklenmektedir.

Gençliğin sorumluluğu gereği bu kesimler için de mücadele etmesi, toplumsal duyarlılığın ve bilincin oluşması için faaliyet yürütmesi ve eyleme geçmesi gerekmektedir.

Gençliğin sorunları elbette salt yerelle sınırlı değildir. Kapitalizm nasıl ki devletler boyutuyla örgütleyip bir sistem haline getirdiyse gençlik de kapitalist-emperyalist sisteme karşı mücadele edebilmek için evrensel bir örgütlenmeye gitmelidir. Bu evrensel bir gençlik konseyi de olabilir. Kapitalizme karşı amansız bir mücadelenin verilmesi gerektiği ortadadır. Bu anlamda uluslararası bir gençlik organizasyonu ya da evrensel bir yapılanma ve mücadele gücü kapitalizmi yenebilir, sistemi intihara götürebilir. Aksi durumda kapitalist modernite toplumun temel dinamiği olan gençliğin ruhunu esir alarak kendini yaşatmaya devam edecektir. Bunun önünü alacak olan da yine gençliktir, onun örgütlenmesi ve mücadelesidir.

Kapitalist modernitenin temelinin dayandığı bir olgu da jerontokrasidir

Gençlik açısından eğitim önemli bir konu olduğu için belirtmek gerekir; eğitim sistemini kapitalist sistem ya da iktidar odakları hiç bir zaman toplumun tasarrufuna bırakmaz. Çünkü sisteme elemanlar ya da 'adamlar' buradan yetiştiriliyor. Çünkü sistemin kadroları haline getirilen gençler ya da çocuklar daha kreşlerden başlamak üzere üniversiteye kadar milliyetçilik, cinsiyetçilik,

✔ Apocu gençliğin temel örgütlenme argümanı, Demokratik Komünal Sistem'in örülmesidir. Demokratik Ulus inşasında devrimci gençliğin temel rolü, öncülük üzerinden tanımlanmaktadır. Önderliğimiz; Demokratik Ulus inşasının kadın ve gençlik öncülüğü ile mümkün olduğunu belirtmiştir. Dolayısıyla Komalên Ciwan ve Kadın Özgürlük Hareketi olarak örgütlenmemizin temeli Demokratik Ulusun örülüşü üzerinden gelişmekte ve buna göre bir örgütlenme tarzı benimsenmektedir. Hakikatin amansız bir takipçisi olma yolunda sözleşmiş olan Komalên Ciwan kadroları bu uğurda mücadele etmektedir. Kapitalist modern sistemi reddediyor ve demokratik modernitenin savunma gücü olarak kendimizi ilan ediyoruz. ✔

devletçilik, bilimcilik gibi zehirleyici düşüncelerle eğitiliyor. Gençliğin özgürce düşünememesi, üretememesi ve itaatkar olabilmesi için tek tip bir düşünce empoze ediliyor. Bilimsellikten uzak, köleleştirici bir kişiliğin açığa çıkması hedefleniyor. Cehalet dönemlerini bile aratmayacak tarzda bir eğitim sistemi geliştiriliyor. Kurallar, ezberler, dogmalar derken jerontokrasi gençler üzerinden kendini iktidara taşıyor. Bu nedenle bilgi, tecrübe adı altında iktidarın, cinsiyetçiliğin ve dogmatizmin kaleleri sistem okullarında gencecik beyinler dumura uğratılıyor. Dolayısıyla gençlik bu yolla devletten, ailedeki yaşlıya kadar bir kontrol mekanizmasına tabi tutularak boyunduruk altına alınıyor. muştur. Salt okullarda değil, toplumsal alanlarda da gençlik en ağır koşullarda çalıştırılıyor. Angarya işlere koşturulan gençliğin enerjisi tüketilerek potansiyeli yok ediliyor. Daha yaşama adım atmadan adeta posası çıkarılıyor, yaşam sevinci öldürülüyor. Bu anlamıyla denilebilir ki, jerontokrasi yarattığı kapitalist sisteme toplumun asıl dinamiklerini kurban ederek ayakta tutuyor, yaşatıyor. Jerontokrasi kapitalizme kadını kurban ederken edindiği deneyimden yola çıkarak bunu gerçekleştiriyor. Bu nedenle demokratik modernite güçlerinin en değerli ittifakı kadın ve gençlik arasında kurulan ittifakın ta kendisidir.

PKK gençliği ve genç kadını bu anlamda kapitalist modernite sistemine ve ulus devlet yapılanmalarına karşı kesinlikle devrimci bir mücadele içerisinde olmalıdır. Mücadele edilmeden yaprak bile kımıldamaz. Kendi kendine bu sistemin ölmesini beklemek bir hayaldir. Ya da "başkaları yapsın biz destekleriz" demekte oportünistçe bir yaklaşım olacaktır ki, bu gençliğin karakteriyle alakalı bir durum değildir.

PKK Gençlik Hareketi olarak Komalên Ciwan ismiyle Kürdistan'ın dört bir yanında ve ülke dışı tüm sahalarda örgütlenmeye çalışıyoruz. PKK'nin ideolojisi, Önder Apo'nun felsefesi ve kadın özgürlükçü paradigma temelinde örgütlenen gençlik yapılanmamız kapitalist modern sistemi ortadan kaldırabilmek için alternatif olarak demokratik konfederalizm sistemini savunmaktadır. Genel anlamda demokratik ulus inşasının özgürlükçü temelde geliştirilmesi ve buna kadın ve gençlik gibi dinamik yapıların öncülük etmesiyle birlikte kapitalist sistemin aşılacağını belirtebiliriz. Çünkü her sistem çıkışından bir süre sonra mevcut sistemi değiştirmeyi amaçlar ve eski sistemi aştıkça başarı şansını elde eder. Ki bizlerin böyle bir şansı da yoktur. PKK gençliğinin bu köhne ve kirli sistemi aşmak dışında farklı bir seçeneği yoktur. Kapitalist sistem geriledikçe demokratik konfederalizm sistemi inşa edilecek ve uluslar kendi kendini yönetme hakkını elde edebilecektir. Kapitalizmin dayandığı bireyciliği aşmanın tek yolu, PKK gençliğinin toplumsal çalışmaları güçlendirmesinden geçmektedir. Gençlik toplumsallaştıkça ve halklaştıkça bireycilik aşılacak ve kapitalizm darbelenecektir. Özellikle Avrupa ve büyük metropollerde yaşayan gençlerin ve başta da genç kadınların bu anlamda sistem içinde sistem ile mücadele etmesi gerekmektedir.

Enternasyonal mücadele alternatif bir sistem olarak geliştirilebilinir

Kapitalist modern sistem yönetemediği, ehlileştiremedi ve zapt edemediklerine karşı canavarca yaklaşmaktadır. Kültür, dil, ahlak, gelenek, inanç, duygu ve ruh bırakmamaktadır. Toplumu toplum olmaktan çıkarmak, gençliği gençlik olmaktan çıkarmakta, kadını kadın olmaktan çıkarmakta ve erkeği erkek olmaktan çıkarmaktadır.

Sistemin kullandığı araçlar ise bu anlamda sayarak bitmez. Özellikle de günümüzün bir hastalığı olan internet, sanal ortam, sosyal medya, dizi, film, porno, futbol, eğlence, eğitim sistemi, müzik vb gibi araçlarla gençlik uyuşuk bir hal almaktadır. Yani toplumu savunamaz bir duruma getirmektedir. Bırakın toplumun savunmasını yüzüne bir tokat yese cevap veremeyecek bir pozisyona getirilmektedir. Kendi kendini bile savunamayan bir gençliğin toplumu savunması da beklenemez.

Bu anlamda en başta gençliğin kendi kendini savunması önemlidir. Kendini savunan gençlik güçlü ve öncülük yapabilecek bir gençlik demektir. '68 devrimci gençlik hamlesi de böyle bir gençliğin ürünü olarak şekillenmiştir. Kendine güvenen, hayalleri olan, bir ütopya kuran ve fikirlerin çatıştığı bir ortamı yaratan gençliğin sadece köprüler kurması değil yeni bir dünya kurması da mümkündür. Ancak başta kendisini kapitalizmin kuşatmasından kurtarması gerekmektedir.

birçok farklı kesim de aslında kapitalizmle mücadele adına çeşitli yapılanmalara gitmektedir. Ancak sistemin içinde kalıp sisteme benzeşmemek, zihinsel kalıplarını almamak mümkün değildir. Bu anlamda sistemin içinde kalıp onunla mücadele etmek sanıldığından daha zor ama imkansız değildir. Evet kapitalizm yaşamın her alanına sirayet etmiş ve toplumun her kesimini yönlendirmeye çalışıyor. Yönetemediği, yönlendiremediği kesimler de vardır. Bunların başında gençlik geliyor. Soran, sorgulayan, herşeyin daha iyisini arayan bir gençlik, en yaşanılır olana yönelip, onu mücadele ve yaşam gerekçesi yapıyor. Dolayısıyla bu da devrime yönelmek demektir. Tertemiz yüreği, kirlenmemiş duyguları, bulanmamış düşünceleri ve devrimci ruhu ile gençliğin başaramayacağı iş yok gibidir!

Bunun içinde örgütlülük esaslı bir konudur. Örgütlenerek, kapitalizme kafa tutan anarşist, feminist, anti-kapitalist, sol, sosyalist, yurtsever ve devrimci gençlik örgütleri ve bireylerini bir çatı altında toplayacak bir gençlik organizasyonuna ihtiyaç vardır ve Apocu gençlik buna öncülük etmelidir. Enternasyonal mücadele, alternatif bir sistem olarak geliştirilebilinir. Enternasyonal bir organizasyonla tüm muhalif gençlik yapıları bir araya gelip, sistem karşıtı bir eylem birliği, örgütü ya da çatı sistemine gidebilir. Temel ilkelerde bir birliktelik sağlanırsa PKK gençliğinin öncülüğü ile ulusal ve uluslararası bir mücadele kaçınılmaz olarak zaferi elde edecektir.

Demokratik Ulus inşasında devrimci gençliğin temel rolü öncülüktür

Serxwebûn: Sizce *Demokratik Ulus inşasında gençliğin temel rolü nedir? Apocu gençlik hem Kürdistan hem Ortadoğu hem de Avrupa'da nasıl bir örgütsel modelle örgütlenmeli, gençliği Demokratik Ulus inşasına nasıl çekmeli? Özgürlük mücadelesi veren Kürdistan halkı ve Ortadoğu halklarının özsavunmasında Apocu gençliğin rolü nedir, nasıl olmalıdır?*

Şimal Ülkem: Tüm onurlu mücadelelerin öncü gücü gençlik olmuştur. Kendi halkına ihanet etmemiş, öz değerleri için mücadele etmek isteyen her genç, halk öncüsü olarak ortaya çıkmış ve ne gerektiyse yapmasını bilmiştir. Apocu gençliğin temel örgütlenme argümanı ise, Demokratik Komünal Sistem'in örülmesidir. Demokratik Ulus inşasında devrimci gençliğin temel rolü, öncülük üzerinden tanımlanmaktadır. Önderliğimiz; Demokratik Ulus inşasının kadın ve gençlik öncülüğü ile mümkün olduğunu belirtmiştir. Dolayısıyla Komalên Ciwan ve Kadın Özgürlük Hareketi olarak örgütlenmemizin temeli Demokratik Ulusun örülüşü üzerinden gelişmekte ve buna göre bir örgütlenme tarzı benimsenmektedir. Hakikatin amansız bir takipçisi olma yolunda sözleşmiş olan Komalên Ciwan kadroları bu uğurda mücadele etmektedir. Kapitalist modern sistemi reddediyor ve demokratik modernitenin savunma gücü olarak kendimizi ilan ediyoruz.

Bilindiği gibi yaşamın her alanı ve toplumun her kesimi kapitalist modern sistemin çarpıtılmış ve kirletilmişliği doludur. Yalana, tuzağa doymuş olan toplumun önünde demokratik modernite sistemi dışında farklı bir yaşam alanı yoktur, olamaz da. Kapitalist-devletçi modernist sistemin karşısında amansız bir mücadele içerisinde olan demokratik sitem ve komünal yaşam tarzı, gençliğe en uygun yaşam şekli olmaktadır. Mevcut verili sistemde hiyerarşik, devletçi sınıflı toplumdan bu yana, gençliğin nefessiz bırakıldığı ortadadır. Bu anlamda gençlik ve genç kadınlar açısından özgür bir yaşamın ve geleceğin anahtarı olan Demokratik Ulus projesi ekmek ve su kadar hayatidir. Ancak bunun için hem pratik, hem de zihinsel alanda güçlü bir mücadelenin verilmesi gereklidir. Eğer pratik anlamda eyleme geçilmezse Demokratik Ulus inşası sadece doğru bir düşünce olarak kalacaktır. Fakat bilindiği gibi Rojava Devrimi ezilen halkların umudu olmuş ve gerçekleşme zemini yoktur denilen özgürlük ütopyalarının somutluk kazanmış hali olmuştur. Rojava Devrimi'nin ve demokratik Suriye projesinin de temel öncü gücü olarak gençlik devrime katılmıştır ve devrimi sonuna kadar savunmuştur.

> ✔ **Kapitalist-devletçi modernist sistemin karşısında amansız bir mücadele içerisinde olan demokratik sistem ve komünal yaşam tarzı, gençliğe en uygun yaşam şekli olmaktadır. Mevcut verili sistemde hiyerarşik, devletçi sınıflı toplumdan bu yana, gençliğin nefessiz bırakıldığı ortadadır. Bu anlamda gençlik ve genç kadınlar açısından özgür bir yaşamın ve geleceğin anahtarı olan Demokratik Ulus projesi ekmek ve su kadar hayati olmaktadır.** ✔

Gençliğin örgütlenme modeli olarak Komalên Ciwan

Apocu gençliğin temel örgütlenme modeli olan ve komünal yaşam tarzını ve sistemini tanımlayan Komalên Ciwan sistemi, tüm yurtsever ve devrimci gençliğin konfederal örgütlenmesidir. Sınıflı-devletli yapılanmayı, kapitalist modern sistemi, erkek egemen rejimi yıkmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda cinsiyetçiliğe, milliyetçiliğe ve devletçiliğe karşı demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü çizgide mücadele etmektedir. Eylem çizgisi Demokratik Ulusun inşası temelinde radikaldir. Temel hedefimiz özgür bir toplum ve özgür bir yaşamı gençlik ve kadın öncülüğünde ve özgünlüğünde inşa etmektir. Bunun tersi olan tüm sistemlere karşı da özelde faşizm ve işgalciliğe karşı savaşmaktır. Bu nedenle Avrupa ve yurt dışı sahaları da başta olmak üzere gençliğin olduğu her alanda demokratik komünal temelde örgütlenme hedefimiz vardır. Kürdistan, Ortadoğu ve Avrupa sahalarında alan özgünlükleri de gözetilerek her yerde, demokratik komünal sistem esaslıdır. Örgütsel ve eylemsel olarak demokratik katılımı esas almaktadır. Tüm çalışmaların merkezinde Önderliğimizin İmralı sisteminden çıkarılması, İmralı çarmıh sisteminin parçalanması ve fiziki özgürlüğünün sağlanması vardır. Aynı zamanda örgütlenme tarzında komün ve meclis sistemi esastır. Ulaşmak istediğimiz demokratik komünal yaşam tarzı gençliğin örgütlenmesini hedeflemektedir. Özellikle Avrupa'da kapitalizmin ana ocağında gençliğin her alanda ideolojik temelli bir mücadele vermesi esas alınmaktadır. Sistemin bir ahtapot gibi gençliği sarmaladığı ülke dışında gençlik adeta savunmasız gibidir. Kendi toprağından coğrafyasından, dilinden, kültüründen mahrum bırakılmaya çalışılan gençliğin özsavunma yapar gibi kendi iç savunmasını bu temelde geliştirmesi gerekmektedir. Gençliğin Demokratik Ulus inşasına katılması, kapitalist modernist sistemi ret etmesi ile gerçekleşecektir. Kapitalizmi ret etmeyen, kapitalizmi iliklerine kadar yaşayan öncü bir gençliğin topluma öncülük yapması kuşkusuz beklenemez. Bu nedenle her yeni sistem aslında eskinin reddiyle başlamaktadır.

Gençliğin en demokratik dili ve eylemi özsavunmadır

Bu anlamda yeni sistemde özümsenecek ve yaşama geçirilecek olan sistem gençlik üzerinden tüm topluma yayılacaktır. Zihinsel olarak önemli bir değişimin gerektiren bu mücadelenin eylemsel kılacak olan da özsavunmadır. Gençliğin en özgür düşüncesi özsavunma yapması ile ortaya çıkacaktır. Gençliğin Demokratik Ulusun inşasında en belirleyici ve çarpıcı görevi özsavunma olmaktadır. Özsavunmanın halklarımız açısından içteki savunmayı sağlamak olduğu bilinmelidir.

Özcesi gençliğin en demokratik dili ve eylemi özsavunmadır. Kendi varlık gerekçesini ve toplumla yaşam sözleşmesini özsavunma ile yapmayan bir gençliğin toplumsallığı da olamayacaktır. Özelde de Kürdistan'ın mevcut koşullarında ve Ortadoğu düzleminde artık bu tarz bir savunma bir zorunluluk olmaktadır. Demokratik konfederal sisteminin gençlik ve kadın eli ile kurulması, bunun Ortadoğu Demokratik Konfederal Birliği ile tamamlanması temel bir hedeftir. Bu açıdan sadece kendi örgütlülüğü ve savunması değil, aynı zamanda bir bütün halkın ve komşu halklarında örgütlülüğü Apocu gençliğin temel gayesi olmak durumundadır. Coğrafyamızda yaşanan siyasi ve askeri krizler, müdahaleler bu perspektifi gerekli kılmaktadır. Sadece kendimiz ve taşıdığımız kimliğin değil, aynı zamanda demokratik ulus olma perspektifinin de bir gereği olarak tüm ezilen halklara öncülük yapmak bizler açısında heyecan vericidir. Gençlerin kendi varlık gerekçesini savunma üzerinden ve inşa üzerinden tanımlaması daha yerinde olacaktır. Birincisi; Demokratik Ulus inşasının öncü gücü, ikincisi ise; Demokratik Ulusun özsavunma gücü olarak temel iki nokta üzerinden çalışmak ve pratiğe girmek işleri daha sade ve doğru bir şekilde ortaya koyacaktır.

Gençlerin genç kadın kimliğinin de bu açıdan hayati bir özsavunma ihtiyacı vardır. Genç kadınların kendi kimlikleri ile örgütlenmeleri, özgürleşmeleri ve kendi özgür yaşamlarını kurmaları tam bir özsavunma bilincinin oluşturulması ile ancak mümkün olacaktır. Bu açıdan dağıtılan anaerkil toplumsallığının kandırılan, yoldan çıkarılan ve kadın sistemine saldırtılan gençler üzerinden olduğunu unutmadan gençliğin genç kadın kimliği ile birlikte ana kadın toplumsallığı dediğimiz komünal yaşam sistemine genç kadınla birlikte katılması aynı zamana bir borçtur. Dünyada da tüm jerontokratlara inat bir birliktelik ve ittifakla gençlerin başaramayacağı, kuramayacağı sistem yoktur. Yola çıkmış, yola girmiş, yolda olan ve hakikate ilerleyen bir gençliği hiç bir güç durduramayacaktır.

"Kürdistan'da örgüt olmadan bir yaprak bile kımıldamaz"

Serxwebûn: *Apocu gençliğin bugün hangi örgütlülük düzeyine ulaşmıştır? Geçmiş oranla gençlik hareketinin yaşadığı zorlanmalar nelerdir? Gençliğin temel örgütsel bileşeni olan genç kadınların yaşadığı zorlanmalar nasıl değerlendirmek gerekiyor? Genç kadın örgütlenmesi nasıl büyütülmelidir? Gençlerin sorunlarının çözümü için perspektifiniz nedir?*

Şimal Ülkem: Tarih boyunca faşist sömürgeci güçlerin Kürdistan halklarına reva gördüğü tek şey köleleştirme, boyunduruk altına alma ve uşağı haline getirme politikası olmuştur. Özelde Kürtleri kendi gölgesinden bile korkar hale getirmek istemişlerdir. Kürdistan mezar sessizliğine boğulmak istenmiştir. Bu açıdan her zaman 'en iyi Kürt ölü Kürt'tür' gibi kafatasçı, ırkçı sloganlar insanların beynine kazınmıştır. Bunu geliştirmek için ise her türlü özel savaş yöntemi ve vahşi katliam uygulanmıştır. Günümüze kadar da bu beyhude çabalar devam etmektedir. Faşizm tam da bu sebeple örgütlü insandan korkar, kabusu gibi görür. Örgütlenmek tüm bu çürümüş politikaların tuzla buz olması anlamına gelmektedir. Bu yüzden dikkat edilirse toplumda örgüt kavramına karşı her zaman önyargı oluşturulmaya çalışılmaktadır. Örgüt kavramı öcü olarak gösterilmekte, hiç bulaşılmaması gereken, hiç ağza alınmaması gereken bir hastalık olarak yansıtılmaktadır. Bu durum bile örgütlülüğün muazzam gücünü ispat etmeye yetmektedir. Önder Apo da bu perspektifle "Kürdistan'da örgüt olmadan bir yaprak bile kımıldamaz" diyerek mücadelede zafer kazanmanın sırrını örgütlenme olarak dile getirmiştir.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin çekirdek gücü olan Apocu Gençlik Hareketi de çıkışından günümüze bunu esas almış, örgütlenmedik tek bir genç bırakmama perspektifiyle çalışmalarını yürütmektedir. Devrimimizin karakteri de her zaman genç olmuştur. Ve gençlik örgütlendikçe, güç haline geldikçe ve

öncülük misyonuna denk bir duruş içerisine girdikçe mücadelemiz daha fazla devrime yakınlaşmaktadır. Bunun en bariz örneği Bakur devrim çalışmalarına damgasını vuran Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi -YDG-H'-'dir.

YDG-H içinden geçtiği devrimsel sürece cevap olmasını bilmiştir

YDG-H çıkışıyla beraber Bakur gençliğinde bir kimlik haline gelmiştir. Kısa süre içerisinde tüm Bakur ve Türkiye'de kendini örgütlemiş ve örgütsüz gençliğin kendini her yönüyle güç , irade haline getirdiği bir öncülük pratiği sergilemiştir. YDG-H Apocu gençlik mirasının birikiminden faydalanarak ve kendisinde sentezleyerek iradi bir güç olarak ortaya çıktı. Örgütlülüğü, eylemi ve öncülüğüyle sadece Bakur gençliğinin değil tüm Kürdistan ve Avrupa gençliğinin kimliği olmuştur. YDG-H içinden geçtiği devrimsel sürece cevap olmasını bilmiştir. Ve istenilen devrimin öncülük rolünü tüm boyutlarıyla layıkıyla yerine getirmiştir. Kobanê Direnişi'ne seferberlik ruhuyla katılımı geliştirerek direnişin zafere ulaşmasında tarihi bir rol oynamıştır. Kobanê Direnişi'nde yüzlerce YDG-H kadrosu yer almış, bunlardan Şehîd Xeyrî gibi birçok değerli yoldaşımız şahadete ulaşmıştır. Bu kadrolarımız ayrıca Bakur'da gelişen özyönetim direnişlerine öncülük etmiş, halkın özsavunma gücü olarak kendilerini örgütlemiş bu anlamda önemli bir rol oynamışlardır. Bu yoldaşlarımız, başta Cizîr, Silopî, Hezex, Şirnex, Nisêbîn, Gever ve Sûr olmak üzere Kürdistan'ın birçok merkezinde vahşi ve azılı TC çetelerine karşı fedai bir direniş sergileyerek, Kürdistan'ın direniş tarihine damgasını vurmuştur. Bakurê Kurdistan'daki Devrimci Gençlik Hareketi'nin öncü kadrolarından olan ve 2005 yılında Canlı Kalkan eylemiyle gerilla saflarına katılan Komutan Çiyager Yoldaş, özyönetim direnişlerinde Büyük Sûr Direnişi'nin sembolü olmuştur.

Şehîd Çiyager gibi özyönetim direnişlerine öncülük eden Şehîd Serhildan, Şehîd Harun Bagok, Şehîd Êriş Çirav, Şehîd Jiyan, Şehîd Rojvan, Şehîd Hogir, Şehîd Dersim, Şehîd Andok ve Şehîd Axîn'i bu vesileyle tekrardan anıyoruz. Bu yoldaşlar gençliğin fedai çizgisinin sembolleri olarak zafer çizgisini ortaya çıkarmış ve doğru mücadele perspektifini tüm gençlik kadrolarına mal etmesini bilmiştir.

YDG-H, örgütlülüğüyle bir sarmaşık gibi tüm gençlik kesimlerinin yüreğine ve beynine hitap etmiş, devrimci ve yurtsever kimliğiyle içinden geçtiği dönemde sürekli adından söz ettirmiştir. Bu yönüyle Kürdistan'ın dört bir yanında ve Avrupa'da takip edilen, gündem yaratan ve ilham alınan bir örgütlülük düzeyini yakalamıştır.

Apocu Gençlik olarak bizler bugün de bu direniş geleneği ve tecrübesi ışığında yol alıyoruz. Gittikçe daha fazla kendini irade haline getiren, örgütlülüğünü genişletip tüm alanlarda rengini ve duruşunu ön plana çıkaran ve devrimin gidişatında önemli roller oynayabilecek bir duruş yakalanmaktadır. Gençlik Hareketi geçmiş süreçlerle kıyaslanmayacak düzeyde gelişmeler açığa çıkarmıştır. Yalnız bu yönleriyle beraber mevcut mücadele ve örgütlülük düzeyi de yetmemektedir. Çünkü PKK gerçeğinden de öğrendiğimiz üzere gençlik, devrimin öncüsü olarak zaferi getirmedikçe, asla "yeterliyim" diyemez. Başarı ölçüsü olarak kendini geçmiş süreçlerle kıyaslayamayız. Bu açıdan mevcut faşist ve vahşi düşman saldırılarını boşa çıkarma ve tersine çevirme gençliğin esas görevlerindendir. Yine imhanın dayatıldığı bir konjonktürde gençliğin olağanüstü enerjisi ve dinamizmini devrimci zemine çekerek düşmana gereken cevabı vermede yetersizlikler olduğu açıktır. Bu durumun esas nedeni de yaşadığımız örgütsel ve ideolojik sorunlardır. Rêber Apo bunun için her zaman örgütsel çizgi mücadelesinin hayati öneminden bahsetmiştir. Ancak güçlü ve kesintisiz bir örgütsel mücadeleyle düşmanın her türlü imha saldırısının boşa çıkarılabileceğini belirtmiştir.

Bu anlamda Gençlik Hareketi'nin de örgütsel sorunlarının kaynağında bu kişilik mücadelesi belirleyici bir konum arz etmektedir. Hem Kürdistan kişiliği üzerindeki sömürgeci etkiler hem de Ortadoğu toplumunun karakterinin etkileri toplamda sistemi içileşmeye karşı olağanüstü bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır. Gençlik Hareketi'nin bileşen olarak ağırlıkta yeni olması, sürekli yenilenen bir yapıda olması ve mücadele birikimlerini pratikte yeterince değerlendirememesi bir yönüyle dezavantajdır. Genç olmanın karakterinden gelen tecrübe ve birikim zayıflığı da örgütsel anlamda çalışmaların istenilen düzeye ulaşmasını engeller.

Yine sistemden gelen kimi alışkanlıkların aşılamaması ve kapitalist modernitenin yeni kuşak üzerindeki olumsuz etkileri de hesaba katıldığında, gençliğin ideolojik olarak yirmi dört saat eğitimi esas alarak kendini sistem etkilerinden arındırması ve temizlemesi olmazsa olmazdır. Bunun yanı sıra sömürgeciliğin etkilerinin şekillendirdiği kişilik özellikleri de etkindir. Örneğin sistemin tüm bu özel ve açık savaşlarından etkilenen gençler kendine güvensiz, tereddütlü, yanılgılı, pasif ve edilgen olmaktadır. Bu gençlik kuşağının bu anlamda ciddi kişilik problemleri bulunmaktadır. Bu kişiliğin Kürdistan'ın mevcut bilinen feodal, geleneksel kişiliği ile birleştiğini düşünürsek, gerçekten muazzam bir mücadeleye ihtiyaç vardır.

Önderliğimizin bu anlamda yıllarca eğitimle uğraşması boşuna değildir. Önderliğimiz 19 yıl boyunca aralıksız bir şekilde gençliği ideolojik olarak eğitmiş ve mücadeleyi bunun üzerinden güçlendirmiştir. Hem örgütsel çalışmaları hem de eğitim çalışmalarını aynı düzeyde önemsemiştir. Bizim bu noktada halen tamamlamamız gereken yetersizliklerimiz vardır. Hem ideolojik ve örgütsel mücadeleyi geliştirme hem de pratik mücadele yürütme bütünlüğünü yakalamada zayıflıklar yaşanabiliyor. Biri daha fazla ön plana çıkabiliyor ya da diğeri geri bir gündem halinde kalabiliyor. Bu da maalesef ağır sonuçlara neden oluyor. Bahsettiğimiz mevcut kişiliğin de yaratıcı olmada, inisiyatifli olmada, yeni ve zengin yöntemler geliştirmede, değişken ve esnek bir çalışma tarzına uyum sağlamada yaşadığı zorlanmalar pratikte örgütsel sorunların derinleşmesine neden olabilmektedir. İçinden geçtiğimiz süreçte Gençlik Hareketi olarak en fazla gündemimize aldığımız ve mücadele vesilesi haline getirdiğimiz anlayış ve sorunların başında bunlar gelmektedir.

Yaşanan tüm sorunların kökeninde partileşme sorunu vardır

Gençlik Hareketi yönetimi olarak da özeleştirisel bir pratiğin geliştirilmesi açısından önümüzdeki dönemde hem ideolojik olarak hem de örgütsel olarak sorunların kalıcı bir çözüme kavuşması için güçlü bir hamle içerisinde olduğumuzu belirtebiliriz. Yaşanan tüm sorunların kökeninde partileşme sorunu vardır. Hiç kuşkusuz bu konuda güçlü bir partileşmeyi yaşayacağımız kesindir. Partileşmeyen bir gençlik, Kürdistan ve Ortadoğu koşullarında anlamsız bir yığın olmanın ötesine geçemeyecektir. Düşmana bu süreçte verilecek en güçlü cevap ve kahredecek en önemli tavır; partileşen militan ölçülerine ulaşmak olacaktır. Bunu sağlayan Apocu gençlik örgütsel düzeyiyle hem savaş cephelerinde hem halk serhildanlarında hem de Demokratik Ulus inşasında öncülük yapacak bir bütünlük içerisine girecektir. Gençliğin karakterinde olan, dezavantaj gibi gözüken hususlar aslında bu örgütsel bilinçle mücadele edilirse hızlı değişim dönüşüm yaşamanın zemini haline getirilebilir. Son olarak; Önderliğimizin de dediği gibi bizi yenilmez kılan, çelikleştiren ve düşmanın belki de hiçbir zaman çözemeyeceği gücü sorunlardan korkmayan, sorunların üzerine giden ve gelişmeyi sorunlarla mücadele etmekle kazanan karakterimiz sağlamaktadır. Bu sorunları içimizdeki düşmanın etkileri olarak görüyor ve savaş mevzisindeki savaştan daha şiddetli bir şekilde bunlarla savaşım içerisine giriyoruz. Bu temelde tüm içtenliğimizle belirtebiliriz ki, Apocu bilinç ve ideolojiyi özümseyen bir Apocu gençlik her zaman büyüyüp gelişecek, düşmanı kahretmeye devam edecektir.

> ✔ Gençliğin en demokratik dili ve eylemi özsavunmadır. Kendi varlık gerekçesini ve toplumla yaşam sözleşmesini özsavunma ile yapmayan bir gençliğin toplumsallığı da olamayacaktır. Özelde de Kürdistan'ın mevcut koşullarında ve Ortadoğu düzleminde artık bu tarz bir savunma bir zorunluluk olmaktadır. Demokratik konfederal sistemin gençlik ve kadın eli ile kurulması, bunun Ortadoğu Demokratik Konfederal Birliği ile tamamlanması temel bir hedeftir. ✔

Bu nedenle çok güçlü ve örgütlü bir gençlik yapılanmasına ihtiyaç vardır. Kadının ve gençliğin ortak paydası olan genç kadının da hem kadın kimliğinden kaynaklı hem de gençlik kimliğinden kaynaklı toplumsal görevleri daha belirleyici ve çarpıcıdır. Aynı paralelde taşıdığı her iki kimliğin öneminden ötürü de kapitalist modernitenin ve aile kurumunun bu kimlik üzerindeki politikaları da değerlendirilmeye değerdir. Bu açıdan Kadın Özgürlük Hareketimiz ve Devrimci Gençlik Hareketimiz, genç kadın kimliği üzerinde önemle durmakta ve genç kadın çalışmasına çok hassas yaklaşmaktadır.

Devrimci Gençlik Hareketimizin gelişmişlik ölçüsü, genç kadın çalışmalarının gelişmişlik düzeyiyle doğrudan bağlantılıdır. Gelişmemiş bir genç kadın çalışması, büyümemiş, bodur kalmış bir gençlik hareketi demektir. Kendi kendine bile yetemeyen, gölgesinde bile oturulamayan, meyve veremeyen, yükselemeyen bir ağaç gibidir. Nitekim gençlik her hali ile genç kadın kimliği ile doğrudan bir bağ ve bütünleşme içerisinde olduğu için, her iki kimliğin de iç içe geçme durumu vardır. Her ne kadar toplumsal hafızada genç denildiğinde akla sadece genç olan erkekler gelse de, öz itibariyle bunun toplumsal cinsiyetçilikten kaynaklandığını bilmekteyiz. Genç yani toy, genç yani delikanlı, genç yani erkek olarak algılanmaktadır. Halbuki gençlik fiziksel, sınıfsal ve biyolojik bir olay değildir yalnızca genç kadın kendi başına toplumsal bir kimliktir. Gençliğin dinamik, enerjik, canlı, muhalif, yeniliğe açık kimliği ile kadının özgürlük heyecanı ve tutkusu, yaşama olan bağlılığı, toplumsallığı, analık şefkati, adaleti, eşitlikçi ve demokratik kimliği bir araya geldiğinde muazzam bir genç kadın kimliği ortaya çıkmaktadır. Tanımlarken bile insanı heyecanlandıran bu bileşke kesinlikle 'özgürlük için mücadele edilmeli' dedirtmektedir. Dünyanın, insanın ve toplumun belki de en güzel ve en yararlı tüm öğelerini kendinde barındıran bu kimliğin yaşamdan koparılması yaşama ihanet değil de nedir? Ancak bir yaşam düşmanı ve yaşama ihanet içerisinde olan birileri genç kadını toplumdan ve kimliğinden uzaklaştırmayı isteyebilir. Bu da ancak kapitalist modernite sistemi ve kurumları olabilir. Özellikle de Kürdistan ve Ortadoğu topraklarında direniş geleneğinin bir parçası olan ve adeta direniş ve devrim kültürünün ana kaynağı olan genç kadın kimliği, Özgürlük Mücadelemizin en vazgeçilmez unsurudur. Bu nedenledir ki, erkek egemen sistem ve kapitalist modern sistem genç kadını hedef almakta, kendi kirli politikalarının temel hedef noktasına koymaktadır. Adeta yaşamdan koparmakta, kendi özüne yabancılaştırmakta, düşünemez, yaşayamaz ve kendini koruyamaz bir duruma getirmektedir. Kadını aileye mahkum etmekte, bazen de sadece bir erkeğin alıp satacağı bir meta halinde pazara sunmaktadır.

Döneme ve sürece göre kadın yaklaşımı şekilsel olarak değişmekle beraber esasen kadın üzerinden erkeği ve sonunda da tüm toplumu esir almak olmaktadır. Kadının bedenini, dilini, biyolojisini, cinselliğini, doğurganlığını yani her şeyini parçalamakta ve erkeğin iktidarını sağlamlaştırmak için kullanmaktadır. Erkeğin iktidar kurumlarının bir güvenliği gibi kadın kimliği kullanılmaktadır. Kadın henüz ana karnındayken erkeğin tasarrufuna açılmakta ve toplumsal normlar gereği erkeğin belirlediği ölçülere kavuşturulmaktadır. Erkek egemen akıl, günümüzde de modern şamanlar ve jerontokratlar yoluyla kadınlara biçim vermeye çalışmakta ve kadınlık olgusundan faydalanmaktadır. Bu durumda kadınlar üzerinde kurulan baskının sistematik ve politik olduğunu belirtebiliriz.

Binyılların kölelik kurumlarının kadın toplumsallığına dönük politikaları kölelik dışında hiç bir şeyi vaat etmemiştir. Bu nedenle köleleştirilmeye ve geleneksel toplum ölçülerine çekilmeye çalışılan kadının mücadelesi de devrimsel düzlemde olmuştur. Önderliğimiz; "Eğer devrim, kaybetmek istemiyorsa, devrim feodalizmin çitlerinde parçalanıp gitmek istemiyorsa, küçük-burjuvazinin karşıdevrimciliğinde, yozluğunda yitirilmek istenilmiyorsa, genç kızın devrimciliğini geliştirmek büyük özen ister" demektedir. Ancak örgütsel ve ideolojik mücadelemiz henüz çok yetersiz ve sonuç almaktan uzaktır diyebiliriz.

Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni doğru anlamak...

Kadın Özgürlük Hareketi, mücadelemizin de kırk yılı aşkın bir süredir kölelik düzenine karşı mücadelesi devrimci temelde olmuş ve binyılların demokratik modernite çizgisinin temsilcisi olma yolunda bayrağı devralmıştır. Gençlik Hareketi'nin de bu anlamda genç kadın kimliğini kendi içinde sahiplenmesi ve gençlik kimliği ile ortak bir şekilde hareket etmesi gençliğin özgürlüğe tutku düzeyinde olan bağlılığıyla alakalıdır. Kadın Hareketimizin ve Gençlik Hareketimizin aynı süreçlerde PKK içerisinde özgünleştiğini ve ayrı birer öncü güç olarak örgütlenmeye başladığını belirtmiştik. Kitleselleşerek ve partileşerek devasa bir özgür kadın gücünü açığa çıkaran Kadın Özgürlük Hareketimiz kimlikleşmiştir. Ancak Devrimci Gençlik Hareketimiz ilk örgütsel kimliği olan YCK sürecinden sonra adeta gelişim sorunları yaşamıştır. YCK içerisinde özgün bir kadın örgütlülüğü yoktu. YCK de yer alan genç kadınlar özgür kadın bilincini geliştirmeye çalışmıştır. Ancak yeterli düzeyde bir örgütlenme ve özerklik açığa çıkaramamıştır. YCK' nin 99'dan sonra TECAK olarak kendini örgütlemesine kadar da özgün genç kadın örgütlülüğü olmamıştır. Sadece genel gençlik kimliği üzerinden genç kadınlar Özgürlük Mücadelesi'ne katılmıştır. TECAK sürecinde ise genç kadın örgütlenmesi bir komite olarak tanımlanmıştır. Genç kadın komitesi, gençlik çalışmaları içerisinde merkezi olarak var olmuştur. Gençliğin örgütlülüğünün olduğu her alanda özgün ve özerk bir örgütlenmeye gidilememiştir. 2005 yılında TECAK'ın yerini Komalên Ciwan örgütlenmesine bırakmasıyla birlikte özgün genç kadın çalışmaları daha fazla tartışılmaya başlanmıştır. Özellikle de Önderliğimizin Bir Halkı Savunmak kitabının gelişinden sonraki süreç, Gençlik Hareketi içerisinde de yoğun ideolojik tartışmaların yaşandığı bir süreç olmuştur. Gençlik Hareketi'nin ideolojik temelde mücadelesini güçlendirmesi, yine genç kadınların nicelik olarak artmasıyla beraber genç kadın çalışmaları da niteliksel bir sıçrama göstermiştir. 2012 yılında da Komalên Ciwan 4. Kongresi'nden 2 gün önce Komalên Jinên Ciwan, Genç Kadın Birliği Kurucu Konferansı'nı gerçekleştirerek kendini özgün ve özerk bir örgüt olarak ilan etmiştir. Böylece, Komalên Ciwan çatısı altında yeni bir örgüt yeşermiştir. Bu yeni örgütümüz 2016 yılında 2. Komalên Jinên Ciwan Kongresi ile beraber yepyeni bir sisteme kavuşmuştur. Gençlik Hareketi ile paralel bir şekilde kendini örgütleyen genç kadın örgütümüz, kendi sistemini kurumsallaştırmıştır. Komalên Jinên Ciwan Konseyi oluşturulmuş ve Komalên Jinên Ciwan örgütlülüğü Kürdistan'ın dört bir yanında ve yurtdışı sahalarına taşırılmıştır. Genç kadın çalışmalarının öncü bir birliği ve hareketi oluşmuştur. Şimdi sıra öncülük görevlerini yerine getirmeye gelmiştir.

Ancak Gençlik Hareketi'nin de kendi içerisinde gelişme sorunları ve darlıkları genç kadın çalışmalarının da gelişimi önünde bir engeldir. Her ne kadar belli bir örgütlülük ve eylem düzeyi ortaya çıkmış olsa da halen kendi içerisinde gelişmişlik durumunu tamamlayamamıştır. Önderliğimizin paradigmasını doğru bir şekilde temsil etme, derinleşme ve uygulama gücü henüz istenilen düzeyde değildir. Bu durum bizler açısından bir eleştiri ve özeleştiri konusudur.

Erkek egemen sistemin zihniyet kalıplarından kurtulmak bir mücadele sürecidir. Buna karşı mücadelenin hem

ideolojik hem de pratik alanda verilmesi ciddi bir emek istemektedir. Bu açıdan genç kadın yoldaşlarımız, özgürlük mücadesini Kadın Kurtuluş İdeolojisi temelinde vermekten sorumludur.

Bilindiği gibi Kadın Özgürlük Hareketimizin partileşme süreci kolay ve kendiliğinden olmamıştır. PKK içerisinde ki tüm kadınların ortak kolektif kimliği olan PAJK kimliğinin ve amaçlarının doğru yaşanması ve yaşatılması için genç kadınlar olarak da gençlik içeresinde mücadele vermekteyiz.

Kapitalist moderniteden az etkilenen ve henüz düşünce kalıpları almayan temiz gençlerin Kadın Özgürlük İdeolojimizi benimsemesi, yaşamsallaştırması çok daha rahat oluyor. Hatta kendi kültüründen ve öz değerlerinden kopmayan gençler Kadın Kurtuluş İdeolojisini kendisi için temel bir perspektif olarak ele alıp hızla yaşama ve mücadeleye koyuyor. Ancak Avrupa sisteminde yaşayan ya da Ortadoğu'nun ağır feodal ve aşiretçi yapıları içerisinde doğup gelişen genç kadınları ve erkekleri mevcut demokratik ekolojik kadın özgürlükçü çizgimize kavuşturmak zaman almaktadır. Gençliğin alışkanlıklarından uzaklaştırılması, yaşam şeklini değiştirmesi, yeni bir toplumsal ilişki sistemine kavuşturulması yoğun bir ideolojik mücadele ve eğitim gerekmektedir. Bu yönüyle de genç kadınların esas alacağı mücadele biçimi Kadın Kurtuluş İdeolojisi, ilkeleri ve felsefesidir.

Öz yönetim direnişleri Apocu gençliğin temel eylem çizgisini ortaya koymuştur

Serxwebûn: *Apocu gençlik en zorlu dönemlerde Özgürlük Hareketi'ne yön veren, ivme kazandıran ve onun eylem gücünü oluşturan bir yapıdır. Bu çerçeveden bakıldığında; Gençlik Hareketi'nin bugünkü eylem çizgisi nasıl tanımlıyorsunuz? Ne kadar sonuç alıyor? Bu noktada gençliğin görev ve sorumlulukları nelerdir?*

Şimal Ülkem: Apocu Gençlik Hareketi, Önder Apo' nun fedaisidir. Devrimci yurtsever Apocu gençlik Önder Apo' nun ideoloji ve felsefesini yaşama geçirmede temel uygulama gücüdür. Bu anlamda uygulamanın güçlü ve ideolojik temellerde gelişmesi ve amaç kadar araçların da ideolojimize uygun olması önemlidir. Bu anlamda gençliğin tepeden tırnağa ideolojiyle donatılması ve özgürlük bilincini kazanması temel gayemizdir. Mevcut sistem tahribatlarına karşı gençlik ancak özgür düşünce akademileri ve alternatif eğitim sistemini geliştirerek karşı durabilir ve mücadele gücü haline gelebilir. Aksi takdirde özgür düşünce ve özgür irade geliştirilemez ve asgari yurtseverlik görevleri bile yerine getirilemez. Dolayısıyla gençliğin en başta yurtseverleşmesi, özgür düşünce ve iradesini geliştirmesi Apocu militanlığa adım atmanın abece'si olmaktadır.

Elbette Apocu gençliğin devrimci eylem çizgisini saptırmaya çalışan, fedai çizgiden uzaklaştırma çabası içinde olan düşman politikaları her zaman olduğu gibi bugün de devrededir. Gençliğin ayaklanması durumunda nasıl devrimsel sonuçlar açığa çıkaracağı bilinmektedir.

Tarihsel ve toplumsal süreçler içerisinde gençliğin direnişlerde oynadığı rol her zaman stratejik olmuştur. Bu nedenle gençliğin devrimci eylem çizgisiyle oynanması karşı devrimci bir politikadır. Günümüzde kapitalist modernitenin etkisiyle de örgütsüz gençlik kesimlerinin de içerisinde olduğu durum tam bir marjinalleşme ve yozlaşmadır. Gençliğin tepkilerini törpüleme, muhalif duruşunu liberalleştirme ve olabildiğince kitlesellikten uzak bireysel bir mücadeleye sevk etme amaçlanmaktadır. Bu şekilde eylem tarzında bile birey ön plana çıkarılmakta ve özgürlük gibi toplumsal bir olay kişinin özgürlüğüne indirgenmektedir. Bireysel tepkiler ve öfkeler ön plana çıkarılmakta toplumsal kalkışmalar bertaraf edilmektedir. Bu şekilde gençlik toplumdan uzaklaştırılmakta toplum öncüsüz hale getirilmek istenmektedir. Buna karşı Apocu gençlik örgütünün eylem çizgisi her zaman kitlesel ve radikal olmak durumundadır.

Halktan kopuk bir eylem en baştan kaybetmeye mahkumdur. Bu temelde eylemler halkın beklentilerine cevap olacak nitelikte ve kapsamda olmalıdır. Gençliğin özyönetim direnişlerinde faşist sömürgeci AKP çetelerine karşı ortaya koyduğu direniş de bu eksende halkla beraber gelişmiştir. İşgalci düşman güçleri soykırımı dayatan bir topyekun imha saldırısı içine girmişken, buna karşı geliştirilecek eylem çizgisi en radikal ve devrimci tarzda olmak zorundaydı. Özyönetim direnişleri, Apocu gençliğin temel eylem çizgisini ortaya koymuştur. İçinden geçtiğimiz süreçte bu saldırılar zirveye ulaşmıştır. Bu açıdan başta Apocu Gençlik Hareketi olmak üzere Kürdistan ve Avrupa'da yaşayan yurtsever devrimci gençliğin tek bir anı bile eylemsiz geçmemeli, eylemsiz kalmamalı ve topyekun eylem seferberliğine girmelidir.

Pasif, sıradan, kendini tekrar eden ve adeta deşarj etme dışında bir fonksiyonu olmayan eylem biçimleri mahkum edilmeli, devrimci literatürden çıkarılmalıdır. Devrimci gençliğin kimliği; eylemdir. Eyleme kalkmayan, düşmanın işgalci soykırımcı saldırılarına karşı kin ve öfkesini en radikal eylemlerle pratikleştirmeyen gençlik derin bir yanılgı ve sapma içindedir.

Apocu Gençlik serhildanların örgütleyicisi ve yürütücüsü olmalıdır

Özellikle devrim mücadelemizin eylem stratejisi serhildanlara dayanmaktadır. Apocu Gençlik bulunduğu her alanda öncülük sorumluluğunu görmeli ve serhildan hareketlerinin örgütleyicisi, hazırlayıcısı ve yürütücüsü konumunda olmalıdır. Düşmanın yaratmak istediği korku imparatorluğuna karşı genç yürekler korku bilmez, fedai bir cesaretle düşmanın üzerine yürümeli, halka özgüven aşılamalı ve direnişe çekmelidir. Gelişen her düşman saldırısına karşılık örgütlü olunan her alanda derhal misilleme yapılmalı ve düşman bir daha saldırmaya teşebbüs bile etmemelidir. Kim ne ile direniyorsa onunla direnişe geçmelidir. Taşla direnen taşla, molotofla direnen molotofla, ses bombasıyla direnen ses bombasıyla bunu yapamayanlar da bulunduğu her alanda sömürgeci düşman güçlerini meşru görmeyerek devrimci tavır ortaya koymalıdır. Düşman rahat bırakılmamalı, 24 saat teyakkuzda kalmalıdır. Düşmanın sözde huzur operasyonlarına karşı devrimci operasyonlar yapılmalı, zafere değin durulmamalıdır. Bu yönüyle temel eylem perspektifi eylemsiz kalmamaktır. Aynı zamanda bu süreçte her türlü eylem meşrudur, yerindedir.

Dönemin temel stratejisi olan Devrimci Halk Savaşı stratejisine gençlik öncülük yapacaktır. Devrimci halk savaşı stratejisinin öncü gücü olan Apocu Gençlik Hareketi'nin sadece savaş kısmını ele alıp tek başına savaşmayı düşünmesi bir gaflet olacaktır. Tek düze ve kaba bir yaklaşımla sürecin ve stratejinin ele alınmaması gerekmektedir. Devrimci Halk Savaşı'nın halkla birlikte yürütülmesi gerekliliği unutulmamalı ve halkın öncüsü olan gençliğin halk örgütlülüğünü geliştirerek halkla birlikte serhildana geçme anı gelmiştir. Özyönetim direnişlerinde gençlik hareketi devrimci bir tutum sergiledi, tüm gücüyle direnişe seferber oldu.

> ✔ Dönemin temel stratejisi olan Devrimci Halk Savaşı stratejisine gençlik öncülük yapacaktır. Gençlik Hareketi'nin öz yönetim direnişlerinin bıraktığı mirasa sahip çıkması ve halka cevap olması gerektiği bir zaman diliminin içerisindeyiz. Doğru zaman şimdidir. Yarın değildir. Öz yönetim direnişlerinde Apocu Gençlik Hareketi nasıl ki fedai bir ruhla direndiyse şimdi de fedai bir ruhla ayağa kalkmalı ve harekete geçmelidir. ✔

Gençlik Hareketi'nin özyönetim direnişlerinin bıraktığı mirasa sahip çıkması ve halka cevap olması gereken bir zamandayız. Ve doğru zaman şimdidir. Yarın değildir. Özyönetim direnişlerinde Apocu Gençlik Hareketi nasıl ki fedai bir ruhla direndiyse şimdi de fedai bir ruhla ayağa kalkmalı ve harekete geçmelidir. Devrimci Halk Savaşı'nın taktik öncülüğünü de geliştirmelidir. Daha zengin yöntemler ve daha yaratıcı bir tarzla sürece katılmalı ve şehirleri soykırımcı, imhacı, inkarcı faşist çetelere mezar haline getirmelidir. Artık geçmişteki gibi sadece direniş dağlarda sürdürülmeyecektir. Dostta düşman da gördü ki savaş ve devrim artık kırda ve şehirde iki koldan verilecektir. Şehirlerdeki ve dağlardaki mücadelenin büyütülmesi ve zafere kadar sürdürülmesi Gençlik Hareketi'nin sürece tam katılımı ile doğrudan bağlantılı olacaktır. Bu nedenle özellikle de şehir savaşı noktasında gençliğin özsavunma perspektifi ile kendisini örgütlemesi, bilinçlendirmesi, hazırlaması ve planlaması gerekmektedir. Bir yandan gerilla ordusu büyütülürken diğer yandan gençliğin şehirlerde AKP çeteleri olan sokak bekçilerine, koruculara, ajanlaşan muhtarlara, sömürgeci devletin işgal görevlilerine karşı özsavunma temelinde saldırıya geçmesi gerekmektedir. Bu nedenle de şehirlerde birer gerilla gibi gençliğin özsavunma felsefesini yaşamsallaştırması zamanı gelmiştir. Şehir gerillacılığı gençliğin işidir. Özsavunma şehir gerillacılığı ile gelişecektir. Şehirlerin de savaşçısı gençliktir. Şehirleri avucunun içi gibi bilen gençliğin özsavunmasını geliştirmesi zor değildir.

Ancak bunun için istekli, azimli, çalışkan, cesaretli ve devrimci bir gençliğin harekete geçmesi gerekmektedir. Bu nedenle gençliğin şehirlerde artık kontrolü ele alması an meselesidir. İşgalci güçler kurumlarda, karakollarda ve sabit binalarda konumlanmaktadır. Zaten açık bir hedeftir. Düşmanın kim olduğu ve nerede konumlandığı bilinmektedir. Özsavunma gücü olarak ortaya çıkan ve örgütlenen gençlikte görevinin ve rolünün farkındadır. Tarihi an gelip çatmıştır! Geriye fitilin yakılması kalmıştır. Tek eksikliğimiz doğru bir an yakalayıp harekete geçmektir. Kim doğru anda başlarsa bu savaşın sonunu da o belirleyecektir. Bunun için de her an her şeye hazırlıklı olmak ve doğru yerden başlamak gerekecektir.

Şehirlerde bir özsavunma savaşı bir kez daha başlarsa kimse bu savaşın önüne geçemeyecektir. Bu savaşın sonucu işgalcilerin ve katliamcı düşman güçlerinin son savaşı olacaktır. Bu açıdan en büyük savaşa ve özsavunma savaşına her an hazırlıklı olmak gerekmektedir.

Bununla beraber tüm bu eylem biçimlerini yetersiz gören ya da daha radikal, askeri ve sarsıcı eylemlerle düşmanı darbelemek isteyen gençlik ise doğrudan gerilla saflarına akın etmelidir. Bugün PKK Hareketi'ne dünyanın dört bir yanından katılımlar gerçekleşmektedir. Bakurê Kurdistan ve Türkiye metropolleri başta olmak üzere, Rojava ve Suriye'den, Başûrê Kurdistan ve Iraktan, Rojhilatê Kurdistan'dan İran'a, Ortadoğu'nun birçok ülkesinden Londra, Paris, New York'a kadar saflarımıza katılan gençler vardır. Ancak bugün Özgürlük Mücadelemiz tüm insanlık adına mücadele etmeye ve direnmeye devam etmektedir. DAİŞ'e karşı verilen mücadelede de görüldü ki insanlık mücadelesi PKK öncülüğünde verildi. En onurlu genç kadın ve genç erkekler PKK saflarında Rêber Apo önderliğinde faşist, soykırımcı, işgalci insanlık düşmanlarına karşı omuz omuza savaştı. Bu büyük onurlu direniş büyüyerek devam etmektedir. Bu nedenle gençliğin bulunduğu yerden meşru eylemler olmak üzere her türlü devrimci eylem tarzını geliştirmesi ve gerillaya da katılımları geliştirerek devrimci duruşunu güçlendirmesi gerekmektedir.

Bu temelde Komalên Ciwan olarak dönem görevlerimizin farkında ve yakıcılığını da hissetmekteyiz. Düşman hamlelerine karşılık en büyük cevabı Apocu gençlik hamlesel çıkışıyla kesinlikle verecektir. Önümüzdeki kış süreci, Kürdistan'ın dört bir yanı ve Avrupa'da gençlik ruhu ve dinamizmiyle hamleyi geliştireceğimiz bir süreçtir. Devrim şehitlerine olan intikam sözümüzü tüm gençliği bulunduğu her alanda seferber ederek faşizme karşı başkaldırmaya çağırıyoruz. Dost ve düşman görecektir ki, Apocu fedai gençlik düşmanın kabusu olacak ve son isyanı zaferle taçlandırmanın öncüsü olacaktır. Çünkü biz daha son sözümüzü söylemedik...

■■■

baş tarafı sayfa 2'de

İdeolojik olarak maddiyatçı, mülkiyetçi bundan kaynaklanan liberal ve bireyci yaklaşımları kesinlikle aşmak gerekiyor. Önder Apo; "Yeni toplumsal sistemin özgür birey ve demokratik komün temelinde inşa edilmesi gerektiğini" ifade etti. Böyle bir sistemi inşa edebilmesi için Apocu militanın komünal yaşam ve kolektif çalışma düzeninde en ileri düzeye ulaşması gerekiyor. Her halükarda "Bir lokma bir hırka" felsefesiyle hareket eden, komünal yaşam ve kolektif çalışmayı her alanda geliştiren bir düzeye ulaşması lazım. Tarzda girişimcilik, hamlecilik, sonuç alıcılık, kazanımcılık çok önemli oluyor. Dikkat edilirse üslupta kaçırtıcı, tarzda dar ve tutucu, idare edici, tempoda ağır ve ertelemeci yaklaşımlar pratiğimizde çokça ortaya çıkıyor. İşte böylesi bir tarz, üslup ve tempo duruşunu kesinlikle aşmamız gerekiyor. Apocu militanlığın öngördüğü tarzda yaratıcılığı, üslupta kazanımcılığı, tempoda maratonculuğu esas almalıyız.

Bütün bunlar da kendisini aslında gerilla tarzı olarak ortaya koyuyor. O halde tüm militanlar, Parti camiası tüm halk olarak gerillalaşmalıyız, gerilla tarzını esas almalıyız. Apocu zihniyet, ideoloji ve tarz kendisini gerilla komünalizminde ve kolektivizminde, gerilla yaratıcılığında ve kazanımcılığında ifadeye kavuşturuyor. O halde Parti ve halk olarak bu 40. yılda çok daha fazla gerillalaşmalıyız, gerillalaşan bir halk gerçekliğini, savaşan halk gerçekliği olarak ortaya çıkartmayı esas almalıyız.

Peki her alanda örgütlenme seferberliği ne demektir? Çok açık ki, Parti öncülüğünü gerilla güçlerini ve Demokratik Ulus İnşası'nı her alanda geliştirmek ve büyütmek anlamına gelmektedir. Üçüncü Partileşme dönemi kesinlikle bir örgütsel seferberlik dönemidir. Temel görev demokratik toplum örgütlülüğünü geliştirmektir. Demokratik Ulus çizgisinde, Demokratik Konfederalizm sistemi içerisinde tüm toplumu özgürce örgütlenmek ve kendi kendini yönetir hale getirmektir. Yani temel görev seferberlik düzeyinde halkın örgütlenmesidir.

Halkı örgütleyebilmek için de kuşkusuz eğitmek gerekir. İnsanları eğitmeden, bilinçlendirmeden, bazı doğrular temelinde bilinç verip ikna etmeden nasıl örgütleyebiliriz. Bunu ancak ikna edici büyük bir eğitim seferberliği ile yapabiliriz. Örgütlenme seferberliği aynı zamanda bir halk eğitim seferberliği anlamına da geliyor. Seferberlik düzeyinde eğitim ve örgütlenme çalışması yürütmemiz gereken bir dönemin içerisinde bulunuyoruz. Böyle bir toplumu eğitme ve örgütleme seferberliği de ancak onu gerçekleştirecek öncü örgütlenmelerin varlığı ile mümkün olur. Peki bu öncü örgütlülükler kimdir? Pratikte demokratik toplumu örgütleyip yönetecek güç olarak kadın ve gençlik hareketlerimiz bundan sorumlu bulunmaktadır. Kadın ve gençlik hareketlerinin kendi içinde eğitim ve örgütlülük düzeyi aynı zamanda toplumun eğitim ve örgütlenme düzeyini kuşkusuz belirleyecektir. Yeni demokratik toplum örgütlülüğü gençlik ve kadın örgütlülüğüne ve Demokratik Konfederalizm çizgisindeki birliğine dayanacaktır. Kuşkusuz bunlar kendilerini örgütledikleri kadar, toplumun diğer kesimlerini de örgütleyeceklerdir. Toplumun diğer kesimlerini de eğitip ve örgütlemek öncülük düzeyinde gençlik ve kadın hareketlerimize düşmektedir. Yine savunma olarak gerilla güçlerinin büyütülmesi, eğitilmesi her türlü faşist soykırımcı saldırıya karşı Kürt halkı başta olmak üzere tüm halk güçlerini savunan bir gerilla gücünün, savunma gücünün ortaya çıkartılması, demokratik toplum örgütlülüğünü var edebilmek ve koruyabilmek açısından şarttır. Nicelik ve nitelik olarak yeterli bir öz savunmaya dayanmadan ne kadın ve gençlik hareketleri örgütlü olabilir, ne de demokratik toplum örgütlülüğü, Demokratik Konfederalizm'in örgütlenmesi sağlanabilir. Bu bakımdan da gerillanın büyütülmesi, eğitilmesi tüm Kürdistan'da ihtiyaç olduğu kadar, bu büyütme ve eğitme yapılarak her alana gerilla hareketinin seferber edilmesi içinde bulunduğumuz dönemin en temel görevlerinden olmaktadır.

Dönemin tarzı zafer çizgisinde mücadeledir

Tüm bunlara felsefik, ideolojik, örgütsel olarak öncülük edecek güçte kuşkusuz parti örgütlülüğüdür. PKK ve PAJK örgütlülüğüdür. Dikkat edilirse parti öncülüğü olmadan kesinlikle ne HPG ve YJA-STAR güçleri nicel ve nitel bakımdan görev ve sorumlulukları yerine getirecek bir yeterliliğe kavuşabilir ne Komalên Ciwan ve KJK örgütlülükleri yeterli bir düzey kazanıp demokratik toplumu inşa edecek bir öncü örgütsel sistem düzeyine ulaşabilir ne de Demokratik Konfederalizm yani KCK örgütlü hale gelebilir. Oysa dönemin temel görevi Demokratik Ulus çizgisinde ve Demokratik Konfederalizm sistemi içerisinde toplumu eğitmek ve örgütlemektir. Yani her alanda KCK örgütlenmesini var etmektir. Toplumu KCK kimliği altında eğitip örgütleyen ve kendi kendini yöneten örgütlü demokratik bir toplum haline getirmektir. Kadın ve gençlik hareketinin bunu sağlaması, gerillanın bu gelişmenin önünü açıp onu savunması, parti öncülüğünün ise söz konusu eğitim ve örgütlenmeyi yapan güç olması gereklidir. İşte Parti kadrolarının ve komitelerinin bu düzeyde eğitilmi ve örgütlü olma ihtiyacı vardır. Partimizin tüm bu görev ve sorumlukların gereğini yerine getirecek kadar büyütülmesi, yeni aday kadrolarla örgütsel büyümenin sağlanması, bu görevleri yerine getirecek düzeyde eğitilip Parti komiteleri içerisinde komünal yaşayıp kolektif çalışacak bir örgütlülük içerisine alınması gereklidir. Örgütlenme seferberliği 24 saat söz konusu eğitim ve örgütlenme çalışması içerisinde olmak demektir. Tüm kadroların temel duruş ve yaşamlarının, çalışmalarının 24 saat söz konusu eğitim ve örgütlenme görevini yürütmesi şarttır.

Peki zafer çizgisinde mücadele ne demektir? Bunun da sadece mücadele etmek değil de sonuç alan, zafer kazanan, başarıya ulaşan tarzda bir mücadele yürütmek anlamına geldiği açıktır. Nitekim Önderlik çizgisi ve emri bu temeldedir. Önder Apo'nun temsil ettiği çizginin başarı çizgisi olduğu, zafer çizgisi olduğu tartışmasızdır. Mevcut Önderlik duruşumuzun bize zafer çizgisinde bir devrimci mücadele yürütmeyi, devrim yapmayı emrettiği tartışma götürmeyen bir gerçekliktir. Peki böyle bir Önderlik ve çizgi gerçeği karşısında sadece mücadele etmekle yetinilebilir mi? Evet mücadele etmek lazım ama nasıl mücadele etmek lazım? Hangi sonuçlara ulaşan mücadeleyi yürütmek lazım? Besbelli ki başarı kazanan, zafer elde eden bir mücadele yürütmek lazım. Bu konular neden tartışma gündemine geliyor? Çünkü şöyle bir eğilim içimizde çok fazla var. 'Mücadele içerisinde olalım, geride kalmayalım ne olursa olsun. Mücadeleye katılalım, gerillaya katılalım, mücadele alanlarına gidelim yeterlidir' biçiminde bir yaklaşım var. Halbuki mücadele içerisine girmek, gerillada yer almak, görev sahalarına gitmek iş yapmak içindir, başarı elde etmek içindir, zafer kazanmak içindir. Sadece işin içinde olmak için değildir. Oysa zafer kazanmak yerine sadece Parti'nin, mücadelenin, Hareket'in içinde olmakla yetinen, bunu yeterli gören bir yaklaşım pratikte ortaya çıkıyor. Bu da büyük imkanlar, fırsatlar varken onları yerinde, zamanında yeterince görmemeyi ve yeterli değerlendirmemeyi getiriyor. Hep dışarıdan beklemeyi üstten istemeyi ortaya çıkartıyor. Yaratıcılığı, sorumluluğu zayıflatıyor. Dar, tutucu, memurvari, hep başkasından bekleyen, imkanları-fırsatları görüp değerlendirmeyen bir duruşa ve tutuma yol açıyor. Hiç kuşkusuz böyle bir duruş militan bir duruş olamaz. Devrimci militanlık kesinlikle böyle gerçekleşmez, buna en hafifinden 'memurculuk', 'tutuculuk' denilebilir. Başka sıfatlarla da ifade edilebilir ama devrimci militanlık böyle olmaz. Devrimci militanlık, her zaman her yerde imkan yaratan, eğiten, örgütleyen, eyleme seferber eden ve her zaman başarı kazanan, zafer elde eden bir gerçekliği ifade eder. Apocu fedai militan bu gerçekliğe ulaşan ve bunu her zaman her yerde yaşayan kişiliktir. Kemal Pir çizgisi bunu ifade etmektedir. Egîd ve Zîlan komutanlığı bu anlama gelmektedir.

Demek ki, 40. Parti yılında görev ve sorumluluklarımızın gereğini her alanda ve pratikte başarıyla yerine getirebilmek için, Apocu çizgide doğru partileşme, her alanda örgütsel seferberlik ve zafer çizgisinde mücadele yürütmek şarttır. Eğer böyle bir militanlık gelişir ve pratiğe öncülük ederse, PKK'nin 40. yılını büyük mücadele ve zafer yılı haline getirebilir. Kesinlikle 40. Parti yılında olması gereken de budur. Önderliğimiz ve şehitlerimiz böyle bir militan duruşu emretmektedir. Halkımız, bölge halkları ve insanlık bizden böyle büyük zaferler kazanan devrimci pratiği beklemektedir. Mevcut koşullar bunları gerçekleştirmek için tarihi imkan ve fırsatlar sunmaktadır. O halde geriye kalan bunları değerlendirecek olan öncü fedai parti militanlığının görev ve sorumluluklarına Apocu çizgide doğru ve yeterli bir biçimde sahip çıkmasıdır. Eğer böyle bir sahiplenme gerçekleşirse 40. Parti yılının bundan önceki tüm yıllara bedel bir savaş ve zafer yılı olacağı kesindir.

İşte bu temelde bir kere daha başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın ve insanlığın 27 Kasım Parti bayramlarını yürekten kutluyor, 40. PKK yılında tüm kadro ve sempatizan yoldaşları Önderlik çizgisinde doğru partileşmeye, her alanda Demokratik Konfederalizmi inşa edecek, Parti ve gerillayı büyütecek bir örgütlenme seferberliği içerisinde olmaya, her yerde zafer çizgisinde mücadele etmeye ve mutlaka kazanmaya çağırıyoruz!

-Kahrolsun faşist-sömürgeci soykırımcı sistem!
-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!
-Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!
-Yaşasın halkımızın şanlı öncüsü PKK ve PAJK!
-Bijî Rêber Apo!

15 Kasım 2017

MLKP-Ş. Hüseyin Demircioğlu Akademisi Komutanlığı'nın PKK 39. kuruluş yıldönümü mesajı

PKK Merkez Komitesi'ne!

Değerli Yoldaşlar;

Partinizin 39. kuruluş yılını geride bırakıp, yeni bir devrimci savaşım yılına girmenin coşkusunu yaşıyoruz. Tarihsel ve siyasal anlamı büyük bu çok özel günde, başta Kürt Halk Önderimiz ve Parti Lideriniz Abdullah Öcalan Yoldaş olmak üzere, sizi ve sahsınızda partinizi; tüm kadın, gençlik ve gerilla güçlerinizi kutluyor, başarılarınızın devamını diliyor, kahraman şehitlerini sevgiyle ve saygıyla anıyoruz.

Sömürgeci faşist diktatörlüğün on yıllardır sürdüregeldiği bütün imha-inkar ve tasfiye saldırılarına, soykırımcı katliamlarına, 'topyekun savaş konseptleri'ne rağmen, PKK, Kürdistan topraklarına kök saldı; büyük bedeller ödeyerek, direniş-feda çizgisinde ilerleyerek; devrimci irade-silahlı mücadele, devrimci **kendiliğindencilikle kopuşma,** kadın ordulaşması gibi bir çok konuda devrimci hareketin geleneksel bütün ezberlerini bozdu. Yalnızca partileşmedi; ordulaştı ve bir halkı yeniden ayağa kaldırmayı başardı. Kendi devrimci savaş tarzını yaratarak, Kürdistan Devrimi'ni bölgesel ve uluslararası bir devrim düzeyine yükseltti, bölgesel devrimin kapılarını araladı. Bir halkı küllerinden yeniden yaratarak, bölge ve dünya halklarının öncüsü konumuna çıkardı. Dün Filistin devriminin oynadığı rolü, bu gün Kürdistan Devrimi oynamaktadır. 100. yılını kutlamakta olduğumuz şanlı Ekim Devrimi'yle Rusya halkının dünya çapında yaptığı öncülüğü, bugün Kürdistan halkı yapmaktadır. Bu devrimsel süreçlerin öncüsü partinizi yürekten kutlamaktan ve mayaladığı devrim toprağının derinliklerine kök salan devrimci kazanımlarını selamlamaktan, onları kendi kazanımlarımız olarak sahiplenip geliştirmekten onur duyuyoruz.

Yoldaşlar;

Bir Türkiye ve Kürdistan partisi olan Partimiz, birleşik bir devrim stratejisi izlemekte ve Partinizle ilişkilerini bu stratejik görüş açısına göre düzenleme hattında ilerlemektedir. 12 Eylül faşist askeri darbesinin yol açtığı yenilgi ve tasfiyecilik koşullarında, neredeyse sıfırlanmış olanaklarla Partinizin '84 devrimci çıkışıyla başlattığı ve ısrarla sürdürdüğü gerilla savaşı, bütün bir Bakurê Kurdistan'a yayılmış, '90'lı yıllardaki serhildanlarla birleşerek Ulusal Demokratik Devrim düzeyinde bir gelişmeyi açığa çıkarmıştır.

Biz bu zaferde kendi geleceğimizi de görüyoruz

Ne var ki, Türkiye'de devrimci gelişme buna paralel bir sıçrama göstermemiş, tersine ziyadesiyle eşitsiz ve dengesiz olmuştur; üstelik bu durum onyıllardır da sürmektedir. Partimiz, '94'te kurulduğu günden itibaren bu gerçeğe ısrarla parmak basmış, batıda ikinci bir devrimci cephenin yaratılmasını temel görev olarak belirlemiş ve buna göre konumlanmıştır. Ne yazık ki sorun bugün de çözülebilmiş değil. Türkiye devriminin geleceği Kürdistan Devrimi'ne bağlanmıştır. İkinci devrimci cephenin yaratılarak, birleşik bir devrimci önderlik gücünün açığa çıkarılması, bugün de partilerimizin ortak bir devrimci strateji izlemesini gerekli ve zorunlu kılmaktadır. Zaten Partinizin "Kürdistan Devrimi'nin Türkiyelileşmesi" söylemlerini ve pratik yönelimini de böyle okuyoruz/görüyoruz. Bu kapsamda, Halkların Birleşik Devrim Hareketi-HBDH örneğinde görüldüğü gibi, birleşik devrimci direnişi büyütme yönündeki adımları büyüterek, giderek bunları birleşik bir devrimci önderlik gücü düzeyine çıkarmamız gerekmektedir. Dün yapılamayanı bu gün birlikte yapmak ortak devrimci zaferi garanti altına alacaktır.

Yoldaşlar;

Geride bıraktığımız 39 yıllık Parti tarihiniz, bir çok bakımdan Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin örnek alacağı, tarz ve zihniyet olarak yararlanacağı deneylerle doludur. Bu eşsiz devrim hazinesi bizim de esin kaynağımızdır. Partimiz, Kürdistan Devrimi'nin ve bu devrimin ruhu-öncüsü olan partinizin başarıları ve kazanımlarını kendi başarı ve kazanımları olarak görmektedir. Partilerimiz arasındaki ilişkilerin dayandığı gerçek zeminde ilerlemiş olmak stratejik başarımız ve birleşik devrimimiz bakımından son derece anlamlıdr ve biz buna son derece büyük bir anlam biçiyoruz. MSA'da konumlandıktan ama özellikle de Rojava Devrimi'nde aktif bir özne olarak yer aldıktan günümüze ilerleyen süreçte bunu derinden hissettik, ediyoruz.

Yoldaşlar;

39 yıllık savaşım pratiğiniz, sömürgeci erkek egemen sistemin ve gericiliğin kabusu, ezilenlerin umudu ve iradesi olmuştur. Bu tarih kanla ve fedai bir devrimcilik tarzıyla yaratılmıştır. 40. mücadele yılınızda sizlere daha büyük başarılardan öteye zafer diliyoruz. Bunu en çok hak eden bir parti olduğunuza yürekten inanıyoruz. Biz bu zaferde kendi geleceğimizi de görüyoruz. Bu zafer, Kürt Halk Önderimiz ve Parti Lideriniz Abdullah Öcalan Yoldaş'ın halklarımızla kucaklaştığı, halklarımızın özgürleştiği bir gün olacaktır. Partinizin kuruluşunu yeniden kutluyor, Parti şehitlerini anıyor ve anılarına bağlı kalarak devrim ve sosyalizm bayrağını hep yüksek tutacağımıza dair sözümüzü yineliyoruz.

Kahrolsun sömürgeci faşist diktatörlük!
Yaşasın devrim ve sosyalizm!
15 Kasım 2017

MLKP Ş. Hüseyin Demircioğlu Akademisi Komutanlığı

Rêya dûr

Ji rojeke dûr
Dimeşim ber bi berbanga sibehê
Lê roj hilnayê, gir ditirse.
Ji tariyê, nalîna stêrkan winda dibe
Ji mêj ve,
Bager mîna ejdehayekî rê li min dibire
Ez û çilê zivistanê,
Ber bi biharê ve,
Tev dimeşin.
Ji agirê dûjehê germtir
Çavên evîne li ser min in
Û awirên wê,
Hêviya azadiyê ji min guman dike
Hesret, hesreta salan;

Dilê wê mîna volqan
Ber bi yekbûnê ve dilorîne
Bûye dildara min
Ne şeveke reş,
Ne jî bagerokên dîrokê
Pêlên hêstên min,
Wekî lêmiştên Dîcle
Dibe tofana evînê
Û dilê min dike derê,
Kef digire,
Wê dîsa li ser sînga xaka te be,
Kurdistana min.

Şehîd Rêzan Loqman